

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 56 E

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 56

26 februarie 2013

Număr de referință

Cuprins

Pagina

I Rezoluții, recomandări și avize

REZOLUȚII

Parlamentul European

SESIUNEA 2011-2012

Ședințele dintre 27 și 29 septembrie 2011

Procese-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în C 22 E, 27.1.2012.

TEXTE ADOPTATE

Marți, 27 septembrie 2011

2013/C 56 E/01

Finanțarea cercetării și inovării în UE

Rezoluția Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la Cartea verde: De la provocări la oportunități: către crearea unui cadru strategic comun pentru finanțarea cercetării și inovării în UE (2011/2107(INI))

1

2013/C 56 E/02

Sistemul școlilor europene

Rezoluția Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la sistemul școlilor europene (2011/2036(INI))

14

2013/C 56 E/03

Absorbția fondurilor structurale și de coeziune: învățăminte desprinse pentru viitoarea politică de coeziune a UE

Rezoluția Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la absorbția fondurilor structurale și de coeziune: învățăminte desprinse pentru viitoarea politică de coeziune a UE (2010/2305(INI))

22

2013/C 56 E/04

Răspunsul european în caz de dezastre: rolul protecției civile și al asistenței umanitare

Rezoluția Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la consolidarea răspunsului european în caz de dezastre: rolul protecției civile și al asistenței umanitare (2011/2023 INI)

31

2013/C 56 E/05

Turismul european

Rezoluția Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la Europa, destinația turistică favorită la nivel mondial – un nou cadru politic pentru turismul european (2010/2206(INI))

41

RO

(continuare în pagina următoare)

2013/C 56 E/06	Siguranța rutieră în Europa Rezoluția Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la siguranța rutieră în Europa 2011-2020 (2010/2235(INI))	54
2013/C 56 E/07	Infrastructura în materie de baraje din țările în curs de dezvoltare Rezoluția Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la finanțarea consolidării infrastructurii în materie de baraje în țările în curs de dezvoltare (2010/2270(INI))	67
2013/C 56 E/08	Sprijinirea țărilor în curs de dezvoltare în eforturile acestora de a răspunde provocărilor pe care le ridică securitatea alimentară Rezoluția Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la un cadru de politică al UE în vederea sprijinirii țărilor în curs de dezvoltare în eforturile acestora de a răspunde provocărilor pe care le ridică securitatea alimentară (2010/2100(INI))	75
2013/C 56 E/09	Declarațiile unilaterale consemnate în procesele-verbale ale reuniunilor Consiliului Rezoluția Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la declarațiile unilaterale consemnate în procesele-verbale ale reuniunilor Consiliului (2011/2090(INI))	86
2013/C 56 E/10	O nouă politică comercială pentru Europa în conformitate cu strategia EUROPA 2020 Rezoluția Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la o nouă politică comercială pentru Europa în conformitate cu Strategia EUROPA 2020 (2010/2152(INI))	87
2013/C 56 E/11	Instituirea programelor „Erasmus” și „Leonardo da Vinci” euro-mediteraneene Declarația Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la instituirea programelor „Erasmus” și „Leonardo da Vinci” euro-mediteraneene	99
Miercuri, 28 septembrie 2011		
2013/C 56 E/12	Orientarea sexuală și identitatea de gen în cadrul Consiliului ONU pentru Drepturile Omului Rezoluția Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la drepturile omului, orientarea sexuală și identitatea de gen la Organizația Națiunilor Unite	100
Joi, 29 septembrie 2011		
2013/C 56 E/13	Situația din Palestina Rezoluția Parlamentului European din 29 septembrie 2011 referitoare la situația din Palestina	104
2013/C 56 E/14	Summitul Pământului Rio+20 Rezoluția Parlamentului European din 29 septembrie 2011 referitoare la elaborarea unei poziții comune a UE înaintea Conferinței Organizației Națiunilor Unite privind dezvoltarea durabilă (Rio+20)	106
2013/C 56 E/15	Viitorul Fondului european de ajustare la globalizare Rezoluția Parlamentului European din 29 septembrie 2011 referitoare la viitorul Fondului european de ajustare la globalizare	119
2013/C 56 E/16	Instituirea unui Corp voluntar european de ajutor umanitar Declarația Parlamentului European din 29 septembrie 2011 privind instituirea unui Corp voluntar european de ajutor umanitar	122

Marți, 27 septembrie 2011

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

Finanțarea cercetării și inovării în UE

P7_TA(2011)0401

Rezoluția Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la Cartea verde: De la provocări la oportunități: către crearea unui cadru strategic comun pentru finanțarea cercetării și inovării în UE (2011/2107(INI))

(2013/C 56 E/01)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), îndeosebi articolele referitoare la cercetare,
- având în vedere Cartea verde a Comisiei intitulată „De la provocări la oportunități: către crearea unui cadru strategic comun pentru finanțarea cercetării și inovării în UE” (COM(2011)0048),
- având în vedere Rezoluția sa din 8 iunie 2011 referitoare la evaluarea intermediară a celui de al șaptelea program al UE pentru acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 mai 2011 referitoare la o Uniune a inovării - adaptarea Europei la o lume post-criză ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 noiembrie 2010 referitoare la simplificarea implementării programelor-cadru de cercetare ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 mai 2010 referitoare la executarea fondurilor alocate sinergiilor în domeniul cercetării și inovării, cuprinse în Regulamentul (CE) nr. 1080/2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională și în cel de-al șaptelea program-cadru pentru cercetare și dezvoltare în orașe și regiuni, precum și în statele membre și în Uniunea Europeană ⁽⁴⁾,
- având în vedere raportul comitetului de experți intitulat „Către o organizație a cercetării de frontieră de talie internațională – examinarea structurilor și mecanismelor Consiliului European pentru Cercetare” din 23 iulie 2009,
- având în vedere raportul grupului de experți independenți „Evaluarea intermediară a mecanismului de finanțare cu partajarea riscurilor (MFPR)” din 31 iulie 2010,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0256.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0236.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0401.

⁽⁴⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 104.

Marți, 27 septembrie 2011

- având în vedere Raportul final al Grupului de experți privind „evaluarea intermediară a celui de-al șaptelea program-cadru” din 12 noiembrie 2010,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 9 februarie 2011, intitulată „Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor referitoare la răspunsul la Raportul Grupului de experți privind evaluarea intermediară a celui de-al șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative și la Raportul Grupului de experți privind evaluarea intermediară a mecanismului de finanțare cu partajarea riscurilor” (COM(2011)0052),
 - având în vedere concluziile privind evaluarea intermediară a celui de al șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare (PC7), inclusiv a mecanismului de finanțare cu partajarea riscurilor, din cadrul celei de-a 3074-a reuniuni a Consiliului privind competitivitatea (piața internă, industria, cercetarea și spațiul) din 9 martie 2011,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 aprilie 2009, intitulată „Deplasarea frontierelor TIC: o strategie pentru cercetare în domeniul tehnologiilor viitoare și emergente în Europa” (COM(2009)0184),
 - având în vedere propunerea de rezoluție din 9 iunie 2011 referitoare la sărbătorirea centenarului acordării premiului Nobel lui Marie Skłodowska-Curie ⁽¹⁾,
 - având în vedere inițiativa emblematică a Strategiei Europa 2020, intitulată „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor” (COM(2011)0021),
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și avizele Comisiei pentru buget, al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, al Comisiei pentru dezvoltare regională, al Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, al Comisiei pentru pescuit și al Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea între sexe (A7-0302/2011),
- A. întrucât, în urma revizuirii bugetare, Comisia Europeană a decis să lanseze o dezbatere cu scopul de a optimiza eficacitatea finanțării cercetării și inovării la nivel național și la nivelul UE, precum și să abordeze alocarea resurselor financiare pentru programele UE de cercetare și inovare ca o prioritate de prim rang a UE;
- B. întrucât UE a stabilit obiectivul de creștere a cheltuielilor destinate C&D până la 3 % din PIB-ul UE până în 2020 și întrucât, având în vedere că multe țări sunt încă departe de a atinge acest obiectiv, creșterea investițiilor publice și private în C&D este deosebit de importantă;
- C. întrucât tendințele actuale scot la iveală numeroase presiuni legate de înghețarea sau reducerea bugetului european, pe fondul unei perioade de constrângeri majore asupra bugetelor publice naționale și întrucât C&D&I este unul dintre domeniile în care cooperarea europeană a dovedit valoare adăugată reală, spre deosebire de alte rubrici bugetare specifice, demonstrând necesitatea de a realoca resursele disponibile ale UE;
- D. întrucât, în prezent, ne confruntăm cu o criză economică, socială și de mediu (care afectează statele membre ale UE în moduri foarte diferite); întrucât cercetarea (fundamentală și aplicată), educația și inovarea sunt instrumente cruciale atât pentru redresarea economică și crearea de locuri de muncă, asociate realizării inițiativelor emblematică ale UE 2020, cât și pentru elaborarea unui model de creștere sustenabil și incluziv;

⁽¹⁾ B7-0343/2011.

Marți, 27 septembrie 2011

- E. întrucât UE și statele sale membre trebuie să creeze mijloacele necesare pentru a răspunde împreună marilor provocări societale, economice, de mediu, demografice și etice cu care se confruntă popoarele Europei, cum ar fi îmbătrânirea demografică, sănătatea, aprovizionarea cu alimente, dezvoltarea durabilă, importante aspecte ecologice etc., și întrucât soluțiile care decurg din acestea ar trebui să motiveze cetățenii să fie mai responsabili în privința acțiunilor lor;
- F. întrucât alte regiuni și țări ale lumii investesc din ce în ce mai mult în C&D&I; întrucât investițiile UE în acest domeniu ar trebui, prin urmare, să fie orientate spre o consolidare a capacității științifice și o sporire a capacității competitive generale a UE; întrucât este necesară crearea unui set consistent de instrumente de sprijin, de-a lungul întregului „lanț al inovării”, care să asigure un echilibru adecvat între cercetarea academică, cercetarea științifică aplicată și inovare;
- G. întrucât, deși finanțarea UE pentru C&D&I a crescut, statele membre ale UE (SM) mai dezvoltate din punct de vedere științific și tehnologic pot încă să absoarbă cea mai mare parte a resurselor disponibile sub egida diferitelor scheme și programe cadru de finanțare (inclusiv proiectele la scară largă), contribuind la perpetuarea slabei reprezentări a unora dintre statele membre și a regiunilor acestora atât în ceea ce privește accesul la finanțare, cât și participarea; întrucât, pentru realizarea Spațiului European de Cercetare (SEC), trebuie avut ca obiectiv cultivarea excelenței în toate părțile Uniunii și întrucât Fondurile Structurale și de coeziune sunt principalele instrumente în acest sens;
- H. întrucât, în cadrul UE, persistă și se accentuează inegalități semnificative în ceea ce privește capacitatea de finanțare a C&D, structurile industriale și sistemele de educație superioară la nivel național și întrucât aceste diferențe se reflectă, în parte, în participarea generală la cel de al șaptelea program-cadru al UE; întrucât ar trebui să se instituie mecanisme de echilibru pentru a impulsiona capacitățile de cercetare și inovare ale tuturor statelor membre și regiunilor europene;
- I. întrucât Cadrul strategic comun (CSC) ar trebui modelat pe baza aceluiași principii generale ca și SEC, valorificând enormul potențial neexploatat reprezentat de coordonarea a 7 de strategii și programe naționale diferite în domeniul cercetării și reducând fragmentarea inutilă;
- J. întrucât importanța majoră a IMM-urilor pentru economia UE și ocuparea forței de muncă nu se reflectă în nivelul lor de participare la fondurile alocate de UE pentru C&D&I; întrucât participarea IMM-urilor la proiectele de colaborare în domeniul C&D&I ar trebui să ajungă la un nivel de 15 % și întrucât, recunoscând faptul că munca de colaborare cu industria a încurajat efectuarea de investiții semnificative în C&D&I de către industrie, simplificarea și eliminarea barierelor birocratice sunt o condiție necesară pentru a atinge acest obiectiv și a crește participarea industriei per ansamblu;
- K. întrucât bolile legate de sărăcie și cele neglijate împiedică dezvoltarea economică, în special în țările în curs de dezvoltare; întrucât astfel de boli afectează peste un miliard de persoane și cauzează milioane de decese în fiecare an,
- L. întrucât peste 60 % dintre absolvenții de studii universitare sunt femei, dar majoritatea posturilor superioare din universități (de exemplu posturi doctorale sau de profesor universitar) sunt ocupate încă de bărbați;
- M. întrucât, de la începutul activității Consiliului European pentru Cercetare (CEC) în 2007, au fost selectate 1 700 de proiecte pentru a primi finanțare de la CEC, reprezentând subvenții în valoare de aproximativ 2,5 miliarde EUR aproape 90 % dintre aceste subvenții fiind acordate unor candidați de sex masculin;

Marți, 27 septembrie 2011

N. întrucât pare să existe un „plafon de sticlă” foarte problematică în cazul cercetătoarelor, în sensul că ponderea femeilor din domeniul cercetării scade odată cu înaintarea pe scara ierarhică;

O. întrucât în sistemele de învățământ din multe state membre, stereotipurile de gen încă predomină în domenii ale cercetării, cum ar fi științele naturale ⁽¹⁾;

1. salută Cartea verde a Comisiei Europene care stabilește un cadru strategic comun (CSC) pentru finanțarea cercetării și inovării și consideră că în centrul noului CSC ar trebui să se afle coordonarea programelor de cercetare ale UE și ale statelor membre cu schemele de finanțare, pe baza politicilor comunitare în domeniul cercetării și inovării și a programelor de cercetare ale statelor membre; consideră că CSC ar trebui să urmeze o abordare integrată, în intenția de a deveni mai atractiv și ușor de accesat pentru toți participanții;

2. consideră că fondurile și programele pentru cercetare ale UE, precum și fondurile structurale și de coeziune au obiective diferite și, prin urmare, ar trebui să rămână separate;

3. ia act de participarea relativ redusă la PC7 a anumitor state membre, precum și de persistența decalajului în materie de cercetare și inovare între regiunile europene, în ciuda eforturilor depuse prin intermediul fondurilor structurale de a spori capacitatea de C&D; este convins că ar trebui impulsionat potențialul de excelență al tuturor regiunilor; este de aceea de părere că sunt necesare noi abordări pentru a ajuta regiunile și statele membre cu performanțe mai slabe pentru a ajunge la excelență și specializare regională inteligentă;

4. solicită Comisiei să maximizeze toate sinergiile relevante între CSC, fondurile structurale, Fondul European pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală și Fondul European pentru Pescuit și să adopte o abordare bazată pe mai multe fonduri, respectând, totodată, obiectivele diferite ale acestora; este convins că instrumentele de coeziune ar trebui să consolideze dezvoltarea excelenței și a capacităților, printr-o mai mare compatibilitate cu politica vizând cercetarea și inovarea la nivel regional; consideră că acest fapt va permite dezvoltarea unei ierarhii de excelență, conducând la participarea deplină a acestor regiuni la CSC, pe baza calității și a excelenței;

5. sugerează că această nouă abordare ar putea include finanțarea și activitățile care își propun: modernizarea universităților, achiziționarea de echipamente științifice, transferul de tehnologie locală, acordarea de asistență întreprinderilor noi și a celor rezultate din sciziune, diseminarea rezultatelor proiectelor C&D&I, creșterea capacității programelor de formare transnațională a cercetătorilor, înființarea de centre de cercetare de top, crearea de rețele și grupuri de excelență sau derularea de activități de C&D și inovare cu colaborare transregională efectuate de experți externi; consideră că anumite acțiuni de susținere din cadrul PC7 au avut succes ca activități punte și ar trebui menținute în CSC;

6. solicită statelor membre să aibă în vedere finanțarea CEC, Marie Curie sau a propunerilor de proiecte de colaborare care au întrunit criteriile de excelență dar nu pot fi finanțate din cauza lipsei de fonduri europene;

7. subliniază importanța menținerii unor instrumente corespunzătoare pentru a sprijini dezvoltarea capacității instituționale a regiunilor în domeniul politicii de cercetare și inovare, având în vedere faptul că nivelul regional al guvernării reprezintă o legătură strategică pentru integrarea eficientă a finanțării din PC și din fondurile structurale și având în vedere, de asemenea, legăturile puternice ale acestora cu firmele, prestatorii de servicii și centrele de cercetare și formare locale;

8. solicită, în contextul viitoarei coordonări a politicii de coeziune cu strategia UE 2020, ca prioritatea „inovare” să devină obligatorie atât pentru regiunile vizate de Obiectivul 1, cât și pentru cele vizate de Obiectivul 2 și ca această prioritate să se reflecte și în bugetul alocat la toate nivelurile;

⁽¹⁾ A se vedea punctul 2 din Rezoluția Parlamentului European din 21 mai 2008 privind femeile și știința (JO C 279 E, 19.11.2009, p. 40).

Marți, 27 septembrie 2011

9. consideră că autoritățile locale și regionale ar trebui încurajate în direcția inovării, în special prin continuarea și consolidarea inițiativelor de tipul „Regiuni ale cunoașterii”, „Laboratoare vii” și „Orașe inteligente”, care stimulează dimensiunea teritorială a cercetării și dezvoltării;
10. atrage atenția asupra importanței menținerii politicilor de convergență și solicită Comisiei să ajute statele membre și regiunile slab reprezentate în PC în tranziția acestora către excelență, pe baza punctelor forte ale acestora și conform unor criterii clare, cu scopul de a mări substanțial capitalul uman și capacitatea de cercetare ale acestora;
11. consideră că organizarea unei competiții pentru înființarea de centre de excelență în domeniul cercetării în regiunile defavorizate reprezintă un instrument adecvat de dezvoltare a Spațiului European pentru Cercetare; acordarea de fonduri prin intermediul unei competiții generează o dinamică și o creativitate ridicate, care pot conduce și în regiunile slabe din punct de vedere structural la crearea cu succes a unor noi centre de cercetare și tehnologice cu locuri de muncă orientate către viitor; la competiție vor participa echipe compuse dintr-un institut de cercetare recunoscut la nivel internațional și o regiune defavorizată. conceptele științifice ale propunerilor de înființare sunt validate după principiul excelenței; în același timp, se solicită un concept comun viabil de la regiunea care, de exemplu cu ajutorul fondurilor structurale și al unor condiții-cadru adecvate, construiește o infrastructură și un mediu propice cercetării și inovării;
12. recomandă Comisiei să analizeze posibilitatea instituirii unui fond comun european, finanțat din fonduri structurale, pentru a promova cercetarea europeană realizată în colaborare;
13. este convins că credibilitatea Programului Cadru se bazează pe calitatea științifică și, în consecință consideră excelența este criteriul principal pentru finanțare; reamintește că natura excelenței diferă în funcție de tipul de participant sau de însăși natura proiectului de cercetare și inovare (criteriul de excelență pentru un institut de cercetare nu este același precum pentru un cercetător individual sau IMM, fiind, de asemenea, diferit pentru proiecte aplicate sau cercetare fundamentală); subliniază că îmbunătățirile de natură tehnică, inovarea, proiectele-pilot și crearea unei piețe ar trebui considerate criterii importante pentru cercetarea industrială și aplicată, după caz;
14. solicită o mai bună coordonare și exploatare a sinergiilor între strategiile transfrontaliere de cercetare și inovare la nivel local, regional, național și european transfrontalier, respectând caracteristicile diferitelor contexte și, în același timp, sporind posibilitățile de complementaritate și cooperare între diferitele niveluri; consideră că accesul la informații și partajarea acestora și a bunelor practici, intensificarea eforturilor comune de programare, aplicarea unor reguli și instrumente simple și flexibile și, dacă este cazul, convergența acestora din urmă sunt de o importanță crucială pentru creșterea eficacității finanțării și, probabil, a cofinanțării;
15. este convins că Europa are obligația de a se folosi de potențialul său enorm în domeniul cercetării, al tehnologiei și al inovării, precum și de a contribui la găsirea de soluții pentru provocările societale globale, și anume:
- schimbările demografice, dată fiind societatea în curs de îmbătrânire din Europa, inclusiv bolile legate de vârstă și politicile în domeniul familiei, și o populație mondială în creștere, boli neglijate, nutriția, securitatea alimentară, urbanizarea, mobilitatea, coeziunea socială și migrația;
 - tranziția spre o gestionare sustenabilă a resurselor, inclusiv apa, amenajarea teritoriului și gestionarea solului, atenuarea schimbărilor climatice, conservarea biodiversității, ecosistemele marine și pădurile, energiile regenerabile, eficiența energetică și securitatea energetică, eficiența utilizării materiilor prime esențiale și a altor resurse naturale biologice și fizice;

Marți, 27 septembrie 2011

- o bază economică solidă, stabilă și echitabilă, inclusiv redresarea economică, consolidarea educației și a formării și a cunoștințelor fundamentale și aplicate din toate disciplinele, de la științele sociale și cele umaniste și alte domenii, cum ar fi biologia și medicina și cercetarea în domeniul securității civile a cetățenilor și infrastructurilor, la tehnologiile-cheie, în vederea stimulării economiei UE și a ocupării forței de muncă;

consideră că CSC ar trebui să se axeze, în primul rând, pe abordarea, într-un mod cuprinzător, a acestor provocări societale specifice la nivel european, printr-un set echilibrat de instrumente care să acopere întregul spectru de activități în domeniul educației și formării, cercetării și formării profesionale,

16. reamintește importanța asigurării continuității aplicării instrumentelor de succes între PC și CSC, îndeosebi programele în colaborare; invită Comisia să evalueze în timp util eficacitatea instrumentelor existente vizând atingerea unor obiective politice specifice și să le adapteze pe cele a căror eficacitate sau contribuție distinctă nu este clar demonstrată;

17. solicită efectuarea unui audit independent, de exemplu de către Curtea de Conturi Europeană, alături de curțile de conturi naționale, cu privire la eficacitatea cheltuielilor publice destinate cercetării derulate de statele membre, de Uniunea Europeană și de autoritățile locale;

18. solicită Comisiei să consolideze vizibilitatea valorii adăugate a UE în domeniul cercetării și al inovării;

19. solicită depunerea unui efort concertat public și privat, la nivel european și național, pentru a atinge obiectivul de 3 % din PIB pentru C&D; solicită instituțiilor UE și statelor membre să convină, fără întârziere, asupra unei foi de parcurs specifice pentru atingerea acestui obiectiv;

20. subliniază faptul că trebuie depuse eforturi pentru a alinia cheltuielile din cadrul CSC cât mai mult posibil cu obiectivele politice universale din cadrul strategiei Europa 2020; solicită o coordonare clară cu noile inițiative, precum „O Uniune a inovării” și alte proiecte emblematiche pertinente;

21. reamintește faptul că finanțarea viitoare a cercetării și a inovării trebuie să deservească obiectivele finalizării SEC prin crearea de mai multe sinergii și o mai bună cooperare între diferitele politici și programe de finanțare în domeniul C&D&I între UE, statele membre și autoritățile locale;

Către crearea unui cadru strategic comun (CSC)

22. subliniază faptul că în centrul CSC ar trebui să se afle ideea că natura și amploarea diferite ale proiectelor de C&D&I, precum și multitudinea de scheme de finanțare, trebuie organizate astfel încât să se asigure coerență, reprezentativitate vastă, coerență, simplificare și complementaritate, asigurând tranziția spre excelență;

23. constată că, pentru a le permite tuturor cercetătorilor să ia parte la proiectele CSC, normele administrative ale CSC care se referă la procedurile contractuale ar trebui să ia în considerare diversele norme naționale referitoare la universități și la centrele de cercetare; subliniază cu precădere faptul că mecanismul de cofinanțare nu ar trebui să opereze în detrimentul universităților și al institutelor de cercetare și în niciun caz nu ar trebui să aibă ca efect dezavantajarea mediului științific universitar față de alți solicitanți de fonduri,

24. solicită Comisiei să instituie un sistem simplu și accesibil pentru a accelera inovarea și pentru a investi în proiecte de C&D&I care abordează combaterea marilor provocări societale și să se bazeze pe o abordare cu adevărat holistică, concentrându-și atenția pe diversele etape esențiale ale lanțului de valori (de la furnizorul de materiale la produsul final);

Marți, 27 septembrie 2011

25. își exprimă convingerea că diferitele sarcini din cadrul CSC ar trebui abordate separat, dar în strânsă relație și parteneriat între ele: Institutul European de Inovare și Tehnologie (EIT) ar trebui să opereze în principal ca o rețea a Comunităților cunoașterii și inovării (CCI) și părțile referitoare la inovare din programul-cadru pentru competitivitate și inovare (CIP) ar trebui să se concentreze asupra punctului său forte – sprijinirea IMM-urilor inovatoare; următorul PC ar trebui să se concentreze asupra cercetării în general; nu în ultimul rând, fondurile structurale/de coeziune ar trebui utilizate în strânsă cooperare într-un mod mai bine axat pe obiective, însă separat; consideră că proiectele realizate în colaborare ar trebui să reprezinte, în continuare, coloana vertebrală a CSC;

26. subliniază nevoia de îmbunătățire a flexibilității în CSC, astfel încât să fie posibilă mutarea fondurilor între fiecare capitol și licitație, dar CSC să fie, în același timp, destul de flexibil pentru a se putea alocă fonduri pentru provocările societale mari care apar în perioada bugetară;

27. solicită definirea clară a sistemului general de finanțare și integrarea mai strânsă a cercetării, educației și inovării; având în vedere că politica europeană în domeniul C&D&I aduce beneficii la nivel european și pentru a realiza obiectivele strategiei Europa 2020, solicită dublarea bugetului UE pentru programele de cercetare și inovare pentru următoarea perioadă financiară ce începe în 2014 (cu excepția bugetului alocat C&D&I în cadrul fondurilor structurale și BEI); consideră că acesta ar fi un răspuns adecvat la actuala criză economică și la provocările comune majore; consideră că mărirea bugetului public alocat cercetării ar trebui să urmărească obținerea unor beneficii societale și creșterea competitivității; reamintește necesitatea de a consolida și a dezvolta rolul favorabil C&D&I al tuturor instrumentelor UE, inclusiv printr-o cooperare mai strânsă cu BEI, simplificând procedurile de acces la finanțare; sugerează, prin urmare, un nou model organizațional bazat pe trei niveluri diferite de finanțare care să vizeze stabilitatea și convergența:

Primul nivel: consolidarea capacităților și infrastructura

28. acest nivel ar trebui să includă fondurile UE asociate cu infrastructura (în sensul larg, inclusiv cea instituțională) și consolidarea capacităților;

29. schema de finanțare din cadrul acestui nivel include partea din PC referitoare la programul „Capacități” și inițiativele „Marie Curie”, componentele finanțării europene a infrastructurilor și proiectelor de cercetare, accesul la împrumuturile acordate de BEI (ce includ proiecte de peste 50 de milioane EUR), subvențiile asociate cu componentele PC menționate mai sus și cooperarea cu fondurile structurale asociate cu infrastructura;

30. solicită consolidarea rolului Centrului Comun de Cercetare (CCC) în calitate de furnizor intern de analize științifice și economice pentru politica de dezvoltare, în conformitate cu Strategia Europa 2020;

31. subliniază că în viitor proiectele de mare amploare, precum ITER, Galileo și Monitorizarea globală pentru mediu și securitate (GMES), ar trebui finanțate în afara PC, prin crearea unor linii de buget independente pentru acestea pentru a garanta o structură de finanțare transparentă și fiabilă, controlând și limitând, totodată, potențialele depășiri de costuri; sugerează finanțarea parțială a acestora prin emiterea de către BEI de obligațiuni pentru proiecte specifice;

32. subliniază rolul central al infrastructurilor de mare amploare destinate cercetării pentru dezvoltarea SEC și solicită colectarea tuturor fondurilor UE disponibile pentru infrastructurile destinate cercetării, în special acolo unde există cele mai bune perspective de a obține beneficii la nivel european, extinderea finanțării după etapa pregătitoare și garantarea unui acces liber și bazat pe excelență la aceste fonduri;

Marți, 27 septembrie 2011

Al doilea nivel: cercetare, potențial, colaborare și consolidare

33. acest nivel ar trebui dedicat cercetării generale, atât fundamentale cât și aplicate, inclusiv științelor sociale și umaniste; participanții coordonatori sunt în primul rând universitățile și centrele/institutele de cercetare; sectorul industrial, mai ales IMM-urile, și organizațiile inovatoare non-profit ar trebui încurajate să participe și să colaboreze cu mediul academic și centrele publice de cercetare și să acționeze în calitate de coordonatori, dacă este cazul; acest nivel reprezintă cea mai mare parte din CSC și ar trebui să se axeze pe dezvoltarea unei baze științifice solide, atât în cercetarea de bază, cât și în cea aplicată, care este necesară pentru stimularea inovării;

34. cuvintele-cheie sunt originalitatea și relevanța ideii, calitatea și potențialul de excelență științifică și valoarea adăugată a proiectelor, inclusiv cercetarea de mare risc și proiectele vizând „inovarea non-tehnologică și socială”; planul de afaceri și potențialul comercial sunt factori pozitivi de luat în considerare, nu însă condiții necesare pentru aprobare;

35. schema de finanțare din cadrul acestui nivel provine de la sistemul de subvenții al PC al UE și din cooperarea cu fondurile structurale dedicate C&D&I; sinergia acestor două surse de finanțare și simplificarea interacțiunilor dintre proiectele finanțate de Uniunea Europeană și organismele de finanțare externe ar fi benefice; subvențiile ar trebui să fie orientate, în primul rând, către institutele de cercetare publice și private și IMM-urile inovatoare;

36. solicită un sistem de finanțare mai flexibil, pentru a crește atractivitatea cooperării pentru IMM-uri, prin intermediul căruia IMM-urile s-ar putea alătura proiectelor de cooperare pe durata punerii în aplicare a acestora, dacă este posibil, precum și punerea la dispoziție a unei linii bugetare deschise în acest sens pentru proiecte; consideră că astfel, IMM-urile ar putea percepe mai clar oportunitățile, dat fiind că intervalul dintre demararea activității în cadrul proiectului și rezultatele de piață este redus;

37. reamintește succesul Consiliului European pentru Cercetare în ceea ce privește promovarea excelenței științifice și capacitatea de consolidare a SEC; solicită îmbunătățirea în continuare a structurilor și mecanismelor SEC și promovarea instrumentelor sale; subliniază necesitatea de a mări substanțial proporția bugetului alocată subvențiilor pentru tinerii cercetători, bărbați și femei, și pentru cercetătorii de la IMM-urile inovatoare (atât grupuri de cercetare, cât și persoane fizice) și de a consolida măsurile și inițiativele luate în cadrul proiectului Marie Curie, consolidând în acest mod mobilitatea (prin introducerea unei „a cincea libertăți”, libertatea de cunoaștere), dezvoltarea carierei și colaborarea între mediul academic, institutele publice de cercetare și industrie, precum și accesului la marile infrastructuri de cercetare; solicită industriei să se implice mai mult în programele de cercetare doctorale și post-doctorale; solicită luarea măsurilor necesare pentru a garanta condiții de muncă decente pentru lucrătorii științifici din UE, măbind atractivitatea pe plan internațional a Europei pentru cercetători, stăvilind exodul de specialiști și realizând excelența în Europa;

38. subliniază faptul că mobilitatea cercetătorilor în Europa ar trebui să constituie o prioritate și solicită o consolidare a măsurilor (precum portabilitatea pensiilor și dispozițiile de securitate socială, recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale, măsuri de reconciliere a vieții de familie cu viața profesională și cecurile de cercetare pentru cercetătorii care se mută într-un alt stat membru), vor contribui la mobilitatea cercetătorilor europeni, ajutând la stoparea „exodului de creiere” și măbind atractivitatea unei cariere de cercetător în UE; solicită introducerea unei componente „mobilitate” în subvențiile CEC, unde este cazul; invită Comisia și statele membre să intensifice eforturile de obținere rapidă a recunoașterii reciproce a programelor de studiu universitare;

39. consideră că există un potențial suplimentar pentru extinderea domeniului de aplicare al conceptului de Consiliu European pentru Cercetare pentru a cuprinde proiectele de cercetare multidisciplinară și bazată pe colaborare, cu condiția ca acestea să-și păstreze un caracter de la bază la vârf, iar excelența științifică să fie în continuare principalul criteriu de selecție;

Marți, 27 septembrie 2011

40. salută progresul constant în direcția atingerii unei participări echilibrate a bărbaților și a femeilor la PC; este de acord că măsurile de stimulare a participării femeilor ar trebui să fie consolidate pe parcursul ciclurilor de viață a proiectului și că Comisia ar trebui să își revigoreze abordarea față de promovarea femeilor în domeniul cercetării și să caute să motiveze statele membre în abordarea diferențelor de gen, acordând o atenție deosebită depășirii barierelor specifice de gen; subliniază că ar trebui concretizat obiectivul privind o participare a femeilor de 40 % în comitetele de gestionare a programelor și în comitetele consultative; solicită Comisiei să elaboreze, împreună cu Institutul european pentru egalitatea între sexe, un plan de acțiune în domeniul aspectelor de gen, cu indicatori și obiective, și să monitorizeze implementarea acestuia;

41. pentru acordarea de șanse egale pentru bărbați și femei, subliniază necesitatea ca cercetătorilor de la toate nivelurile să le fie înlesnită posibilitatea decalării demarării unui proiect subvenționat sau întreruperii derulării acestuia ca urmare a concediului de maternitate, de paternitate sau parental, în cazul proiectelor unde este posibil acest lucru, și ca, din aceleași motive, cercetătorii să aibă posibilitatea prelungirii valabilității contractului de subvenționare, în cazul proiectelor care nu își pierd actualitatea; invită statele membre să ofere aceste posibilități cercetătorilor;

42. subliniază faptul că pentru realizarea deplină a Spațiului european de cercetare sunt necesare măsuri legislative care să asigure participarea tuturor actorilor europeni la programe naționale, deschizând tuturor ofertele lansate de state individuale și armonizând regulamentele, procedurile, contractele și criteriile de evaluare;

Al treilea nivel: piața și inovarea - obiective comune

43. acest nivel este dedicat accelerării și promovării pătrunderii pe piață a produselor și serviciilor inovatoare și generării de beneficii publice; industria, îndeosebi IMM-urile inovatoare, joacă un rol esențial în dezvoltarea de produse, servicii și procese inovatoare;

44. având în vedere necesitatea de a încuraja tinerii să se implice în activitatea de cercetare și inovare, precum și de a sprijini tinerii antreprenori care contribuie la activitatea de C&D&I și care utilizează rezultatele C&D&I pentru dezvoltarea economică și socială a comunităților locale sau regionale, solicită Comisiei și Statelor Membre să continue programul Erasmus pentru tinerii antreprenori și în viitorul cadru financiar multianual și să crească finanțările alocate acestui program;

45. recunoaște că ar trebui să se acorde o atenție deosebită participării IMM-urilor pentru a permite exploatarea de noi idei și oportunități într-un mod flexibil și eficient, pe măsură ce acestea apar, deschizând astfel calea spre inovare; subliniază faptul că stabilirea unei definiții a întreprinderilor mici și mijlocii (IMM) specifică sectorului este o condiție prealabilă pentru participarea cu succes în CSC; constată că succesul activității inovatoare depinde, de asemenea, de calificările și experiența personalului managerial;

46. subliniază necesitatea de a facilita accesul local și european al IMM-urilor la serviciile de cercetare și inovare; este de părere că programele de succes, cum ar fi Eurostars, au acumulat o importantă experiență în satisfacerea necesităților întreprinderilor inovatoare și, prin urmare, ar trebui să fie consolidate; solicită depunerea de eforturi la toate nivelurile în scopul de a aduce soluții inovatoare pentru necesitățile specifice sectorului public, prin implicarea întreprinderilor mici în competițiile pentru idei care au ca rezultat contracte de dezvoltare pe termen scurt;

47. schema de finanțare din cadrul acestui nivel provine din finanțarea UE furnizată prin EIT, finanțare asociată cu programul-cadru pentru inovație și competitivitate, accesul la sporirea creditelor acordate de FEI și la împrumuturi specifice din partea BEI (acoperind, în special, proiecte sub 50 de milioane de EUR) și din cooperarea cu fondurile structurale dedicate antreprenoriatului; finanțarea politicii UE în domeniul inovării are totuși o verigă lipsă: instrumente de finanțare adecvate care să răspundă caracteristicilor specifice ale IMM-urilor; consideră că SEC ar beneficia enorm de pe urmă creării, după examinarea corespunzătoare a unui studiu de impact, a unui Program UE dedicat IMM-urilor, conceput ca o filială specializată a BEI, dedicată în totalitate proiectelor inovatoare ale IMM-urilor;

Marți, 27 septembrie 2011

48. reamintește succesul și capacitatea de consolidare a Institutului European pentru Inovare și Tehnologie în ceea ce privește Spațiului european de cercetare; subliniază necesitatea unor CCI mai strâns orientate și, prin urmare, a unei rețele mai concentrate cu un buget mai redus, care să permită, de asemenea, participarea IMM-urilor datorită costurilor anuale de contribuție mai scăzute; consideră că aceste CCI mai mici pot crea un punct central unic în UE, ca loc de întâlnire pentru oamenii de știință din întreaga UE, în vederea unei competitivități crescute pe piața globală;

49. Pentru a crește mai mult participarea IMM-urilor la programe, consideră că ar trebui luate în considerare unele instrumente și acțiuni de finanțare:

- credite preferențiale, rambursabile în caz de succes, excluzând costurile administrative;
- eforturi pentru a oferi întreprinderilor mici și mijlocii (în special în faza de start-up), finanțarea structurată, care va acoperi întregul ciclu de inovare, inclusiv accesarea serviciilor și consultanței aferente C&D;
- MFPR să fie aplicat în așa fel încât să fie posibilă acordarea de fonduri limitate prin intermediari naționali;
- simplificarea accesului la capitalul de risc;
- creșterea participării IMM-urilor la elaborarea agendelor în domeniul cercetării;

50. solicită testarea noilor modalități de finanțare inovatoare, de tipul obligațiunilor pentru proiecte specifice ale UE și al bonurilor valorice pentru inovare la nivelul UE, care să le permită întreprinderilor să cheltuiască aceste resurse direct în cadrul centrelor de cercetare acreditate; consideră că aceste bonuri valorice nu ar trebui să facă obiectul unui raport privind costurile, deoarece utilizarea acestora va fi autorizată de centrele în cadrul cărora sunt cheltuite; precizează că acreditarea centrelor ar putea fi realizată pe bază națională sau regională și ar putea fi validată de către un organism european, cum ar fi CCC; este de părere că contribuția CCC la inovare în temeiul programului-cadru ar trebui să includă o cooperare consolidată cu sectorul industrial;

51. salută programul UE de cercetare pentru inovare adresat întreprinderilor mici (SBIR), al cărui scop este identificarea provocărilor tehnologice din sectorul public, și salută finanțarea proiectelor C&D pentru a găsi soluții noi atât la probleme vechi, cât și la cele noi.

*

* *

52. consideră că nu toate sectoarele inovării se bazează pe cercetare și nu toate activitățile de cercetare au drept scop inovarea; prin urmare, consideră că reorganizarea propusă ar trebui să includă spectru de activități legat de inovare, de la conceptul inițial la comercializare, inclusiv inovarea în alte domenii decât cel tehnologic, inovarea ecologică sau socială; consideră că aceasta ar trebui să includă promovarea practicilor inovatoare (cum ar fi achizițiile publice inovatoare și înainte de comercializare, premiile de stimulare, politicile privind DPI și inițiativele privind piețele-pilot), precum și facilitarea diseminării acestora pe scară largă; reamintește că ar trebui să se ia în considerare standardizarea în abordarea provocărilor majore și stabilirea domeniilor prioritare ale CSC, dar că aceasta nu ar trebui să reprezinte un nou instrument sau o nouă activitate separată;

53. reamintește succesul de până acum al CIP și solicită continuarea necondiționată și extinderea în continuare a programului, cu scopul de a întări IMM-urile deosebit de inovatoare, care reprezintă motorul economiei europene;

Marți, 27 septembrie 2011

54. subliniază totuși că o parte din instrumentele PCI ar putea deveni o prelungire naturală a următorului program-cadru, oferind continuitate proiectelor europene de cercetare și inovare; consideră că tehnologia dezvoltată în cadrul proiectelor programului-cadru ar putea fi extinsă la proiecte inovatoare:

— de răspândire a utilizării sale în diverse sectoare industriale și de servicii,

— de lansare a mai multor aplicații adiționale în domenii conexe sau complementare;

55. reamintește că natura foarte competitivă a activităților de cercetare, științifice, tehnologice și de inovare, precum și menținerea consolidării capacităților științifice și inovatoare la nivel local depind de existența unui anumit nivel de duplicare și fragmentare, în lipsa căruia cercetarea în colaborare ar fi subminată;

56. subliniază că, pentru a atrage mai eficient investițiile private și pentru a garanta că cercetarea și dezvoltarea contribuie în mod mai eficace la consolidarea competitivității europene, ar trebui luate măsuri corespunzătoare în programul-cadru în vederea stabilirii unui cadru de reglementare solid și eficient pentru protecția drepturilor de proprietate intelectuală în stadiul incipient al procesului de cercetare;

57. încurajează cu fermitate punerea în aplicare a unor programe de formare pentru toți participanții potențiali, în special privind aplicarea normelor de gestiune; invită Comisia să elaboreze criterii pentru selectarea, analizarea și evaluarea proiectelor de formare, ținând seama, printre altele, de nivelurile de excelență; îndeamnă Comisia să adopte o abordare proactivă pentru a ajuta organismele publice, în special cele stabilite în statele membre slab reprezentate, să își îmbunătățească sistemul de gestionare prin efectuarea unor evaluări și să emită recomandări pentru aceste organisme în vederea îmbunătățirii cererilor de finanțare și a gestiunii proiectelor;

58. reiterează faptul că simplificarea gestionării finanțării europene pentru cercetare necesită un progres uriaș; consideră că un element-cheie al simplificării îl reprezintă trecerea de la abordarea actuală bazată pe control către o abordare bazată mai degrabă pe încredere și toleranță față de riscuri, care ar fi deosebit de benefică pentru IMM-uri; solicită punerea în aplicare a tuturor măsurilor de simplificare identificate în noul CSC, printre care o marjă mai mare a riscului de eroare admisibil, acceptarea la scară largă a practicilor contabile uzuale, utilizarea sumelor forfetare și a tarifelor fixe (pe bază voluntară), simplificarea procedurilor de solicitare și a procedurilor contractuale, precum și a regulilor referitoare la prefinanțare și la eligibilitatea costurilor, o reducere semnificativă a cerințelor de raportare financiară și științifică, reducerea perioadelor de acordare a contractelor la maximum șase luni și o reducere semnificativă a perioadei de acordare a subvențiilor și a perioadei de plată, precum și o mai mare flexibilitate pentru participanți în ceea ce privește modul de organizare și gestionare a proiectelor lor și alegerea partenerilor;

59. este convins că simplificarea ar trebui să conducă la o reducere a combinării metodelor de calculare a ratelor de finanțare și a costurilor indirecte în cadrul sistemelor de finanțare, fără însă a se renunța la diferențierile aplicabile universităților, organizațiilor de cercetare și industriei;

60. recomandă definirea unui set limitat de norme și principii comune (administrative, financiare și organizaționale), care sunt ușor de interpretat și care s-ar aplica tuturor programelor și instrumentelor UE în domeniul cercetării, dezvoltării și inovării;

61. invită Comisia și statele membre să faciliteze accesul la programele europene de cercetare, de exemplu prin stabilirea unui singur punct de contact, stabilirea unui principiu „un proiect, un document” și înființarea unui forum pentru schimbul de bune practici; în acest sens, reiterează necesitatea unui punct de contact unic și ușor accesibil care să ofere consultanță și sprijin financiar potențialilor participanți; critică lipsa actuală de transparență și de informații cu privire la viitoarele solicitări de prezentare de propuneri având ca obiect proiecte de cercetare, ceea ce are drept consecință faptul că cercetătorii și institutele nu se pot pregăti corespunzător și deci nu pot participa;

Marți, 27 septembrie 2011

62. subliniază că o politică coerentă pentru crearea unei societăți europene care să se bazeze pe cunoaștere presupune consolidarea legăturilor dintre educație, cercetare și inovare; subliniază că CSC ar trebui să abordeze și să integreze întregul lanț de cunoaștere, de exemplu prin dezvoltarea infrastructurii, standardizare, programe de formare și măsuri pentru sprijinirea tehnologiilor-cheie; încurajează orice colaborare între universități, întreprinderi și institute de cercetare și consideră că transferul de competențe și de tehnologie reprezintă componente esențiale; solicită furnizarea de instrumente practice pentru încurajarea transferului de tehnologie de la etapa de cercetare la aplicarea industrială, atât în domeniul serviciilor, cât și cel al sectorului de producție;

63. solicită o participare interguvernamentală mai puternică în cadrul măsurilor de programare comună, care ar consolida cooperarea în cercetare, dezvoltare și inovare peste tot în Europa;

64. subliniind importanța inițiativelor tehnologice comune și a platformelor tehnologice europene, recomandă stabilirea unui cadru comun specific pentru toate PPP, cu condiții comune clare și simplificate, care separă în mod clar rolul sectorului privat de cel al sectorului public; subliniază necesitatea luării de măsuri eficace pentru sporirea transparenței și deschiderea accesului IMM-urilor și sectorului public de cercetare la astfel de instrumente; invită Comisia să efectueze o analiză aprofundată a ultimelor progrese, a impactului și a relevanței diferitelor formate de PPP aflate în derulare în prezent, înainte de a trece la o consolidare sau sprijinire a creării de noi astfel de parteneriate, cu scopul de a îmbunătăți administrarea acestora în vederea asigurării unei mai mari participări a unei game mai variate de părți interesate atât la stabilirea agendei de cercetare, cât și la asigurarea accesului debutanților; este, de asemenea, convins de faptul că aceste instrumente ar trebui să fie mai clar bazate pe obiective prioritare de interes public (valorificând rezultatele valoroase pentru societate și cele în materie de sustenabilitate) și să mobilizeze investiții private reale;

65. subliniază că CSC ar trebui să fie un mecanism de finanțare atractiv atât pentru actorii din sectorul privat, cât și pentru cei din sectorul public (inclusiv ONG-uri și organizațiile societății civile); consideră că toți cei care participă la proiecte de cercetare, dezvoltare și inovare și PTE care au un impact ridicat ar trebui să aibă un rol în discuțiile de stabilire a priorităților și ar trebui să aibă acces la infrastructurile de cercetare;

Orientări pentru următorul program-cadru

66. se exprimă în favoarea adoptării unei abordări științifice și a unei atitudini bazate pe încredere față de cercetători și pe o mai mare asumare a riscurilor în ceea ce privește participanții în cadrul tuturor etapelor sistemului de finanțare, inclusiv punerea în valoare a științei și inovării; solicită un model de finanțare adecvat pentru cercetarea academică în următorul PC;

67. consideră că CSC nu ar trebui să se limiteze numai la concentrarea asupra inovării bazate pe cercetare sau pe tehnologie, ci ar trebui să sprijine diferite surse de inovare; subliniază faptul că multe întreprinderi – în special IMM-uri – utilizează alte surse de inovare, cum ar fi clienții, piețele, utilizatorii și, nu în ultimul rând, angajații, și că această formă de inovare este adesea mai practică și este axată pe soluționarea unor probleme specifice legate de procese, servicii sau produse, deoarece soluțiile propuse sunt adesea găsite de angajați, cei mai apropiați de procesul de producție, de piețe și de clienți; consideră, prin urmare, că UE ar trebui să consolideze inovarea legată de practici și de contribuția angajaților;

68. îndeamnă Comisia să asigure revizuirea cheltuielilor generale din cadrul HORIZON 2020; în consecință, cere Comisiei să analizeze care este procentajul din totalul cheltuielilor generale pe care îl reprezintă PC7 și să prezinte propuneri menite să mențină această cifră la un nivel cât mai scăzut;

69. solicită ca programul de colaborare (programul de cooperare actual) să rămână elementul principal al PC pentru consolidarea sinergiilor în vederea măririi și accelerării impactului și diseminării proiectelor de cercetare realizate în cooperare cu parteneri de renume mondial, provenind atât din UE, cât și din afara acesteia; consideră că finanțarea cercetării în colaborare ar trebui să se bucure de o mai mare flexibilitate tematică (cereri de propuneri mai vaste) și de mecanisme de finanțare simple pentru a atrage cei mai buni

Marți, 27 septembrie 2011

oameni de știință și pentru a răspunde în același timp nevoilor marilor consorții și ale grupurilor mai restrânse; consideră că întregul lanț al inovării, de la cercetarea exploratorie până la proiectele pilot și demonstrațiile pe scară largă ar trebui să fie acoperit și că ar trebui alocate bugete specifice sectoarelor care au elaborat o viziune strategică pentru a aborda schimbările care au avut loc la nivelul societății cu cicluri de investiții pe termen lung, atunci când este cazul;

70. își exprimă scepticismul cu privire la eficiența exploatării fondurilor destinate creării de rețele de cercetare de excelență și organizarea de conferințe și evenimente și solicită îmbunătățirea măsurilor privind rețelele electronice de cercetare și inovare, precum și difuzarea rezultatelor cercetării prin intermediul internetului;

71. își exprimă scepticismul cu privire la faptul că adesea există posibilitatea de finanțare a unei singure propuneri în cadrul unei cereri de propuneri, fapt care conduce la irosirea resurselor investite pentru pregătirea și evaluarea acestora și la nefinanțarea ideilor excelente; solicită Comisiei să cerceteze posibilitatea de finanțare a celor mai bune propuneri neselectate, dintr-un buget de cercetare suplimentar (matching research funds) la care vor contribui statele membre, fondurile regionale și structurale;

72. solicită consolidarea activităților de cercetare multidisciplinare și transdisciplinare și recunoașterea dimensiunii sociale a cercetării; în acest context, reamintește că marile schimbări care au avut loc la nivelul societății ar trebui abordate prin soluții tehnologice și cercetare la nivel european în domeniul științelor sociale și umaniste și al inovării sociale, care joacă în continuare un rol-cheie în acest sens; consideră, prin urmare, că CSC ar trebui să includă domeniul tematic independent care să cuprindă științele sociale, economice și umaniste și că aceste aspecte ar trebui să se regăsească în mai mare măsură în toate acțiunile întreprinse în cadrul acestui program;

73. pentru a atrage în continuare interesul și participarea cetățenilor și a societății civile în activitatea de cercetare, solicită continuarea programului „Știința în societate” atât ca program independent, cât și prin extinderea sa orizontală pentru a cuprinde marile schimbări care au avut loc la nivelul societății; în plus, consideră că Comisia ar trebui să sprijine dezvoltarea suplimentară și difuzarea mai largă a liniilor directoare privind etica și dezvoltarea în continuare a instrumentelor concepute pentru organizațiile societății civile;

74. solicită stabilirea priorităților de cercetare și a obiectivelor într-un mod mai transparent și mai participativ, prin implicarea echilibrată a actorilor, inclusiv comunitatea științifică, cercetătorii (de asemenea din partea organizațiilor de cercetare mai mici), sectorul public, organizațiile societății civile și IMM-urile; solicită crearea unei platforme specifice pentru dialog între organizațiile societății civile și cercetători pentru discutarea priorităților de cercetare în anumite sectoare; consideră că ar trebui, de asemenea, promovate platforme specifice pentru interacțiunea mai strânsă a IMM-urilor și a cercetătorilor;

75. consideră că nu numai evaluarea economică, ci și cea a societății, a eticii și a durabilității programelor de cercetare specifice reprezintă un proces important care trebuie îmbunătățit și promovat pe o scară mai largă, la nivel european și național; sprijină inițiativele Comisiei în acest domeniu, precum dezvoltarea principiilor cercetării și inovării responsabile, și încurajează promovarea și adoptarea lor în continuare;

76. solicită menținerea unui echilibru între o abordare ascendentă (cum ar fi actualul program „Tehnologii viitoare și emergente - domeniu deschis”) și proiectele bazate pe o abordare descendentă (mari schimbări la nivelul societății), precum și facilitarea proiectelor la scară mai mică și cercetarea în colaborare bazate pe modelul ascendent; consideră că reducerea barierelor la intrarea pe piață pentru proiectele de colaborare ar conduce la consolidarea capacității științifice; consideră că prioritățile strategice trebuie asociate problemelor nou apărute; solicită Comisiei să analizeze echilibrul între cele două tipuri de proiecte (bazate pe modelul ascendent sau descendent) din punct de vedere social și financiar; subliniază necesitatea cooperării și a consultării cu cercetătorii, reprezentanții industriei și actorii din societatea civilă în cadrul elaborării agendei pentru cercetare;

Marți, 27 septembrie 2011

77. este de acord ca proiectele mici și mijlocii să constituie prioritățile viitoare ale promovării cercetării; consideră că proiectele mici și mijlocii ale instituțiilor de învățământ superior și ale IMM-urilor pot fi gestionate mai ușor și cu eforturi mai mici; și că acestea pot contribui la mărirea ratei de acceptare a cererilor, rată aflată în prezent la un nivel nesatisfăcător;

78. consideră că, atunci când anumite necesități ale societății nu sunt îndeplinite de actualele modele de inovare, noi sisteme publice de concesionare a licențelor și premii de stimulare a inovării pot fi utilizate pentru a concentra cercetarea în aceste domenii și pentru a asigura eficacitatea cheltuielilor publice; invită Comisia să lanseze, cât mai curând, o inițiativă-pilot pentru premii de stimulare în sectorul medical;

79. solicită o acoperire coerentă a întregului lanț C&D&I, prin punerea în aplicare a normelor de transparență și printr-o coordonare clară între diferitele direcții generale ale Comisiei care au responsabilitatea de a finanța domeniul cercetării și inovării;

80. solicită intensificarea cooperării internaționale, atunci când este necesar, cu parteneri strategici ai Uniunii Europene, inclusiv cu țările cu creștere economică rapidă, cum ar fi țările BRIC, pe baze reciproce, în scopul unei mai bune abordări a provocărilor de la nivel mondial; reamintește că simplificarea procedurilor și scurtarea considerabilă a perioadei de aprobare a cererilor ar încuraja participarea cercetătorilor din țările terțe; subliniază că este necesară consolidarea capacității științifice în statele vecine, pe baza unei mai bune coordonări între cadrul strategic comun și instrumentele politicii de vecinătate a UE; consideră că, pentru încurajarea dezvoltării durabile, consolidarea capacităților în mod eficient și stabilirea de parteneriate echitabile și cuprinzătoare cu țările în curs de dezvoltare reprezintă elemente hotărâtoare;

81. consideră că cooperarea cu țările terțe în domeniul cercetării cu o posibilă dublă utilizare ar trebui evitată cu orice țară care nu respectă drepturile omului, rezoluțiile ONU și dreptul internațional;

*

* *

82. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Sistemul școlilor europene

P7_TA(2011)0402

Rezoluția Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la sistemul școlilor europene (2011/2036(INI))

(2013/C 56 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 165 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere raportul Comisiei către Parlamentul European, intitulat „Sistemul școlilor europene în 2009” (COM(2010)0595),
- având în vedere Convenția privind definirea statutului școlilor europene ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 8 septembrie 2005 privind opțiunile de dezvoltare a sistemului de școli europene ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO L 212, 17.8.1994, p. 3.

⁽²⁾ JO C 193E, 17.8.2006, p. 333.

Marți, 27 septembrie 2011

- având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 723/2004 al Consiliului din 22 martie 2004 de modificare a Statutului funcționarilor Comunităților Europene și Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene ⁽¹⁾,
 - având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități, intrată în vigoare la 3 mai 2008 și ratificată de Uniunea Europeană la 23 decembrie 2010, și în special articolul 24 ⁽²⁾,
 - având în vedere raportul anual al secretarului general al școlilor europene, prezentat Consiliului superior la reuniunea din 12, 13 și 14 aprilie 2011, la Bruxelles ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru cultură și educație și avizele Comisiei pentru bugete și Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0293/2011),
- A. întrucât articolul 165 din TFUE precizează că UE contribuie la dezvoltarea unei educații de calitate prin încurajarea cooperării dintre statele membre și, în cazul în care este necesar, prin sprijinirea și completarea acțiunii acestora, respectând pe deplin responsabilitatea statelor membre față de conținutul învățământului și de organizarea sistemului educațional, precum și diversitatea lor culturală și lingvistică;
- B. întrucât preambulul la Convenția din 1994 privind definirea statutului școlilor europene prevede că sistemul școlilor europene este un sistem sui generis și constituie o formă de cooperare între statele membre și între acestea și Comunitățile Europene, recunoscând, în același timp, responsabilitatea deplină a statelor membre în ceea ce privește conținutul învățământului și organizarea sistemului educațional, precum și diversitatea lor culturală și lingvistică;
- C. întrucât articolul 1 din Convenție permite ca și alți copii să se înscrie la aceste școli, în limitele impuse de către Consiliul superior, care, potrivit punctului II.7 din capitolul XII din Culegerea de hotărâri a Consiliului superior, poate acorda statutul de categorie I „Personalului oricărei organizații comunitare înființate printr-un act al instituțiilor comunitare și personalului din serviciul altor organizații recunoscute de Consiliul superior”;
- D. întrucât școlile europene dau elevilor posibilitatea de a-și afirma identitatea culturală și de a dobândi un nivel ridicat de cunoaștere a cel puțin două limbi, inclusiv a limbii materne, pe care sunt încurajați să le învețe de la o vârstă foarte fragedă, subliniind importanța diversității culturale și cultivând înțelegerea și respectul reciproc;
- E. întrucât Școlile Europene nu pot fi asimilate școlilor internaționale, în sensul că acestea nu răspund unei opțiuni de școlarizare făcute de părinți, ci unei necesități de a școlariza copiii în limba lor maternă și de a dezvolta o dimensiune europeană a educației;
- F. întrucât modul de funcționare al SE, care se bazează dintotdeauna pe o convenție interguvernamentală, ar trebui îmbunătățit iar sistemul va trebui să aibă un temei juridic care să permită simplificarea acestuia și o mai mare transparență și eficacitate;
- G. întrucât reforma sistemului școlilor europene a fost aprobată de Consiliul superior în aprilie 2009;

⁽¹⁾ JO L 124, 27.04.2004, p. 1.

⁽²⁾ <http://www.un.org/disabilities/documents/convention/convoptprot-e.pdf>.

⁽³⁾ Ref.: 2011-D-39-fr-1.

Marți, 27 septembrie 2011

- H. întrucât experiența de peste 50 de ani de funcționare a școlilor europene a arătat că sistemul și modelul lor educațional sunt unice și atractive; întrucât unul dintre scopurile reformei este deschiderea sistemului și a bacalaureatului european pentru alți elevi din Uniune și întrucât acestea nu pot fi atinse fără o modificare fundamentală a statutului juridic pe care se bazează întregul sistem;
- I. întrucât Raportul Comisiei din 2009 privind sistemul școlilor europene ⁽¹⁾ a indicat probleme sistemice persistente sau care chiar se agravează, cum ar fi lipsa de cadre didactice detașate, întârzierea furnizării ori chiar neasigurarea infrastructurii suficiente în incintele școlilor, ceea ce afectează în mod direct calitatea procesului de învățământ, politicile în materie de înscriere, calitatea vieții elevilor, părinților și cadrelor didactice, precum și aspectele financiare ale funcționării școlilor,
- J. întrucât în școlile din Bruxelles și Luxembourg lipsa unei infrastructuri și a construcțiilor școlare dăunează calității învățământului și împiedică înscrierea altor copii decât cei ai personalului instituțiilor UE; întrucât este necesar să se asigure că toți elevii primesc o instruire la același nivel de calitate, indiferent de limba maternă sau de localizarea ori categoria școlii;
- K. întrucât reforma din 2009 a școlilor europene a avut ca principal obiectiv deschiderea școlilor europene către un public mai larg și mai diversificat, asigurând, în același timp, viabilitatea pe termen lung a sistemului,
- L. întrucât modelul de învățământ pe care se bazează SE ar trebui să fie încurajat și în statele membre și inclus în sistemele educaționale ale acestora;
- M. ținând seama de dificultatea de a regrupa în cadrul aceluiasi sistem de învățământ, concentrat exclusiv pe obținerea bacalaureatului european, elevi din medii culturale și lingvistice diferite, ale căror talente și capacități pot fi extrem de variabile și recunoscând, prin urmare, necesitatea de a prevedea un sprijin adecvat pentru elevi cu nevoi educaționale speciale (SEN);
- N. recunoscând, prin urmare, necesitatea de a prevedea crearea unui alt certificat de absolvire în afara bacalaureatului, destinat elevilor care se orientează către o formare axată pe învățarea unei profesii;
- O. în rezoluția sa din 8 septembrie 2005, Parlamentul European a solicitat, printre altele, lansarea unui proiect-pilot privind un centru de resurse pentru elevii cu nevoi educaționale; întrucât din bugetul UE pentru anul 2008 a fost alocată o sumă de 200 000 de euro în acest scop, iar această sumă a fost utilizată, în cele din urmă, pentru finanțarea unui studiu privind politica și practica predării pentru elevii cu nevoi educaționale speciale în școlile europene;
- P. reamintind că Convenția privind definirea statutului Școlilor Europene prevede la articolul 4 că, pentru a încuraja apropierea și înțelegerea între elevi din diferite secții lingvistice și pentru a le îmbunătăți competențele lingvistice, este prevăzut ca unele cursuri să fie predate în comun, în orice limbă comunitară, unor clase de același nivel, în cazul în care circumstanțele o justifică;
- Q. întrucât, în conformitate cu articolul 25 din Convenția privind definirea statutului Școlilor Europene, acestea sunt finanțate în principal din contribuțiile statelor membre, concretizate în plata profesorilor detașați, care au reprezentat 21 % din bugetul școlilor europene în 2010, și din contribuția de echilibru a UE, menită să acopere diferența dintre totalul cheltuielilor suportate de școală și totalul altor venituri, care a fost echivalentă cu aproximativ 58 % din bugetul școlilor europene în anul 2010; întrucât școlile europene depind, de asemenea, prin intermediul Consiliului superior, de un organism executiv interguvernamental;

⁽¹⁾ COM(2010)0595.

Marți, 27 septembrie 2011

- R. întrucât la articolul 25 se prevede, de asemenea, că bugetul SE poate fi alimentat printr-o contribuție financiară a statelor membre, stabilită de către Consiliul superior, care hotărăște în unanimitate;
- S. întrucât criza economică are repercusiuni asupra finanțării Școlilor Europene iar Comisia, în consecință, a cerut reforme în vederea raționalizării costurilor în aceste școli, dar întrucât acest lucru nu ar trebui să afecteze educația copiilor vulnerabili, care au dificultăți de învățare și nevoi speciale și nu ar trebui să afecteze predarea în limba maternă sau să ducă la o reducere a predării altor limbi; în afara francezei, germanei și englezei;
- T. întrucât, în urma ultimelor două largiri a UE, numărul de elevi fără secție lingvistică (SWALS) este în continuă creștere, iar aceștia nu ar trebui penalizați în vreun fel din cauza faptului că nu au o secție lingvistică;
- U. întrucât creșterea numărului de elevi din școlile europene este o consecință directă a politicilor de recrutare a instituțiilor UE de după 2004, care au avut ca rezultat angajarea de personal cu vârste sub 30 de ani; între timp, acești tineri funcționari și-au întemeiat familii și, ulterior, și-au înscris copiii la școlile europene,
- V. întrucât elevii SWALS beneficiază de cursuri de ajutor pentru învățarea limbii secției lingvistice la care sunt înscriși, astfel încât să poată urma cursurile, precum și cursurile în limba maternă, câteva ore pe săptămână reprezentând un minimum necesar pentru a ține legătura cu limba și cultura maternă;
- W. întrucât în 2004 a fost introdusă o contribuție din salariile funcționarilor, destinată în special SE, și întrucât aceasta trebuia să reflecte costul politicii sociale, al îmbunătățirii condițiilor de muncă și al școlilor europene,

Considerații generale

1. regretă faptul că Școlile Europene sunt adesea asimilate pe nedrept unor școli elitiste, fiind considerate mai degrabă un lux decât o necesitate, deși au ca misiune să ofere un învățământ în limba maternă pentru elevi ai căror părinți pot fi în situația de a-și schimba locul în care sunt angajați sau de a reveni în țara de origine, precum și să dezvolte dimensiunea europeană în educație;
2. reamintește că acest sistem educațional special permite elevilor să studieze toate disciplinele (în special științele) în limba maternă cu profesori calificați sau în cazul elevilor SWALS, beneficiind de asistență în învățare și de lecțiile necesare pentru a-și continua utilizarea limbii materne;

Organizarea și răspândirea sistemului bacalaureatului european

3. consideră că acest sistem educațional specific permite elevilor să studieze toate disciplinele într-un mediu multicultural și multilingv, cu profesori calificați, continuând să-și utilizeze limba maternă;
4. consideră că Școlile Europene, care constituie un laborator educațional excelent, bazat pe metode pedagogice testate, ar trebui să devină un exemplu de cel mai bun sistem educațional din Europa, care are la bază răspândirea culturii europene, a valorilor și a limbilor sale, și întrucât incorporarea anumitor elemente ale acestui model, cum ar fi accentul pe cunoașterea limbilor străine, în sistemele naționale de educație ar contribui la mobilitatea profesională și la promovarea multilingvismului și a integrării europene;

Marți, 27 septembrie 2011

5. consideră că școlile europene joacă un rol important în cadrul comunităților lor;
6. consideră că școlile europene ar trebui să aibă, de asemenea, un rol de promovare a multiculturalismului și multilingvismului, precum și de model pentru protejarea și promovarea limbilor mai puțin utilizate la nivel internațional; consideră că numărul redus de elevi pentru care este necesar învățământul într-o anumită limbă nu ar trebui să conducă la întreruperea predării în limba respectivă, subliniind faptul că educația în limba maternă constituie unul dintre principiile fondatoare ale școlilor europene;
7. atrage atenția asupra necesității de a crește compatibilitatea programei Școlilor Europene cu sistemele naționale de educație, în vederea facilitării reintegrării rapide a elevilor la întoarcerea în țara de proveniență;
8. consideră că restricțiile bugetare pe care Școlile Europene vor trebui să le accepte trebuie însoțite de o consolidare reală a autonomiei lor administrative - de exemplu, ar trebui să li se permită să caute și alte surse de finanțare - și a mijloacelor pentru exercitarea acestei autonomii, conform obiectivelor stabilite în cadrul reformei din anul 2009; consideră că reforma organizatorică care trebuie implementată nu ar trebui să afecteze negativ principiile fondatoare ale școlilor europene;
9. este de părere că acordarea unei mai mari autonomii bugetare fiecăreia dintre școlile europene ar putea constitui soluția potrivită pentru ameliorarea gestionării resurselor alocate acestora; subliniază că aceasta trebuie implementată numai în urma unei evaluări a Comisiei, care să asigure că o mai mare autonomie ar fi în beneficiul școlilor.
10. subliniază că, în acest moment, școlile europene se află într-o situație de incertitudine juridică, care se manifestă prin statutul juridic și jurisdicțional neclar al actelor adoptate de organele școlilor, prin posibilități insuficiente de a contesta actele respective în fața instanțelor naționale și prin lipsa posibilității de a recurge la Ombudsmanul European;
11. consideră că statutul juridic interguvernamental actual al școlilor europene și-a atins limitele și necesită o modificare de profunzime; este de părere că această modificare ar trebui să fie de așa natură încât să permită Uniunii să sprijine, să coordoneze sau să completeze acțiunile statelor membre, fără a încălca domeniul de competență al acestora, și să adopte, în acest scop, acte obligatorii din punct de vedere juridic, în sensul articolelor 2 și 6 din TFUE;
12. insistă asupra necesității de a oferi Școlilor Europene un temei juridic adecvat, în sfera de competențe a UE și speră ca Direcția Generală pentru educație și cultură din cadrul Comisiei, împreună cu Comisia pentru cultură și educație a Parlamentului, competentă în temeiul anexei VII la Regulamentul de procedură al Parlamentului European în chestiuni privind promovarea sistemului de școli europene, să poată participa la dezbaterile acestei probleme, precum și la toate discuțiile asupra evoluției acestora;
13. consideră că școlile europene ar trebui să intre sub jurisdicția Uniunii; consideră că un bun temei juridic l-ar putea furniza, în acest sens, articolul 165 din TFUE, care prevede: „Uniunea contribuie la dezvoltarea unei educații de calitate, prin încurajarea cooperării dintre statele membre și, în cazul în care este necesar, prin sprijinirea și completarea acțiunii acestora, respectând pe deplin responsabilitatea statelor membre față de conținutul învățământului și de organizarea sistemului educațional, precum și diversitatea lor culturală și lingvistică” și care, în continuare, specifică scopurile acțiunilor Uniunii, care corespund scopurilor școlilor europene.
14. solicită insistent Consiliului superior să anticipeze mai bine nevoile de infrastructură și să ia măsuri pentru a permite satisfacerea cererii reale de înscriere în școlile europene; invită statele membre și Comisia să favorizeze dezvoltarea școlilor de tip II și III;

Marți, 27 septembrie 2011

15. încurajează statele membre și guvernele regionale cu competențe legislative în educație să promoveze conceptul de școli europene pe teritoriul lor, prin organizarea de campanii de informare cu privire la educația europeană, promovând bacalaureatul european și creând stabilimente-pilot, după cum se prevede în cadrul reformei din anul 2009, cu scopul de a deschide sistemul pentru a promova accesul la studii europene și la bacalaureatul european în statele membre;

16. invită statele membre să coopereze atunci când elaborează programele școlare naționale, bazându-se pe experiența educațională a școlilor europene, astfel încât să apropie mai mult sistemele naționale de sistemul școlilor europene; subliniază rolul deosebit al programelor pentru studiul limbilor, al istoriei și geografiei în consolidarea unei identități europene comune; reiterează solicitarea adresată statelor membre de a promova includerea – într-unul din anii învățământului liceal sau echivalent – a unei discipline specifice cu privire la contextul, obiectivele și funcționarea Uniunii Europene și a instituțiilor sale, promovând astfel apropierea tinerilor de procesul de integrare europeană;

17. invită statele membre să vizeze o perspectivă colectivă asupra celei mai bune modalități de a realiza deschiderea sistemului;

18. recomandă statelor membre să promoveze, în cadrul sistemelor lor de educație, o serie de concepte din sistemul SE, pentru a încuraja încă de la o vârstă fragedă apariția cetățeniei europene;

19. solicită Autoritățile centrale pentru înscrieri să creeze o platformă de schimb pentru toți părinții care nu au obținut un loc pentru copiii lor în școala dorită, astfel încât să poată efectua un transfer la aceasta prin intermediul unui schimb cu un alt elev;

20. amintește că, în temeiul articolului 5 din Convenția privind definirea statutului Școlilor Europene, titularii bacalaureatului european pot solicita admiterea în orice universitate din UE în aceleași condiții ca cetățenii cu calificări echivalente din statul membru respectiv și solicită statelor membre să se asigure că dispozițiile referitoare la aceasta să fie respectate astfel încât Bacalaureatul European să fie recunoscut automat în toate statele membre, evitându-se astfel orice discriminare între elevii școlilor europene și elevii care au diplome naționale;

21. îndeamnă statele membre să asigure că toate universitățile și instituțiile lor de învățământ superior aplică aceleași cerințe pentru recunoașterea studiilor elevilor care provin din școli europene ca și pentru elevii din școlile naționale și că acești elevi primesc aceleași credite în cadrul procesului lor de instruire, astfel încât să aibă șanse și oportunități egale atunci când candidează pentru admiterea în învățământul superior;

22. încurajează statele membre și administrațiile regionale care dețin competențe legislative în domeniul învățământului să omologheze o parte semnificativă din sistemul lor de învățământ public, astfel încât să poată conferi elevilor diploma de bacalaureat european la încheierea studiilor liceale;

23. încurajează Consiliul superior să dezvolte mai activ școlile europene, urmând exemplele celor mai bune sisteme de educație din lume, astfel cum demonstrează studiile PISA și încurajează înfrățițiile între SE și școlile naționale, ca mijloc de promovare a schimburilor de elevi/profesorii și popularizare a sistemului de școli europene în statele membre, după modelul programului Comenius;

Aspecte bugetare

24. constată că încasările stagnează sau scad, în special din cauza înscrierilor din partea organismelor cu contract și a respingerii, din motive de lipsă de locuri, a cererilor familiilor din afara instituțiilor comunitare și îndeamnă la găsirea unor noi soluții, luând în considerare noi mijloace financiare din partea lucrătorilor mobili din sectorul privat și din alte instituții internaționale;

Marți, 27 septembrie 2011

25. ia act de necesitatea de a raționaliza costurile gestionării acestor școli, însă subliniază că încercările de a diminua drastic cheltuielile nu trebuie să pună în discuție principiile fundamentale care stau la baza conceptului de școli europene, precum predarea în limba maternă de către vorbitori nativi, și nu trebuie să afecteze programa de bază, cum ar fi științele și matematica, și nici calitatea educației; subliniază faptul că trebuie garantate condiții de predare egale și nediferențiate pentru copiii din toate comunitățile lingvistice în cadrul școlilor europene;

26. solicită Uniunii Europene să-și definească contribuția bugetară astfel încât să fie respectate aceste principii și să fie posibil un tratament adecvat al elevilor cu nevoi educaționale speciale (SEN), precum și alte dificultăți de învățare care necesită un sprijin special, și să ofere o prezentare detaliată a fondurilor alocate pentru elevii cu nevoi educaționale speciale pentru a asigura folosirea optimă a acestor fonduri; invită Comisia ca, înainte de a hotărî cu privire la orice fel de modificări bugetare, în cooperare cu școlile și cu asociațiile de părinți/profesori, să realizeze o evaluare a impactului diverselor opțiuni de raționalizare a sistemului, inclusiv o examinare a aspectelor educaționale;

27. consideră că, pe termen scurt, este necesar să se onoreze angajamentele Uniunii Europene, ținându-se seama, în același timp, de restricțiile bugetare actuale atât de la nivelul Uniunii, cât și de la nivelul statelor membre; constată că bugetul pentru 2012 prevede, pentru școlile europene, o creștere a finanțării de 1,7 %, în vreme ce dificultățile bugetare au determinat Comisia să propună o înghețare a cheltuielilor administrative proprii și o creștere de 1,3 % pentru cheltuielile administrative ale instituțiilor în general; se angajează să studieze cu atenție creditele prevăzute la liniile bugetare în cauză pentru a acoperi toate nevoile bugetare;

28. evidențiază că implicarea Uniunii în problemele școlilor europene este disproporționat de mică față de contribuția financiară de la bugetul său;

29. subliniază faptul că reducerile propuse la nivelul bugetului școlilor europene constituie o amenințare gravă la adresa calității educației și a funcționării adecvate a școlilor europene și, prin urmare, se opune oricărei reduceri a bugetului;

30. consideră că multe dintre problemele sistemice sunt generate de nerespectarea obligațiilor lor de către statele membre; arată, în acest sens, că nu există garanții juridice, conform Convenției, pentru respectarea de către statele membre a obligațiilor care le revin;

31. constată că anumite state își ignoră din ce în ce mai frecvent obligațiile în ceea ce privește detașarea profesorilor, invocând în principal diferența dintre procentul de copii de naționalitatea respectivă școlarizați și contribuția care li se solicită la bugetul școlilor;

32. subliniază că respectivele criterii de repartizare trebuie să favorizeze, de asemenea, un sistem mai echitabil pentru plata cheltuielilor de școlarizare solicitate părinților care nu fac parte din instituțiile europene sau din întreprinderi care au semnat o convenție cu SE;

33. solicită Comisiei să ia în considerare posibilitatea creării unui sistem de liste de rezervă pentru a ocupa posturile care nu pot fi ocupate de profesori detașați și posturile care trebuie ocupate de către cadre didactice, în vederea garantării acoperirii necesarului de profesori, precum și a nivelului de calitate și a continuității procesului de învățământ;

34. încurajează crearea, imediat ce se atinge cota de elevi, a unor noi secții lingvistice, pentru a permite elevilor SWALS să urmeze cursuri în limba lor maternă și să se evite discriminarea în raport cu elevii altor secții lingvistice, limitând totodată costurile legate de statutul specific al elevilor SWALS;

Marți, 27 septembrie 2011

35. constată cu îngrijorare că insuficiențele în materie de personal trebuie compensate prin recrutarea la nivel local a unor cadre didactice care să fie remunerate de către școli; solicită Consiliului superior să ia măsuri pentru ca statele membre care nu contribuie financiar prin detașarea unor profesori să plătească o contribuție financiară echivalentă la bugetul școlilor;

36. consideră că actualul sistem de finanțare creează dificultăți disproporționate pentru anumite state membre în privința detașărilor și a furnizării de infrastructuri școlare și solicită Consiliului superior să revizuiască modul de finanțare a școlilor și de recrutare a profesorilor;

37. reafirmă că școlile europene trebuie să fie finanțate în mod durabil și adecvat, pentru a se respecta angajamentele asumate în cadrul convenției și Statutului funcționarilor și celorlalți agenți ai Uniunii Europene și a se garanta calitatea învățământului și a se garanta calitatea învățământului, precum și condiții de predare egale și echivalente pentru copiii din toate comunitățile lingvistice ale școlilor europene; ia notă, în acest sens, de recenta petiție depusă de asociațiile părinților și ale profesorilor de la școlile europene de la Bruxelles, subliniind amenințările serioase pe care le reprezintă reducerile propuse pentru calitatea educației și funcționarea adecvată a școlilor europene, opunându-se, prin urmare, eventualelor reduceri bugetare;

38. solicită Comisiei să definească procentul de prelevare specială destinat SE;

39. subliniază, dintr-o perspectivă pe termen lung, importanța asigurării în același timp a unei mai mari transparențe în ceea ce privește contribuția financiară a Uniunii Europene și garantării unei mai ample deschideri și diversități a acestor instituții de învățământ dar și a introducerii unui sistem de finanțare sustenabil; solicită Comisiei, în acest context, să specifice în ce scopuri a fost utilizat impozitul special; solicită Comisiei să îi prezinte situația punerii în aplicare a reformei din 2009, precum și a necesarului în materie de finanțare pentru anii următori, în special în ceea ce privește politica imobiliară;

Aspecte pedagogice

40. dorește ca, în conformitate cu articolul 4 din Convenția privind definirea statutului Școlilor Europene, care prevede favorizarea apropierii și înțelegerii reciproce între elevii din diferite secții lingvistice prin intermediul anumitor cursuri ținute în comun pentru clase de același nivel, să se ia în considerare generalizarea recursului la limbile numite de circulație pentru predarea materiilor nefundamentale, fără ca acest lucru să afecteze cei care nu au ca limba maternă limba respectivă;

41. reafirmă valoarea intrinsecă a predării anumitor materii în limbile naționale vorbite de un număr mai mic de cetățeni ai UE, așa-numitele limbi de circulație restrânsă;

42. subliniază necesitatea de a efectua o evaluare externă a programelor școlare ale SE, care să nu determine costuri suplimentare pentru școli și importanța implementării a reformelor privind examenul de bacalaureat;

43. solicită ca recrutarea personalului local să se facă pe baza criteriilor de excelență, să se asigure calitatea predării, formarea, substituirile în caz de absență, iar Consiliul superior să se asigure că competențele profesionale ale personalului sunt evaluate de către inspectori;

44. consideră că programele speciale de formare și atelierile profesionale pentru profesorii care provin din diferite sisteme naționale ar trebui organizate astfel încât să îi pregătească – în conformitate cu standarde și criterii comune – pentru activitatea în cadrul sistemului de școli europene;

Marți, 27 septembrie 2011

45. reafirmă că integrarea elevilor din categoria SEN rămâne o prioritate și că școlile europene trebuie să depună toate eforturile pentru a-și crește competențele în domeniul educației elevilor cu dizabilități; solicită Consiliului superior să ia măsuri în acest sens pentru ca, la calcularea numărului de elevi dintr-o clasă, să se aplice un coeficient pentru această categorie de elevi și să se asigure integrarea deplină a acestora;

46. solicită Consiliului superior al școlilor europene să implementeze recomandările privind SEN care reies din studiul efectuat în anul 2009 de echipa de experți suedezi, și să elaboreze un plan de acțiune în această privință;

47. subliniază nevoia de a concepe un sistem funcțional care să ajute elevii cu dizabilități pe durata procesului lor de integrare în școlile europene (de exemplu, asistență din partea unor profesori speciali) în vederea asigurării mobilității părinților acestora;

48. constată că rata oficială de 2,7 % a eșecului școlar, comunicată de Consiliul superior, nu ia în considerare larga disparitate a rezultatelor școlare din școlile europene, existând un nivel anormal de ridicat al eșecului școlar în cadrul secțiunii francofone constatată de mai mulți ani; și solicită Consiliului superior să analizeze cauzele și consecințele pedagogice și financiare ale acestei funcționări defectuoase, ale ratei de eșec școlar în general și a ratelor care continuă să fie ridicate de copii care repetă un an de studiu;

49. își reiterează solicitarea adresată Consiliului superior de a găsi alternative pentru elevii care nu reușesc să se mențină în cadrul unui program de studii ce are ca finalitate Bacalaureatul European și să examineze posibilitatea creării unui alt certificat de absolvire în afara bacalaureatului, destinat elevilor care se orientează spre cursuri profesionale; susține că pentru orice nou certificat trebuie să se efectueze o evaluare de impact și că trebuie să se asigure că acesta adaugă valoare cadrelor de calificare existente;

50. reafirmă faptul că elevii cu nevoi educaționale speciale trebuie să rămână o prioritate, cu atât mai mult cu cât SE nu oferă, în prezent, decât un singur tip de diplomă și trebuie, prin urmare, să garanteze un sprijin maxim pentru a evita, pe cât posibil, un eșec școlar care riscă să conducă la un alt impas în cazul în care elevul nu are acces, din motive lingvistice sau de altă natură, la alte programe de studii în cadrul învățământului național din țara gazdă;

*

* *

51. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, statelor membre și Consiliului superior al Școlilor Europene.

Absorbția fondurilor structurale și de coeziune: învățăminte desprinse pentru viitoarea politică de coeziune a UE

P7_TA(2011)0403

Rezoluția Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la absorbția fondurilor structurale și de coeziune: învățăminte desprinse pentru viitoarea politică de coeziune a UE (2010/2305(INI))

(2013/C 56 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 174-178,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 ianuarie 2011 intitulată „Contribuția politicii regionale la creșterea inteligentă în Europa 2020”, COM(2011)0017,
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei intitulat „Contribuția politicii regionale la creșterea durabilă în Europa 2020” (SEC(2011)0092),

Marți, 27 septembrie 2011

- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 25 octombrie 2010 intitulat „Politica de coeziune: răspunsul la criza economică, o revizuire a punerii în aplicare a măsurilor politicii de coeziune adoptate în sprijinul planului european de redresare economică” (SEC(2010)1291),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 31 martie 2010 intitulată „Politica de coeziune: raport strategic pentru anul 2010 privind punerea în aplicare a programelor pentru perioada 2007-2013” (COM(2010)0110),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 31 martie 2010 intitulat „Document de însoțire pentru Comunicarea Comisiei din 31 martie 2010 intitulată - Politica de coeziune: raport strategic pentru anul 2010 privind punerea în aplicare a programelor pentru perioada 2007-2013” (SEC(2010)0360),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „EUROPA 2020: o strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 539/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 iunie 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune în ceea ce privește simplificarea anumitor cerințe și în ceea ce privește anumite dispoziții referitoare la gestiunea financiară ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 437/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 mai 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1080/2006 privind Fondul european de dezvoltare regională în ceea ce privește eligibilitatea intervențiilor în domeniul locuințelor în favoarea comunităților marginalizate ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 397/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1080/2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională în ceea ce privește eligibilitatea investițiilor în domeniul eficienței energetice și al energiei regenerabile în locuințe ⁽³⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 284/2009 al Consiliului din 7 aprilie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune, în ceea ce privește anumite dispoziții privind gestiunea financiară ⁽⁴⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 85/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune, în ceea ce privește anumite dispoziții privind gestiunea financiară ⁽⁵⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune ⁽⁶⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1081/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind Fondul Social European și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1784/1999 ⁽⁷⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1783/1999 ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ JO L 158, 24.06.2010, p. 1.

⁽²⁾ JO L 132, 29.05.2010, p. 1.

⁽³⁾ JO L 126, 21.05.2009, p. 3.

⁽⁴⁾ JO L 94, 08.04.2009, p. 10.

⁽⁵⁾ JO L 25, 29.01.2009, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 210, 31.07.2006, p. 25.

⁽⁷⁾ JO L 210, 31.07.2006, p. 12.

⁽⁸⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 1.

Marți, 27 septembrie 2011

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1828/2006 al Comisiei din 8 decembrie 2006 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și Regulamentul (CE) nr. 1080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul European de Dezvoltare Regională ⁽¹⁾,
- având în vedere Decizia Consiliului din 6 octombrie 2006 privind orientările strategice comunitare în materie de coeziune (2006/702/CE) ⁽²⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului privind raportul strategic pentru anul 2010 al Comisiei referitor la punerea în aplicare a programelor politicii de coeziune adoptate de Consiliul Afaceri Externe la 14 iunie 2010,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 14 iulie 2010 intitulat „Modalitățile de încurajare a parteneriatelor eficiente în gestionarea programelor din cadrul politicii de coeziune, pe baza bunelor practici din ciclul 2007-2013” (ECO/258),
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor referitor la „Politica de coeziune: raport strategic pentru anul 2010 privind punerea în aplicare a programelor pentru perioada 2007-2013” din 1-2 decembrie 2010 (CdR 159/2010);
- având în vedere Rezoluția sa din 23 iunie 2011 referitoare la raportul pentru anul 2010 privind punerea în aplicare a programelor politicii de coeziune pentru perioada 2007-2013 ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 decembrie 2010 privind realizarea unei adevărate coeziuni teritoriale, sociale și economice în UE – o condiție sine qua non a competitivității globale? ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 martie 2009 referitoare la punerea în aplicare a Regulamentului privind fondurile structurale 2007-2013: rezultatele negocierilor privind strategiile naționale din domeniul politicii de coeziune și programele operaționale ⁽⁵⁾,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0287/2011),
- A. întrucât capacitatea de absorbție reprezintă măsura în care un stat membru și regiunile sale pot folosi resursele financiare alocate din fondurile structurale și de coeziune în mod eficace și eficient și întrucât această capacitate este necesară pentru a aduce contribuția maximă la coeziunea economică, socială și teritorială, utilizând resursele puse la dispoziție din fondurile UE;
- B. întrucât politica de coeziune a Uniunii este deosebit de importantă pentru dezvoltarea armonioasă a Uniunii și întrucât, în ciuda progreselor realizate în direcția reducerii inegalităților de dezvoltare dintre regiuni, există încă diferențe foarte importante între nivelurile de dezvoltare economică, socială și teritorială ale acestora;
- C. întrucât regiunile cele mai defavorizate și microregiunile nu dispun de resursele financiare și umane și nici de sprijinul administrativ necesare în vederea utilizării adecvate a fondurilor UE la care au acces;

⁽¹⁾ JO L 371, 27.12.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 291, 21.10.2006, p. 11.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0283.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0473.

⁽⁵⁾ JO C 117E, 6.5.2010, p. 79.

Marți, 27 septembrie 2011

- D. întrucât politica regională a UE este un instrument indispensabil pentru promovarea coeziunii economice și sociale, care permite Uniunii să ia măsuri pentru reducerea decalajelor dintre regiuni, promovarea unei convergențe reale și stimularea dezvoltării, a creării de locuri muncă de calitate și a progresului social, instrument care este, de asemenea, în beneficiul regiunilor mai puțin dezvoltate;
- E. întrucât capacitatea de absorbție nu este un parametru, ci o variabilă și întrucât aceasta diferă în mod considerabil între și în diferitele state membre și regiuni, astfel încât este nevoie de soluții individuale pentru mărirea acestei capacități;
- F. întrucât obiectivul de a absorbi cât mai mult sprijin financiar posibil necesită eforturi permanente din partea statelor membre și a autorităților de gestiune, iar implicarea administrației locale și regionale în fiecare etapă a procesului, precum și o capacitate adecvată a structurilor instituționale și sisteme de control și de gestionare eficiente;
- G. întrucât capacitatea administrativă, în special în ceea ce privește planificarea și punerea în aplicare a proiectelor, reprezintă un element esențial pentru capacitatea de absorbție și trebuie să fie consolidată, mai ales în statele membre care înregistrează întârzieri și rate de absorbție scăzute;
- H. întrucât normele legate de fondurile structurale și de coeziune sunt complexe prin natura lor, făcând dificilă punerea lor în aplicare în dreptul național și respectarea lor, ceea ce poate duce la apariția unor erori, astfel încât statele membre și regiunile consacră prea mult timp încercând să gestioneze și să controleze aceste erori și întrucât, în consecință, aceste norme trebuie să rămână stabile în timp pentru a favoriza o mai bună absorbție; întrucât, cu toate acestea, ar trebui încurajată simplificarea punerii în aplicare a instrumentelor financiare;
- I. întrucât, în ciuda scăderii ratei de eroare și a deturnărilor ajutoarelor structurale, măsurile adoptate de statele membre trebuie consolidate în vederea reducerii deturnărilor de ajutoare și a recuperării sumelor plătite în mod nejustificat;
- J. întrucât statele membre care au aderat la UE, în special în actuala perioadă de programare, se confruntă cu dificultăți în ceea ce privește absorbția, ca urmare a creșterii semnificative a fondurilor disponibile față de fondurile din perioada premergătoare aderării, dar și ca urmare a deficiențelor structurilor administrative referitoare la elaborarea, asistența și evaluarea proiectelor;
- K. întrucât lipsa de vizibilitate a nivelurilor de folosire a fondurilor pe termen scurt și mediu reprezintă o frână pentru capacitatea de absorbție, fiind necesară o mai mare transparență la toate nivelurile de guvernare;
- L. întrucât Fondul social european (FSE) furnizează un sprijin esențial politicilor privind piața forței de muncă și joacă un rol important în promovarea incluziunii sociale și întrucât se impune creșterea considerabilă a finanțării acestuia,
1. atrage atenția asupra eforturilor depuse pentru accelerarea dezvoltării capacităților de absorbție și a implementării bugetare a politicii de coeziune în 2010, în ciuda problemelor menționate mai sus, și salută intervențiile planului european de redresare economică din cadrul politicii de coeziune, care au avut efect pozitiv în ceea ce privește accelerarea punerii în aplicare a programelor și accesul beneficiarilor la fonduri; solicită Comisiei să continue aceste intervenții în perioada 2014-2020;
 2. subliniază că problemele legate de absorbție s-au datorat următorilor factori principali:
 - dificultăți legate de finalizarea procedurilor de evaluare a conformității privind noul sistem de gestiune și control, care sunt efectuate, în general, la începutul perioadei de programare;

Marți, 27 septembrie 2011

- recesiunea economică mondială, care are un efect direct sub forma măsurilor de restricționare bugetară aplicate bugetelor publice și a dificultăților de obținere a finanțării interne;
 - resurse insuficiente pentru cofinanțarea proiectelor;
 - întârzieri în stabilirea și introducerea normelor la nivel european și național sau a orientărilor aferente, precum și norme incomplete sau neclare;
 - întârzieri în traducerea notelor orientative și în obținerea de clarificări din partea Comisiei, precum și o lipsă de coerență a orientărilor Comisiei;
 - proceduri naționale prea complicate și prea stricte, precum și modificările prea frecvente ale acestora;
 - necesitatea de a înființa instituții noi pentru punerea în aplicare a programelor, ceea ce ar putea întârzia demararea și executarea acestora;
 - o diferențiere insuficientă între autoritățile din statele membre, probleme legate de ierarhie între instituții și dificultăți interne privind alocarea sarcinilor și a responsabilităților;
 - implicarea insuficientă la nivel local și regional în elaborarea programelor operaționale;
 - număr limitat de resurse umane, personal calificat necorespunzător la nivel național și regional și dificultăți legate de păstrarea personalului;
 - dificultăți cu privire la înființarea unor sisteme de tehnologie a informațiilor;
 - o diferență între gradul de control și amploarea proiectului;
 - o pregătire inițială insuficientă cu privire la punerea în aplicare a proiectelor și lipsa unei rezerve de proiecte;
 - modificări legate de prioritățile în materie de investiții realizate din motive politice;
3. apreciază că multe din problemele identificate ar putea fi depășite prin implicarea, încă din faza de programare, a tuturor actorilor relevanți la nivel național, regional și local, astfel încât propunerile din viitoarele documente cadru și programe operaționale să răspundă cât mai bine nevoilor acestora, permițând astfel o contribuție mai importantă și mai clară la îndeplinirea obiectivelor europene;
4. reiterează că este necesar ca normele și procedurile să fie mai simple și mai flexibile atât la nivelul UE, cât și la nivel național, pentru a facilita accesul responsabililor de proiecte la fondurile europene și pentru a promova buna gestionare a acestora de către serviciile administrative, fără a crea dificultăți majore beneficiarilor; consideră că simplificarea va contribui la alocarea rapidă a fondurilor, la înregistrarea unor rate de absorbție mai ridicate, la creșterea eficienței și a transparenței, la scăderea numărului de erori în aplicare și la scurtarea termenelor de plată; consideră că este necesar să se ajungă la un echilibru între simplificare și stabilitatea normelor, a procedurilor și a controalelor; observă că, în orice caz, furnizarea unor informații suficiente solicitanților și beneficiarilor potențiali reprezintă o condiție indispensabilă pentru punerea în aplicare cu succes;
5. subliniază că sporirea ratelor de absorbție poate conduce la rezultate eficiente numai atunci când normele comunitare sunt respectate;

Marți, 27 septembrie 2011

6. este de părere că, fără a diminua atenția care ar trebui întotdeauna acordată verificării veniturilor, un accent deosebit ar trebui pus pe aspectele legate de obținerea de rezultate și de realizare a obiectivelor; consideră că, în conformitate cu dispozițiile actuale privind sistemele de aplicare, control și plată, ar trebui găsit un echilibru mai bun între, pe de-o parte, normele și procedurile necesare pentru asigurarea legalității și a regularității cheltuielilor UE și, pe de altă parte, orientarea sporită a politicii de coeziune către performanță și rentabilitate;
7. solicită eficientizarea programării, monitorizării și evaluării politicii de coeziune, în vederea îmbunătățirii rolului consultativ al Comisiei și a reducerii sarcinii administrative aferente controlului și auditului;
8. este de părere că ar trebui să se pună mai mult accent pe sancționarea fraudei decât a neregulilor formale; susține o abordare mai flexibilă și diferențiată în funcție de gravitatea neregulii identificate;
9. subliniază că ar trebui să se consolideze aplicarea principiului proporționalității în ceea ce privește procedurile de control în funcție de amploarea proiectului, prin simplificarea obligațiilor privind informațiile care trebuie furnizate și controlul efectuat în cadrul punerii în aplicare a proiectelor și programelor de mici dimensiuni; reamintește, totuși, că simplificarea normelor nu trebuie să afecteze în niciun caz transparența și responsabilitatea; solicită să se consolideze și să se îmbunătățească coordonarea activității de audit, să se elimine controalele redundante din statele membre cu un sistem de gestionare a fondurilor adecvat și, în următoarea perioadă de programare, să se adopte principiul de audit unic și să aplice cât mai des posibil, la fel ca și principiul „contractului de încredere”;
10. subliniază importanța majoră a adoptării la timp a cadrului financiar multianual și a existenței unor norme și orientări clare și definitive pentru statele membre, pentru a evita dificultățile de început, precum și întârzierile legate de elaborarea normelor naționale și de punerea în aplicare a condițiilor prealabile de către statele membre la începutul următoarei perioade de programare; afirmă necesitatea sprijinului tehnic din partea Comisiei, astfel încât să existe și la nivelul statelor membre o bună înțelegere a acestora; subliniază faptul că durata cadrului financiar multianual reprezintă un element-cheie pentru politica de coeziune și pentru capacitatea de absorbție, întrucât o durată prea scurtă a CFM creează obstacole pentru proiectele care, în același timp, se desfășoară pe o durată mai lungă și sunt cele mai semnificative din punctul de vedere al dezvoltării;
11. invită statele membre să transpună mai rapid reglementările comunitare în dreptul național; subliniază importanța mobilizării unui personal pregătit și suficient de numeros pentru a face mai bine față provocărilor apărute pe teren;
12. subliniază avantajele și necesitatea unei sinergii și complementarități mai mari între toate fondurile cu gestionare partajată (FEDER, FSE, Fondul de coeziune, FEADR, FEP) și FED în cazul în care anumite regiuni europene se învecinează cu țări ACP; este de părere că ar trebui încurajată flexibilitatea între fondurile FSE și FEDER pentru a facilita finanțarea proiectelor integrate, respectând în același timp specificitatea și obiectivele fiecăruia dintre aceste fonduri; subliniază că armonizarea normelor și a procedurilor ar duce la simplificarea sistemelor de execuție și ar încuraja participarea potențialilor beneficiari la programele cofinanțate ale UE; amintește, în acest context, de potențialul pe care îl reprezintă finanțarea încrucișată, care nu este încă exploatat pe deplin;
13. invită Comisia și statele membre să garanteze că în prezent FSE este folosit de o manieră mai eficientă pentru a răspunde provocărilor socio-economice actuale determinate de recesiunea financiară, la toate nivelurile și în toate statele membre, și să asigure că viitorul FSE va contribui în mod concret și eficient la punerea în aplicare a Strategiei Europa 2020 în domeniul ocupării forței de muncă și al incluziunii sociale, ca un instrument vizibil, transparent, eficient, flexibil, simplu și ușor de utilizat, care este folosit pentru dezvoltarea capitalului uman, reflectând, în același timp, specificitățile și nevoile statelor membre și ale regiunilor;

Marți, 27 septembrie 2011

14. subliniază că este necesară concentrarea eforturilor asupra unui număr limitat de priorități – cele mai urgente fiind reducerea nivelurilor istorice ale șomajului atinse în cadrul pieței interne, mai ales în ceea ce privește oferirea de locuri de muncă tinerilor și femeilor – pentru a garanta că proiectele la nivelul întregii UE sunt implementate mai eficient și că impactul și potențialul FSE sunt maximizate, sprijinind astfel Strategia Europa 2020, și subliniază, în același timp, că trebuie să se țină seama de diversele situații din statele membre și, în plus, că este necesar să se consolideze autonomia financiară a FSE și să se încurajeze flexibilitatea acestuia pentru a aborda provocările actuale din domeniul ocupării forței de muncă;

15. invită statele membre să încurajeze și să mențină un dialog extins cu toate părțile interesate la nivel național, regional și local pentru a identifica cu mai multă precizie necesitățile pieței muncii și pentru a îmbunătăți șansele de angajare a grupurilor sociale defavorizate și, în același timp, să țină seama în mod adecvat de necesitățile regionale și locale în formularea obiectivelor politice în contextul politicii de coeziune, asigurând, în același timp, că acestea își regăsesc expresia în obiectivele FSE; solicită să se acorde o atenție specială instruirii și formării angajaților cu calificare redusă pentru a mări șansele lor de angajare;

16. invită statele membre să îmbunătățească accesibilitatea FSE și să informeze populația cu privire la existența acestuia, precum și să actualizeze capacitățile de elaborare a proiectelor pentru a contribui la crearea de noi locuri de muncă decente și la îmbunătățirea incluziunii sociale;

17. invită Comisia și statele membre să acorde prioritate abordării integrate pentru proiectele de dezvoltare locală și regională, încurajând dezvoltarea inițiativelor locale ascendente pentru FSE și permițând îmbinarea mai multor surse de finanțare: programe operaționale, programe naționale și resurse private, la nivel de proiecte individuale;

18. regretă că, din cauza procedurilor administrative îndelungate și a normelor complicate, îndeosebi în anumite state membre, implementarea FSE este mai lentă decât fusese prevăzut, iar acest lucru îi descurajează pe mulți dintre potențialii beneficiari să solicite finanțare; încurajează alinierea obiectivelor FSE cu nevoile reale ale unei piețe a muncii care necesită investiții pentru îmbunătățirea formării profesionale și măsuri de protejare a artizanatului;

19. invită Comisia să revizuiască nivelul de cofinanțare, pentru a reflecta într-un mod mai adecvat nivelul de dezvoltare, valoarea adăugată a UE, tipurile de acțiuni, beneficiarii, capacitatea lor de absorbție și oportunitățile de dezvoltare; solicită, în acest sens, să se aloce politicii de coeziune un buget comunitar suficient, într-o perioadă în care contribuțiile naționale și locale sunt limitate de politici bugetare naționale de austeritate; regretă că o parte din fondurile FSE disponibile nu sunt utilizate și ia act de faptul că în anumite state membre s-au înregistrat progrese semnificative; invită, prin urmare, statele membre să creeze mecanisme de sprijinire a micilor beneficiari (în general ONG-uri și IMM-uri locale) în procesul de elaborare a unor cereri de finanțare cu șanse bune de a fi acceptate și mecanisme de consiliere a acestora în perioada de punere în aplicare, asigurând, astfel, un proces mai eficient;

20. invită statele membre să utilizeze în mai mare măsură, conform unor norme clare, posibilitatea efectuării de plăți în avans către beneficiarii FSE;

21. subliniază necesitatea de a acorda o atenție continuă, sporită și specifică efectelor și rezultatelor programelor de dezvoltare finanțate din FSE prin îmbunătățirea sistemelor de evaluare și monitorizare și a setului de indicatori la nivelul UE, precum și la nivel național, regional și local, care ar trebui să se refere nu doar la nivelul cheltuielilor, ci și la calitatea politicilor urmărite; solicită Comisiei să ia în considerare factorii de incertitudine care afectează proiectele de lungă durată privind reinserția profesională.

22. subliniază importanța anumitor reforme pentru creșterea capacității de absorbție în unele state membre și, prin urmare, necesitatea ca acestea să fie negociate de Comisie și respectivele state membre în momentul definirii contractului de parteneriat de dezvoltare și investiții, astfel încât să devină o condiție obligatorie pentru state; insistă cu precădere asupra importanței descentralizării și a conferirii de competențe autorităților regionale și locale;

Marți, 27 septembrie 2011

23. sprijină opinia că arhitectura normativă a politicii de coeziune ar trebui să permită o flexibilitate mai mare în ceea ce privește organizarea programelor operaționale, pentru a reflecta mai bine natura și geografia proceselor de dezvoltare; sugerează că statele membre și regiunile ar trebui să beneficieze de suficientă flexibilitate în alegerea priorităților și elaborarea politicilor mixte adecvate;

24. invită statele membre să acorde o atenție sporită pregătirii proiectelor și să creeze o rezervă de proiecte prin care să poată fi minimizat riscul de depășire a costurilor și să fie atinsă o rată ridicată de absorbție;

25. constată că, pentru reușita dezvoltării, punerii în aplicare și monitorizării politicilor necesare pentru atingerea obiectivelor strategiei Europa 2020, capacitatea instituțională a sectorului public la nivel național, regional și local, precum și capacitatea tehnică și administrativă a autorităților publice participante și a beneficiarilor sunt esențiale;

26. invită statele membre, cu sprijinul Comisiei și în coordonare cu autoritățile locale și regionale, să acorde atenție unei gestionări mai bune a resurselor umane, depunând în continuare eforturi pentru a atrage și păstra personalul calificat care să gestioneze fondurile UE, promovând formarea de înaltă calitate și evitând orice înlocuire de personal dacă nu este absolut necesar și cu unicul scop de a îmbunătăți eficiența acestora și, în consecință, capacitatea de absorbție; reamintește, în acest sens, posibilitățile de a utiliza fonduri din cadrul FSE și asistența tehnică pentru crearea capacităților necesare punerii în aplicare și monitorizării programelor; subliniază importanța ghișeelor unice la nivel descentralizat în asistarea partenerilor programului; invită statele membre să creeze „ghișee unice europene” la un nivel cât mai apropiat de cetățeni pentru a sprijini atât autoritățile locale, cât și cetățenii UE la redactarea cererilor de fonduri de coeziune;

27. constată că este necesar un grad ridicat de continuitate în ceea ce privește capacitatea și sistemele de gestiune și control în vederea valorificării experienței și a cunoștințelor dobândite în materie de management și invită statele membre să ia măsuri pentru a evita fluctuația personalului administrativ însărcinat cu gestionarea fondurilor;

28. invită Comisia să sporească asistența pe care o acordă statelor membre ale căror rate de absorbție, fiind sub media UE, indică o lipsă a capacității de absorbție; consideră că asistența sporită și cooperarea strânsă ar trebui să continue cel puțin până când țările în cauză ajung la un nivel de expertiză suficient pentru a produce rezultate fără ajutor extern special;

29. invită statele membre să înființeze forumuri sau rețele de schimb între structurile lor de punere în aplicare pentru a discuta despre experiențe și dificultăți și pentru a face schimb de bune practici; invită statele membre să susțină, de asemenea, beneficiarii în ceea ce privește respectarea cerințelor mai stricte în materie de control, acordându-le sprijin, în special prin folosirea de credite de asistență tehnică pentru a forma și asista actorii economici și sociali care ar putea să beneficieze de fonduri; propune utilizarea unui procent din sumele alocate programelor operaționale de asistență tehnică pentru astfel de acțiuni; invită statele membre să pregătească și să pună în aplicare cursuri de formare adecvate pentru potențialii beneficiari ai fondurilor;

30. reamintește importanța programelor de cooperare interregională și a programelor precum INTERACT și URBACT pentru identificarea și diseminarea bunelor practici și pentru formarea actorilor politici și administrativi în scopul utilizării optime a fondurilor; solicită ca acțiunile de promovare a amenajării teritoriului și a utilizării eficiente a fondurilor să devină eligibile pentru obținerea de credite în temeiul pilonului „cooperare interregională” al obiectivului de cooperare teritorială;

31. invită Comisia să înființeze un program de cooperare la nivelul UE bazat pe experiența legată de programul de înfrățire pentru a îmbunătăți cooperarea dintre regiunile cu o rată de absorbție ridicată și regiunile cu o rată de absorbție scăzută și pentru a permite diseminarea celor mai bune practici;

Marți, 27 septembrie 2011

32. sugerează crearea unei platforme online prin intermediul căreia beneficiarii, părțile interesate locale și regionale și instituțiile guvernamentale să facă schimb de cele mai bune practici cu privire la obstacole, probleme și posibile soluții;

33. invită Comisia să analizeze care sunt posibilitățile de introducere a unor sisteme informatice și de comunicații armonizate, ținând seama de diferențele dintre sistemele de gestiune și de control ale statelor membre și solicită, în acest sens, punerea în aplicare a unui program informatic uniform pentru monitorizarea utilizării fondurilor în cadrul programelor de cooperare teritorială;

34. invită Comisia să folosească sistemele de informare și comunicare pentru a dezvolta un sistem de alertă timpurie cu privire la absorbția fondurilor și să prezinte cel puțin un raport anual care să conțină informații referitoare la absorbția fondurilor regionale și structurale în fiecare regiune, raport care îi va permite Parlamentului European și Consiliului să monitorizeze punerea în aplicare a politicii de coeziune;

35. invită Comisia să coopereze în mod activ cu BEI, în special la elaborarea unor inițiative comune destinate să sporească eficiența și eficacitatea politicii de coeziune și să consolideze impactul fondurilor structurale prin garantarea de credite pentru finanțarea IMM-urilor;

36. consideră că, datorită flexibilității lor mai mari, parteneriatele public-privat la nivel regional și local", pregătite cu mult timp înainte și conforme Strategiei Europa 2020, vor contribui la creșterea capacității de absorbție și la rezolvarea problemelor legate de cofinanțare; recomandă statelor membre să clarifice și să simplifice legislația națională astfel încât să faciliteze aceste parteneriate; subliniază că trebuie să se garanteze controlul democratic al parteneriatelor public-privat;

37. invită Comisia să verifice existența temeiurilor juridice privind aplicarea proiectelor PPP și să examineze eficiența acestora și, atunci când este cazul, să recomande statelor membre care nu au adoptat astfel de dispoziții legislative să pregătească și să adopte cât mai rapid proceduri pentru aplicarea eficientă a acestor proiecte la nivel local și regional, pentru a permite mobilizarea resurselor din fondurile structurale și de coeziune pentru proiecte PPP în următoarea perioadă de programare;

38. subliniază faptul că majoritatea IMM-urilor și mai ales întreprinderile mici și microîntreprinderile nu pot avea acces pe cont propriu la oportunitățile oferite de fondurile structurale din cauza constrângerilor administrative și financiare actuale și că acestea au nevoie de sprijin și consiliere din partea organizațiilor care le reprezintă la nivel regional și național; consideră că simplificarea normelor și a procedurilor este o condiție indispensabilă care asigură accesul acestora la fondurile structurale; solicită ca „Small Business Act”(Actul privind întreprinderile mici) și principiile acestuia „Gândiți mai întâi la scară mică”, „o singură dată” și principiul proporționalității trebuie să se aplice la fiecare nivel decizional pentru definirea priorităților de investiții și elaborarea procedurilor de gestionare, audit și control, cu scopul de a garanta o mai bună absorbție a fondurilor;

39. subliniază importanța partenerilor, așa cum au sunt definiți la articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006, pentru capacitatea de absorbție a fondurilor; invită statele membre să informeze pe deplin și să sprijine cetățenii, reprezentanții societății civile, asociațiile și organizațiile nonguvernamentale și autoritățile regionale și locale cu privire la posibilitățile de finanțare, la eligibilitatea pentru cofinanțare prin fondurile structurale și de coeziune, la normele privind cofinanțarea și la normele privind rambursarea, să le comunice acestora unde pot găsi cereri de ofertă și să le susțină angajamentul privind utilizarea posibilităților de finanțare;

40. subliniază efectele pozitive ale utilizării instrumentelor financiare furnizate de Banca Europeană de Investiții, precum Jessica, pentru a lărgi resursele financiare totale fără a mări finanțarea publică directă;

Marți, 27 septembrie 2011

41. menționează din nou că mecanismele de guvernanță pe mai multe niveluri și principiul parteneriatului sunt elemente-cheie în ceea ce privește eficiența programelor operaționale și o capacitate de absorbție ridicată; solicită statelor membre, în conformitate cu principiile subsidiarității și a autonomiei lor instituționale, să consolideze cu consecvență principiile de parteneriat și transparență în cadrul stabilirii și aplicării programelor operaționale și să implice în acest fel de la început nivelurile regionale și locale și societatea civilă, în mod obligatoriu, global și durabil în conceperea și definirea priorităților de investiții, în toate fazele de stabilire, punere în aplicare și evaluare a programelor operaționale;

42. invită Comisia să organizeze o dezbatere mai deschisă cu privire la măsurile preconizate pentru accelerarea absorbției fondurilor structurale și de coeziune; sugerează, în acest sens, ca Comitetul Regiunilor să fie invitat să prezinte un aviz anual referitor la capacitatea de absorbție a tuturor statelor membre;

43. invită Comisia să garanteze că, pe lângă rolul său de a sprijini implementarea Strategiei Europa 2020 în toate statele membre, politica de coeziune reduce disparitățile dintre regiuni și microregiuni, ținând seama în mod corespunzător de nevoile specifice ale regiunilor ultraperiferice și promovează o dezvoltare armonioasă în cadrul UE, inclusiv prin adoptarea unor instrumente și măsuri specifice suplimentare în domeniile care standardele europene sunt încă departe de a fi respectate;

44. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și statelor membre.

Răspunsul european în caz de dezastre: rolul protecției civile și al asistenței umanitare

P7_TA(2011)0404

Rezoluția Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la consolidarea răspunsului european în caz de dezastre: rolul protecției civile și al asistenței umanitare (2011/2023 INI)

(2013/C 56 E/04)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 196 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care prevede că „Uniunea încurajează cooperarea între statele membre pentru a spori eficacitatea sistemelor de prevenire și de protecție împotriva catastrofelor naturale sau provocate de om”,
- având în vedere articolul 122 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 222 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (clauza de solidaritate), care prevede că „Uniunea și statele membre acționează în comun, în spiritul solidarității, în cazul în care un stat membru face obiectul unui atac terorist, ori al unei catastrofe naturale sau provocate de om”,
- având în vedere articolul 23 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere „Directivele de la Oslo” din 1994, revizuite în 2001, privind utilizarea resurselor militare și de protecție civilă străine în cadrul operațiunilor de ajutor în caz de dezastre,
- având în vedere Consensusul european privind ajutorul umanitar semnat la 18 decembrie 2007 de către Președintele Consiliului Uniunii Europene, Președintele Parlamentului European și Președintele Comisiei Europene,
- Salută Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 26 octombrie 2010 intitulată „Consolidarea răspunsului european în caz de dezastre: rolul protecției civile și al asistenței umanitare” (COM(2010)0600),

Marți, 27 septembrie 2011

- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 5 martie 2008 privind consolidarea capacității de răspuns a Uniunii în caz de catastrofe (COM(2008)0130),
 - având în vedere raportul lui Michel Barnier intitulat „Pentru o forță de protecție civilă: Europe Aid” publicat în mai 2006,
 - având în vedere concluziile Consiliului din 14 decembrie 2010, care salută obiectivele trasate în Comunicarea Comisiei din 26 octombrie 2010, care vizează un răspuns european mai previzibil, mai eficient, mai eficace, mai coerent și mai vizibil în caz de dezastre;
 - având în vedere concluziile Consiliului din decembrie 2007, prin care Comisia a fost îndemnată să utilizeze în mod optim mecanismul comunitar de protecție civilă și să consolideze cooperarea dintre statele membre,
 - având în vedere Decizia 2007/162/CE, Euratom a Consiliului din 5 martie 2007 de instituire a unui instrument financiar de protecție civilă ⁽¹⁾ și Decizia 2007/779/CE, Euratom a Consiliului din 8 noiembrie 2007 de instituire a unui mecanism comunitar de protecție civilă ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 14 decembrie 2010 privind instituirea unei capacități de reacție rapidă a UE ⁽³⁾, Rezoluția sa din 10 februarie 2010 referitoare la recentul cutremur din Haiti ⁽⁴⁾, Rezoluția sa din 16 septembrie 2009 referitoare la incendiile forestiere din vara anului 2009 ⁽⁵⁾, Rezoluția sa din 19 iunie 2008 referitoare la consolidarea capacității de reacție a Uniunii Europene în caz de catastrofe ⁽⁶⁾ și Rezoluția sa din 4 septembrie 2007 privind catastrofele naturale din vara acestui an ⁽⁷⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, precum și avizul Comisiei pentru dezvoltare, avizul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0283/2011),
- A. întrucât Uniunea Europeană și statele sale membre se confruntă cu multe riscuri, cum ar fi cutremurele și tsunamiurile; incendiile, inclusiv cele forestiere; inundațiile și alunecările de teren; accidentele industriale și nucleare; atacurile teroriste; dezastrelor naturale și pandemiile majore; întrucât în ultimul timp s-a înregistrat o creștere drastică a numărului și gravității acestor dezastre naturale și provocate de om, care afectează Uniunea și cetățenii acesteia, precum și alte țări și regiuni din întreaga lume, după cum a demonstrat într-un mod tragic dezastrul grav care s-a produs recent în Japonia, care a fost afectată de o combinație de cutremure, tsunami și catastrofe nucleare, cu creșterea aferentă a pierderii de vieți omenești, a pagubelor economice, sociale și de mediu și a deteriorării patrimoniului cultural și întrucât nu putem exclude posibilitatea producerii în orice moment a acestui tip de evenimente extreme de o amploare imprevizibilă, situație în care răspunsul european în caz de dezastre s-ar dovedi extrem de util, deoarece capacitățile naționale ar putea fi încercate până la limită;
- B. întrucât, în ultimul timp, s-a înregistrat în Europa o creștere drastică a numărului și gravității dezastrelor provocate de seceta extremă și de incendiile forestiere, ceea ce a dus la necesitatea de a dezvolta cercetarea științifică în acest domeniu, cu scopul de a îmbunătăți mecanismele de evaluare a riscurilor, sistemele de prevenire și mijloacele de combatere a acestor fenomene;
- C. întrucât ritmul tot mai alert al schimbărilor climatice și epuizarea capitalului natural vor crește și mai mult probabilitatea producerii de dezastre mai frecvente și mai puternice;

⁽¹⁾ JO L 71, 10.03.2007, p. 9.

⁽²⁾ JO L 314, 1.12.2007, p. 9.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0465.

⁽⁴⁾ JO C 341 E, 16.12.2010, p. 5.

⁽⁵⁾ JO C 224 E, 19.8.2010, p. 1.

⁽⁶⁾ JO C 286 E, 27.11.2009, p. 15.

⁽⁷⁾ JO C 187 E, 24.7.2008, p. 55.

Marți, 27 septembrie 2011

- D. întrucât, în anul 2008, părțile la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra Schimbărilor Climatice (CCONUSC) au recunoscut legătura dintre reducerea riscurilor de dezastre și schimbările climatice în cadrul Planului de acțiune de la Bali;
- E. întrucât, în anul 2010, cadrul de adaptare de la Cancun al CCONUSC a recunoscut în mod oficial reducerea riscurilor de dezastre drept element esențial de adaptare la schimbările climatice și a încurajat guvernele să ia în considerare asocierea măsurilor de adaptare cu cadrul de acțiune de la Hyogo;
- F. întrucât tragediile care au avut loc în ultimul timp, cum ar fi cutremurul din Haiti și inundațiile din Pakistan, au demonstrat că principalele instrumente pe care UE le are la dispoziție pentru a răspunde la dezastre (ajutorul umanitar și mecanismul UE de protecție civilă) s-au dovedit a-și îndeplini cu succes scopul în circumstanțele date, însă întrucât este vital să se consolideze în continuare coordonarea răspunsului Uniunii Europene la dezastrele cu care se confruntă, atât în cadrul, cât și în afara frontierelor acesteia, iar eficacitatea, eficiența, coerența și vizibilitatea asistenței UE per ansamblu încă mai pot fi îmbunătățite;
- G. întrucât, în plus, în timpul a numeroase crize, îndeosebi în timpul crizei provocate de tsunamiul din 26 decembrie 2004, s-au ridicat numeroase întrebări referitoare la absența la nivel european a unor planuri și protocoale de acțiune sistematice pentru a răspunde riscurilor, precum și la vizibilitatea europeană prea slabă a acțiunilor UE în comparație cu efortul depus la nivel global;
- H. întrucât diferitele mecanisme, care reunesc resurse identificate în prealabil ale statelor membre și resurse finanțate de UE au fost testate cu succes în acțiuni-pilot inițiate de Parlamentul European ⁽¹⁾;
- I. întrucât Parlamentul European a invitat Comisia în repetate rânduri să prezinte propuneri legislative cu privire la crearea unei forțe UE de protecție civilă, cu respectarea deplină a principiului subsidiarității și astfel completând eforturile statelor membre, în conformitate cu articolul 196 din TFUE;
- J. întrucât clauza de solidaritate din cadrul articolului 222 din TFUE stabilește obligativitatea statelor membre de a se sprijini reciproc în eventualitatea unui dezastru natural sau provocat de om pe teritoriul UE;
- K. întrucât sunt cruciale coordonarea, coerența și comunicarea imediată în interiorul UE și cu actorii internaționali; întrucât actuala coordonare pe teren, la nivel european, a mai multor echipe cu ierarhii de comandă diferite determină în mod inevitabil o dublare a eforturilor și suprapuneri și se dovedește costisitoare din punctul de vedere al resurselor umane, al coordonării și al eficienței; întrucât, în cele din urmă, în contextul crizei economice și financiare, Uniunea Europeană trebuie să dezvolte un sistem de protecție bazat pe o reciprocitate și o raționalizare a mijloacelor existente, fără a crește cheltuielile generale;
- L. întrucât, în urma recente catastrofe din Japonia, guvernul japonez a solicitat Uniunii Europene să formeze o singură echipă compactă de protecție civilă – coordonată de Comisia Europeană – pentru acordarea ajutorului, în loc să trimită mai multe echipe de protecție civilă din diferite state membre în momente diferite; întrucât consolidarea coordonării operaționale în timpul acestei catastrofe a permis îmbunătățirea întregii asistențe acordate de UE, sub aspectul rentabilității, al coerenței și al vizibilității;

⁽¹⁾ În special proiectul-pilot de intensificare a cooperării dintre statele membre cu privire la combaterea incendiilor forestiere (2008) și acțiunea pregătitoare pentru o capacitate de reacție rapidă a UE (2008-2010).

Marți, 27 septembrie 2011

- M. întrucât trebuie asigurată coerența politică la nivelul UE în lumina respectivelor roluri instituționale, fără a împiedica sau a încetini operațiunile de răspuns în caz de dezastre, și întrucât acestea ar trebui să se bazeze pe mecanismele existente fără a se crea noi structuri;
 - N. întrucât în cadrul politicilor, planurilor și programului de dezvoltare ar trebui integrată o cultură privind prevenirea dezastrelor și de pregătire în fața acestora în vederea abordării câtorva cauze esențiale ale dezastrelor;
 - O. întrucât este necesară dezvoltarea activității de prevenire în timp real în cursul tuturor fazelor operaționale: monitorizarea, inclusiv prin folosirea informațiilor obținute prin satelit; alerta timpurie; alertarea și ulterior răspunsul și asistența date în urma cererilor populației care ar putea fi afectată;
 - P. întrucât UE sprijină rolul fundamental al Națiunilor Unite, îndeosebi pe cel al Oficiului Organizației Națiunilor Unite pentru coordonarea afacerilor umanitare, în gestionarea operațiunilor internaționale de asistență în țări terțe;
 - Q. întrucât cea mai eficientă strategie pentru gestionarea dezastrelor constă într-o abordare europeană integrată a răspunsului la crize în toate etapele acestora și care țină seama de toate riscurile; întrucât această abordare ar trebui să asocieze prevenirea dezastrelor (inclusiv atenuarea și reducerea riscurilor) cu gradul de pregătire, capacitatea de reacție și redresarea, în contextul larg al dezvoltării durabile; întrucât este extrem de important să se creeze instrumente operaționale, cum ar fi un plan operațional de prevenire a riscurilor (care să includă proceduri de referință și instrumente de planificare); întrucât este necesar ca UE să investească în mod real în prevenirea și anticiparea riscurilor și întrucât UE ar trebui să adopte o abordare la fel de ambițioasă în ceea ce privește prevenirea dezastrelor și gradul de pregătire ca și în cazul răspunsului la acestea;
 - R. întrucât Regulamentul de instituire al Fondului de Solidaritate conține condiții prealabile care împiedică și întârzie mobilizarea acestuia în anumite situații de dezastre, în special în ceea ce privește sumele alocate și cheltuielile eligibile, dar și în ceea ce privește rigiditatea termenelor și procedurilor;
 - S. întrucât, în timpul unei crize, este absolut necesar ca echipele de salvare să aibă acces la informații precise în cel mai scurt timp pentru a putea distribui produsele de primă necesitate, echipamentele și resursele critice și întrucât, prin urmare, telecomunicațiile reprezintă veriga cea mai importantă în cadrul lanțului de gestionare a crizei;
 - T. întrucât legăturile și resursele de comunicare convenționale pot fi suprasolicitate sau distruse într-o situație de criză;
 - U. având în vedere faptul că statele membre și Comisia a recunoscut utilitatea politicii spațiale europene și rezultatele pozitive obținute de programul de Monitorizare globală pentru mediu și securitate (GMES) lansat de Comisia Europeană pentru folosirea datelor și a informațiilor obținute prin satelit, precum și aplicabilitatea sa practică în sectorul protecției civile, inclusiv prin intermediul serviciului Emergency Response Core Service (Serviciul de bază de intervenție în caz de urgență),
1. salută Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Consolidarea răspunsului european în caz de dezastre: rolul protecției civile și al asistenței umanitare”, precum și obiectivele acesteia; subliniază faptul că propunerile trasate în această comunicare ar trebui examinate într-o mai mare măsură pentru a îndeplini așteptările cu privire la un răspuns european coerent și cuprinzător îmbunătățit, coordonat, consecvent, efektiv, rentabil și vizibil;

Marți, 27 septembrie 2011

2. subliniază necesitatea de a raționaliza și simplifica funcționarea actualului răspuns european în caz de dezastre, precum și de a optimiza resursele disponibile în beneficiul tuturor, încurajând totodată statele membre să contribuie și să garanteze astfel solidaritatea europeană; estimează, prin urmare, că capacitatea de răspuns a Uniunii Europene ar trebui să se înscrie într-o abordare integrată de tip multirisic; în plus, ar trebui să cuprindă resurse delegate și o modalitate de administrare a informațiilor de tip ascendent; cu alte cuvinte, inițiativa ar trebui să vină de la statele membre, care ar urma să furnizeze resurse și expertiză pe bază de voluntariat;
3. invită Comisia să țină cont, atunci când stabilește care este capacitatea europeană de răspuns în caz de dezastre, de clauza de solidaritate și de dispozițiile de punere în aplicare a acesteia, care trebuie să fie adoptate în regim de urgență și care vor asigura o reacție mai eficientă și mai consecventă în caz de dezastre atât în interiorul, cât și în afara Uniunii Europene;
4. reiterează necesitatea de a revizui Regulamentul de instituire a Fondului de Solidaritate, astfel încât să se adapteze criteriile de eligibilitate la caracteristicile fiecărei regiuni și fiecărui dezastru, inclusiv ale dezastrurilor care evoluează lent, cum ar fi secetele, și să permită o mobilizare mai flexibilă și în timp util;
5. insistă asupra faptului că acțiunile de pregătire, de prevenire și de răspuns la dezastre nu pot fi separate una de cealaltă și că, în acest sens, este indicată consolidarea unei abordări integrate pentru a face față catastrofelor;
6. susține necesitatea unei treceri calitative de la actuala coordonare ad-hoc la un sistem previzibil și planificat în prealabil în cadrul mecanismului UE de protecție civilă, pe baza unor resurse identificate în prealabil, disponibile pentru a fi utilizate fără întârziere în operațiunile UE de ajutorare în caz de dezastre, precum și a celorlalte aporturi și resurse pe care statele membre vor considera că este indicat să le mobilizeze; subliniază necesitatea de a introduce un sistem de monitorizare, supraveghere și dezvoltare a operațiunilor UE de ajutorare în caz de dezastre;
7. solicită Comisiei să prezinte Parlamentului în cel mai scurt timp posibil propuneri privind instituirea, cu respectarea principiului subsidiarității, a unei forțe europene de protecție civilă bazată pe mecanismul de protecție civilă al UE, care să permită Uniunii Europene să reunească resursele necesare furnizării către victime a protecției civile și a unui prim ajutor umanitar de urgență; consideră că răspunsul UE ar trebui să se bazeze pe mandatele și capacitățile existente ale forțelor europene de protecție civilă și să garanteze faptul că sunt abordate deficiențele și blocajele existente;
8. este de acord cu faptul că răspunsul european în caz de dezastre ar trebui să se bazeze atât pe o capacitate europeană de răspuns de urgență prin consolidarea mecanismului de protecție civilă al UE pe baza pe capacităților și disponibilității resurselor de urgență identificate în prealabil și, prin urmare, previzibile, ale statelor membre, cât și pe un Centru european de răspuns pentru situații de urgență, ca și piatră de temelie a unei asemenea strategii, conform comunicării din 26 octombrie 2010; subliniază faptul că aceste evoluții ar trebui să urmeze o abordare care să țină seama de toate riscurile, care să reunească toți actorii relevanți, în special societatea civilă, inclusiv organizațiile neguvernamentale și voluntarii, pentru o acțiune comună, și ar trebui să exploateze sinergia dintre diferitele instrumente existente;
9. consideră că abordarea care ține seama de toate riscurile trebuie să meargă mână în mână cu o flexibilitate sporită privind diferitele categorii de riscuri care trebuie luate în considerare de la caz la caz; aceasta implică, la rândul său, dezvoltarea unei capacități descentralizate de analiză și de planificare a acțiunilor care trebuie întreprinse în funcție de natura, probabilitatea și gravitatea riscului;
10. solicită, în plus, să se apeleze la regiunile ultraperiferice și teritoriile europene de peste mări pentru a spori capacitatea de răspuns a UE în caz de dezastre, deoarece acestea pot constitui baze pentru facilitarea operațiunilor de logistică și pentru poziționarea anticipată a resurselor UE în toate oceanele;

Marți, 27 septembrie 2011

11. solicită Comisiei să stabilească și să comunice Parlamentului European un inventar al instrumentelor comunitare de finanțare a activităților de prevenire a dezastrelor în vederea evaluării posibilității de integrare într-o mai mare măsură a programelor de prevenire a dezastrelor în cadrul programelor de finanțare existente ale UE, astfel cum solicită și Consiliul în proiectul său de concluzii privind un cadru comunitar de prevenire a dezastrelor în UE (documentul nr. 15394/09 din 12 noiembrie 2009);

12. subliniază că sistemul European de răspuns în caz de dezastre ar trebui să respecte principiul subsidiarității atât în cazul statelor membre (care ar trebui să-și poată utiliza propriile resurse, în special în caz de conflict cu unele necesități naționale), cât și în cazul Națiunilor Unite, adică ar trebui să respecte competențele naționale, regionale și locale ale fiecărui stat membru, pe de o parte – ținând seama de rolul vital pe care aceste autorități îl joacă în cadrul ciclului de gestionare a dezastrelor, în special având în vedere faptul că în multe state membre puterea legislativă este exercitată la nivel local sau regional –, cât și, pe de altă parte, și rolul de coordonare jucat de Națiunile Unite în cadrul operațiunilor de ajutorare în caz de dezastre atunci când acționează în afara UE; subliniază că această strategie ar trebui fie complementară cu cea a Națiunilor Unite, care văd o valoare adăugată clară în crearea unui centru european care să dispună de capacități de intervenție;

13. subliniază că acest caracter transfrontalier al dezastrelor implică o coordonare a resurselor UE și o cooperare a acestora cu țările terțe, îndeosebi cu țările vecine din cadrul Uniunii pentru Mediterana;

14. susține propunerea Comisiei de a crea o Capacitate europeană de răspuns de urgență, inclusiv mecanisme de garantare a unei disponibilități mai previzibile a resurselor-cheie ale statelor membre, între altele prin crearea unei rezerve de resurse identificate în prealabil, disponibile în timpi de reacție conveniți în prealabil, care să fie utilizate pe baza unui angajament voluntar al statelor membre de a pune la dispoziție în mod voluntar respectivele resurse pentru intervențiile europene de ajutor în caz de dezastru atât în interiorul, cât și în afara Uniunii, la nivel național, regional și local; consideră că, astfel, precum și ajutând persoanele afectate de dezastre naturale precum incendiile, inundațiile, cutremurele, erupțiile vulcanice, uraganele și valurile de tip tsunami, precum și de accidente produse pe mare, de deversări de petrol sau de riscuri nucleare, valoarea adăugată europeană a intervențiilor UE va crește în mod considerabil;

15. subliniază că anumite regiuni, precum regiunile de coastă, cele insulare și cele muntoase, sunt extrem de vulnerabile din cauza geografiei lor, și solicită să se acorde o atenție deosebită acestor regiuni;

16. observă că regiunile europene situate la frontierele UE pot fi afectate de dezastre ce au loc în regiuni din țări terțe, caz în care intervenția este și mai dificilă; propune să se dezvolte măsuri specifice de susținere a acestor regiuni și să se acorde o atenție deosebită dezastrelor provocate de om sau de accidente industriale, pentru acestea fiind nevoie de strategii diferite;

17. consideră că ar trebui acordată o atenție specială incendiilor, pentru care sunt necesare strategii și acțiuni specifice;

18. afirmă nevoia de a adera la principiul „poluatorul plătește” în ceea ce privește asumarea responsabilității pentru pagubele aduse mediului și la recuperarea costurilor aferente răspunsului în caz de dezastre de la entitățile private responsabile pentru prejudiciile cauzate;

Capacitatea europeană de răspuns de urgență

19. consideră că o rezervă de capacități, mijloace și resurse identificate în prealabil și puse voluntar la dispoziție pentru intervențiile UE de ajutor în caz de dezastre, atât în interiorul, cât și în afara UE, va constitui nucleul capacității europene de răspuns de urgență, care ar putea fi completată cu oferte ad-hoc suplimentare din partea statelor membre; recomandă crearea unui sistem de stimulente clar și detaliat, care să le permită statelor membre să aloce suficiente capacități pentru rezerva voluntară fără a crește cheltuielile generale ale statelor membre;

Marți, 27 septembrie 2011

20. solicită crearea, în cadrul viitoarei forțe de protecție civilă a UE, a unor mecanisme specifice care să permită UE să combată cazurile de poluare masivă cauzată de instalațiile offshore de exploatare a petrolului și a gazelor;
21. reamintește rolul fundamental al ONU în ceea ce privește coordonarea eforturilor comunității internaționale de răspuns în caz de dezastre;
22. subliniază faptul că o capacitate mai mare a UE de răspuns în caz de dezastre va oferi o contribuție coerentă a UE la eforturile de asistență generale dirijate și coordonate de ONU;
23. afirmă că resursele din fondurile UE gestionate de statele membre ar trebui să completeze într-o măsură și mai mare resursele statelor membre disponibile pentru operațiunile de ajutor; atrage atenția asupra faptului că acestea ar trebui să se bazeze pe modele elaborate prin acțiuni pregătitoare care au fost testate cu succes în situații recente de urgență, atât în interiorul, cât și afara Europei, precum modulul multinațional al statelor baltice de reacție la dezastrele provocate de inundații și rezerva tactică complementară pentru combaterea aeriană a incendiilor;
24. invită Comisia ca, împreună cu statele membre, să identifice deficiențele existente ale capacității; ar trebui luată în considerare crearea de resurse la nivelul UE, evitându-se orice formă de concurență și/sau de suprapunere cu resursele naționale, pentru a remedia deficiențele existente ale capacității, în cazul în care acestea ar avea ca rezultat economii semnificative pentru întreaga UE sau pentru a permite accesul la resurse pe care, luate individual, statele membre nu le au la dispoziție, oferind astfel un model eficient pentru împărțirea sarcinilor;
25. consideră că este de asemenea important să se identifice deficiențele la nivelul resurselor și să se clarifice care este modul în care UE ar putea contribui la eforturile statelor membre de a-și îmbunătăți pregătirea pentru situații de urgență; este de părere că utilizarea mai eficientă a resurselor existente va împiedica crearea unei birocrății financiare și administrative suplimentare, în special în contextul administrației regionale și locale;
26. invită Comisia să vizeze implicarea UE în ceea ce privește punerea la dispoziție a resurselor, a capacităților și a unei coordonări în cazul dezastrelor care au loc în UE și care îi afectează în mod direct pe cetățenii acesteia;
27. consideră că principalul scop ar trebui să fie valorificarea deplină și la timp a resurselor financiare disponibile, precum și simplificarea tuturor procedurilor administrative legate de mobilizarea acestor resurse; consideră că trebuie luate măsuri și pentru a garanta faptul că persoanele afectate de dezastre beneficiază imediat de asistența umanitară pentru situații de urgență;
28. consideră că planificarea în prealabil și pregătirea operațiunilor prin elaborarea de scenarii de referință, cartografierea resurselor statelor membre potențial disponibile spre utilizare în operațiunile de ajutor în caz de dezastru și planificarea de contingență sunt elemente-cheie ale unui răspuns îmbunătățit al UE, esențiale pentru a asigura o reacție rapidă și un răspuns imediat adecvat pentru fiecare situație de urgență; invită Comisia și statele membre să aplice aceste măsuri imediat și fără a aduce atingere altor acțiuni; invită, în cele din urmă, Comisia să demareze un studiu de fezabilitate privind utilitatea creării, a finanțării din bugetul european al cercetării și a desemnării unor laboratoare europene de referință pentru combaterea terorismului biologic și identificarea victimelor;
29. solicită, îndeosebi, o planificare adecvată privind contingențele specifice ale dezastrelor provocate de om și asociate scurgerilor de petrol, instalațiilor nucleare sau substanțelor periculoase, atât pe uscat, cât și pe mare;

Marți, 27 septembrie 2011

Centrul european de răspuns pentru situații de urgență

30. salută ca un pas în direcția potrivită decizia Comisiei de a fuziona centrul de monitorizare și informare (MIC) și celula de criză pentru ajutorul umanitar din cadrul ECHO pentru a crea un real Centru de răspuns pentru situații de urgență, operațional 24 de ore din 24, șapte zile din șapte, care să acționeze ca o platformă de planificare și coordonare operațională și solicită ca acesta să funcționeze și în cazul activităților de monitorizare, înștiințare prealabilă și alertare, printr-o cooperare în timp real a statelor membre, respectând principiul subsidiarității; salută Comisia să întărească atribuțiile Centrului, pentru a-i permite să servească drept nod central pentru coordonarea promptă și efectivă a tuturor tipurilor de asistență europeană în natură, precum și a contribuțiilor financiare și umanitare; stipulează că acesta ar trebui să funcționeze drept punct de intrare unic pentru cererile de asistență legate de toate tipurile de dezastre naturale și provocate de om pentru a permite un răspuns coerent al UE;

31. solicită fuzionarea efectivă a celulei de criză din cadrul ECHO și a Centrului de monitorizare și informare (MIC), garantând o finanțare corespunzătoare;

32. solicită Comisiei să implice în mod activ noul Centru european de răspuns în situații de urgență în cele două instrumente comunitare de protecție a pădurilor împotriva incendiilor forestiere EFFIS și EFFICS;

33. solicită Comisiei să coordoneze acțiunile în caz de urgență, simplificând și optimizând serviciul universal existent și numărul de urgență 112;

34. insistă asupra faptului că deciziile de alocare a resurselor din rezervă trebuie luate rapid de către Centrul de răspuns pentru situații de urgență împreună cu statele membre, pentru a se asigura că victimelor li se oferă asistență imediat și în mod eficient și previzibil și pentru a se evita întârzierile, duplicările și suprapunerile;

35. consideră oportună identificarea și formularea unei liste a resurselor-cheie care ar putea fi puse la dispoziție de către statele membre pentru răspunsul UE în caz de urgență pentru aceste scenarii;

36. solicită ca acțiunile UE să facă dovadă de claritate și coerență în lumina atribuțiilor Comisiei, ale Înalțului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate și ale Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE), care ar trebui să fie conștienți de competențele care revin fiecăruia și să-și respecte reciproc limitele mandatelor; solicită, prin urmare, Comisiei și SEAE să elaboreze modalități de lucru corespunzătoare și norme de lucru transparente pentru a garanta, acolo unde este posibil, o cooperare strânsă și coordonarea aspectelor legate de răspunsul UE în caz de dezastru, consolidând mecanismele existente fără a crea noi structuri și fără a încetini operațiunile de ajutor; subliniază necesitatea unei coordonări flexibile, simple și rapide între servicii, care să implice în mod exclusiv serviciile relevante, care ar trebui să reacționeze într-un timp extrem de scurt, evitând totodată procedurile administrative greoaie; subliniază faptul că ajutorul umanitar al UE ar trebui furnizat indiferent de orice considerente politice și în conformitate cu principiile umanitare convenite la nivel internațional;

37. subliniază riscurile sporite ale dezastrelor cauzate de incendiile forestiere, îndeosebi ca urmare a schimbărilor climatice care favorizează izbucnirea unor mari incendii de acest tip; solicită Comisiei să stabilească în cadrul noului Centru european de răspuns pentru situații de urgență o celulă specială pentru combaterea acestor riscuri;

38. subliniază faptul că, în ultimă instanță și în conformitate cu orientările de la Oslo, utilizarea de mijloace militare sub control civil contribuie adesea în mod semnificativ la răspunsul în caz de dezastre, în special în ceea ce privește resursele specializate, transportul strategic sau lucrările complexe de inginerie; subliniază că ar trebui consolidată coordonarea utilizării tuturor capacităților - civile și militare - disponibile, precum și a resurselor statelor membre în ceea ce privește gestionarea situațiilor de criză în vederea evitării unei dublări costisitoare a acțiunilor;

Marți, 27 septembrie 2011

Logistică și transporturi și telecomunicații

39. recunoaște că utilizarea mijloacelor militare - transport, logistică, securitate - în sprijinul operațiunilor umanitare poate constitui un sprijin esențial, în special în cazul dezastrelor naturale de mare amploare; reamintește că mijloacele militare trebuie utilizate în cazuri foarte limitate și în ultimă instanță, în conformitate cu recomandările ONU;

40. solicită utilizarea unor resurse logistice puse în comun și eficiente, inclusiv, în special, a echipelor universale de asistență și sprijin tehnic (TAST), finanțate din bugetul UE, care ar putea sprijini toți funcționarii UE sau ai statelor membre aflați pe teren, mai ales în cazul infrastructurilor locale prăbușite;

41. solicită mobilizarea echipelor de asistență și sprijin tehnic în caz de dezastre și formularea unor recomandări privind modul în care aceste echipe pot să sprijine mai eficient părțile implicate în astfel de cazuri;

42. din motive legate de maximizarea eficienței și de utilizarea corectă a capacităților existente, propune să se aibă în vedere punerea în comun a resurselor consulare ale statelor membre în vederea ameliorării rapidității și calității răspunsului nostru la nivel mondial, optimizând mijloacele deja disponibile; recomandă în acest sens efectuarea unei evaluări a capacităților consulare ale diverselor state membre în vederea elaborării unui inventar al mijloacelor actuale de care dispune Uniunea Europeană în lume;

43. solicită să se țină cont de sistemele de ajutor existente și coordonate de Națiunile Unite, precum și să se asigure un transport îmbunătățit, consolidat, mai rentabil și mai bine coordonat pentru toate tipurile de asistență în natură către locul dezastrelor, în special prin proceduri simplificate eficientizate, printr-un nivel crescut al cofinanțării și prin introducerea de noi modalități de accesare a unor capacități de transport suplimentare, eventual prin intermediul unor contracte-cadru;

44. solicită ca instrumentele de monitorizare și de prevenire existente (îndeosebi dispozitivele de observare in situ), precum cele oferite de programul „Monitorizare globală pentru mediu și securitate”(GMES) al UE sau de programele INSPIRE și GALILEO, care ar putea monitoriza zonele care ar putea fi expuse la risc și prin urmare, ar putea asigura o pregătire mai eficientă în vederea oferirii de ajutor umanitar victimelor dezastrelor; solicită Comisiei să analizeze posibilitatea de a dota UE cu o capacitate de telecomunicații dedicată și securizată, precum și cu soluții integrate pentru gestionarea crizei de la etapa de prevenire până la cea de reabilitare; invită Comisia să utilizeze la maximum soluțiile și capacitățile existente și viitoare ale sateliților de telecomunicații pentru a facilita dezvoltarea unor servicii pentru cetățeni în domeniul securității publice și al răspunsului în caz de urgență, în colaborare cu Agenția Spațială Europeană, cu statele membre și cu părțile implicate (operatori privați, industrie);

45. invită Comisia să dezvolte o rețea de comunicare și de informare, explorând, în special, utilizarea capacităților de telecomunicații, inclusiv prin satelit, astfel încât echipele de salvare să aibă acces la informații rapide și precise, care să permită distribuția eficace a bunurilor de primă necesitate și a echipamentelor esențiale reorganizării sociale în urma unor dezastre.

Comunicare, vizibilitate, formare, cercetare

46. solicită o strategie de comunicare cuprinzătoare, în care să fie implicate toate instituțiile UE, statele membre, partenerii sociali și societatea civilă, care va mări vizibilitatea globală și transparența acțiunilor europene în țările beneficiare și printre cetățenii europeni, asigurând totodată faptul că preocupările strategice, politice și comerciale nu vor fi niciodată mai presus de asistența în caz de dezastre; consideră că această strategie ar trebui să vizeze simplificarea și standardizarea metodelor și instrumentelor de comunicare; în acest sens, propune, de exemplu, crearea unei ținute vestimentare comune și a unei sigle comune în plus față de siglele naționale pentru întregul personal european, precum și desemnarea unui purtător de cuvânt unic care să asigure comunicarea legată de răspunsul în caz de urgență; solicită ca orice strategie de comunicare să garanteze o distincție clară între sprijinul umanitar și activitățile militare;

Marți, 27 septembrie 2011

47. subliniază că informarea este o altă componentă esențială pentru dezvoltarea unei capacități efective de prevenire și de răspuns în caz de dezastre la toate nivelurile și că schimbările constante ale sferei de risc impun o actualizare continuă a cunoștințelor, informații solide și comparabile privind frecvența producerii dezastrelor, riscurile și consecințele asociate acestora, precum și instrumente analitice conexe; prin urmare, solicită o reacție coordonată, o mai mare disponibilitate și o difuzare sistematică a informațiilor și a expertizei tehnice și științifice, precum și punerea în comun a celor mai bune practici, inclusiv a studiilor și a experiențelor rezultate în urma punerii în practică a lecțiilor învățate, cum ar fi experiența desprinsă în urma proiectelor implementate în trecut în cadrul inițiativei INTERREG;

48. subliniază necesitatea de a sensibiliza populația cu privire la procedurile care trebuie adoptate în caz de dezastre, acordând o atenție deosebită educării tinerilor, de la vârsta școlară; solicită Comisiei să promoveze, implicând și școlile și asociațiile de voluntariat specifice, cultura prevederii, prevenirii și rezistenței, ca o condiție indispensabilă pentru optimizarea protecției civile;

49. atrage atenția asupra rolului esențial al autorităților regionale și locale, care se află în prima linie atunci când au loc dezastre, mai ales în cazul unor dezastre transfrontaliere, și a căror implicare poate să crească vizibilitatea UE în rândul cetățenilor acesteia; invită, prin urmare, Comisia să se asigure că statele membre implică autoritățile regionale și locale în acțiunile de răspuns în caz de dezastre încă de la început, pe baza modelului de guvernare pe mai multe niveluri aplicat în domeniul politicii de coeziune, prin intermediul unei strategii de comunicare care să fie avantajoasă pentru toți actorii implicați în mecanismul de răspuns;

50. invită Comisia și statele membre să dezvolte un sistem clar de informare și de prevenire pentru toți cetățenii europeni pe parcursul unei călătorii, atât în cadrul UE, cât și în exteriorul statelor membre; propune, în acest sens, ca pe pașapoartele europene să se indice numărul de urgență 112, indicându-se în mod clar accesibilitatea sa în întregul UE, astfel încât să poată fi utilizat de cei care călătoresc în interiorul UE, precum și o referire la articolul 23 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene care prevede că „orice cetățean al Uniunii beneficiază, pe teritoriul unei țări terțe în care nu este reprezentat statul membru al cărui resortisant este, de protecție din partea autorităților diplomatice și consulare ale oricărui stat membru (...)”, mențiune care poate fi utilă celor care călătoresc în țări terțe;

51. solicită o mai bună informare a cetățenilor europeni și a cetățenilor țărilor terțe care se află în UE cu privire la numărul european de urgență „112”, îndeosebi prin intermediul mass-media și prin afișe în locuri publice, pentru ca toți cetățenii să poată utiliza în mod automat acest număr pentru semnalarea oricărui dezastru care se produce pe teritoriul UE;

52. consideră că o formare specifică a personalului și a experților europeni în materie de răspuns în caz de dezastre ar permite, prin intermediul unui „trunchi comun” de cursuri și de module specializate, dezvoltarea unui spirit, a unor metode de lucru și a unor proceduri de intervenție europene comune; în acest context, recomandă exerciții comune de răspuns în caz de dezastre pentru unitățile de logistică civile și militare;

Pregătire, prevenire și răspuns în caz de dezastre

53. observă că prevenirea dezastrelor este deseori mai rentabilă decât combaterea acestora; subliniază, prin urmare, faptul că este crucial ca politica de consolidare a capacității de răspuns a UE în situații de urgență să fie completată printr-o consolidare a politicii de prevedere și de prevenire a riscurilor a UE și a statelor membre și încurajează Comisia să pregătească o strategie cuprinzătoare și inovatoare a UE pentru reducerea riscurilor de dezastre; solicită alocarea unor resurse suficiente pentru identificarea rapidă a dezastrelor posibile și solicită Comisiei să garanteze că revizuirea fondurilor structurale și a Fondului de solidaritate este folosită pentru a încuraja dezvoltarea politicilor și a investițiilor în aceste domenii; solicită, în plus, să se consolideze educația referitoare la prevenirea dezastrelor, să se realizeze investiții în măsurile de

Marți, 27 septembrie 2011

prevenire a dezastrelor și a schimbărilor climatice, să se redacteze o legislație adecvată în domeniul gestionării apei și al gestionării eficiente a riscurilor și să se monitorizeze îndeaproape punerea în aplicare la nivel regional și local a Directivei privind inundațiile; subliniază, în acest context, că autoritățile regionale și locale au un rol esențial în prevenirea dezastrelor, prin punerea în aplicare la nivel teritorial a unor strategii de prevenire a riscurilor, inclusiv prin realizarea unor intervenții comune la care participă echipe din diferite țări;

54. reiterează poziția sa conform căreia, având în vedere relațiile dintre secetă, incendii forestiere și deșertificări, Comisia ar trebui să prezinte o propunere, asemănătoare cu Directiva privind inundațiile, care să promoveze adoptarea unei politici a UE privind lipsa de apă, seceta și adaptarea la schimbările climatice; de asemenea, reiterează în acest context, importanța înființării unui Observator European al Secetei, ca centru de studiere, diminuare și control al efectelor secetei;

55. reiterează, de asemenea, solicitarea adresată Comisiei de a adopta o directivă privind prevenirea și gestionarea incendiilor, care să includă colectarea periodică de date, întocmirea hărților și identificarea zonelor de risc, elaborarea unor planuri de gestionare a riscurilor de incendiu, identificarea de către statele membre a resurselor alocate și a mijloacelor disponibile, coordonarea diferitelor administrații, cerințe minime de pregătire a echipelor, stabilirea răspunderilor în ceea ce privește mediul și a sancțiunilor corespunzătoare;

56. consideră că exploatarea suplimentară a posibilităților oferite în contextul obiectivului teritorial european este deosebit de importantă; consideră, în acest sens, că Gruparea europeană de cooperare teritorială (GECT) poate constitui un instrument important pentru continuarea consolidării cooperării trans-naționale, transfrontaliere și interregionale, chiar și cu țări care nu sunt state membre ale UE; consideră că dezvoltarea cooperării interregionale dincolo de frontierele naționale este o dovadă a contribuției extrem de importante pe care o aduc regiunile la acordarea unei asistențe rapide în scopul asigurării protecției civile; consideră că această cooperare fructuoasă include, de asemenea, obiectivul comun de a stabili o hartă a riscurilor și de a evalua amenințările potențiale și că acesta este domeniul în care UE poate avea o contribuție valoroasă și vizibilă, crescând eficiența și eficacitatea cooperării, în special prin îmbunătățirea coordonării;

57. subliniază că în Anul european al voluntariatului ar fi simbolic și util să se sprijine țările care încearcă să promoveze astfel de activități și organizații;

58. invită Comisia să prezinte propuneri legislative ambițioase în acest sens cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de sfârșitul lui 2011;

*

* *

59. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Turismul european

P7_TA(2011)0407

Rezoluția Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la Europa, destinația turistică favorită la nivel mondial – un nou cadru politic pentru turismul european (2010/2206(INI))

(2013/C 56 E/05)

Parlamentul European,

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Orientări de bază privind viabilitatea turismului european” (COM(2003)0716),

Marți, 27 septembrie 2011

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „O nouă politică a UE în domeniul turismului: consolidarea parteneriatului pentru turism în Europa” (COM(2006)0134),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Agenda pentru un turism european durabil și competitiv” („Agenda 21”) (COM(2007)0621),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Europa, destinația turistică favorită la nivel mondial – un nou cadru politic pentru turismul european” (COM(2010)0352),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului referitor la statisticile europene privind turismul (COM(2010)0117),
- având în vedere Declarația de la Madrid „Către un model turistic responsabil din punct de vedere social” adoptată în cadrul reuniunii neoficiale a miniștrilor la 15 aprilie 2010,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 12 octombrie 2010 privind „Europa, destinația turistică favorită la nivel mondial – un nou cadru politic pentru turismul european” (14944/10),
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor intitulat „Europa, destinația turistică favorită la nivel mondial – un nou cadru politic pentru turismul european” (CoR342/2010);
- având în vedere Recomandarea Consiliului din 22 decembrie 1986 privind „siguranța hotelurilor existente împotriva incendiilor” (86/666/CEE) ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 90/314/CEE a Consiliului din 13 iunie 1990 privind pachetele de servicii pentru călătorii, vacanțe și circuite ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 2009/47/CE a Consiliului din 5 mai 2009 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește cotele reduse ale taxei pe valoarea adăugată ⁽⁴⁾,
- având în vedere Decizia 2009/578/CE a Comisiei din 9 iulie 2009 de stabilire a criteriilor ecologice de acordare a etichetei ecologice comunitare pentru servicii de cazare pentru turiști ⁽⁵⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind eticheta UE ecologică ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 septembrie 2005 privind noile perspective și noile provocări pentru turismul durabil în Europa ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ JO L 384, 31.12.1986, p. 60.

⁽²⁾ JO L 158, 23.6.1990, p. 59.

⁽³⁾ JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

⁽⁴⁾ JO L 116, 9.5.2009, p. 18.

⁽⁵⁾ JO L 198, 30.7.2009, p. 57.

⁽⁶⁾ JO L 27, 30.1.2010, p. 1.

⁽⁷⁾ JO C 193E, 17.8.2006, p. 325.

Marți, 27 septembrie 2011

- având în vedere Rezoluția sa din 29 noiembrie 2007 referitoare la o nouă politică a UE în domeniul turismului: consolidarea parteneriatului pentru turism în Europa ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 16 decembrie 2008 referitoare la impactul turismului în regiunile de coastă: aspecte legate de dezvoltarea regională ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 16 februarie 2011 referitoare la aspectele practice privind revizuirea instrumentelor UE de pentru sprijinirea finanțelor IMM-urilor în cadrul următoarei perioade de programare ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism și avizul Comisiei privind piața internă și protecția consumatorilor, cel al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, cel al Comisiei pentru dezvoltare regională, cel al Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și cel al Comisiei pentru cultură și educație (A7-0265/2011),
- A. întrucât sectorul turismului reprezintă 10 % din PIB și acoperă 12 % din numărul total al locurilor de muncă, fapt care plasează turismul pe locul trei în topul celor mai importante activități socioeconomice din cadrul UE; întrucât sectorul este format în cea mai mare parte din microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii, constituind principala resursă a anumitor regiuni ale UE, precum regiunile insulare, și are un rol cheie pentru dezvoltarea economică și coeziunea economică, socială și regională a UE, precum și în atingerea obiectivelor strategiei „Europa 2020”;
- B. întrucât turismul contribuie, de asemenea, la îmbogățirea spiritului uman, la realizarea de schimburi, la bunăstare, la dezvoltarea culturii, precum și la coeziunea socială; întrucât, prin urmare, trebuie să se pună accent mai degrabă pe o abordare calitativă;
- C. întrucât Uniunea Europeană reprezintă prima destinație turistică din lume pentru sosiri internaționale și este necesară consolidarea acestei poziții prin abordarea provocărilor generate, pe de o parte, de creșterea concurenței la nivel mondial și o piață a cererii în continuă schimbare, iar pe de altă parte, de necesitatea de a garanta o sustenabilitate mai mare și de durată;
- D. întrucât în Europa turismul se confruntă cu multe provocări: criza economică globală, competitivitatea altor destinații din afara UE și a diversității de atracții turistice aflate în ofertă, efectele schimbărilor climatice și ale fluctuațiilor sezoniere ale activităților turistice, evoluțiile demografice din Europa, impactul din ce în ce mai mare al tehnologiilor informației și comunicării și multe alte evenimente neprevăzute care afectează ocazional acest sector;
- E. întrucât turismul contribuie la promovarea Europei și a patrimoniului său cultural și lingvistic, respectând totodată diversitatea, precum și la afirmarea valorilor comune și la consolidarea sentimentului de identitate, apartenență și cetățenie europeană; întrucât dezvoltarea turismului joacă un rol esențial în vederea îmbogățirii dimensiunii regionale în cadrul UE;
- F. întrucât diversitatea, varietatea și multiculturalismul Europei sporesc la maxim orice formă de turism tematic, iar dezvoltarea și promovarea unor forme de turism diversificat poate constitui unica soluție eficientă împotriva denaturărilor, problemelor și deteriorărilor determinate de modelul turismului de masă nereglementat și nediferențiat;

⁽¹⁾ JO C 297E, 20.11.2008, p. 184.

⁽²⁾ JO C 45 E, 23.2.2010, p. 1.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0057.

Marți, 27 septembrie 2011

- G. întrucât Tratatul de la Lisabona (articolul 195) conferă UE o competență specifică în privința turismului, aceasta putând susține și completa acțiunile statelor membre, încurajând crearea unei atmosfere propice dezvoltării întreprinderilor de turism și sporind cooperarea între statele membre, excluzând în același timp orice armonizare a dispozițiilor juridice și de reglementare ale statelor membre;
- H. întrucât pe baza acestei noi competențe este necesară elaborarea unei strategii europene integrate, cu obiective clare și ambițioase, respectând pe deplin principiul subsidiarității;
- I. întrucât pentru a garanta faptul că noile competențe și viitoarea politică în domeniul turismului ale UE dau dovadă de eficiența și de vizibilitatea pe care o solicită cetățenii europeni și turiștii care vizitează UE, nu va fi nevoie numai de o strategie și de un plan de acțiune, ci și de resurse adecvate în cadrul programului financiar al UE 2014-2020;
- J. întrucât economiile regiunilor ultraperiferice și ale câtorva regiuni insulare ale UE depind aproape în întregime de transportul aerian din cauza caracterului lor izolat și îndepărtat, este nevoie de măsuri adaptate la dependența acestor regiuni față de acest mod de transport;

1. salută strategia politică prezentată de Comisie, care definește 21 de acțiuni specifice pentru relansarea sectorului; consideră că acest text, împreună cu planul său de punere în aplicare, reprezintă un punct de plecare concret pentru dezvoltarea unei politici europene pentru un turism competitiv, modern, de înaltă calitate, sustenabil și accesibil tuturor; încurajează Comisia, în contextul planului de punere în aplicare, să stabilească cât de curând posibil calendare precise în vederea îndeplinirii acțiunilor și obiectivelor; solicită statelor membre să coopereze propunând programe pentru fiecare acțiune, în conformitate cu autoritățile naționale, regionale sau locale competente; solicită Comisiei să se concentreze asupra acțiunilor prioritare inovatoare și care aduc o valoare adăugată europeană;

2. consideră că este necesară o strategie europeană pentru turism bazată, în primul rând, pe un pachet de măsuri specifice destinate exclusiv sectorului turistic și, în al doilea rând, datorită caracterului transversal al turismului, pe o coordonare cu alte sectoare de politică conexe pentru a obține un sistem care promovează turismul cu adevărat; în plus, consideră că este nevoie de o evaluare precisă cu privire la modalitatea în care măsurile din alte sectoare afectează turismul și solicită adoptarea unei abordări integrate în vederea dezvoltării de sinergie atât în rândul diferitelor politici sectoriale, cât și în rândul diferitelor instrumente financiare;

3. deplânge lipsa de coerență din cadrul Comisiei cu privire la politica turismului; consideră fundamentală elaborarea de către Comisie a unei abordări coordonate și integrate în rândul direcțiilor generale implicate;

4. subliniază necesitatea unei colaborări strânse, pe de o parte, între autoritățile europene, internaționale, naționale, regionale și locale și, pe de altă parte, între instituții în general, ca și între părțile implicate din sector în vederea abordării chestiunilor transversale privind turismul, respectând în același timp principiul subsidiarității; reamintește competența directă în domeniul turismului a multor regiuni și municipalități europene și importanța vitală acestora în ceea ce privește punerea în aplicare a proiectelor și a acțiunilor concrete; de asemenea, speră ca, în contextul strategiei Europa 2020, regiunile și municipalitățile să coopereze mai strâns între ele și să joace un rol durabil, direct și efectiv în dezvoltarea noii politici în domeniul turismului; consideră că, pentru aceeași perioadă, instrumentele de programare specifice, cum ar fi strategiile pentru macro-regiuni, ar putea consolida turismul intra și interregional și ar putea promova atractivitatea și vizibilitatea regiunilor și municipalităților europene;

Marți, 27 septembrie 2011

5. solicită Comisiei să evalueze introducerea a două noi principii privind turismul: „interregionalitatea” și „complementaritatea” în vederea promovării planificării și cooperării comune între serviciile turistice din cadrul unei singure zone geografice, de exemplu, fie între regiuni învecinate care aparțin diferitelor state membre, fie la un nivel tematic specific între regiuni legate prin anumite elemente comune;

Turism competitiv, modern și de calitate

6. este de opinie că turismul ar trebui să fie considerat ca fiind o parte integrantă a politicii industriale europene și a politicii europene în materie de inovare și subliniază din nou că relansarea turismului reprezintă un obiectiv strategic și vital pentru ocuparea forței de muncă în diversele state membre; subliniază în acest sens importanța microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) care contribuie de la bază în vederea inovării și a stabilității în cadrul sectorului turismului și care garantează calitatea, diversitatea și autenticitatea regiunilor în care acestea își au sediul; încurajează Comisia să promoveze într-o mai mare măsură această abordare în cadrul serviciilor turistice europene;

7. solicită Comisiei să adune și să publice în fiecare an bune practici privind turismul;

8. este de acord cu propunerea Comisiei de a dezvolta împreună cu statele membre, cu autoritățile locale și regionale și cu agențiile naționale de turism o „Marcă Europa”, în scopul de a promova Europa în lume ca destinație turistică; în acest sens, solicită Comisiei să lanseze campanii publicitare în cooperare cu statele membre și cu agențiile de turism competente; subliniază că toate inițiativele de promovare trebuie să respecte și să evidențieze diversitatea teritorială a Europei, evitând în același timp favorizarea anumitor destinații europene, și consideră că „Marca Europa” nu ar trebui să împiedice diversele regiuni, orașe și entități locale să își promoveze liber propria imagine;

9. salută inițiativa privind „Marca patrimoniului european”, ca instrument pentru valorificarea anumitor situri importante pentru istoria integrării europene; insistă asupra necesității de a coordona această inițiativă cu siturile recunoscute de UNESCO și cu alte trasee istorice; consideră necesară coordonarea cu alte inițiative asemănătoare, precum „Europa Nostra Award”, pentru a evita suprapunerile; solicită Comisiei să atragă atenția statelor membre asupra faptului că siturile care vor primi „Marca patrimoniului european” trebuie să rămână mereu deschise și accesibile, uneori chiar prin intermediul unui serviciu de permanență cu personal minim;

10. solicită Comisiei să sprijine includerea pe lista patrimoniului mondial a tradițiilor populare din statele membre, inclusiv a celor culinare, pentru păstrarea acestora pentru generațiile viitoare, precum și instituirea unei strategii europene pentru promovarea tradițiilor populare la nivel european și internațional;

11. invită Comisia să evalueze impactul asupra turismului al programului „Capitalele culturale europene” al Uniunii Europene și să prezinte Parlamentului un raport cu privire la oportunitatea revizuirii modelelor de guvernare și a modalităților de finanțare și de implicare a instituțiilor și a asociațiilor culturale, în scopul realizării de investiții în procese și parteneriate durabile și sustenabile;

12. subliniază importanța colaborării, de exemplu prin parteneriate sau prin încheierea de acorduri internaționale privind transportul aerian, cu țările din afara UE, în special cu țările învecinate și cu țările BRIC, care reprezintă o piață cu milioane de noi turiști potențiali; subliniază în acest sens importanța continuării eforturilor de creștere a vizibilității, a calității, a competitivității și a diversificării industriei turismului în Europa și solicită dezvoltarea unor activități europene comune de marketing și a unor produse turistice combinate în vederea atragerii vizitatorilor din aceste noi piețe sursă;

Marți, 27 septembrie 2011

13. consideră că, în condițiile respectării dreptului și obligației UE de a controla accesul în interiorul granițelor sale, este oportună dezvoltarea de către instituțiile europene și statele membre a unei strategii pe termen lung în contextul politicii comune în materie de vize în scopul coordonării și simplificării procedurilor de acordare a vizelor, evaluând posibilitatea constituirii unor secții/centre consulare comune la nivelul UE, care să garanteze aplicarea la timp a procedurilor respective și reducerea costurilor administrative; în acest scop, ca urmare a creării Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE), solicită Comisiei să evalueze posibilitatea de a acorda unor birouri ale delegațiilor UE în lume dreptul de a emite vize turistice în colaborare cu ambasadele naționale ale statelor membre și să analizeze noi căi de simplificare a procedurii de acordare a vizelor turistice, cum ar fi „vizele turistice de grup” pentru grupurile organizate și facilitarea accesului pentru persoanele care efectuează călătorii în interes de afaceri;

14. solicită statelor membre, pe fondul diferitelor situații de urgență care reprezintă un risc pentru turistul aflat în străinătate, să evalueze, în strânsă colaborare cu Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), oportunitatea codificării unei proceduri uniforme pentru emiterea de comunicate privind destinațiile turistice „nerecomandate”, prin crearea unui cod european unic de gravitate a pericolului asociat acestora, permițând în cazurile cele mai grave accesul operatorilor la procedura de ajutor comunitar, în limitele disponibilității fondurilor disponibile;

15. solicită Comisiei să tragă concluzii în urma situațiilor de urgență recente, precum erupția vulcanică, și să elaboreze strategii specifice în vederea gestionării crizei UE, astfel încât acțiunile adoptate la nivelul tuturor statelor membre cu privire la informare și la măsurile care trebuie luate să fie în toate cazurile coordonate și uniforme;

16. subliniază necesitatea favorizării inovației și a dezvoltării tehnologice a microîntreprinderilor și a IMM-urilor, pentru ca acestea să-și poată comercializa mai eficient produsele și să promoveze mai eficient destinațiile; solicită Comisiei să creeze o platformă „TIC și Turism”, lansând un proiect-pilot specific până la sfârșitul lui 2011, pentru a stimula participarea microîntreprinderilor și a IMM-urilor la lanțul de distribuție digital, în acord cu experiența din alte sectoare, precum cel al textilelor, al transporturilor și logisticii și al industriei auto; solicită adoptarea de inițiative în vederea promovării comerțului electronic în cadrul acestui sector și a eliminării obstacolelor care rămân în calea dezvoltării acestuia în cadrul pieței unice; în plus, solicită statelor membre să dezvolte internetul de mare viteză la nivelul întregului teritoriu al acestora pentru a permite dezvoltarea unor servicii avansate și a permite interoperabilitatea operatorilor;

17. solicită promovarea și sprijinirea spiritului antreprenorial în cadrul acestui sector, acordându-se o atenție specială femeilor și tinerilor, precum și facilitarea accesului la finanțare, îndeosebi la microcredite, pentru IMM-uri și lucrătorii independenți;

18. solicită Comisiei să promoveze un „incubator” de inovare specific pentru întreprinderile din cadrul sectorului turismului;

19. consideră că durabilitatea sectorului turismului va beneficia într-o mare măsură de pe urma unei abordări mai coordonate în materie de cercetare și dezvoltare și a promovării de produse și servicii inovatoare; subliniază faptul că dezvoltarea industriei turismului este direct legată de promovarea eficienței energetice și a tehnologiilor regenerabile;

20. solicită Comisiei să creeze un observator virtual al turismului care s-ar afla în legătură nu numai cu institutele de cercetare, ci și cu întreprinderile și autoritățile publice, în vederea îmbunătățirii studiilor de piață prin folosirea unor sisteme de informații competitive, furnizarea de informații prospective privind evoluția cererii și a ofertei către întreprinderi și organele publice, precum și prin favorizarea unei mai bune poziționări strategice a întreprinderilor și a sectorului public;

Marți, 27 septembrie 2011

21. invită Comisia să evalueze, în strânsă colaborare cu statele membre și cu actorii naționali din sector, acțiunile inovatoare pe care aceștia le pot adopta pentru a promova pachetele turistice de vacanță europene ad-hoc în contextul evenimentelor istorice, culturale și sportive majore pe care anumite state membre le vor găzdui în următorii câțiva ani, cum ar fi Jocurile Olimpice, Expozițiile Universale și altele, pentru a promova „destinația Europa” în întreaga sa bogăție; consideră că ar trebui să se promoveze evenimente europene și internaționale de diverse tipuri, împreună cu atracțiile turistice locale existente;

22. consideră că este necesară dezvoltarea potențialului portalului „www.visiteurope.com”, promovat de CET (Comisia europeană a turismului), cu scopul de a optimiza ușurința utilizării și accesibilitatea deplină (prin prezența textelor în toate limbile oficiale ale UE și în principalele limbi din afara UE, în special cele ale țărilor BRIC, prin utilizarea unor formate accesibile pentru nevăzători și prin furnizarea informațiilor în limbajul semnelor pentru persoanele cu dizabilități auditive, precum și prin folosirea tuturor aplicațiilor tehnologice) și de a-l transforma într-o adevărată platformă a turismului european, cu un acces ușor la portalurile de turism naționale, regionale și locale ale statelor membre individuale; în plus, consideră că portalul ar trebui să sporească vizibilitatea sistemului mărcii europene a turismului de calitate, precum și a celor mai bune practici și a inițiativelor cum ar fi Calypso, NECSTouR și EDEN; consideră, de asemenea, că portalul ar trebui să informeze turiștii cu privire la drepturile acestora în diverse circumstanțe;

23. invită Comisia să evalueze împreună cu celelalte state membre oportunitatea creării unui „Card european al turistului”, în scopul de a atrage loialitatea turistului care călătorește în Europa dintr-unul dintre statele membre sau din state terțe, prin furnizarea de informații care să includă o listă a drepturilor, reducerilor și serviciilor specifice ale acestuia;

24. consideră că Uniunea Europeană are la bază o diversitate culturală și lingvistică și că, prin urmare, este importantă promovarea accesului la obiectivele turistice prin furnizarea de instrumente către vizitatori pentru a facilita vizita acestora și înțelegerea informațiilor recepționate, precum ghiduri audio sau broșuri care să ofere explicații în cel puțin două limbi oficiale ale UE, îndeosebi în cazul siturilor care beneficiază de fonduri structurale;

25. invită Comisia să evalueze, în cooperare cu părțile implicate din domeniul turismului, fezabilitatea unei „mărci europene a turismului de calitate”, definind criterii comune de calitate; consideră că acest lucru trebuie să se realizeze prin coordonarea celor mai bune experiențe deja acumulate de către statele membre și de către asociațiile din domeniu, în scopul de a crea o marcă cuprinzătoare, complementară mărcilor naționale și recunoscută pe baza unei acreditări voluntare („opt-in”);

26. consideră că, pentru a evita riscul confuziei în rândul consumatorilor și sarcinile excesive pentru întreprinderi, precum și pentru a ușura recunoașterea mărcilor, este necesar să se limiteze proliferarea lor și să se reducă numărul acestora; solicită Comisiei să evalueze mărcile existente în ceea ce privește gradul de fiabilitate, transparența și monitorizarea respectării normelor; în plus, invită Comisia, statele membre și părțile implicate să promoveze instrumentele și cele mai bune practici existente și să evalueze posibilitatea unei integrări treptate pe termen lung într-o marcă unică a „mărcii europene a calității” și a „etichetei ecologice europene – marcă a calității ecologice pentru serviciile turistice”, unul dintre criteriile esențiale ale calității fiind caracterul sustenabil;

27. solicită Comisiei să promoveze o inițiativă specifică care vizează armonizarea progresivă a sistemelor de clasificare a mijloacelor de cazare (hoteluri, case de oaspeți, camere închiriate etc.), prin identificarea unor criterii minime comune, ținând cont de experiențele pozitive ale asociațiilor din domeniu (de ex. Hotelstars Union) și a reprezentanților din sector; consideră că o asemenea armonizare treptată ar putea crește atât vizibilitatea Europei în calitate de destinație turistică, cât și calitatea informațiilor furnizate turiștilor; invită industria hotelieră și a restaurantelor din Europa să:

— își continue eforturile în vederea unei armonizări treptate a clasificării hotelurilor, ținând seama de criteriile de accesibilitate;

Marți, 27 septembrie 2011

— să informeze și să coopereze în mod regulat cu instituțiile cu privire la progresele înregistrate;

28. subliniază că este foarte important să se acorde atenția cuvenită problemei siguranței în diverse tipuri de mijloace de cazare, în special în ceea ce privește normele de prevenire și stingere a incendiilor și normele de siguranță privind monoxidul de carbon; în acest scop, consideră că ar trebui să se acorde stimulente pentru aderarea la metoda BMS (sistemul de gestiune centralizată a clădirilor), respectând reglementările naționale în vigoare, în conformitate cu recomandările Consiliului din 1986 sau că, în situațiile în care auto-reglementarea nu dă rezultate, ar trebui adoptate măsuri alternative de reglementare; subliniază, de asemenea, rolul important al formării personalului hotelurilor în domeniul planificării urgențelor și al gestionării riscului de incendiu și subliniază nevoia de a colecta date în mod sistematic cu privire la siguranța locurilor de cazare; subliniază importanța de a ține seama în permanență de nevoile persoanelor cu dizabilități și a persoanelor cu mobilitate redusă, inclusiv în ceea ce privește formarea cu privire la înțelegerea necesităților persoanelor cu dizabilități în ceea ce privește prevenirea incendiilor și siguranța locurilor de cazare;

29. consideră că este oportun ca Comisia, în colaborare cu sectorul turismului și partenerii sociali, să realizeze o inventariere a competențelor profesionale existente („Tourism Skill Competence Framework”), pentru a dispune de un punct de plecare pe baza căruia să acționeze concret pentru a realiza echilibrul dintre cerere și ofertă pe piața ocupării forței de muncă în sectorul turismului din Europa;

30. invită Comisia, în colaborare cu statele membre, să încurajeze mobilitatea și să pună în valoare și să promoveze învățarea pe tot parcursul vieții, mijloacele de formare profesională și universitară și stagiile din sectorul turismului, să mențină un contact apropiat cu mediul de cercetare și de afaceri și să pună un accent mai mare pe inovația din turism în cadrul celui de-al optulea Program-cadru de cercetare și dezvoltare tehnologică; consideră că programele comunitare precum „Erasmus pentru tinerii întreprinzători” și „Leonardo da Vinci” reprezintă oportunități unice pentru dobândirea competențelor profesionale și formative și a unor șanse în plus în carieră și trebuie, prin urmare, să fie dezvoltate și promovate în continuare, ținând seama și de posibilitatea de revizuire a acestor programe, astfel încât acestea să asigure o formare bazată pe cele mai bune practici în materie de, printre altele, servicii pentru clienți, accesibilitate și sustenabilitate;

31. îndeamnă Comisia să monitorizeze cu o precizie sporită punerea în aplicare în domeniul turismului, în cadrul statelor membre, a Directivei privind serviciile;

32. solicită îmbunătățirea recunoașterii reciproce de către statele membre a calificărilor profesionale în industria turismului, pentru a permite celor care lucrează deja în sector și celor care intenționează să lucreze să aibă acces la oportunități profesionale mai bune și pentru a spori mobilitatea lucrătorilor în cadrul acestui sector; consideră că aceasta ar ajuta, pe de o parte, la abordarea problemelor de natură sezonieră din cadrul acestui sector, și pe de altă parte, la abordarea problemelor legate de munca nedeclarată;

33. evidențiază legătura strânsă dintre turism și transporturi și solicită Comisiei și statelor membre să depună toate eforturile pentru modernizarea infrastructurii naționale, regionale și transfrontaliere pentru diversele moduri de transport, acordând atenție specială atât progresului și punerii în aplicare la timp a proiectelor de rețele de transport transeuropene, cât și realizării Cerului unic european pentru eficientizarea gestionării traficului aerian; consideră că este important să se încurajeze comoditatea și să se adopte măsuri adecvate pentru gestionarea fluxurilor turistice, în special în perioadele de vârf de sezon și în cazul diferitelor situații de urgență;

34. îndeamnă Comisia să promoveze utilizarea mijloacelor de transport mai sustenabile, de exemplu prin combinația transportului public, feroviar, cu bicicleta și mersul pe jos; solicită Comisiei, printre altele, să stimuleze și să sprijine, în contextul rețelelor de transport transeuropene, dezvoltarea legăturilor de transport cu insulele, zonele rurale și de munte, regiunile ultraperiferice, și, în general, cu destinațiile mai puțin accesibile;

Marți, 27 septembrie 2011

35. subliniază necesitatea de a promova sistemelor integrate de vânzare electronică a biletelor pentru diferite mijloace de transport, stimulând astfel intermodalitatea sistemului și facilitând călătoriile internaționale dintre statele membre, garantând libertatea de mișcare și îndepărtând obstacolele din calea finalizării pieței interne; consideră că, în timpul procesului de dezvoltare, atenția trebuie concentrată asupra cerințelor speciale privind accesul persoanelor cu dizabilități;

36. salută legislația europeană privind drepturile pasagerilor, în special ale celor cu mobilitate redusă, și solicită Comisiei să propună în scurt timp un cadru legislativ ambițios și coerent, care să prezinte un set de norme comune care să acopere toate modalitățile de transport, precum și norme specifice care să țină cont de particularitățile fiecăreia;

37. solicită Comisiei să analizeze fezabilitatea unei Carte a drepturilor și responsabilităților turiștilor, care să cuprindă principii privind accesibilitatea, furnizarea de informații, transparența prețurilor, compensațiile etc.; solicită statelor membre să înființeze un sistem de arbitraj independent, astfel încât consumatorii să poată asigura respectarea cu adevărat a acestor drepturi;

Turism sustenabil și diversificat

38. subliniază faptul că politica în materie de turism trebuie să includă în mod uniform o dezvoltare durabilă: nevoile de ordin social, economic și ecologic ale generațiilor actuale trebuie întâmpinate, ținând totodată cont și de interesele viitoarelor generații;

39. salută disponibilitatea Comisiei de a diversifica oferta turistică, fapt ce ar ajuta la compensarea efectelor generate de caracterul sezonier; subliniază în special importanța colaborării existente cu Consiliul Europei pentru promovarea turismului cultural, istoric, religios, de mediu și de peisaj, prin intermediul unor drumuri/itinerarii tematice, care nu numai că pun în valoare rădăcinile culturale și istorice ale continentului nostru, ci contribuie, de asemenea, la dezvoltarea unui tip de turism alternativ, accesibil tuturor și sustenabil; consideră că utilizarea unor mijloace de transport sustenabile, care includ bicicleta și navele, trebuie să fie promovată în contextul a diverse itinerarii;

40. consideră că, în vederea diferențierii turismului european de turismul din cadrul altor țări sau continente, este fundamentală conectarea sectorului tradițional al turismului cu produsele, serviciile și activele corporale și necorporale pe care le poate furniza un anumit teritoriu;

41. consideră că Comisia și Consiliul Europei, în strânsă cooperare cu statele membre și autoritățile locale și regionale, ar trebui să continue să sprijine, inclusiv folosind mijloace financiare, dezvoltarea noilor „trasee europene” și întreținerea celor existente, inclusiv pe insule și în regiunile de coastă, muntoase și ultraperiferice; consideră că aceste circuite ar trebui să evidențieze identitatea europeană prin promovarea și conectarea siturilor simbolice, cum ar fi catedralele, castelele, universitățile, siturile arheologice și așezările industriale, precum și personalitățile și susținătorii care constituie simboluri ale Europei; îndeamnă Comisia și statele membre să adopte toate măsurile adecvate în vederea protejării patrimoniului european pentru viitoarele generații;

42. încurajează Comisia să faciliteze crearea de contacte și colaborarea între regiunile UE în vederea conectării traseelor cicliste regionale, naționale și europene existente și a dezvoltării în cadrul UE a unui turism pe bicicletă sustenabil, eficient din punct de vedere energetic și ecologic;

43. subliniază importanța rețelilor, precum NECSTouR și EDEN pentru schimbul de bune practici între regiunile europene și promovarea destinațiilor durabile; insistă, printre altele, asupra necesității de a crea un sistem de indicatori comuni pentru gestionarea durabilă a destinațiilor turistice, în strânsă colaborare cu Grupul pentru un turism durabil și cu autoritățile locale și regionale;

Marți, 27 septembrie 2011

44. consideră că, dată fiind istoria continentului european, Comisia ar trebui să promoveze cu mai multă insistență patrimoniul industrial al Europei, al cărui potențial nu este încă suficient de recunoscut; subliniază că dezvoltarea patrimoniului industrial al Europei, în calitate de zonă de mare interes cultural, poate aduce avantaje regiunilor care nu reprezintă destinații turistice clasice și poate contribui în vederea creării unui sector al turismului mai sustenabil, mai diversificat și mai uniform distribuit în cadrul Europei prin conservarea, transformarea și reabilitarea zonelor industriale;

45. consideră că turismul rural și agroturismul trebuie să fie sprijinite în mod adecvat, dat fiind că sunt sectoare care îmbunătățesc calitatea vieții, contribuie la diversificarea economiei și a surselor de venit în zonele rurale, creează locuri de muncă în aceste regiuni, determină populația locală să rămână în zonele respective, prevenind astfel depopularea, și creează o legătură directă cu promovarea produselor alimentare tradiționale, ecologice și naturale; în acest sens, observă că este important să se asigure deplina accesibilitate la rețeaua de transport și la internet, precum și la infrastructura informatică în aceste zone; consideră că aceste măsuri vor ajuta la îndeplinirea obiectivului privind promovarea unor noi forme de turism prin extinderea sezoanelor turistice și redistribuirea activităților turistice între regiuni cu o rată a turismului ridicată și regiuni cu un înalt potențial turistic, dar care nu este exploatat suficient;

46. consideră că sunt necesare consolidarea abilităților comerciale ale agricultorilor și îmbunătățirea accesului acestora pe piețele locale, permițând astfel, achiziționarea mai ușoară a produselor locale necesare de către întreprinderile din sectorul de catering;

47. evidențiază că turismul în natură contribuie la dezvoltarea sustenabilă a sectorului; consideră că este important să ne concentrăm asupra parcurilor naționale și ariilor protejate, pentru a le face mai accesibile turiștilor, inclusiv prin dezvoltarea unor itinerarii transnaționale, respectând în același timp patrimoniul natural și biodiversitatea locală;

48. subliniază faptul că dezvoltarea de noi căi navigabile interioare poate contribui la dezvoltarea durabilă a turismului cultural, a turismului în natură și a turismului de recreere;

49. reamintește că deplasările cu conotație culturală și educativă, precum și cele efectuate în cadrul activităților de tineret și sportive, au devenit din ce în ce mai apreciate, motiv pentru care solicită statelor membre și autorităților locale și regionale să sprijine astfel de forme de turism adoptând o abordare mai flexibilă, adaptându-se la noile tipuri de consumatori apărute datorită modificărilor demografice, și pentru a ține seama de noile forme de turism orientate spre așteptările exprimate de consumatori; atrage atenția asupra rolului de primă importanță jucat de sport în promovarea turismului, în condițiile în care atât spectatorii, cât și participanții călătoresc spre locurile în care se desfășoară evenimentele respective, și solicită introducerea de politici specifice de promovare și susținere a turismului sportiv;

50. invită Comisia să promoveze o inițiativă comunitară transversală privind impactul turismului asupra mediului, punând accentul pe biodiversitatea europeană, ciclul deșeurilor, conservarea energiei și a apei, importanța unei diete sănătoase și utilizarea terenurilor și a resurselor naturale, pentru a disemina informații și materiale utile, pentru a sensibiliza opinia publică și pentru a reduce impactul turismului asupra mediului;

51. salută eforturile voluntare din acest sector depuse pentru înțelegerea și reducerea impactului turismului asupra mediului și asupra destinațiilor, precum Sistemul de sustenabilitate Travelife (Travelife Sustainability System), un sistem inovator finanțat parțial de UE care sprijină consumatorii să facă alegeri sustenabile și sectorul vizat să înțeleagă și să gestioneze impacturile sale asupra lanțului de aprovizionare;

52. încurajează Comisia să sprijine inițiativele inovatoare ale IMM-urilor din domeniul turismului și să păstreze și să îmbunătățească bogăția biodiversității prin promovarea turismului ecologic;

Marți, 27 septembrie 2011

53. solicită Comisiei să examineze posibilitatea de stabilire a unei zile europene a turismului responsabil și sustenabil, prin organizarea de reuniuni de informare în cadrul tuturor statelor membre în vederea promovării formelor de turism viabil și a unui comportament responsabil al turiștilor;

54. subliniază impactul deosebit al schimbărilor climatice asupra zonelor turistice, în special asupra celor mai vulnerabile, în special asupra regiunilor de coastă, insulare și muntoase; consideră că ar trebui elaborate strategii în vederea prevenirii și contracarării acestei tendințe, în special prin promovarea inovării și a diversificării serviciilor turistice, o mai bună prevenire a riscurilor naturale, politici mai bune de atenuare a efectelor, adaptarea infrastructurii, anticiparea impactului penuriei de apă și garantarea sustenabilității florei, faunei și a peisajului zonelor afectate;

55. subliniază faptul că regiunile de coastă reprezintă principala destinație turistică din Europa și că, prin urmare, este important să se acorde atenția cuvenită metodelor de amenajare a spațiului în zonele de coastă, riscurilor de urbanizare extensivă, necesității de menținere a calității și sustenabilității zonelor de coastă, a patrimoniului acestora și a infrastructurii de servicii turistice; subliniază necesitatea de a se investi fonduri adecvate într-o strategie pentru turismul de coastă, marin și pe insule pentru a proteja linia de coastă europeană împotriva eroziunii, pentru a proteja patrimoniul natural și fauna sălbatică și pentru a îmbunătăți calitatea apei, toate acestea cu scopul de a dezvolta un turism balnear și subacvatic sustenabil și de calitate; în acest sens, salută inițiativa Comisiei de a dezvolta o strategie în vederea unui turism maritim și de coastă sustenabil și solicită dezvoltarea unor strategii specifice similare cu privire la insule, la regiunile de munte și la alte zone vulnerabile;

56. reiterează importanța turismului balnear ca particularitate pentru anumite regiuni de coastă ale Europei; solicită Comisiei să analizeze dacă Directiva 2006/123/CE are un impact negativ asupra IMM-urilor din sector și, dacă este necesar, să propună măsuri pentru reducerea acestui impact și pentru a garanta că la aplicarea acestei directive se iau în considerare caracteristicile specifice ale acestei categorii profesionale; de asemenea, solicită statelor membre să analizeze, în cooperare cu autoritățile competente, posibilitatea de a introduce măsuri de compensare pentru atenuarea pierderilor suferite de operatorii de turism în urma introducerii unei noi legislații care a determinat pierderea drepturilor dobândite și care a cauzat pierderi legate de investiții neamortizate în vederea modernizării instalațiilor sau a asigurării conformității acestora cu legislația anterioară; consideră că aceste măsuri sunt necesare pentru a garanta investițiile făcute de operatori și pentru a îmbunătăți calitatea serviciilor oferite clienților;

57. invită Comisia și statele membre să sprijine, în cadrul unei politici maritime integrate, dezvoltarea infrastructurii portuare, atât în vederea adaptării terminalelor portuare la necesitățile persoanelor cu mobilitate redusă, cât și pentru a garanta existența unor interconexiuni cu alte moduri de transport și a unor legături cu serviciile turistice de pe uscat, care reprezintă factori esențiali pentru transportul maritim de pasageri, pentru turismul de croazieră și pentru turismul cu ambarcații de agrement; în acest context, solicită statelor membre să elimine orice eventuale restricții;

58. ia act de faptul că evoluțiile demografice din Europa vor duce la o creștere continuă a turismului de sănătate și în special a turismului balnear; constatând că există mai multe norme comunitare privind aspecte legate de turismul balnear, invită Comisia să ia în considerare posibilitatea de a prezenta o propunere legislativă unică privind turismul balnear, pentru a conferi sectorului o structură organică și reglementată, care să-i stimuleze competitivitatea și pentru a specifica imediat faptul că întreprinderile care operează în statele membre în calitate de furnizoare de servicii de sănătate sunt excluse din cadrul domeniului de aplicare al Directivei 2006/123/CE; subliniază relevanța noii legislații privind acordarea asistenței medicale transfrontaliere și consideră că trebuie asigurată executarea acesteia în strictă conformitate cu criteriile și condițiile impuse de noul cadru legislativ, pentru a garanta o punere în aplicare pe deplin satisfăcătoare;

59. subliniază importanța economică a „turismului pentru cumpărături”; subliniază faptul că, pentru un mare număr de turiști, această formă de turism reprezintă unul dintre principalele motive care stau la baza alegerii UE ca destinație de vacanță, deoarece UE găzduiește companii și mărci mondiale de top din sectorul produselor de lux; constată că, în timp ce acest sector se dezvoltă rapid, UE se confruntă cu o concurență acerbă din partea altor destinații turistice internaționale care oferă, de exemplu, posibilitatea de a face cumpărături fără taxe sau care asigură rambursarea TVA-ului; recomandă, așadar, cooperarea cu sectorul de lux și cu profesioniștii din sectorul turismului în vederea stabilirii de măsuri și servicii noi care să permită UE să își păstreze nivelul de atractivitate și competitivitate;

Marți, 27 septembrie 2011

60. subliniază necesitatea de promovare a turismului european în interes de afaceri atât la nivelul UE, cât și la nivel mondial, având în vedere importanța sa din punct de vedere economic pentru anumite regiuni ale Europei și numărul de servicii legate de găzduirea și organizarea de târguri, expoziții, conferințe și alte evenimente legate de afaceri (hoteluri și firme de catering, magazine, transporturi, comunicații și agenții de organizare de evenimente etc.);

61. reamintește că un turism responsabil din punct de vedere etic este un obiectiv vital; salută conținutul codului de etică al Organizației Mondiale a Turismului (OMT) și speră ca acesta să fie adoptat în curând de Comisie și de statele membre; în acest sens, salută propunerea Comisiei de a extinde jurisdicția națională a statelor membre pentru a acoperi actele de abuz sexual comise în străinătate asupra minorilor, pedepsind astfel, turismul sexual;

Turism pentru toți

62. subliniază faptul că natura sezonieră inerentă a turismului poate genera un caracter precar cu privire la ocuparea forței de muncă și la condițiile de lucru; solicită, în acest sens, dezvoltarea unei politici specifice în vederea sprijinirii lucrătorilor sezonieri, care să includă îndeosebi măsuri de extindere a sezoanelor turistice prin diversificarea activităților turistice;

63. solicită Comisiei să redacteze un plan de promovare a reducerii progresive a naturii sezoniere a turismului; în acest context, încurajează Comisia să dezvolte planuri pe baza rezultatelor pozitive obținute până în prezent de acțiunea pregătitoare „Calypso” și invită Comisia și statele membre să continue această acțiune pentru a permite persoanelor dezavantajate, precum persoanele vârstnice, persoanele cu dizabilități, tinerii și familiile cu venituri reduse, să aibă un acces mai ușor la vacanțe, mai ales în afara sezonului și în cazul călătoriilor peste graniță; solicită, în acest sens, să se continue planificarea și incorporarea în produsele turistice a măsurilor pentru asigurarea accesului fizic, a unor servicii adecvate și a unor informații sigure; consideră că există numeroase bune practici care pot constitui o sursă de inspirație și care pun accentul pe accesibilitate și abilitare;

64. subliniază, în cadrul unei noi strategii europene cu privire la dizabilități, importanța garantării accesului persoanelor cu dizabilități, nu numai cu privire la mijloacele de transport, ci și la cazare, restaurație, informații accesibile tuturor și la serviciile turistice în general; subliniază că ar trebui să se furnizeze ulterior informații clare cu privire la măsurile luate; solicită Comisiei să garanteze că accesibilitatea pentru toți este garantată cu privire la toate produsele și serviciile legate de turism;

65. solicită Comisiei și statelor membre să încurajeze implementarea programelor care reabilitează, conservă și protejează obiectivele ce prezintă importanță culturală, istorică sau în materie de mediu, pentru a crește accesibilitatea pentru turiști; încurajează tinerii să se ofere voluntari pentru aceste programe în 2011, Anul european al voluntariatului, precum și ulterior;

66. solicită Comisiei să promoveze, de asemenea, și așa-numitul turism de vizitare a prietenilor și a rudelor (VFR) ca modalitate importantă de consolidare a integrării în cultura europeană;

Turism și resurse

67. invită Comisia să coordoneze, să extindă și să confere vizibilitate instrumentelor financiare existente pentru consolidarea competitivității turismului de care dispun diversele direcții generale și să verifice utilizarea corectă a acestora, în special în ceea ce privește FEDR, FEADR, FSE și FEP; consideră că, în contextul restricțiilor bugetare, este fundamentală dezvoltarea de sinergii între diferitele instrumente financiare existente, care trebuie adaptate la schimbările din cadrul sectorului turismului și a clientelei, la diversificarea activităților turistice și la nevoile din domeniul dezvoltării locale; în plus, solicită Comisiei să introducă un sistem clar de semnalizare a sprijinului financiar disponibil pentru proiectele din domeniul turismului, precum și să stabilească o bază de date comună a direcțiilor generale care să fie ușor de utilizat și care să sensibilizeze publicul și să furnizeze informații cu privire la proiectele turistice cofinanțate de UE;

Marți, 27 septembrie 2011

68. subliniază faptul că turismul ar trebui să continue să joace un rol important în politica de coeziune în cadrul perspectivei financiare 2014-2020; solicită includerea printre prioritățile următoarelor perspective financiare și ale reglementărilor privind fondurile structurale reabilitarea siturilor turistice intrate în declin pentru a garanta competitivitatea și sustenabilitatea acestora;

69. încurajează, de asemenea, statele membre și autoritățile locale și regionale să profite pe deplin de instrumentele de formare profesională oferite de FSE și de alte instrumente comunitare, naționale, regionale și locale; consideră că este esențială sensibilizarea statelor membre și a altor organisme pentru a dezvolta cereri de oferte dedicate turismului pe baza priorităților stabilite prin fondurile structurale;

70. solicită crearea unui program specific pentru turism în cadrul perspectivelor financiare 2014-2020, care să vizeze în special microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii, care să încurajeze parteneriatele dintre întreprinderi și parteneriatele public-privat pentru proiecte paneuropene în sectorul turismului și, în același timp, încurajează IMM-urile să investească în acest sector;

71. insistă asupra necesității de a asigura continua susținere a proiectelor-pilot în sectorul turismului după 2011 și, dacă este cazul, de a lua în considerare noi proiecte cu scopul de a contribui la punerea în aplicare a noii strategii;

Alte aspecte importante pentru sectorul turismului

72. constată că întreprinderile de turism au nevoie de date statistice comparabile și de înaltă calitate pentru a planifica pe termen lung structurile de cerere și ofertă și pentru a dezvolta destinațiile de turism; invită, astfel, Comisia, să asigure, în ceea ce o privește, că aceste date sunt disponibile în toată Europa; regretă faptul că nu există statistici oficiale privind turismul rural și agroturismul, singurele date disponibile fiind bazate pe estimări; salută acțiunile care sunt analizate în vederea consolidării bazei de cunoștințe socioeconomice privind turismul, conform cărora ar trebui să se evite, pe cât posibil, eforturi financiare suplimentare și creșterea sarcinilor birocratice;

73. solicită Comisiei să prezinte până în luna septembrie 2011 o propunere legislativă de revizuire a Directivei 90/314/CEE privind pachetele de servicii pentru călătorii, vacanțe și circuite, pentru a garanta un cadru normativ clar consumatorilor și întreprinderilor din domeniu atât în situații obișnuite, cât și în situații extraordinare provocate, de exemplu, de anumite fenomene naturale și climatice sau de problemele politice; subliniază faptul că întregul concept privind pachetele de servicii pentru călătorii este depășit de multă vreme și îndeamnă Comisia ca, în cadrul revizuirii sale, să prevadă aplicarea aceleiași legislații tuturor părților care furnizează servicii turistice; subliniază faptul că, în acest context, calitatea serviciilor furnizate unui consumator și concurența echitabilă ar trebui să reprezinte factorii fundamentali;

74. evidențiază oportunitatea unei armonizări treptate în toate statele membre a unei rate reduse a TVA în domeniul turismului, drept condiție necesară pentru o concurență transparentă între întreprinderile de turism din cadrul UE și din țările terțe; salută, în acest context, discuția inițiată odată cu publicarea Cărții verzi privind viitorul TVA;

75. solicită statelor membre să țină cont de efectele secundare ale tendinței din ce în ce mai mari de a aplica turiștilor din state terțe care călătoresc în UE sau turiștilor care călătoresc în cadrul statelor membre taxe sporite, cum ar fi o taxă pe combustibil, taxele de securitate, taxe de aeroport, taxe de oraș și taxe portuare, în special în afara sezonului; subliniază că, dacă urmează să se aplice va aplica o taxă suplimentară pentru turism, aceasta va trebui făcută publică pentru a sensibiliza turiștii și operatorii;

76. invită Consiliul UE să accelereze adoptarea propunerii de directivă privind modernizarea regimului special TOMS privind TVA, prin includerea unui mecanism voluntar („opt-in”), capabil să elimine distorsionarea concurenței între diversele categorii de operatori din sector, dat fiind că existența unor disparități între drepturile naționale are în prezent consecințe grave;

Marți, 27 septembrie 2011

77. subliniază necesitatea unei politici active privind concurența care să monitorizeze orice tendință de concentrare a sectorului sau de abuz de poziție dominantă;

78. solicită Comisiei ca, până la sfârșitul anului 2012, să prezinte o strategie integrată în domeniul turismului, care să respecte și să completeze strategia și planul de aplicare actuale;

79. consideră că este necesară crearea la nivelul Parlamentului European a unui grup de lucru operativ tehnic specific activității de turism, cu scopul de a monitoriza punerea în aplicare a acțiunilor propuse de Comisie și a propunerilor Parlamentului European;

*

* *

80. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Siguranța rutieră în Europa

P7_TA(2011)0408

Rezoluția Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la siguranța rutieră în Europa 2011-2020 (2010/2235(INI))

(2013/C 56 E/06)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Un viitor sustenabil pentru transporturi: către un sistem integrat, bazat pe tehnologie și ușor de utilizat” (COM(2009)0279),
- având în vedere Cartea albă a Comisiei intitulată „Foaie de parcurs pentru un spațiu european unic al transporturilor – Către un sistem de transport competitiv și eficient din punct de vedere al resurselor” (COM(2011)0144);
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Pentru un spațiu european de siguranță rutieră: orientări pentru politica de siguranță rutieră 2011-2020” (COM(2010)0389),
- având în vedere concluziile Consiliului din 2 și 3 decembrie 2010 privind Comunicarea Comisiei intitulată „Pentru un spațiu european de siguranță rutieră: orientări pentru politica de siguranță rutieră 2011-2020” (16951/10),
- având în vedere studiul ⁽¹⁾ Comisiei de evaluare a celui de al treilea program de acțiune european destinat siguranței rutiere,
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor intitulat „Orientările politice din domeniul siguranței rutiere pentru perioada 2011-2020” (CdR 296/2010),
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European intitulat „Pentru un spațiu european de siguranță rutieră” (CESE 539/2011),
- având în vedere Rezoluția Adunării Generale a ONU nr. 64/255 din 10 mai 2010 privind îmbunătățirea siguranței rutiere globale,
- având în vedere Rezoluția sa din 29 septembrie 2005 privind Programul de acțiune european pentru siguranță rutieră: reducerea la jumătate a numărului victimelor accidentelor rutiere în Uniunea Europeană până în 2010: o responsabilitate comună ⁽²⁾,

⁽¹⁾ „The preparation of the European Road Safety Action Program 2011-2020” (Pregătirea programului de acțiune european pentru siguranța rutieră 2011-2020)

⁽²⁾ JO C 227 E, 21.9.2006, p. 609.

Marți, 27 septembrie 2011

- având în vedere Rezoluția sa din 27 aprilie 2006 privind siguranța rutieră: răspândirea sistemului eCall printre cetățeni ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 18 ianuarie 2007 privind Programul european de acțiune pentru siguranța rutieră – bilanț la jumătatea perioadei ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 23 aprilie 2009 referitoare la planul de acțiune pentru sisteme de transport inteligente ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 23 aprilie 2009 referitoare la un plan de acțiune privind mobilitatea urbană ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 18 mai 2010 referitoare la sancțiunile pentru încălcările grave ale normelor sociale în domeniul transportului rutier ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 6 iulie 2010 referitoare la un viitor sustenabil pentru transporturi ⁽⁶⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism (A7-0264/2011),
- A. întrucât în anul 2009 peste 35 000 de oameni au murit în accidente pe șoselele din Uniunea Europeană, iar numărul persoanelor vătămate a depășit 1 500 000;
- B. întrucât, din punct de vedere statistic, fiecărui accident fatal îi corespund alte patru accidente care conduc la dizabilități permanente, 10 care provoacă leziuni grave și 40 care provoacă leziuni ușoare;
- C. întrucât costul social al accidentelor rutiere este estimat la suma de 130 miliarde de euro pe an;
- D. întrucât obiectivul stabilit în cadrul celui de al treilea Program de acțiune de a reduce la jumătate numărul deceselor survenite în urma accidentelor rutiere în UE până la sfârșitul anului 2010 nu a fost realizat, însă s-a înregistrat o scădere considerabilă a numărului de decese;
- E. întrucât în UE încă mai există o toleranță relativ mare a societății față de accidentele de circulație și întrucât numărul deceselor care au loc în fiecare an corespunde numărului de victime care ar rezulta în urma a 250 de prăbușiri de avioane de transport de dimensiune medie;
- F. întrucât, pe de o parte, trebuie depuse eforturi tot mai mari pentru reducerea în continuare a numărului de victime ale accidentelor rutiere și, pe de altă parte, trebuie avut grijă să nu se instaleze indiferența pe măsură ce numărul total de victime scade;
- G. întrucât întreaga societate poartă responsabilitatea pentru siguranța rutieră;
- H. întrucât doar 27,5 % din măsurile menționate în cadrul celui de al treilea Program de acțiune au fost transpuse pe deplin și întrucât, prin urmare, sunt necesare măsuri și obiective semnificativ mai ambițioase pentru a îmbunătăți siguranța rutieră, față de cele care au fost propuse de Comisie până în prezent;

⁽¹⁾ JO C 296 E, 6.12.2006, p. 268.

⁽²⁾ JO C 244 E, 18.10.2007, p. 220.

⁽³⁾ JO C 184 E, 8.7.2010, p. 50.

⁽⁴⁾ JO C 184 E, 8.7.2010, p. 43.

⁽⁵⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 58.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0260.

Marți, 27 septembrie 2011

- I. întrucât cadrul juridic pentru regulamentele și directivele bazate pe date științifice nu au fost încă utilizate pe deplin și întrucât aplicarea legislației europene poate contribui la salvarea de vieți;
- J. întrucât numeroase măsuri legislative pentru a îmbunătăți siguranța rutieră, precum Directiva 2008/96/CE privind gestionarea siguranței infrastructurii rutiere, au fost deja adoptate și vor intra în vigoare în următorii ani;
- K. întrucât Comisia a omis să prezinte o propunere privind un nou program de acțiune înainte de expirarea celui de al treilea Program de acțiune pentru siguranța rutieră;
- L. întrucât, pentru fiecare kilometru parcurs, probabilitatea de a fi ucis în traficul rutier este de 9 ori mai mare în cazul pietonilor, de 7 ori mai mare în cazul cicliștilor și de 18 ori mai mare în cazul motocicliștilor decât în cazul pasagerilor unui autoturism;
- M. întrucât aproximativ 55 % dintre accidentele fatale au loc pe drumurile rurale, 36 % au loc în zonele urbane, iar 6 % au loc pe autostrăzi;
- N. întrucât, dacă este inclusă naveta înspre și de la locul de muncă, 60 % din accidentele mortale de muncă sunt accidente rutiere;
- O. întrucât numărul deceselor rutiere a scăzut constant, însă numărul accidentelor fatale care implică motocicliști stagnează și, în multe locuri, crește;
- P. întrucât transportul public de persoane este mult mai sigur decât transportul în vehiculul personal;
- Q. întrucât unghiurile oarbe ale camioanelor reprezintă un pericol mortal pentru cicliști și pietoni;
- R. întrucât Uniunea Europeană se află în fața unei schimbări demografice, astfel încât trebuie să se acorde o atenție deosebită necesităților legate de mobilitatea persoanelor în vârstă;
- S. întrucât noile dezvoltări tehnologice, cum ar fi introducerea autovehiculelor hibride și a sistemelor de propulsie electrice, pun echipajele de salvare în fața unor noi provocări;
- T. întrucât implementarea măsurilor europene, naționale, regionale și locale trebuie să fie strâns coordonată;
- U. întrucât Directiva 2008/96/CE privind siguranța infrastructurii rutiere prevede efectuarea auditurilor în materie de siguranță rutieră și a inspecțiilor de siguranță în cadrul lucrărilor de întreținere periodice a șoselelor; întrucât această directivă se aplică numai infrastructurii de drumuri din cadrul rețelei trans-europene (TEN-T), astfel încât numeroase drumuri naționale și locale nu sunt reglementate;
- V. întrucât inspecțiile periodice ale tuturor drumurilor europene efectuate de către autoritățile competente reprezintă un element esențial în prevenirea posibilelor pericole pentru participanții la trafic;
- W. întrucât datele disponibile referitoare la cauzele accidentelor și ale vătămărilor sunt esențiale pentru îmbunătățirea siguranței rutiere, astfel cum a fost demonstrat, printre altele, de proiectele VERONICA;

Baze

1. salută comunicarea Comisiei, însă solicită Comisiei să dezvolte în continuare propunerile prezentate într-un program de acțiune cu valoare deplină până la sfârșitul lui 2011, care să cuprindă un catalog detaliat de măsuri cu calendare clare de implementare și instrumente de monitorizare, astfel încât eficacitatea măsurilor să poată fi controlată periodic, precum și să se prevadă o evaluare intermediară;

Marți, 27 septembrie 2011

2. este de acord cu observațiile Comisiei, potrivit cărora pentru sporirea siguranței rutiere este nevoie de o abordare coerentă, globală și integrată, și solicită includerea aspectelor legate de siguranța rutieră în toate domeniile politice relevante, cum ar fi educația, sănătatea, politica de mediu și socială și cooperarea polițienească și judiciară;
3. invită Comisia să îmbunătățească condițiile-cadru pentru transporturi mai sigure și mai favorabile mediului, cum ar fi mersul pe jos, cu bicicleta, cu autobuzul sau cu trenul, pentru a încuraja utilizarea acestora;
4. propune, cu titlu prioritar, numirea, înainte de 2014, a unui coordonator pentru siguranța rutieră în UE, care să facă parte din Comisia Europeană și care să îndeplinească următoarele sarcini:
 - promovarea proiectelor de siguranță rutieră actuale și inițierea de noi proiecte inovatoare în acest domeniu, pornind de la experiența, expertiza și abilitățile sale și exploatând statutul său de personalitate recunoscută în domeniul siguranței transporturilor rutiere;
 - coordonarea măsurilor de siguranță rutieră în cadrul Comisiei și între statele membre;
 - facilitarea la nivel politic înalt a pregătirii, implementării și aplicării unor politici eficace și coerente în materie de siguranță rutieră, în conformitate cu obiectivele UE;
 - supravegherea unor proiecte specifice cum ar fi armonizarea indicatorilor, datelor și, în măsură posibilului, a planurilor naționale de siguranță rutieră;
 - promovarea schimburilor de bune practici și implementarea dispozițiilor privind siguranța rutieră în cooperare cu toate părțile interesate, statele membre și autoritățile regionale și locale ale acestora;
 - realizarea legăturii dintre nivelurile politice și academice relevante pentru a permite o abordare multi-disciplinară;
5. invită Comisia să înființeze un forum de cooperare unde procurorii, autoritățile de aplicare a legii, asociațiile victimelor și centrele de monitorizare a siguranței rutiere pot face schimb de informații referitoare la cele mai bune practici și pot coopera mai îndeaproape cu privire la îmbunătățirea punerii în aplicare a legislației privind siguranța rutieră, atât la nivel național, cât și transnațional;
6. subliniază faptul că trebuie acordată o atenție deosebită transpunerii reglementare și aplicării mai eficiente a legilor și a măsurilor deja stabilite, dar menționează că libertatea de acțiune pentru măsurile legislative la nivelul UE încă nu a fost epuizată;
7. regretă faptul că, în ultimii ani, bugetul UE pentru măsuri în domeniul siguranței rutiere a fost redus considerabil și invită Comisia să inverseze această tendință;
8. susține în totalitate obiectivul ca, până în 2020, numărul total al deceselor rezultate în urma accidentelor rutiere în UE să fie redus la jumătate față de 2010 și solicită stabilirea și a altor obiective clare și măsurabile pentru aceeași perioadă, în special:
 - o reducere cu 60 % a numărului copiilor cu vârsta de până la 14 ani uciși în accidente rutiere;
 - o reducere cu 50 % a numărului de pietoni și cicliști uciși în accidente rutiere; și
 - o reducere cu 40 % a numărului de persoane vătămase foarte grav, pe baza unei definiții unitare la nivelul UE care să fie rapid elaborate;

Marți, 27 septembrie 2011

Aspecte etice

9. subliniază faptul că fiecare cetățean al UE are nu doar dreptul la o utilizare individuală a străzilor și la o circulație rutieră sigură, ci mai ales și obligația de a contribui prin propriul comportament la siguranța rutieră; consideră că autoritățile publice și UE au obligația morală și politică să adopte măsuri și acțiuni pentru a soluționa această problemă socială;

10. reiterează opinia sa că este nevoie de o strategie complementară, pe termen lung, care să treacă dincolo de orizontul temporal al acestei comunicări și care să aibă drept scop prevenirea tuturor deceselor cauzate de accidente rutiere („Vision Zero”); fiind conștient că acest lucru nu este fezabil fără utilizarea pe scară largă a tehnologiei în cazul vehiculelor rutiere și dezvoltarea de rețele adecvate pentru STI, invită Comisia să elaboreze elementele de bază ale unei astfel de strategii și să le prezinte în decursul următorilor trei ani;

11. susține că respectul pentru viață și pentru ființa umană ar trebui să își găsească expresia într-un proces cultural și etic comun, în care drumul ar fi interpretat în mod deliberat ca o comunitate umană;

12. invită Comisia și statele membre să recunoască oficial cea de a treia duminică din luna noiembrie ca Ziua Mondială a Comemorării Victimelor Accidentelor Rutiere, astfel cum au făcut deja Organizația Națiunilor Unite și Organizația Mondială a Sănătății, cu scopul de a sensibiliza opinia publică cu privire la această chestiune;

Cele mai bune practici și transpunerea în planurile naționale

13. invită Comisia să depună mai multe eforturi pentru a încuraja schimbul de cunoștințe și de cele mai bune practici între statele membre, pentru ca acestea să poată fi incluse mai des în planurile naționale, regionale și locale de siguranță a circulației, făcând astfel posibilă realizarea de activități pe o bază cât mai solidă posibil din punct de vedere metodologic și contribuind astfel la crearea unui spațiu european de siguranță rutieră;

14. solicită Comisiei să revizuiască Carta europeană a siguranței rutiere și să încurajeze crearea unor carte similare pe plan regional și local;

15. subliniază faptul că obiectivele clare, cuantificabile oferă noi stimulente pentru îmbunătățirea siguranței rutiere și reprezintă elemente indispensabile pentru realizarea unei comparații a progreselor înregistrate de fiecare stat membru, precum și pentru monitorizarea și evaluarea implementării măsurilor de siguranță rutieră; consideră că ar trebui să fie făcută o încercare pentru a cuantifica contribuția adusă de fiecare stat membru la atingerea obiectivului în 2020; consideră că această contribuție ar trebui să fie utilizată ca un ghid în stabilirea priorităților pentru politicile naționale de siguranță rutieră;

16. sprijină Comisia în eforturile sale de a convinge statele membre să elaboreze planuri naționale de siguranță rutieră; solicită elaborarea și publicarea unor astfel de planuri pe baza unor orientări comune armonizate care să aibă caracter obligatoriu; subliniază, însă, că statele membre ar trebui să dispună de suficientă libertate pentru a-și adapta măsurile, programele și obiectivele la condițiile naționale;

17. invită Comisia să desemneze fără întârziere un an special pentru transportul comercial rutier în siguranță;

18. invită Comisia să întocmească un manual cu cele mai bune practici privind asistența medicală acordată răniților la locul accidentelor rutiere, pentru a garanta că aceștia primesc tratament medical mai rapid și mai eficient, lucru care reprezintă un factor-cheie în supraviețuirea celor mai grav răniți;

Marți, 27 septembrie 2011

19. invită Comisia să elaboreze, în colaborare cu partenerii sociali, o strategie de reducere a numărului de accidente suferite de lucrători pe drumul spre și de la locul de muncă; invită statele membre și Comisia să încurajeze întreprinderile să elaboreze planuri de siguranță rutieră; invită Comisia să facă tot posibilul pentru a se asigura că pot fi eliberate certificate, în conformitate cu Carta europeană a siguranței rutiere, pentru întreprinderile care introduc planuri de siguranță rutieră pentru lucrătorii lor;

Îmbunătățirea indicatorilor și a datelor

20. consideră că datele comparabile și de o valoare ridicată din punct de vedere calitativ, care vizează toți participanții la trafic, inclusiv cicliștii și pietonii, reprezintă o premisă de bază pentru o politică de succes în materie de siguranță rutieră;

21. invită Comisia să solicite realizarea unui studiu cu privire la impactul economic și social al deceselor și leziunilor rezultate pe șosele asupra societății în cadrul statelor membre ale UE;

22. solicită Comisiei să utilizeze până la sfârșitul lui 2013 un set de indicatori suplimentari, armonizați, ca parte a proiectului SafetyNet, pe baza cărora poate fi efectuată o mai bună monitorizare, precum și comparații utile ale progreselor înregistrate de fiecare stat membru;

23. solicită Comisiei să elaboreze până în 2012 o propunere privind îmbunătățirea situației datelor cu privire la cauzele accidentelor și leziunilor, precum și date anonime privind gradul leziunilor și evoluțiile ulterioare ale acestora; solicită, de asemenea, desfășurarea unei cercetări multidisciplinare amănunțite cu privire la accidente, care să fie desfășurată în zone de trafic reprezentative din toate statele membre, cu sprijinul Uniunii Europene;

24. solicită Comisiei să elaboreze în decurs de doi ani definiții pentru termenii „pericol de moarte”, „grav vătămați” și „ușor vătămați” pentru a permite realizarea unei comparații a măsurilor și a rezultatelor acestora în statele membre;

25. solicită crearea unui Observator european autentic al siguranței rutiere, care ar avea sarcina de a pregăti un rezumat al inițiativelor existente în domeniul colectării datelor, de a prezenta o propunere vizând îmbunătățirea schimburilor de date, precum și de a colaționa datele din bazele de date deja existente și cunoștințele dobândite din implementarea proiectelor UE, cum ar fi SafetyNet, VERONICA sau DaCoTa, iar apoi de a le pune la dispoziția tuturor într-o formă ușor de înțeles și actualizate anual;

26. solicită statelor membre să respecte angajamentele deja existente privind transmiterea de date și să realizeze progrese concrete în ceea ce privește schimbul de date în cazul infracțiunilor rutiere transfrontaliere; invită statele membre să armonizeze sistemele de colectare de date prin utilizarea programelor de transmitere în timp real pentru date sensibile, care să fie introduse progresiv până în 2014;

Câmpurile de acțiune

Îmbunătățirea formării și a conduitei participanților la traficul rutier

27. subliniază faptul că siguranța rutieră depinde în mare măsură de atenție, considerație și respect reciproc, precum și de respectarea regulilor în vigoare, care sunt direct legate de necesitatea îmbunătățirii sistematice a calității formării oferite de școlile auto și de calitatea procedurii de eliberare a permiselor de conducere;

28. consideră că conceptul învățării de-a lungul vieții ar trebui să aibă o valoare mai mare în traficul rutier și, prin urmare, sprijină activitatea centrelor de conducere în siguranță ca o formă eficientă de formare sistemică a șoferilor în toate contextele profesionale și de ocupare a timpului liber; este de opinie că programele de educație rutieră și de formare a participanților la trafic ar trebui să înceapă deja de la vârste mici, în cadrul familiei și la școală, și ar trebui să includă ciclismul, mersul pe jos și folosirea mijloacelor de transport în comun;

Marți, 27 septembrie 2011

29. solicită măsuri privind îmbunătățirea formării șoferilor începători, precum conducerea unui autovehicul însoțit de o altă persoană începând cu vârsta de 17 ani, sau introducerea sistemului în mai multe faze în momentul dobândirii permisului de conducere, care prevede elemente de pregătire practice și după momentul obținerii permisului de conducere; solicită, de asemenea, introducerea formării obligatorii în materie de siguranță pentru șoferii tineri și începători, astfel încât aceștia să poată acumula experiență practică în cazul în care se confruntă cu o serie de situații periculoase;

30. solicită, în contextul instruirii conducătorilor, unul dintre principalele elemente în educația conducătorilor începători care va înfăptui și îmbunătăți siguranța rutieră, acordarea unei atenții deosebite celor mai importante cauze de deces din circulația rutieră și de leziuni grave, precum viteza excesivă, abuzul de alcool și de droguri sau anumite medicamente care afectează capacitatea de a conduce, lipsa centurii de siguranță sau a altui echipament de protecție, precum căști pentru utilizatorii de vehicule cu două roți, folosirea echipamentelor de comunicație mobile și oboseala;

31. este convins de necesitatea unei educații mai bune a șoferilor începători în ceea ce privește rolul anvelopelor pentru siguranța rutieră și necesitatea de a respecta regulile de bază pentru întreținerea corespunzătoare a anvelopelor și utilizarea acestora; invită statele membre, prin urmare, să pună în aplicare în mod corespunzător și în timp util Directiva privind permisele de conducere și dispozițiile prevăzute de aceasta privind includerea obligatorie a unei părți care să cuprindă cunoștințe legate de anvelope, precum și a unei părți despre întreținerea de bază, în general, a autoturismului, în cadrul examenelor pentru obținerea permisului de conducere;

32. consideră că, în cadrul lecțiilor de conducere auto, ar trebui acordată o atenție sporită vehiculelor motorizate cu două roți și vizibilității acestora;

33. solicită ca formarea în materie de condus și testele de conducere să acorde o mai mare prioritate asigurării încărcăturii în transportul privat;

34. solicită cursuri obligatorii de reîmprospătare a cunoștințelor cu privire la acordarea primului ajutor pentru toți deținătorii unui permis de conducere la fiecare 10 ani;

35. încurajează statele membre să introducă sisteme speciale de puncte de penalizare pentru cele mai periculoase infracțiuni, ca cel mai eficient factor complementar la amenziile financiare;

36. recomandă introducerea în autovehiculele participanților la trafic care au deja mai mult de o condamnare pentru conducerea sub influența alcoolului, a sistemelor de blocare a pornirii autovehiculului atunci când șoferul a consumat alcool, ca măsură de reintegrare;

37. solicită un examen oftalmologic pentru toți șoferii din categoriile A și B la fiecare 10 ani, iar pentru șoferii cu vârsta de peste 65 de ani, la fiecare 5 ani; solicită statelor membre să stabilească un control medical obligatoriu pentru șoferii având o anumită vârstă, pentru a constata capacitatea fizică, mentală și psihică necesară pentru a conduce în continuare, în funcție de datele statistice privind accidentele aferente grupei de vârstă respective;

38. invită Comisia să elaboreze, la fiecare trei ani, campanii UE de siguranță rutieră pe o anumită temă și să utilizeze în mod sistematic canalele de comunicare, care au evoluat ca urmare a punerii în aplicare a Cartei privind siguranța rutieră, pentru aceste campanii;

39. invită Comisia să abordeze, ca parte a siguranței rutiere, numărul de decese rutiere la trecerile la nivel, unde accidentele sunt adesea cauzate de comportamentul inadecvat din partea participanților la trafic, inclusiv riscurile excesive, neatenția și neînțelegerea semnelor de circulație;

Marți, 27 septembrie 2011

Armonizarea și aplicarea normelor de circulație rutieră

40. solicită depunerea unor eforturi susținute pentru armonizarea indicatoarelor rutiere și a normelor de circulație până în 2013; subliniază faptul că indicatoarele ar trebui să fie menținute în stare bună, astfel încât să se asigure că acestea sunt clar vizibile și sunt înlocuite în timp util, în cazul în care acest lucru este necesar, ca urmare a unor modificări ale condițiilor;

41. solicită Comisiei adoptarea cât mai rapidă a specificațiilor privind sistemele inteligente de transport (STI) pentru acțiunile prioritare referitoare la siguranța și securitatea rutieră, specificate la articolul 3 literele (b)-(f) din Directiva 2010/40/UE privind sistemele de transport inteligente;

42. consideră că aplicarea eficientă a reglementărilor în vigoare constituie un pilon central al politicii europene privind siguranța rutieră; solicită un schimb îmbunătățit între statele membre în legătură cu infracțiunile de încălcare a regulilor de circulație într-un anumit stat membru și ca acești infractori să fie urmăriți penal în conformitate cu legislația națională în vigoare, și invită statele membre, în acest context, să stabilească obiective naționale anuale pentru controalele cu privire la depășirea vitezei, abuzul de alcool și de droguri și folosirea centurii de siguranță și a căștilor, precum și să ia măsuri ferme pentru a asigura că astfel de controale sunt efectuate;

43. subliniază rolul important jucat de organizația TISPOL în schimbul de practici consolidate pentru punerea în aplicare a reglementărilor în materie de trafic;

44. subliniază că o abordare armonizată și eficace a controalelor este esențială pentru transpunerea normelor sociale în transportul rutier (Regulamentul (CE) nr. 561/2006 și Regulamentul (CEE) nr. 3821/85), care sunt extrem de importante pentru siguranța rutieră; prin urmare, solicită din nou Comisiei să ia măsuri cu privire la cererile formulate de Parlament în Rezoluția sa din 18 mai 2010 referitoare la sancțiunile pentru încălcările grave ale normelor sociale în domeniul transportului rutier;

45. invită Comisia să revizuiască legislația privind perioadele de conducere și de odihnă, în scopul de a permite șoferilor de camioane care conduc pe distanțe lungi să petreacă perioadele de repaus săptămânale la domiciliu, întotdeauna cu condiția ca acest lucru să poată fi realizat fără a compromite obiectivele Uniunii Europene în domeniul siguranței rutiere; consideră că restricțiile privind circulația transportului de marfă trebuie să fie armonizate în cadrul Uniunii Europene;

46. salută adoptarea în a doua lectură a Directivei privind schimbul transfrontalier de informații referitoare la infracțiunile legate de siguranța rutieră, care reprezintă un pas înainte în îmbunătățirea siguranței rutiere și care are o valoare adăugată evidentă la nivelul UE; așteaptă cu interes raportul Comisiei privind aplicarea acestei directive, precum și noi propuneri legislative în vederea unei mai bune puneri în aplicare la nivel transfrontalier, care să includă toate statele membre în cadrul reuniunii Consiliului din decembrie; regretă, cu toate acestea, că, în urma modificării temeiului juridic, aceasta nu se va aplica tuturor statelor membre și cetățenilor UE; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că poziția Consiliului reduce în mod semnificativ sfera de aplicare și îndeamnă Consiliul să ajungă la un acord satisfăcător în a doua lectură, inclusiv privind dispozițiile menite să faciliteze aplicarea transfrontalieră a legislației rutiere, orientările în materie de siguranță rutieră la nivelul UE și informațiile solicitate pentru conducătorii auto;

47. invită Comisia să sprijine, ca un prim pas, dezvoltarea unor tehnici pentru detectarea șoferilor care conduc sub influența drogurilor sau a medicamentelor care le afectează capacitatea de a conduce și să propună, ca un al doilea pas, legislație la nivelul UE prin care să se interzică condusul sub influența drogurilor sau a medicamentelor menționate anterior, asigurând o aplicare eficientă a acesteia;

48. solicită armonizarea limitei de alcool în sânge la nivelul UE; recomandă o limită de 0 ‰, cu o mică toleranță de măsurare determinată științific, în primii doi ani în cazul șoferilor începători, și în permanență în cazul șoferilor profesioniști;

49. solicită introducerea sistemelor de control cu ajutorul cărora pot fi detectate sistematic și sancționate încălcările limitelor de viteză de către motocicliști;

Marți, 27 septembrie 2011

50. solicită introducerea unei interdicții la nivelul UE cu privire la fabricarea, importarea și distribuirea de sisteme care avertizează șoferii cu privire la controalele în trafic (de exemplu, dispozitivele de avertizare cu privire la radare și dispozitivele de bruiaj cu laser, sau sisteme de navigație care semnalează automat controalele rutiere);

51. solicită introducerea unei interdicții la nivelul UE cu privire la trimiterea mesajelor scrise, a mesajelor electronice sau a navigării pe internet în timpul conducerii unui vehicul monitorizat, care ar trebui să fie pusă în aplicare de statele membre prin utilizarea celei mai bune tehnologii disponibile;

52. invită Comisia să elaboreze, în termen de doi ani, o propunere legislativă pentru o abordare armonizată cu privire la anvelopele de iarnă pentru autoturismele de pasageri, autobuze și camioane în regiunile UE, luând în considerare condițiile meteorologice din fiecare stat membru;

53. invită Comisia să revizuiască, până în 2015, punerea în aplicare a celei de a treia directive privind permisele de conducere și să o armonizeze cu circumstanțele în schimbare, și solicită, printre altele, să fie luat în considerare faptul că utilizarea privată a vehiculelor M1 cu o greutate mai mare de 3,5 tone – în special rulotele – nu mai este, de facto, posibilă; solicită ca formarea în domeniul conducerii rulotelor cu o greutate doar ușor peste limita de 3,5 tone să fie accesibilă nu numai persoanelor care dețin permis de conducere pentru categoria C destinate conducătorilor de vehicule comerciale, ci și persoanelor cu permis categoria B, destinate șoferilor de autoturisme private;

54. recomandă cu insistență ca autoritățile responsabile să introducă limite de viteză de 30 km/h în zonele rezidențiale și pe toate drumurile cu o singură bandă din zonele urbane care nu au o bandă separată pentru biciclete, cu scopul de a proteja într-un mod mai eficient participanții la trafic vulnerabili;

Crearea unor infrastructuri rutiere mai sigure

55. susține pe deplin propunerea Comisiei privind acordarea de fonduri europene în favoarea proiectelor de infrastructură care sunt conforme cu directivele UE privind siguranța rutieră și siguranța tunelurilor, inclusiv construirea drumurilor de categorie inferioară; solicită, în acest sens, ca eforturile în sectoarele de frontieră să se concentreze în special asupra reducerii numărului de secțiuni deosebit de periculoase, de locuri unde se produc un număr mare de accidente și de treceri la nivel;

56. reiterează faptul că o infrastructură rutieră bine conservată contribuie la reducerea deceselor și a vătămărilor în trafic; solicită statelor membre să își mențină și să își dezvolte infrastructura rutieră prin întreținerea periodică a acestora și prin metode inovatoare cum ar fi marcajele rutiere inteligente care indică distanțe de siguranță și sensul de circulație, precum și infrastructura rutieră cu siguranță pasivă; subliniază că normele privind instalarea indicatoarelor, în special în legătură cu lucrările la carosabil, trebuie să fie respectate, deoarece acestea sunt esențiale pentru un nivel ridicat al siguranței rutiere;

57. invită Comisia și statele membre să acorde mai multă atenție proiectării drumurilor, să sprijine punerea în aplicare a măsurilor eficiente din punctul de vedere al costurilor, care sunt disponibile deja, și să încurajeze cercetarea care va permite factorilor decizionali să înțeleagă mai bine modul în care ar trebui să se dezvolte infrastructura rutieră pentru a îmbunătăți siguranța rutieră și pentru a satisface necesitățile specifice ale unei populații în curs de îmbătrânire și a participanților la trafic vulnerabili;

58. salută faptul că atenția Comisiei se concentrează asupra celor mai vulnerabile grupuri de participanți la trafic (utilizatorii de vehicule cu două roți, pietonii etc.) în cazul cărora ratele accidentelor sunt încă prea ridicate; invită statele membre, Comisia și industria să aibă în vedere aceste tipuri de participanți la trafic atunci când proiectează infrastructuri rutiere și echipamente, astfel încât drumurile construite să fie sigure pentru toți participanții la trafic; solicită, în contextul planificării și al întreținerii drumurilor, acordarea unei atenții sporite măsurilor de infrastructură pentru protejarea cicliștilor și a pietonilor, de exemplu, măsuri de separare a traficului, extinderea rețelelor de piste pentru ciclism și aranjamente fără bariere de acces și puncte de trecere pentru pietoni;

Marți, 27 septembrie 2011

59. invită Comisia să garanteze sporirea siguranței șantierelor de construcție rutieră prin adoptarea de orientări pentru proiectarea și echiparea șantierelor, care ar trebui să fie standardizate, pe cât posibil, la nivel european, astfel încât conducătorii auto să nu se confrunte cu condiții noi și nefamiliare în fiecare țară; solicită orientări care ar trebui să includă semnalizarea corectă, îndepărtarea marcajelor rutiere inițiale, utilizarea gardurilor de protecție și a barierelor, marcarea benzilor rutiere cu balize de avertizare sau semne și marcaje la viraje, evitând virajele foarte strânse și asigurând siguranța pe timp de noapte;

60. subliniază că sunt necesare suprafețe rutiere adecvate care sporesc rezistența antiderapare, performanțele climatice și meteorologice și vizibilitatea, și care necesită întreținere redusă, crescând astfel siguranța participanților la trafic;

61. solicită utilizarea pe scară largă a indicatoarelor care arată viteza vehiculelor la un moment dat, precum și depunerea de eforturi pentru sporirea vizibilității și a lizibilității indicatoarelor, evitând combinațiile de indicatoare greu de înțeles;

62. subliniază importanța garantării faptului că infrastructura rutieră națională, care nu este inclusă în rețeaua TEN-T, va fi de asemenea îmbunătățită în ceea ce privește siguranța rutieră, în special în regiunile UE cu infrastructură de calitate scăzută și un nivel de siguranță rutieră redus;

63. solicită Comisiei să identifice și statelor membre să transpună măsuri adecvate care să contribuie la evitarea accidentelor de pe drumurile rurale, în zonele rurale și în tunele, și care să diminueze gravitatea pagubelor;

64. îndeamnă Comisia și statele membre să solicite autorităților naționale, regionale și locale să își proiecteze drumurile astfel încât acestea să nu prezinte vreun pericol pentru vehiculele motorizate cu două roți; indică faptul că parapetele de protecție obișnuite de pe marginea drumului folosite în Europa reprezintă un pericol de moarte pentru motocicliști și solicită statelor membre să introducă rapid pe tronsoanele de drum critice o dotare suplimentară cu grindă superioară și subgrindă (inclusiv să înlocuiască parapetele de protecție existente), precum și cu alte sisteme alternative de bariere, în conformitate cu standardul EN 1317, pentru a diminua repercusiunile accidentelor pentru toți participanții la trafic; atrage atenția asupra pericolului pe care îl reprezintă porțiunile de drum gudronate, care oferă o aderență redusă față de suprafața normală de asfalt;

65. invită Comisia să încurajeze adoptarea de orientări pentru promovarea celor mai bune practici în legătură cu măsurile de calmare a traficului, bazate pe inovarea fizică și optică, cum ar fi aplicarea cercetării UE cofinanțate și a proiectelor de dezvoltare, cu privire la calmarea traficului în vederea reducerii accidentelor, a poluării fonice și a poluării aerului;

66. invită statele membre să elaboreze și să actualizeze periodic o hartă a celor mai periculoase „puncte negre” din rețelele lor rutiere, care ar trebui să fie pusă la dispoziția publicului și să fie accesibilă prin intermediul sistemelor auto de navigație;

67. consideră că noțiunile de „drumuri autoexplicative” și „drumuri indulgente” fac parte integrantă din politica privind siguranța rutieră și, prin urmare, ar trebui să fie promovate prin intermediul fondurilor UE și al schimburilor continue de cele mai bune practici;

68. invită statele membre să integreze adăugarea benzilor de avertizare sonoră în lucrările de construire a drumurilor sau de reparație a acestora;

69. atrage atenția asupra pericolelor specifice pe care le prezintă trecerile la nivel și invită statele membre ca, în momentul construirii sau al reconstruirii unor astfel de treceri, să includă o schimbare de nivel sau, pe drumuri minore, să instaleze bariere pe toată lățimea;

Marți, 27 septembrie 2011

70. atrage atenția asupra Directivei 2008/96/CE privind gestionarea siguranței infrastructurii rutiere, care face referire la necesitatea de a dispune de suficiente zone de parcare sigure lângă autostrăzi; subliniază importanța respectării duratei de conducere și de repaus și a introducerii unui regim armonizat de sancțiuni și solicită Comisiei și statelor membre să pună la dispoziție atât un număr suficient de locuri de parcare (criteriu cantitativ), cât și locuri de parcare sigure care corespund standardelor sociale minime și dispun de servicii de întreținere și asistență (criteriu calitativ) destinate șoferilor profesioniști de vehicule de mare tonaj; solicită ca astfel de zone de parcare să fie prevăzute în faza de planificare a infrastructurii rutiere sau de modernizare, iar costurile de construcție să fie considerate eligibile pentru cofinanțare în cadrul programelor comunitare (de exemplu, programul TEN-T);

71. solicită interzicerea depășirilor efectuate de camioane pe tronsoanele periculoase ale autostrăzilor;

72. invită statele membre și operatorii rutieri să ofere facilități concepute în mod corespunzător pentru a îmbunătăți siguranța, care sunt bine echipate cu indicatoare rutiere și bine iluminate, fiind astfel mai ușor de utilizat, în special de către motocicliști și cicliști;

Introducerea în circulație a autovehiculelor mai sigure

73. recomandă impunerea obligativității utilizării sistemelor de blocare a pornirii autovehiculului atunci când șoferul a consumat alcool (cu o toleranță de măsurare redusă, determinată științific) în toate autovehiculele noi de transport profesional de persoane și de marfă; invită Comisia să pregătească până în 2013 o propunere de directivă privind instalarea sistemelor de blocare a pornirii autovehiculului atunci când șoferul a consumat alcool, inclusiv specificațiile relevante pentru implementarea tehnică;

74. invită Comisia să continue să se concentreze pe îmbunătățirea siguranței pasive a vehiculelor, de exemplu prin sistemele de ultimă oră de gestionare a coliziunilor, în special pentru a îmbunătăți compatibilitatea între mașinile mari și cele mici, precum și între vehiculele grele de marfă și autoturisme sau vehicule utilitare ușoare; solicită acordarea unei atenții permanente reducerii gravității coliziunilor cu participanții la trafic vulnerabili; invită Comisia să propună o revizuire a legislației UE privind dispozitivele de protecție antiîmpănare față, astfel încât să se definească capacitatea optimă de absorbție a energiei și înălțimea necesară a dispozitivelor de protecție antiîmpănare pentru a asigura o protecție eficace a șoferilor de autoturisme în cazul unei coliziuni;

75. solicită Comisiei să prezinte, în termen de doi ani, un raport privind chestiunea referitoare la măsura în care protecția îmbunătățită a pasagerilor prin pilonii A, B și C consolidați ai autovehiculului prejudiciază vizibilitatea de jur împrejur a șoferului, precum și dacă acest lucru are o influență asupra siguranței participanților la trafic vulnerabili;

76. invită Comisia să prezinte, în termen de doi ani, un raport privind aspectele relevante pentru siguranță ale electromobilității, inclusiv ale e-bicicletelor și mopedurilor;

77. invită Comisia să prezinte, până în 2013, o propunere menită să asigure că fiecare nou vehicul este echipat standard cu un sistem îmbunătățit de avertizare pentru cuplarea centurii de siguranță pentru scaunele din față și din spate, care oferă atât avertismente sonore, cât și vizuale;

78. invită Comisia să evalueze utilitatea instalării de sisteme de avertizare împotriva oboselii și impunerea obligativității acestora, dacă este cazul;

79. solicită producătorilor de autovehicule să acorde o atenție deosebită, în momentul dezvoltării mașinilor electrice și a altor tehnologii noi de propulsie, faptului ca în cazul unui accident atât pasagerii, cât și persoanele care acordă prim ajutor și echipajele de salvare să fie protejate efectiv de noi surse de pericol;

Marți, 27 septembrie 2011

80. invită statele membre să supravegheze într-un mod eficace și substanțial importul de accesorii, componente și piese de schimb pentru autovehicule, motociclete și biciclete, pentru a se asigura că acestea sunt compatibile și respectă înalte standarde europene de protecție a consumatorilor;

81. invită Comisia să analizeze în detaliu posibilul raport între tehnologia îmbunătățită de siguranță a vehiculelor și conștientizarea redusă a șoferului cu privire la riscuri și să prezinte Parlamentului un raport pe această temă în termen de doi ani;

82. invită Comisia să stabilească un spațiu european unic pentru inspecțiile tehnice periodice ale tuturor vehiculelor rutiere motorizate și a sistemelor electronice de securitate ale acestora; se așteaptă ca standardele cele mai stricte și uniforme să formeze baza unor astfel de inspecții; se așteaptă ca organismele independente de control certificate pe baza unui standard armonizat să fie responsabile pentru efectuarea inspecțiilor și emiterea de certificate de inspecție tehnică; așteaptă ca recunoașterea reciprocă a certificatelor de inspecție tehnică să fie astfel garantată;

83. invită Comisia ca, în termen de doi ani, să definească standarde comune pentru controlul tehnic după producerea de accidente grave;

84. invită Comisia să promoveze standarde mai ridicate de siguranță a automobilelor, cum ar fi tehnologia încorporată în autovehicule, ca o modalitate de prevenire a producerii de coliziuni; subliniază rolul important jucat de sistemele de trafic inteligente (STI) în reducerea numărului de decese cauzate de accidentele rutiere; reiterează potențialul ecologic al mașinilor inteligente și al drumurilor inteligente, precum și al proiectelor-pilot de cercetare și dezvoltare pentru dispozitive V2V și V2R; invită atât Comisia, cât și statele membre, să se concentreze asupra utilizării STI nu numai pe drumurile care fac parte din TEN;

85. invită Comisia să stabilească standarde comune pentru pneurile autovehiculelor, în special pentru adâncimea profilului și presiunea în pneuri, și să introducă verificări corespunzătoare; sprijină includerea controalelor pneurilor în inspecțiile tehnice periodice efectuate la vehicule; susține aplicarea mai eficientă a normelor referitoare la pneuri prin intermediul unor inspecții rutiere mai frecvente; invită Comisia să propună specificații pentru sisteme de monitorizare a presiunii în pneuri (TPMS), cu scopul de a asigura că anvelopele sunt utilizate în mod corespunzător, ceea ce va aduce beneficii atât pentru siguranța rutieră, cât și pentru mediu;

Folosirea de tehnologii moderne pentru autovehicule, infrastructură și serviciile de urgență

86. solicită ca detaliile privind starea drumului, informațiile cu privire la tronsoanele de drum care sunt deosebit de periculoase sau neobișnuite și regulile în vigoare privind traficul rutier din statele membre (de exemplu regulimul limitelor de viteză și nivelul maxim admis al concentrației de alcool din sânge) să fie puse la dispoziția participanților la trafic înainte și în timpul deplasării cu autovehiculul, de exemplu prin intermediul sistemelor de transport inteligente; se așteaptă ca potențialul sistemului european de radionavigație prin satelit, Galileo, să fie exploatat pe deplin în acest domeniu;

87. invită Comisia să prezinte, până la sfârșitul lui 2012, o propunere legislativă, inclusiv un calendar și o procedură de aprobare detaliată, care prevede introducerea progresivă, inițial în vehiculele închiriate și, ulterior, și în vehiculele comerciale și private, a unui sistem integrat de înregistrare a accidentelor, cu o citire standardizată care înregistrează datele relevante înainte, în timpul și după producerea accidentelor („înregistrarea datelor incidentelor”); subliniază, în acest context, necesitatea protejării datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice și a utilizării datelor înregistrate exclusiv pentru cercetarea accidentelor;

88. solicită Comisiei să elaboreze o propunere privind dotarea autovehiculelor cu „sisteme inteligente de asistență pentru controlul vitezei”, care să includă un calendar, detalii ale procedurii de omologare și infrastructura rutieră necesară în acest sens;

Marți, 27 septembrie 2011

89. invită Comisia să sprijine acțiunile care să stimuleze clienții ca atunci când achiziționează vehicule să aleagă tehnologiile inovatoare de siguranță a vehiculelor, dintre care multe nu sunt încă obligatorii, dar prezintă beneficii legate de siguranță care pot fi dovedite; invită companiile de asigurări să dea dovadă de o mai mare disponibilitate de a oferi rate favorabile șoferilor ale căror vehicule sunt echipate cu sisteme de siguranță care s-au dovedit a fi de natură să prevină accidentele sau care reduc pagubele pe care le cauzează acestea;

90. invită Comisia să realizeze un studiu cu privire la noile tehnologii care pot contribui la îmbunătățirea siguranței rutiere, cum ar fi sisteme de faruri inovatoare (de exemplu, adaptive);

91. îndeamnă Comisia să accelereze evaluarea și revizuirea Directivei 2007/38/CE; solicită să se țină cont de progresele tehnologice și să se doteze toate camioanele cu oglinzi retrovizoare speciale, sisteme de camere/monitoare sau alte instrumente tehnice care elimină unghiurile moarte, pentru a preveni, în special, accidentele în care sunt implicați cicliști și pietoni care se află în unghiul mort al șoferului;

92. salută obiectivul declarat al Comisiei de a acorda o atenție deosebită siguranței motocicliștilor;

93. consideră introducerea obligatorie, treptată, a unor sisteme antiblocare a frânelor pentru toate motocicletele noi o măsură importantă, care poate reduce în mod semnificativ numărul de accidente grave în care sunt implicate motociclete;

94. invită statele membre să ia măsuri pentru a garanta că cerințele impuse vehiculelor comerciale sunt dezvoltate în conformitate cu condițiile tehnice, de exemplu, în ceea ce privește dispozitivele de avertizare cu privire la oboseală sau la distragerea atenției;

95. recomandă instalarea sistemelor de aer condiționat în toate camioanele pentru distanțe lungi de tip mai nou, precum și în cele mai vechi, în funcție de fezabilitate; este de opinie că aceste sisteme ar trebui să funcționeze și atunci când motorul este oprit, pentru a-i garanta șoferului o odihnă corespunzătoare în vehicul; invită Comisia Europeană să clarifice termenul de „cabină de dormit corespunzătoare” menționat la articolul 8 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006;

96. salută accelerarea introducerii sistemului „e-call” anunțată de Comisie și invită Comisia să analizeze și, dacă este cazul, să propună în decursul următorilor doi ani extinderea acestuia asupra motocicliștilor, autocamioanelor grele și autobuzelor, în special cu privire la nevoile speciale ale persoanelor cu dizabilități;

97. invită Comisia să elaboreze măsuri pentru a sprijini și proteja membrii serviciilor de salvare în caz de accidente, cum ar fi posibilitatea de a identifica sau de a obține informații la fața locului cu privire la tipul de motor al vehiculului, echipamentele de siguranță pasivă, precum airbagurile, sau utilizarea materialelor specifice, precum și orice alte informații tehnice relevante pentru salvare pentru fiecare model de autoturism, cu scopul de a accelera operațiunea de salvare;

Protejarea participanților la trafic vulnerabili

98. solicită să se țină cont într-o măsură mai mare de protecția participanților la trafic vulnerabili, precum motocicliștii, pietonii, lucrătorii care se ocupă de întreținerea carosabilului, cicliștii, copiii, persoanele în vârstă și persoanele cu handicap, ca parte integrantă a siguranței rutiere, de exemplu, prin utilizarea vehiculelor și a tehnologiilor de infrastructură inovatoare; solicită acordarea unei atenții sporite necesităților persoanelor în vârstă și ale persoanelor cu mobilitate redusă în calitate de participanți la trafic; invită, în acest sens, statele membre, să dezvolte programe pentru a preveni riscurile de accidente legate de vârsta înaintată și să faciliteze participarea activă în trafic a persoanelor în vârstă; recomandă utilizarea barierei de siguranță cu suprafețe netede și introducerea de benzi speciale pentru participanții la trafic vulnerabili;

Marți, 27 septembrie 2011

99. invită Comisia, statele membre și autoritățile locale să promoveze programele privind „drumurile sigure spre școală”, pentru a spori siguranța copiilor; menționează faptul că, pe lângă introducerea de limite de viteză și înființarea unei poliții rutiere pentru traficul școlar, trebuie să se asigure conformitatea vehiculelor utilizate ca autobuze școlare și competențele profesionale ale șoferilor;

100. invită Comisia și statele membre să sprijine mersul cu bicicleta și mersul pe jos ca moduri de transport în sine și ca parte integrantă a tuturor sistemelor de transport;

101. invită statele membre:

- să impună obligativitatea transportării de veste reflectorizante pentru toți pasagerii din autovehicul;
- să încurajeze cicliștii, în special pe timp de noapte, în afara localităților, să utilizeze căști de protecție și să poarte veste reflectorizante sau îmbrăcăminte similară pentru a-și spori vizibilitatea;

102. invită Comisia să prezinte o propunere de stabilire a cerințelor minime în ceea ce privește luminile și dispozitivele reflectorizante, care trebuie îndeplinite de către producătorii de biciclete;

103. recomandă ca copiii cu vârsta de până la trei ani să fie asigurați în autovehicule în scaune pentru copii așezate cu spatele;

*

* *

104. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Infrastructura în materie de baraje din țările în curs de dezvoltare

P7_TA(2011)0409

Rezoluția Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la finanțarea consolidării infrastructurii în materie de baraje în țările în curs de dezvoltare (2010/2270(INI))

(2013/C 56 E/07)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 17 februarie 2011 referitoare la strategia energetică a Băncii Mondiale pentru țările în curs de dezvoltare ⁽¹⁾,
- având în vedere Raportul din 2010 privind dezvoltarea mondială, intitulat „Dezvoltarea și schimbările climatice”,
- având în vedere raportul Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu (PNUM) și al Organizației Mondiale pentru Meteorologie (WMP) din 2011 intitulat „Evaluare integrată a carbonului negru și a ozonului troposferic. Rezumat pentru decidenți”,
- având în vedere al treilea Raport mondial al Organizației Națiunilor Unite cu privire la punerea în valoare a resurselor de apă, publicat în 2009,
- având în vedere raportul din 2008 al Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD) și al Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), intitulat „Situația din țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește accesul la energie”,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0067.

Marți, 27 septembrie 2011

- având în vedere raportul din 2007 al Proiectului pentru baraje și dezvoltare al UNEP intitulat „Baraje și dezvoltare: practici relevante pentru îmbunătățirea procesului decizional. Un compendiu al practicilor relevante pentru îmbunătățirea procesului decizional în materie de baraje și alternative la acestea”,
 - având în vedere raportul final din 2000 al Comisiei Mondiale a Barajelor intitulat „Baraje și dezvoltare: un nou cadru pentru luarea de decizii”, din 16 noiembrie 2000,
 - având în vedere raportul Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu intitulat „Ghețarii din munții înalți și schimbările climatice” din 8 noiembrie 2010,
 - având în vedere raportul din 2008 al UNEP intitulat „Apa dulce, în pericol. Asia de Sud. Evaluarea vulnerabilității resurselor de apă dulce la schimbările de mediu”,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare (A7-0213/2011),
- A. întrucât, potrivit estimărilor actuale, există peste 50 000 de baraje de mari dimensiuni, 100 000 de baraje de dimensiuni medii și un milion de baraje de mici dimensiuni în întreaga lume;
- B. întrucât standardele internaționale definesc un baraj de mari dimensiuni ca fiind mai înalt de 15 metri, iar un baraj de mici dimensiuni, în general, ca fiind mai mic de 15 metri;
- C. întrucât, în perioada 1999-2001, s-au construit în Asia aproximativ 589 de baraje de mari dimensiuni, iar din 2006 au fost proiectate sau sunt în faza de construcție 270 de baraje de 60 de metri sau mai mult;
- D. întrucât autorizația de construire a celui mai mare al treilea baraj din lume, Belo Monte din Brazilia, a fost acordată în ciuda unor preocupări de mediu serioase, întrucât barajul va inunda 500 de kilometri pătrați, aducând astfel daune importante ecosistemului și biodiversității inestimabile ale Amazonului și forțând 50 000 de persoane, în special localnici, să se mute;
- E. întrucât Banca Europeană de Investiții a fost implicată în mai multe proiecte de baraje de mari dimensiuni, inclusiv în Asia (în țări precum Laos și Pakistan);
- F. întrucât apa este vitală pentru agricultură, numai 5 % din teritoriul cultivat al Africii fiind irigat, mai puțin de 10 % din potențialul hidroelectric fiind exploatat și numai 58 % dintre africani având acces la apă potabilă;
- G. întrucât slaba gestionare a bazinelor de apă ale Africii a dus la eroziunea excesivă a solului, creșterea excesivă a costurilor tratării apei, înămolierea rapidă a rezervoarelor, declinul vieții economice și întreruperea aprovizionării cu apă;
- H. întrucât proiectele hidroelectrice de mari dimensiuni reprezintă 25 % din creditele de reducere a emisiilor propuse în cadrul Mecanismului de dezvoltare nepoluantă (CDM);

Marți, 27 septembrie 2011

- I. întrucât dezvoltarea infrastructurii decentralizate a apei este o cerință prealabilă pentru securitatea apei în Africa și pentru îndeplinirea Țintelor în cadrul Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului; întrucât este necesară îmbunătățirea metodelor de stocare a apei, pentru a asigura o aprovizionare sigură cu apă în timpul perioadelor de secetă și pentru a reține apa excesivă în perioadele de inundații; întrucât media capacității de stocare pe cap de locuitor în Africa este de aproximativ 200 de metri cubi pe an, mult mai mică decât în țările în curs de dezvoltare din alte regiuni;
 - J. întrucât, din 2007 până în 2008, sprijinul acordat infrastructurii asociate comerțului a crescut considerabil (cu până la 75 %) și, deși angajamentele au cunoscut o fluctuație semnificativă în acest domeniu, cifra din 2008 de aproape 5 miliarde de euro în total reprezintă un record;
 - K. întrucât Banca Mondială este finanțatorul extern cel mai important în sectorul apei, cu un portofoliu de 20 de miliarde USD în proiecte în domeniul apei aflate în curs de execuție în peste 100 de țări;
 - L. întrucât barajele, care modifică în mod fundamental cursurile de apă și utilizarea resurselor naturale, au un impact semnificativ asupra comunităților umane, asupra ecosistemelor și a biodiversității de pe malul râurilor și de pe terenurile umede;
 - M. întrucât raportul Comisiei Mondiale a Barajelor din 16 noiembrie 2000 a conchis că, nu numai că barajele de mari dimensiuni nu au reușit să producă atât de multă energie electrică sau să furnizeze atât de multă apă ori să controleze inundațiile într-o măsură atât de mare cât era prevăzut, dar ele au avut un impact social și de mediu imens, iar eforturile de reducere a acestor impacturi au eșuat în mare parte;
 - N. întrucât rezervoarele barajelor emit gaze cu efect de seră, inclusiv metan, din cauza putrezirii vegetației;
 - O. întrucât ONU preconizează că, până în 2050, 2 miliarde de oameni vor trăi sub amenințarea unor inundații ce pot provoca pagube uriașe,
 - P. întrucât Comisia Mondială a Barajelor estimează că circa 40-80 de milioane de persoane au fost strămutate din cauza barajelor în întreaga lume;
 - Q. întrucât Comisia Mondială a Barajelor a concluzionat că barajele de mari dimensiuni au dus în multe cazuri la pierderea semnificativă și ireversibilă a speciilor și ecosistemelor; și întrucât înțelegerea, protejarea și refacerea ecosistemelor la nivelul bazinelor hidrografice sunt esențiale pentru stimularea dezvoltării umane echitabile și bunăstarea tuturor speciilor,
1. consideră că, la nivel global, niciun alt fenomen natural nu s-a dovedit mai distructiv în materie de pagube sau pierderi de vieți omenești decât inundațiile din ultimul secol, în pofida sumelor de ordinul miliardelor de dolari cheltuite pentru gestionarea inundațiilor;
 2. subliniază faptul că apa este o resursă naturală deficitară, care presupune realizarea unei analize a echității alocării sale; prin urmare, evidențiază faptul că regândirea gestionării resurselor de apă dulce, în contextul schimbărilor climatice, este, fără îndoială, o provocare esențială pentru întreaga lume;
 3. subliniază că s-a înregistrat o creștere documentată în ceea ce privește frecvența inundațiilor grave din a doua jumătate a secolului XX și că inundațiile se vor dovedi a fi o problemă critică în deceniile următoare;

Marți, 27 septembrie 2011

4. constată că țările cel mai puțin dezvoltate sunt cele mai vulnerabile în fața efectelor inundațiilor; susține recomandările PNUM pentru a face față inundațiilor, conform cărora gestionarea îmbunătățită a terenurilor trebuie combinată cu metode de stocare îmbunătățite care să se bazeze pe cunoștințe tradiționale dar și pe informații științifice mai noi; susține reabilitarea și refacerea ecosistemelor critice, de la păduri la terenuri umede, care pot mări rezervele de apă și pot juca rolul de tampon împotriva fenomenelor climatice extreme precum inundațiile;
5. subliniază că încălzirea globală va afecta graficele precipitațiilor și are un impact asupra ghețarilor și gheții, reprezentând, prin urmare, o provocare tot mai mare din punctul de vedere al securității alimentare;
6. de asemenea, constată că, pe fondul accelerării topirii ghețarilor, cu precădere în Himalaya și în Anzi, regiunile montane sunt amenințate din ce în ce mai mult de inundații și avalanșe; subliniază, cu toate acestea, că topirea ghețarilor nu este singurul factor care afectează cursurile de apă în Himalaya și că determinanți sunt și calendarul și intensitatea musonului, alte precipitații și în special practicile de utilizare a terenurilor precum despădurirea, pășunatul excesiv, sistemele agricole și tipurile de așezări; în mod special, subliniază că, frecvent, despăduririle măresc rata și viteza cu care cursurile de apă se varsă în canalele principale, în timp ce inundațiile cauzate de ruperea barajelor lacurilor glaciare (fenomene GLOF) sunt deseori exacerbate de practicile nedurabile de utilizare a terenurilor;
7. consideră esențială adoptarea unei strategii multidirecționale în materie de inundații în regiunile cu risc critic de inundare, reprezentat de lacurile glaciare instabile, agravat de efectele încălzirii globale asupra graficelor precipitațiilor și de depozitele de carbon negru, care accelerează retragerea ghețarilor; în consecință, regretă lipsa totală a măsurilor de prevenire a inundațiilor în multe dintre țările cel mai slab dezvoltate, dar lansează un avertisment împotriva obiceiului de a se baza pe barajele de mari dimensiuni pentru a face față daunelor cauzate de inundații, în special în acest context al schimbărilor climatice, în care fenomenele de precipitații extreme pot să mărească intensitatea și frecvența viiturilor, sporind astfel preocupările legate de siguranța barajelor;
8. subliniază că trebuie evaluat impactul construirii de baraje asupra cursurilor de apă, asupra drepturilor de acces la resursele de apă și fluviale, și dacă barajele vor dezrădăcina așezările existente, vor perturba cultura și sursele de existență ale comunităților locale sau vor sărăci ori degrada resursele de mediu;
9. subliniază că, în raportul său intitulat „Baraje și dezvoltare: un nou cadru pentru luarea de decizii” din 16 noiembrie 2000, Comisia Mondială a Barajelor a conchis că rentabilitatea economică a proiectelor de mari dimensiuni rămâne insesizabilă, întrucât costurile de mediu și sociale ale barajelor de mari dimensiuni au fost luate în considerare în mod inadecvat din punct de vedere economic;
10. arată că retragerea ghețarilor antrenează extinderea rapidă a lacurilor glaciare naturale, astfel încât acestea riscă să se transforme în revărsări de lacuri glaciare (cunoscute sub denumirea de fenomene „GLOF”); salută prioritatea pe care programul pentru Asia de Sud al Instrumentului global de reducere a dezastrelor și de redresare, în parteneriat cu Strategia internațională a ONU de reducere a riscurilor de dezastre, au acordat-o chestiunii fenomenelor GLOF;
11. reamintește catastrofa tragică din 1941, când orașul Huaraz din Peru a fost distrus în urma ruperii unui baraj glaciar, eveniment soldat cu 4 500 de morți;
12. atrage atenția asupra faptului că inundațiile din țările cel mai puțin dezvoltate amenință nu numai viețile, ci și dezvoltarea regiunilor; reamintește că un fenomen GLOF, care a avut loc în 1985 și care a avut la origine un lac glaciar din Khumbu Himal, Nepal, a distrus proiectul Namche Small Hydel aproape finalizat;

Marți, 27 septembrie 2011

13. subliniază că ICIMOD (Centrul Internațional pentru Dezvoltare Montană Integrată) a identificat peste 8 000 de lacuri glaciare numai în Munții Hindukuș - Himalaya, 303 dintre acestea, în virtutea situării lor și a instabilității pereților lor naturali care acționează ca baraje (morene), fiind considerate ca fiind potențial periculoase;

14. subliniază că, în Asia de Sud, aproximativ 1,3 miliarde de oameni depind de cele 10 sisteme hidrografice perene identificate, care sunt alimentate de precipitațiile și scurgerile de la topirea zăpezii și de ghețarii din Munții Himalaya; îndeamnă UE să plaseze regiunea între prioritățile sale, pentru a preveni viitoare catastrofe umanitare cauzate de frecvența tot mai crescută a riscurilor hidrologice;

15. de asemenea, accentuează faptul că, în țările cel mai puțin dezvoltate, zonele aflate în aval prosperă de pe urma resurselor naturale ale bazinelor hidrografice și sunt unele dintre zonele agricole cele mai active și mai bogate din lume; reamintește faptul că creșterea economică rapidă a Chinei și Indiei se datorează, în parte, statutului lor comun ca principali producători mondiali de orez, cea mai mare parte a producției acestora fiind asigurată de bazinele hidrografice ale Gangelui, Yangtze și ale Fluviului Galben, toate aflate sub amenințarea fenomenelor GLOF);

16. ia act de faptul că sunt necesare investiții echilibrate în măsuri de gestionare a cererii și gestionare a terenurilor, de metode și instituții îmbunătățite de captare și stocare a apei, pentru a crește utilizările eficiente și durabile ale apei, pentru a atenua efectul inundațiilor și al perioadelor de secetă recurente și pentru a obține o securitate apei minimă ca platformă pentru dezvoltarea economică a Africii; solicită să se acorde prioritate investițiilor care se axează pe creștere, reduc sărăcia rurală, consolidează rezistența la schimbările climatice și adaptarea la acestea și stimulează cooperarea în bazinul hidrografic internațional;

17. ia act de faptul că nu se cunoaște nicio metodă de consolidare a lacurilor glaciare naturale, dar constată că raportul PNUM privind „Ghețarii din munții înalți și schimbările climatice” (2010) menționează metode alternative de reducere a efectelor unui fenomen GLOF prin utilizarea de sifoane și construcțiile de tuneluri și canale deschise în vederea reducerii nivelului apei din lacurile glaciare și prin controlarea debitului de apă din rețeaua hidrografică locală pentru a utiliza rezervorul de apă ca resursă;

18. este de părere că, dacă zonele agricole cu înalt potențial de producție nu sunt protejate de efectele inundațiilor, economiile emergente vor înregistra un declin abrupt în dezvoltare și o acutizare tot mai rapidă a problemei securității alimentare; reamintește că, dacă topirea ghețarilor din Himalaya va crește, în primă instanță, debitele apelor pentru 2-3 decenii, acestea vor scădea substanțial pe termen lung; consideră prin urmare esențială elaborarea de strategii de adaptare și combatere a secetelor în viitor;

19. este de părere că sunt necesare investiții în dezvoltarea capacității, întrucât existența unor instituții viabile de gestionare a apei pot asigura obținerea unor profituri durabile din investițiile pentru eficientizarea gestionării resurselor de apă și optimizează alocarea și utilizarea apei de către mai multe sectoare economice și dincolo de frontierele administrative și politice;

20. sprijină cu tărie recomandările CIB conform cărora ar trebui acordată prioritate optimizării performanței infrastructurii existente înainte de construirea oricăror proiecte noi; consideră că ar trebui realizate studii participative periodice pentru barajele existente în vederea evaluării chestiunilor care implică siguranța barajelor și posibilitatea dezafectării acestora;

21. subliniază că, în lipsa unor informații actualizate detaliate referitoare la zonele cu risc hidrologic, implementarea unor sisteme de avertizare rapidă, monitorizarea lacurilor glaciare și asigurarea unor măsuri practice destinate regiunilor montane pentru adaptarea la schimbările climatice și reducerea acestora se vor dovedi a fi o misiune imposibilă; sprijină inițiativa intitulată Himalayan University Consortium a universităților locale în vederea cooperării în cadrul unor noi studii științifice în acest domeniu;

Marți, 27 septembrie 2011

22. ia act de faptul că majoritatea barajelor sunt proiectate pe baza unor date istorice ale fluxurilor de apă, presupunând că modelul acestora va rămâne neschimbat; subliniază că schimbările climatice au creat mari incertitudini cu privire la parametrii de bază care afectează proiectele de baraje (întrucât schimbările climatice nu se referă doar la valori medii, ci și la valori extreme); subliniază, de asemenea, că există posibilitatea ca schimbările climatice să exacerbeze și mai mult problemele legate de sedimentare, a cărei acumulare în spatele acestor baraje privează, în același timp, câmpurile din aval de substanțele nutritive care sunt esențiale pentru fertilitatea solului;

23. semnalează că cele mai multe infrastructuri majore, vitale pentru promovarea obiectivelor politice ale UE privind dezvoltarea durabilă și sporirea securității alimentare în virtutea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului, sunt din ce în ce mai expuse riscului efectelor inundațiilor și trebuie protejate; recomandă ca agențiile de finanțare (agențiile de ajutor bilateral, băncile de dezvoltare multilaterale, agențiile de credit la export, BEI) să asigure faptul că orice opțiune de baraj pentru care este aprobată finanțarea provine dintr-un proces stabilit de comun acord de clasificare a alternativelor în ceea ce privește irigarea, stocarea apei și energia hidroelectrică și respectă orientările Comisiei Mondiale a Barajelor; semnalează, în egală măsură, că hidrocentralele sunt, de asemenea, amenințate de viituri și avalanșe;

24. evidențiază faptul că sistemele de mici dimensiuni de stocare a apei pot crește rezistența la schimbările climatice, oferind soluții rentabile pentru alimentarea cu apă și reducerea efectelor secetei, și îmbunătățesc securitatea alimentară prin creșterea productivității agricole; subliniază că opțiunile de stocare de mici dimensiuni includ rezervoare în afara cursurilor de apă, rețele de rezervoare multifuncționale de mici dimensiuni și stocarea apei subterane;

25. subliniază că există foarte puține dovezi care să stabilească faptul că barajele de mari dimensiuni sunt singura soluție sau cea mai bună soluție la chestiunea energiei electrice, pentru că nu îmbunătățesc neapărat accesul la energie al persoanelor sărace și al secțiunilor vulnerabile ale societății;

26. reamintește obligațiile coerenței politicilor în serviciul dezvoltării; subliniază, de asemenea, că ar trebui acordată mai multă atenție impactului barajelor asupra populațiilor care locuiesc în aval, pentru care construirea de baraje ar putea duce la schimbări fundamentale, precum pierderea securității alimentare;

27. încurajează instituțiile financiare și UE să finanțeze dezvoltarea capacității și formarea în gestionarea îmbunătățită a terenurilor și în metode îmbunătățite de stocare a apei care iau în considerare cunoștințele științifice și tehnologice, precum și renașterea vechilor cunoștințe precum sistemele de irigare tradiționale, astfel cum este prevăzut în raportul PNUM „Ghețarii din munții înalți și schimbările climatice”; consideră că orice finanțare a UE trebuie să servească promovării obiectivelor politice ale UE de dezvoltare durabilă și securitate alimentară, în conformitate cu Obiectivele de dezvoltare ale mileniului;

28. subliniază că, pentru a proteja zonele vulnerabile, construcția de baraje și consolidarea acestora în țările cel mai puțin dezvoltate nu sunt suficiente și, de aceea, face apel la un efort concertat în abordarea problemei de bază, nu doar a simptomelor, prevenind astfel cheltuirea inutilă a banilor contribuabililor europeni;

29. solicită așadar UE ca, în abordarea cauzelor care stau la baza frecvenței și intensității mărite a inundațiilor, să-și ia noi angajamente în materie de reducere a gazelor cu efect de seră în vederea îndeplinirii obiectivului său de limitare a schimbărilor climatice la 2 °C deasupra nivelului preindustrial;

30. îndeamnă UE să pună în aplicare la scară largă și să promoveze măsuri de reducere care să vizeze carbonul negru, precum recuperarea metanului din extragerea cărbunelui, țițeiului și gazelor și din transporturi, captarea metanului în gestionarea deșeurilor și utilizarea mașinilor de gătit ecologice de uz casnic, care vor contribui la combaterea schimbărilor climatice și la reducerea retragerii ghețarilor;

Marți, 27 septembrie 2011

31. își reafirmă convingerea că barajele hidroelectrice mici sunt mai sustenabile și mai viabile din punct de vedere economic decât amenajările hidroelectrice mari; în mod particular, subliniază că opțiunile descentralizate, utilizate la scară mică (microsistemele hidroelectrice și sistemele electrice solare pentru locuințe) care se bazează pe resursele regenerabile locale sunt mai adecvate în zonele rurale situate la mare distanță de rețelele de aprovizionare centralizate;

32. subliniază că, în ceea ce privește efectele asupra retragerii ghețarilor, carbonul negru rămâne o cauză la fel de prevalentă precum dioxidul de carbon; reamintește că, îndeosebi cărbunele negru și ozonul din straturile mai joase ale atmosferei sunt poluanți aerieni care dăunează sănătății, reduc speranța de viață și grăbește topirea zăpezii și gheții în întreaga lume, inclusiv în zona arctică, Himalaya și alte regiuni glaciare și acoperite cu zăpadă; subliniază faptul că ozonul este, de asemenea, cel mai important poluant atmosferic vinovat de reducerea recoltelor, afectând astfel securitatea alimentară; ia act de faptul că metanul este un precursor important al formării ozonului și că reducerea emisiilor de metan duce, de asemenea, la reducerea formării de ozon;

33. îndeamnă la luarea de măsuri urgente în vederea reducerii emisiilor de carbon negru și metan, în special prin promovarea cercetării și investițiilor în tehnologie care vizează reducerea emisiilor poluante, ca metodă rapidă de stopare a topirii ghețarilor; apreciază că, având în vedere durata de viață atmosferică scurtă a carbonului negru și a metanului, o atenuare combinată prin intermediul unor strategii imediate ar putea reduce radical și rapid pericolul pe care îl reprezintă fenomenele GLOF;

34. recomandă Uniunii Europene să promoveze tehnologiile existente care reduc drastic emisiile de carbon negru; subliniază că sprijinirea și încurajarea adoptării de reglementări pentru a interzice tehnicile de defrișare prin arderea pădurilor, impunerea unor verificări stricte și periodice în ceea ce privește emisiile autovehiculelor, limitarea arderii biomasei și monitorizarea emisiilor anuale ale centralelor electrice; invită UE să promoveze cele 16 măsuri diferite de reducere a emisiilor de carbon negru și de metan care sunt prezentate în raportul PNUM „Evaluarea integrată a carbonului negru și a ozonului troposferic”, pentru a obține atât îmbunătățiri ale calității aerului, cât și beneficii pentru mediu pe termen mediu în dialogul său cu țările în curs de dezvoltare și să urmărească extinderea diferitelor acorduri regionale existente în materie de prevenire a poluării aerului pe baza activității întreprinse în cadrul Convenției asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi (CLRTAP);

35. invită UE să promoveze crearea unui sistem global de avertizare timpurie pentru inundații, alunecări de teren și tsunami (eventual sub auspiciile ONU) și să asigure faptul că aceste informații ajung în zonele îndepărtate și la segmentele cele mai vulnerabile ale populației în țările în curs de dezvoltare;

36. face trimitere la negocierile în curs pentru a include carbonul negru în revizuirea Protocolului de la Göteborg la Convenția asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi (CLRTAP) ca model și subliniază că trebuie dat curs raportului PNUM „Evaluarea integrată a carbonului negru și a ozonului troposferic” elaborând un plan de acțiune global în vederea reducerii emisiilor factorilor de influență climatici de scurtă durată;

37. solicită Uniunii Europene, având în vedere caracterul transfrontalier al fenomenelor GLOF, să promoveze dialogul între țări în vederea elaborării de politici care abordează catastrofele naturale și să încurajeze investiții adecvate pentru a proteja de inundații țările din regiunea Hindukush-Himalaya; solicită cu tărie recunoașterea faptului că aceasta nu este o chestiune cu care se confruntă doar o singură țară, ci numeroase țări, drept care, în rezoluția sa, solicită o abordare multilaterală;

Marți, 27 septembrie 2011

38. recomandă crearea de urgență a unei agenții transfrontaliere, înființată sub auspiciile Organizației Națiunilor Unite, cu scopul expres de a face schimb de date disponibile, de a aborda problemele și cauzele pericolelor hidrologice transfrontaliere și de a propune măsuri corespunzătoare de adaptare și atenuare; subliniază că, fără o astfel de agenție dotată cu autoritate, negocierile critice privind prevenirea și reducerea inundațiilor se pot dovedi imposibil de finalizat între țările aflate în conflict; subliniază că regiunile glaciare, atât de des sursă a inundațiilor, sunt considerate puncte de importanță strategică, pentru că formează granițe între națiuni și, ca atare, părțile afectate s-ar putea dovedi reticente să facă schimb de informații vitale;

39. subliniază că proiectele de construcții de baraje au un impact asupra securității internaționale și că aceste impacturi pot fi negative, creând conflicte transfrontaliere, tulburări sociale și daune pentru mediu, reamintește, însă, că aspectele aprovizionării cu energie și apă pot avea și un impact pozitiv prin promovarea dialogului între statele și regiunile învecinate;

40. subliniază că orice planuri privind barajele ar trebui evaluate pe baza a cinci valori: echitate, eficiență, proces decizional participativ, durabilitate și responsabilitate; la un nivel mai general, insistă ca procesul de luare a deciziilor în materie de baraje să țină seama pe deplin de noțiunea drepturilor omului; în mod special, reamintește că, în cazul în care proiectele afectează popoarele indigene și tribale, aceste procese trebuie să fie ghidate de consimțământul lor exprimat liber, prealabil și în cunoștință de cauză; solicită efectuarea unor studii de impact amănunțite, care să evalueze pe deplin costurile de mediu și sociale ale proiectelor în materie de baraje care trebuie realizate într-un mod transparent, cu participarea cetățenilor, înainte de aprobarea oricăror proiecte legate de baraje;

41. își exprimă preocuparea față de faptul că Banca Mondială a cheltuit peste 100 miliarde de USD pe construcția de baraje, în special pe proiecte hidroelectrice de mari dimensiuni orientate pe export, care au dus la strămutarea unui număr estimat de 40-80 de milioane de persoane, la pierderea mijloacelor de trai, la deteriorarea ecosistemelor și la acumularea unor datorii enorme pentru țările în curs de dezvoltare;

42. subliniază că oamenii care au fost strămutați din cauza construirii de baraje nu ar trebui doar să primească compensații financiare, ci ar trebui asigurată și capacitatea lor de a-și asigura mijloace de trai pe termen lung;

43. solicită evaluarea cuprinzătoare, transparentă și participativă a întregii game de opțiuni existente pentru a reduce impactul inundațiilor și pentru a îndeplini necesitățile în materie de apă și energie, acordându-se prioritate soluțiilor bazate pe respectarea ecosistemelor și pe creșterea eficienței și durabilității sistemelor existente;

44. îndeamnă UE să urmeze politici de gestionare „soft-path” pentru a face față inundațiilor; recunoaște că condițiile de inundații nu sunt statice și, ca atare, necesită o abordare flexibilă; recomandă îmbunătățirea sistemelor de prognoză a inundațiilor, întărirea rezistenței clădirilor la inundații și dezvoltarea unor sisteme de acumulare sau deviere spre zone inundabile;

45. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Marți, 27 septembrie 2011

Sprijinirea țărilor în curs de dezvoltare în eforturile acestora de a răspunde provocărilor pe care le ridică securitatea alimentară

P7_TA(2011)0410

Rezoluția Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la un cadru de politică al UE în vederea sprijinirii țărilor în curs de dezvoltare în eforturile acestora de a răspunde provocărilor pe care le ridică securitatea alimentară (2010/2100(INI))

(2013/C 56 E/08)

Parlamentul European,

- având în vedere obligațiile incluse în Pactul internațional al ONU privind drepturile economice, sociale și culturale, în special articolul 11 referitor la dreptul la hrană, semnat de toate statele membre ale Uniunii Europene,
- având în vedere obiectivul Summitului mondial privind alimentația din 1996 (Declarația de la Roma) de a reduce la jumătate numărul de persoane afectate de foamete până în 2015,
- având în vedere Obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM), adoptate în cadrul Summitului mileniului organizat de ONU în septembrie 2000, în special Obiectivul de dezvoltare al mileniului nr. 1 referitor la principiul eradicării sărăciei extreme și a foametei,
- având în vedere Sesiunea specială a Consiliului Drepturilor Omului al ONU din 22 mai 2008 de la Geneva privind „Impactul negativ al agravării crizei alimentare mondiale, provocate, printre altele, de creșterea prețurilor la alimente, asupra asigurării dreptului la hrană”,
- având în vedere Declarația comună a Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului, a Parlamentului European și a Comisiei privind ajutorul umanitar acordat de Uniunea Europeană, intitulată „Consensul european privind ajutorul umanitar”,
- având în vedere Convenția privind ajutorul alimentar semnată la Londra la 13 aprilie 1999, ale cărei obiective sunt contribuția la securitatea alimentară mondială și îmbunătățirea capacității comunității internaționale de a face față crizelor alimentare și altor nevoi alimentare ale țărilor în curs de dezvoltare,
- având în vedere declarația Summitului mondial pentru securitatea alimentară din 2009 și pregătirea de către FAO a unor orientări facultative privind guvernarea responsabilă în ceea ce privește proprietatea asupra terenurilor și a altor resurse naturale,
- având în vedere orientările facultative ale FAO privind sprijinirea realizării treptate a dreptului la o alimentație adecvată în contextul securității alimentare naționale,
- având în vedere raportul interinstituțional elaborat pentru G20 privind volatilitatea prețurilor la alimente, intitulat „Price Volatility in Food and Agricultural Markets: Policy Responses” (Volatilitatea prețurilor pe piețele alimentare și agricole: soluții de politică), transmis președinției franceze a G20 la 2 iunie 2011,
- având în vedere Orientările din noiembrie 2004 privind politica funciară a UE,
- având în vedere documentul comun al OCDE și FAO intitulat „Perspective agricole ale OCDE-FAO 2011-2020” din 17 iunie 2011,
- având în vedere Declarația de la Maputo privind agricultura și securitatea alimentară, semnată în 2003, prin care guvernele africane s-au angajat să aloce agriculturii cel puțin 10 % din bugetele lor anuale naționale,

Marți, 27 septembrie 2011

- având în vedere Raportul Băncii Mondiale pe 2008 privind dezvoltarea mondială: „Agricultura pentru dezvoltare”,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „PAC în perspectiva anului 2020”,
- având în vedere cel mai recent raport bianual al FAO referitor la perspectivele privind alimentația (iunie 2011),
- având în vedere raportul „Evaluarea internațională a cunoștințelor, științelor și tehnologiilor agricole pentru dezvoltare” (IAASTD), publicat la 15 aprilie 2008,
- având în vedere Declarația comună privind securitatea alimentară la nivel mondial adoptată la L'Aquila la 10 iulie 2009,
- având în vedere Inițiativa ONU privind nivelul minim de protecție socială,
- având în vedere Convenția din 1982 a Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării,
- având în vedere Codul de conduită privind pescuitul responsabil, adoptat de FAO în 1995,
- având în vedere studiul anual al FAO intitulat „Situția pescuitului și a acvaculturii în lume în 2010”,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1337/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 de creare a unui mecanism de reacție rapidă la creșterea prețurilor la produsele alimentare în țările în curs de dezvoltare ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Un cadru de politică al UE în vederea sprijinirii țărilor în curs de dezvoltare în eforturile acestora de a răspunde provocărilor pe care le ridică securitatea alimentară” (COM(2010)0127), adoptată la 31 martie 2010, precum și Concluziile Consiliului adoptate la 10 mai 2010,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Asistența alimentară umanitară” (COM(2010)0126), adoptată la 31 martie 2010, precum și Concluziile Consiliului adoptate la 10 mai 2010,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2007 privind creșterea prețurilor la furaje și la produsele alimentare ⁽²⁾, Rezoluția sa din 22 mai 2008 privind creșterea prețurilor la produsele alimentare în UE și în țările în curs de dezvoltare ⁽³⁾ și Rezoluția sa din 17 februarie 2011 referitoare la creșterea prețurilor la alimente ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 29 noiembrie 2007 referitoare la dezvoltarea agriculturii africane - propunere pentru dezvoltarea agriculturii și siguranța alimentară în Africa ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 ianuarie 2009 referitoare la politica agricolă comună și siguranța alimentară mondială ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 26 noiembrie 2009 referitoare la summitul FAO și securitatea alimentară ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 18 mai 2010 referitoare la coerența politicilor UE în favoarea dezvoltării și conceptul de „asistență oficială pentru dezvoltare plus” ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE privind securitatea alimentară adoptată la Kinshasa la 4 decembrie 2010 ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ JO L 354, 31.12.2008, p. 62.

⁽²⁾ JO C 263 E, 16.10.2008, p. 621.

⁽³⁾ JO C 279 E, 19.11.2009, p. 71.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0071.

⁽⁵⁾ JO C 297 E, 20.11.2008, p. 201.

⁽⁶⁾ JO C 46 E, 24.2.2010, p. 10.

⁽⁷⁾ JO C 285 E, 21.10.2010, p. 69.

⁽⁸⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 47.

⁽⁹⁾ Texte adoptate, ACP-UE/100.879/10/fin.

Marți, 27 septembrie 2011

- având în vedere cele opt recomandări către G20 publicate la 29 ianuarie 2011 de raportorul special al Organizației Națiunilor Unite pentru dreptul la hrană,
 - având în vedere raportul intitulat „Agroecology and Right to Food” (Agroecologia și dreptul la hrană), elaborat de raportorul special al ONU pentru dreptul la hrană și prezentat Consiliului ONU pentru Drepturile Omului la 8 martie 2011,
 - având în vedere articolul 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare și avizul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A7-0284/2011),
- A. întrucât, potrivit FAO, numărul persoanelor afectate de foamete se ridica la 925 de milioane în 2010; întrucât, la nivel mondial, se înregistrează o insuficiență ponderală la 26 % dintre copiii cu vârsta de până la cinci ani, iar peste o treime dintre decesele înregistrate în rândul copiilor cu vârsta de până la cinci ani sunt cauzate de subnutriție; întrucât numai jumătate dintre țările în curs de dezvoltare (62 din 118) sunt în grafic în ceea ce privește atingerea cifrei fixate prin ODM; întrucât recesiunea economică globală și creșterea prețurilor la alimente și la combustibili au agravat situația alimentară în multe țări în curs de dezvoltare, îndeosebi în țările cel mai puțin dezvoltate, progresul înregistrat în ultimul deceniu în reducerea sărăciei cunoscând o diminuare;
- B. întrucât foametea și malnutriția sunt principalele cauze ale mortalității umane și, în același timp, cele mai importante amenințări la adresa păcii și securității mondiale;
- C. întrucât, conform datelor publicate recent în ianuarie 2011 de către Indicele FAO al prețurilor la alimente, s-a înregistrat o creștere de la lună la lună a acestor prețuri, conform unei tendințe înregistrate în ultimii 10 ani, nivelurile actuale fiind mai mari decât cele înregistrate în perioada crizei prețurilor din 2008; întrucât volatilitatea prețurilor la mărfurile de bază are un efect puternic asupra țărilor cu venituri scăzute și asupra celor mai sărace, mai vulnerabile și mai marginalizate segmente ale populației țărilor în curs de dezvoltare;
- D. întrucât se estimează că cererea mondială de produse agricole va crește cu 70 % până în 2050 și că acestea vor trebui produse folosind mai puțină apă și mai puține pesticide, în condițiile în care vor exista din ce în ce mai puține terenuri agricole disponibile și vor trebui aplicate metode de producție sustenabile și agroecologice, și întrucât se estimează că populația lumii va ajunge la 9 miliarde până atunci; întrucât insecuritatea alimentară este agravată și de speculațiile cu mărfuri de bază, de degradarea solurilor, de penuria de apă, de schimbările climatice, de achizițiile de terenuri la nivel mondial și de insecuritatea legată de proprietatea asupra terenurilor, în special pentru segmentele de populație cele mai sărace și mai vulnerabile, de monopoluri la nivel mondial în domeniul semințelor, de cererea de agrocombustibili și de politicile energetice;
- E. întrucât 85 % din stocurile de pește evaluate la nivel mondial sunt fie exploatate la maximum, fie supraexploatare sau epuizate, iar în statele cu venituri mici și deficit de produse alimentare dependența de pește ca sursă de proteine animale este de cel puțin 20 %, potrivit studiului FAO intitulat „Situația pescuitului și a acvaculturii în lume în 2010”;
- F. întrucât agricultura oferă locuri de muncă și o sursă de venit unei proporții de peste 70 % din forța de muncă din țările în curs de dezvoltare, în principal femeilor; întrucât, potrivit estimărilor Băncii Mondiale, creșterea din sectorul agricol este de două ori mai eficace în ceea ce privește reducerea sărăciei decât creșterea din alte sectoare, dar având în vedere și importanța investiții în dezvoltarea sectorului rural neagricol și în crearea de locuri de muncă;

Marți, 27 septembrie 2011

- G. întrucât s-a demonstrat că sistemele agricole bazate pe gospodării agricole mici și medii au un potențial de sporire a producției alimentare generale; întrucât axarea numai pe producția destinată exportului în țările în curs de dezvoltare ar putea avea un impact negativ, în special asupra situației femeilor care practică agricultura la scară mică;
- H. întrucât protejarea proprietății private și statul de drept reprezintă condiții de bază pentru atragerea de investiții private în agricultură;
- I. întrucât din cauza lipsei accesului la împrumuturi sau microcredite pentru investiții în semințe, îngrășăminte și mecanisme de irigație îmbunătățite, micii agricultori din țările în curs de dezvoltare se confruntă cu obstacole importante care împiedică sporirea producției agricole; întrucât statul joacă un rol esențial în dezvoltarea durabilă și în dezvoltarea capacităților de producție și de prelucrare;
- J. întrucât proporția din asistența oficială pentru dezvoltare (AOD) alocată agriculturii la nivel mondial a scăzut dramatic în ultimele trei decenii;
- K. întrucât UE a reacționat rapid la criza alimentară din 2008 prin crearea Mecanismului de reacție rapidă la creșterea prețurilor la produsele alimentare; întrucât este dificil de măsurat impactul acestor măsuri asupra cauzelor structurale ale foametei și insecurității alimentare și asupra exploatațiilor agricole familiale mici și mijlocii, în special asupra celor conduse de femei; întrucât consideră că extinderea în continuare a Mecanismului de reacție rapidă sau alocarea de fonduri suplimentare pentru acesta nu ar trebui să fie automate, ci decise pe baza unei evaluări independente a impactului pe care fondurile acordate l-au avut în ceea ce privește îmbunătățirea securității alimentare în toate țările beneficiare;
- L. întrucât consecințele subnutriției, precum dezvoltarea insuficientă a fătului sau a copilului în primii doi ani de viață, pot cauza deficiențe ireversibile, inclusiv lipsa creșterii în înălțime, un nivel școlar mai scăzut, venituri reduse în rândul persoanelor adulte și o greutate scăzută a copiilor la naștere, care trebuie privite în continuare drept probleme majore pentru dezvoltarea durabilă în multe țări din sud;
- M. întrucât din 2008 se pune din nou un accent politic pe securitatea alimentară, ceea ce a determinat multiplicarea la nivel internațional a inițiativelor în vederea unei strategii globale cuprinzătoare,

Cadrul de politici al UE pentru securitatea alimentară și a nutriției: o abordare a agriculturii durabile bazată pe drepturile omului

1. subliniază că numărul persoanelor care suferă de foamete este inacceptabil și regretă că ansamblul eforturilor depuse la nivel internațional până în prezent nu a fost în măsură să conducă la realizarea ODM 1; solicită să se ia măsuri urgente în vederea realizării angajamentelor obligatorii la nivel internațional și a transformării în realitate a dreptului la o alimentație adecvată și nutritivă;
2. subliniază faptul că stabilitatea politică este o condiție preliminară pentru îmbunătățirea securității alimentare; prin urmare, invită toate părțile implicate să dea dovadă de voință politică necesară pentru a garanta această stabilitate;
3. salută Comunicarea Comisiei intitulată „Un cadru de politică al UE în vederea sprijinirii țărilor în curs de dezvoltare în eforturile acestora de a răspunde provocărilor pe care le ridică securitatea alimentară”; consideră, totuși, că criza alimentară mondială constituie, pe lângă o problemă umanitară din ce în ce mai gravă și de o amploare fără precedent, o amenințare majoră pentru pacea și securitatea mondială și că, deși trebuie recunoscută voința Comisiei de a propune soluții care ar putea ridica peste pragul de sărăcie extremă un miliard de persoane, starea de urgență actuală impune Uniunii Europene și statelor membre să realizeze noi investiții în agricultură și dezvoltarea rurală, mai ales în perspectiva noului text privind PAC, să creeze instrumente speciale care să permită constituirea la nivel mondial a unor stocuri suficient de mari de produse alimentare de bază, să elimine obstacolele proprii din calea comerțului și să reducă datoria țărilor celor mai afectate; consideră că, în cazul anumitor țări, Comisia ar trebui să țină seama într-o măsură mai mare de problema securității alimentare în momentul calculării ajutorului pentru dezvoltare;

Marți, 27 septembrie 2011

4. salută cele două comunicări ale Comisiei privind asistența alimentară umanitară și securitatea alimentară; solicită ca cele două comunicări să fie puse în aplicare în mod coerent și coordonat pentru a aborda cu mai multă eficacitate cauzele principale ale foametei, malnutriției și insecurității alimentare, precum și problema legată de distribuirea produselor alimentare între țări și în interiorul acestora, acordându-se o atenție deosebită celor mai sărace și mai marginalizate segmente ale societății; solicită statelor membre să susțină procesul de elaborare a planului de punere în aplicare în sprijinul Cadrului de politici pentru securitatea alimentară și să îl adopte după finalizarea acestuia; salută atenția specială acordată persoanelor care sunt cel mai grav afectate de calamități, și anume femeile și copiii; consideră că în situațiile de criză este important să fie asigurată capacitatea comunității de a-și procura alimente pe termen scurt și lung; își exprimă preocuparea cu privire la efectele negative ale acestor mecanisme, îndeosebi asupra economiilor locale; subliniază că o politică de dezvoltare durabilă ar trebui să se bazeze pe abordări pe termen lung și axate pe cooperare;

5. subliniază importanța consolidării legăturii dintre ajutoarele de urgență, reabilitare și dezvoltare; solicită desfășurarea mai multor mijloace în vederea asigurării continuității ajutoarelor și invită la o dezbatere axată pe flexibilitatea și complementaritatea instrumentelor financiare existente; pledează în vederea îmbunătățirii dialogului și a coordonării între organizațiile umanitare și agențiile de dezvoltare;

6. solicită UE să evalueze impactul asupra dezvoltării pe care îl au propunerile sale de reformă a PAC în vederea îmbunătățirii coerenței dintre PAC și obiectivele politicii de dezvoltare a UE;

7. solicită UE să acorde prin programele sale de ajutor pentru dezvoltare un sprijin sporit agriculturii durabile la scară mică și mijlocie practicate de țărani, care produce pentru consumul local, și să investească în planuri participative dirijate la nivel național, care ar trebui puse în aplicare la nivel local în colaborare cu agricultorii și reprezentanții acestora, cu autoritățile locale și regionale și cu organizațiile societății civile; subliniază necesitatea unui volum mai mare de investiții publice în cercetarea legată de sistemele viabile de producție agroecologică care îmbunătățesc productivitatea și competitivitatea agriculturii și a sectorului rural;

8. insistă asupra necesității unei abordări bazate pe parteneriat împreună cu toate părțile interesate din domeniul dezvoltării în materie de securitate alimentară, îndeosebi cu autoritățile locale și regionale și cu organizațiile societății civile; subliniază faptul că autoritățile locale și regionale, datorită apropierii acestora de teritoriile și populațiile locale și capacității lor de coordonare a acțiunilor diferiților actori, joacă un rol esențial ca intermediari și platformă de dezvoltare; subliniază că dialogul structurat dintre instituții și organizațiile societății civile ar trebui extins la chestiuni privind securitatea alimentară;

9. solicită Comisiei, statelor membre și altor donatori de ajutor pentru dezvoltare, inclusiv ONG-urilor, să-și concentreze investițiile pe sectorul agricol cu scopul de a oferi populației locale un motiv pentru a nu se muta altundeva;

10. reiterează importanța promovării agriculturii în țările în curs de dezvoltare și faptul că sectorul agricol trebuie să beneficieze de o proporție adecvată din asistența externă a UE pentru dezvoltare; regretă faptul că, începând cu anii '80, s-a înregistrat o reducere dramatică a nivelului de asistență pentru dezvoltare alocat agriculturii și salută recunoașterea necesității de a se inversa această tendință; solicită Comisiei să acorde prioritate agriculturii în cadrul acțiunilor sale de asistență pentru dezvoltare, în special să ajute agricultorii să pătrundă pe piețe;

11. reamintește că, având în vedere faptul că majoritatea populațiilor sărace trăiesc de pe urma agriculturii, dezvoltarea unei agriculturi durabile și analizarea cu atenție a evaluărilor IAASTD constituie o condiție necesară pentru realizarea Obiectivului de dezvoltare al mileniului nr. 1; consideră că exploatarea agricolă mică, în special, pot constitui un răspuns la provocarea reprezentată de securitatea alimentară, punând accentul, pe de o parte, pe consolidarea rolului fundamental al femeilor, în special prin prelucrarea locală a produselor și prin generalizarea împrumuturilor și a microcreditelor și, pe de altă parte, pe importanța capitală a cooperativelor de mici producători pentru formularea unor politici agricole și comerciale performante;

Marți, 27 septembrie 2011

12. reamintește faptul că dezvoltarea sectorului agricol necesită investiții pe termen lung în întregul lanț valoric, de la producător până la consumator; consideră că trebuie se fie create infrastructurile necesare, precum drumuri, legături la piețe și informații privind atât piețele însele, cât și diversele posibilități de diversificare a produselor;

13. consideră că este absolut necesar ca politica de sprijinire a țărilor în curs de dezvoltare să cuprindă un plan educațional și de formare, orientat către crearea de locuri de muncă, care să permită tinerilor să urmeze studii de agronomie durabilă în vederea dezvoltării unor forme de producție mai bune, mai specializate și mai sustenabile, limitând, astfel, exodul din zonele rurale și reducând sărăcia;

14. subliniază, în acest sens, cât de important este ca agricultorii, pe lângă acoperirea propriilor lor nevoi alimentare, să poată genera venitul de care au nevoie pentru educație și investiții;

15. subliniază că implicarea organizațiilor locale din domeniul agriculturii în diversele etape de punere în aplicare a unei politici agricole în țările în curs de dezvoltare este de o importanță capitală și că Uniunea Europeană ar trebui, din acest motiv, să depună eforturi pentru a consolida asociațiile locale în vederea garantării protecției intereselor comunităților locale;

16. este de acord că programele de asistență ale UE ar trebui să se axeze pe producția alimentară durabilă, în special la scară mică și mijlocie, așa cum se recomandă în raportul IAASTD, precum și pe abordări care întăresc biodiversitatea, previn degradarea terenurilor fertile și promovează principiul inputurilor externe minime (LEI - low external input), contribuind în același timp la creșterea producției agricole în țările în curs de dezvoltare, obiectiv care poate fi realizat prin asigurarea unui acces mai bun al agricultorilor la scară mică și mijlocie la împrumuturi și la microcredite, acordate la rate ale dobânzii rezonabile și în condiții echitabile;

17. consideră că UE ar trebui să contribuie la promovarea utilizării semințelor obținute din soiurile locale care sunt adaptate condițiilor climatice din țările în curs de dezvoltare și care pot fi ușor stocate, comercializate și furnizate agricultorilor deoarece nu fac obiectul unor drepturi de proprietate intelectuală;

18. solicită UE și țărilor în curs de dezvoltare să creeze capacități de formare și cercetare comune în domeniul metodelor agricole sustenabile și al noilor tehnologii, îndeosebi prin parteneriate de tipul public-privat și prin întreprinderi comune, inclusiv prin crearea de valoare adăugată la punctul de colectare și depozitare a alimentelor prin ambalare și prelucrare;

19. insistă asupra necesității de a consolida activitățile de cercetare finanțate din fonduri publice și de a transmite cunoștințele acumulate în domeniul agriculturii durabile, promovând activitățile care ameliorează poziția micilor agricultori în contextul optimizării producției agricole, al adaptării la provocările reprezentate de schimbările climatice și al cererii din ce în ce mai mari de resurse;

20. solicită stabilirea unor mecanisme de protecție a pădurilor, a populațiilor indigene, a zonelor umede și a practicilor agricole tradiționale din țările terțe exportatoare;

21. consideră că, având în vedere creșterea populației globale și presiunea tot mai mare asupra resurselor naturale, este indispensabil să se garanteze, la scară planetară, forme de producție mai durabile, mai eficiente și cu consum mai mic de energie; solicită ca atribuirea ajutorului acordat de UE și de statele membre să fie condiționată de dezvoltarea unor sisteme de producție agricolă sustenabile și autosuficiente din punct de vedere energetic, precum și ca o parte a acestui ajutor să contribuie la construirea unor instalații de producere de energie regenerabilă (solară sau eoliană, de exemplu) și la o bună gospodărire a apei;

22. subliniază că, în contextul negocierilor referitoare la Fondul ONU pentru schimbările climatice, UE ar trebui să insiste pentru a garanta că o parte substanțială a sumelor alocate țărilor în curs de dezvoltare este efectiv folosită pentru a consolida politicile agricole locale, având în permanență în vedere o dezvoltare socială și a mediului înconjurător cu caracter durabil;

Marți, 27 septembrie 2011

23. subliniază că, pentru ca micii agricultori din statele în curs de dezvoltare, în special femeile, să utilizeze practici agricole sustenabile și să își realizeze deopotrivă potențialul de producție, aceștia trebuie să aibă un acces sporit la microcredite, inclusiv la microcredite nonprofit, pentru investiții în semințe, îngrășăminte și mecanisme de irigații îmbunătățite și într-o serie de mijloace de protecție necesare pentru protejarea recoltelor împotriva dăunătorilor și bolilor;
24. subliniază importanța modernizării activităților și strategiilor specifice și sensibile la chestiunea nutriției și a unei mai bune alinieri a intervențiilor donatorilor în acest sector la nivel național, european și internațional;
25. subliniază necesitatea sporirii accesului micilor agricultori din țările în curs de dezvoltare la drepturi de proprietate, permițând micilor proprietari de terenuri să își demonstreze calitatea de proprietari și, astfel, să dețină garanții colaterale pentru împrumuturile solicitate în vederea creșterii producției;
26. solicită Comisiei să sprijine dezvoltarea capacităților de prelucrare agricolă din țările-partenere pentru a reduce pierderile de după recoltă, a prelungi durata de depozitare și de conservare a produselor alimentare, a crea structuri de depozitare mai bune, prevenind astfel pierderile cauzate de deteriorare, care la momentul actual sunt foarte ridicate în țările în curs de dezvoltare din întreaga lume, precum și pentru a îmbunătăți accesul la piețele locale și a crea locuri de muncă decente pentru populația locală; solicită UE și statelor membre să depună toate eforturile necesare pentru a facilita transferul către țările în curs de dezvoltare a tehnologiilor, a expertizei și a sprijinului pentru procesul de consolidare a capacităților;
27. solicită Comisiei să țină seama de rolul terenurilor aride și semiaride, punându-se un accent special pe animale, întrucât cea mai mare cantitate de carne pentru regiunile cu un grad sporit de urbanizare este furnizată de regiunile cu terenuri aride și semiaride;
28. reamintește că accesul la o alimentație decentă este unul dintre drepturile universale ale omului; îndeamnă țările-partenere să pună în aplicare orientările facultative ale FAO privind dreptul la hrană;
29. reamintește faptul că dezvoltarea agricolă trebuie să se bazeze pe dreptul la hrană și pe dreptul de a produce alimente; insistă asupra faptului că UE trebuie să recunoască și să apere nevoia țărilor în curs de dezvoltare de a-și asigura securitatea alimentară (în ceea ce privește atât cantitatea, cât și calitatea) și dreptul de a fi cât se poate de autosuficiente; subliniază, în acest sens, angajamentul UE de a elimina treptat subvențiile la export, în paralel cu aplicarea unor măsuri similare de către partenerii din OMC; subliniază, în același timp, necesitatea asigurării unui acces egal la hrană pentru populațiile acestor țări;
30. reamintește importanța noțiunii de securitate alimentară, care reprezintă capacitatea unei țări sau a unei regiuni de a-și pune în aplicare în mod democratic propriile politici, priorități și strategii agricole și alimentare; reamintește că este posibil ca în anumite țări în curs de dezvoltare capacitățile de producție actuale să nu acopere nevoile și că în vederea obținerii unei securități alimentare pe termen lung este necesară reducerea dependenței de importuri prin dezvoltarea acestor capacități naționale;
31. reamintește că guvernarea în materie de securitate alimentară trebuie să se bazeze pe un cadru global axat pe politica alimentară, care să nu includă doar ajutorul alimentar, precum și pe cooperarea dintre donatori și dintre donatori și beneficiari printr-un parteneriat local consolidat; reamintește, de asemenea, rolul crucial al politicilor țărilor beneficiare în ceea ce privește angajamentul de a asigura bunuri publice de bază cum ar fi pacea internă și investițiile în infrastructura rurală;
32. salută hotărârea de a integra în programele UE o dimensiune privind nutriția; solicită Comisiei să elaboreze o comunicare specifică privind această dimensiune; solicită includerea permanentă a aspectului nutrițional în politicile privind securitatea alimentară și în intervențiile în sectorul agricol;

Marți, 27 septembrie 2011

33. solicită Comisiei să recunoască rolul fundamental al femeilor, în calitatea lor de mici agricultori, în securitatea alimentară și nutrițională și să investească în programe de sprijin specifice; reamintește necesitatea recunoașterii corespunzătoare a rolului major al femeilor în asigurarea securității nutriționale pentru ele și pentru copiii lor și, prin urmare, consideră că trebuie asigurate mijloace de trai pentru femei și trebuie sporite cunoștințele privind o nutriție adecvată; insistă asupra faptului că strategia UE ar trebui să se concentreze și asupra punerii în aplicare a unor măsuri pentru a garanta faptul că grupurile cele mai vulnerabile, îndeosebi din zonele rurale, pot beneficia de oportunități de formare în domeniul agriculturii, de educație în legătură cu nutriția, de bune condiții sanitare și de lucru, precum și de măsuri de siguranță, în cazul în care este nevoie;

34. invită Comisia și organismele internaționale, cum ar fi FAO, să continue procesul de consultare permanentă cu societatea civilă mondială și cu actorii nonstatali, în special cu organizațiile de agricultori, de pescari și de crescători, a căror implicare și contribuție sunt esențiale pentru adoptarea unor măsuri concrete în vederea îmbunătățirii producției alimentare;

35. consideră că, având în vedere proiecțiile demografice realizate de FAO care indică faptul că, până în 2025, mai mult de jumătate din populația țărilor în curs de dezvoltare (în jur de 3,5 miliarde de persoane) va trăi în zone urbane, o politică de sprijinire a horticulturii urbane ar putea oferi o cale pentru a ieși din sărăcie, ținând seama de costurile inițiale mici, de ciclurile scurte de producție și de recoltele mari per unitate de timp, teren și apă, și ar putea face noile orașe mai verzi;

36. îndeamnă UE să sprijine inițiativa ONU privind nivelul minim de protecție socială, care ar contribui la satisfacerea nevoilor alimentare de bază ale populațiilor sărace oferind persoanelor sărace și vulnerabile, inclusiv celor cu handicap, o indemnizație de bază care să le permită să își procure produsele alimentare esențiale;

37. îndeamnă Comisia să se concentreze pe chestiunea subnutriției, îndeosebi pe subnutriția în rândul mamelor și a nou-născuților, și să includă în politica sa de dezvoltare strategii raționale și multisectoriale privind nutriția;

38. subliniază că raportorul special al ONU pentru dreptul la hrană consideră că participarea agricultorilor este esențială pentru succesul practicilor agroecologice și că aceasta stimulează învățarea continuă în rândul lor; încurajează agricultorii din țările în curs de dezvoltare să se implice în ONG-uri internaționale și locale, precum și în cooperative agricole;

39. invită Comisia și Consiliul să promoveze instrumente de finanțare inovatoare, precum o taxă internațională pe tranzacțiile financiare, și să depună eforturi în vederea implementării acestora; reamintește că aceste instrumente trebuie să vină în completarea obiectivului stabilit de Organizația Națiunilor Unite de a aloca 0,7 % din venitul național brut cooperării pentru dezvoltare; subliniază în același timp că țările în curs de dezvoltare trebuie să își intensifice eforturile în materie fiscală, îndeosebi în ceea ce privește colectarea taxelor și lupta împotriva evaziunii fiscale;

Măsuri eficiente de combatere a volatilității prețurilor la alimente și a achizițiilor necontrolate de terenuri: limitarea speculațiilor de pe piețele de alimente și de mărfuri agricole

40. își exprimă preocuparea cu privire la faptul că anul 2008, anul crizei alimentare mondiale, a fost și cel mai bun an din istoria mondială din punctul de vedere al producției de grâu; subliniază, în acest context, rolul negativ al speculațiilor în legătură cu evoluția prețurilor la mărfurile de bază;

41. atrage atenția asupra cauzelor structurale ale volatilității prețurilor și insistă asupra faptului că speculațiile cu instrumente derivate bazate pe mărfuri alimentare de bază au agravat semnificativ volatilitatea prețurilor; sprijină concluziile raportorului special al ONU pentru dreptul la hrană cu privire la rolul marilor investitori în influențarea indicilor prețurilor la mărfuri;

Marți, 27 septembrie 2011

42. subliniază faptul că, recent, o serie de alți factori neprevăzuți au avut, de asemenea, un impact negativ asupra stabilității piețelor alimentare, printre aceștia numărându-se catastrofa din Japonia, un val fără precedent de tensiuni politice în numeroase state din Africa de Nord și din Orientul Apropiat, o nouă majorare de proporții a prețului la petrol și o situație de incertitudine prelungită pe piețele financiare și în economia mondială;

43. consideră că speculațiile financiare și liberalizarea tot mai accentuată a piețelor financiare și a comerțului cu produse agricole contribuie într-o mare măsură la volatilitatea prețurilor și că este nevoie să se instituie mecanisme de reglementare pentru a garanta o anumită stabilitate a pieței; consideră, în plus, că o mai mare transparență a piețelor este necesară pentru a garanta un profit echitabil pentru agricultori și un sector agricol viabil, care să poată asigura securitatea alimentară; solicită, în special, identificarea clară a actorilor implicați în comerțul cu alimente, precum și o analiză aprofundată a mecanismelor de transmisie în cadrul speculării cu produse alimentare pe piețele locale și mondiale;

44. îndeamnă Comisia și statele membre să adopte măsuri concrete pentru a aborda cu eficacitate speculațiile financiare cu cereale și alimente;

45. consideră că instrumentele derivate pe mărfuri de bază diferă de alte instrumente financiare derivate și că accesul la această piață ar trebui să facă obiectul unor reglementări mai stricte;

46. consideră că Uniunea Europeană ar trebui să ia măsuri pentru a reface stocurile mondiale de alimente care, după ce în 2007 au scăzut la un nivel record, au contribuit la speculații care s-au repercutat asupra prețului produselor agricole la nivel mondial, acest lucru având efecte alarmante asupra țărilor în curs de dezvoltare;

47. solicită ca rezervele fizice de cereale și produse alimentare de la nivel național și regional să fie sporite și gestionate și depozitate mai bine, asigurându-se o mai bună coordonare și monitorizare la nivel internațional pentru a combate volatilitatea prețurilor la alimente și a putea interveni mai bine și mai rapid în caz de criză alimentară;

48. își exprimă îngrijorarea profundă cu privire la achizițiile de terenuri la scară largă făcute în prezent de investitori străini în țările în curs de dezvoltare, atât în detrimentul agricultorilor locali mici și mijlocii, cât și al securității alimentare locale, regionale și naționale; prin urmare, solicită UE să încurajeze guvernele țărilor în curs de dezvoltare să organizeze o reformă funciară pentru a garanta titlurile de proprietate ale agricultorilor indigeni și ale agricultorilor mici și mijlocii, în special ale agricultorilor femei, și pentru a preveni practicile de acaparare a terenurilor de către corporații;

49. subliniază că pământul trebuie să fie accesibil tuturor și că trebuie consolidate drepturile funciare, de arendă și de utilizare a terenurilor ale micilor agricultori locali, precum și accesul comunităților locale la resursele naturale, pentru a preveni noi acaparări ale terenurilor, fenomen care ia deja proporții neliniștitoare în anumite regiuni ale lumii, în special în Africa;

50. își exprimă dorința ca programele europene de susținere și de acțiune să valorifice în mod optim cunoștințele agricultorilor locali cu privire la producția alimentară;

51. încurajează adoptarea orientărilor facultative ale FAO privind achizițiile de terenuri și asigurarea implementării participative a acestora, dar solicită și reglementări stricte și obligatorii în acest domeniu la nivel național și internațional; subliniază că negocierea de contracte ar trebui să fie transparentă, permițând parlamentelor și reprezentanților aleși ai colectivităților locale și regionale să participe, după consultarea societății civile;

Marți, 27 septembrie 2011

52. consideră că este necesar să se garanteze că instituțiile și comunitățile locale dețin competențe și capacități de negociere care să le permită să asigure dezvoltarea unei agriculturi locale; propune elaborarea unui cod de conduită prin care investitorii să fie încurajați să își axeze activitățile asupra creșterii productivității agricole și asupra îmbunătățirii nivelului de trai al comunităților locale;

53. atrage atenția atât asupra achiziției de terenuri, cât și asupra obținerii autorizațiilor de pescuit de către investitorii străini; subliniază nevoia de a spori transparența și de a permite parlamentelor naționale și societății civile să participe la negocierile contractelor, precum și necesitatea întocmirii unei liste cu acordurile încheiate în domeniul public;

54. solicită să fie instituite mecanisme care să prevină eliminarea de pe piață a agricultorilor locali prin politica prețurilor, lipsindu-i de posibilitatea de a produce alimente pentru populațiile locale;

55. reamintește Comisiei și țărilor-partenere efectele pozitive ale sistemelor de producție agroecologice în ceea ce privește atenuarea schimbărilor climatice și faptul că securitatea alimentară pe termen lung depinde de modul de gestionare a impactului producției asupra mediului, astfel încât resursele naturale și rezervele alimentare să fie protejate; subliniază totuși faptul că scopul principal al ajutoarelor în domeniul agriculturii oferite regiunilor care se confruntă cu o insecuritate alimentară urgentă sau cu foamete trebuie să fie sporirea producției alimentare și îmbunătățirea accesului la hrană;

56. salută eforturile depuse de G20 în legătură cu problema volatilității prețurilor și a securității alimentare;

57. își exprimă preocuparea profundă cu privire la diminuarea resurselor naturale și la menținerea unor condiții eficace pentru producția agricolă, inclusiv în ceea ce privește calitatea solului, accesul la apă și prevenirea poluării mediului; insistă asupra faptului că toate părțile interesate, îndeosebi agricultorii, autoritățile locale și regionale și organizațiile societății civile, ar trebui să joace un rol semnificativ în elaborarea unei strategii de dezvoltare agricolă durabilă;

Coerența politicilor în favoarea dezvoltării: impactul politicilor UE asupra securității alimentare la nivel mondial

58. consideră că securitatea alimentară nu ar trebui să fie pusă în pericol de dezvoltarea agrocombustibililor; dorește, prin urmare, o abordare echilibrată, care să promoveze noua generație de agrocombustibili care utilizează deșeuri agricole și forestiere (paie și alte deșeuri obținute după recoltare, gunoi de grajd, biogaz etc.) și nu recoltele agricole, astfel încât să se evite o situație de concurență între producția alimentară și cea energetică; consideră, de asemenea, că UE ar trebui să se asigure că agrocombustibilii importați din țările în curs de dezvoltare respectă criteriile de sustenabilitate;

59. solicită să fie adoptată o perspectivă mai globală în elaborarea PAC pentru perioada de după 2013, care ar trebui să respecte principiul evitării prejudiciilor pe piețele alimentare din țările în curs de dezvoltare;

60. solicită Comisiei să efectueze o evaluare de impact a PAC care să analizeze impactul extern al acesteia asupra piețelor alimentare internaționale și asupra securității alimentare din țările în curs de dezvoltare;

61. îndeamnă Comisia să investigheze problema irosirii alimentelor în UE, întrucât se estimează că până la 40 % din produsele alimentare disponibile, inclusiv alimentele produse în țările în curs de dezvoltare și exportate către UE, sunt aruncate, și să propună măsuri eficace pentru abordarea acestei probleme și pentru îmbunătățirea practicilor de consum;

Marți, 27 septembrie 2011

62. solicită să fie eliminate treptat subvențiile la export;
63. insistă asupra necesității asigurării de către Comisie a integrării dimensiunii externe a actualei reforme a politicii comune în domeniul pescuitului în politicile de dezvoltare ale UE;
64. solicită Comisiei să garanteze respectarea Codului de conduită al FAO privind pescuitul responsabil în toate țările cu care UE a încheiat acorduri de parteneriat în domeniul pescuitului, îndeosebi în ceea ce privește recomandarea de acordare a unui acces preferențial la resurse pescarilor locali care desfășoară activități de pescuit la scară mică;
65. subliniază faptul că sectorul pescuitului este fundamental pentru securitatea alimentară și pentru ocuparea forței de muncă în multe state și că, prin urmare, toate țările în curs de dezvoltare ar trebui să fie eligibile pentru sprijinul acordat de UE acestui sector, astfel încât acestea să își dezvolte propriile industrii de pescuit sustenabile și propriile activități de cercetare, control și punere în aplicare pentru a combate pescuitul ilegal, neraportat și nereglementat;
66. solicită să se implementeze reforme care să extindă posibilitățile de acces pe piață ale țărilor în curs de dezvoltare și să le permită să fie competitive pe piețele naționale și regionale respective;
67. reamintește că Uniunea Europeană ar trebui să garanteze un maximum de coerență între politicile sale în materie de cooperare și dezvoltare și politicile sale comerciale, ținând seama atât de nevoile și interesele statelor membre, cât și de cele ale țărilor în curs de dezvoltare;
68. consideră că Uniunea Europeană ar trebui să sprijine integrarea regională și dezvoltarea durabilă a piețelor agroalimentare locale din țările în curs de dezvoltare și, în special, acordurile comerciale regionale care promovează dezvoltarea unei producții viabile și sustenabile și a unor capacități de prelucrare la nivel local, precum și să aloce o parte importantă a ajutorului său pentru dezvoltare acestui obiectiv;
69. își reiterează preocuparea cu privire la faptul că strategia comercială a UE nu duce întotdeauna la o abordare ce sprijină dezvoltarea; prin urmare, solicită acorduri comerciale echitabile și favorabile dezvoltării, întrucât acestea constituie un element esențial al unui răspuns global în ceea ce privește securitatea alimentară;
70. reamintește că asigurarea securității alimentare presupune coerența și coordonarea diferitelor politici sectoriale la nivelul Uniunii Europene, și anume a politicii de dezvoltare, a PAC, a politicii comerciale comune, a politicii în domeniul energetic și a programelor de cercetare;
71. consideră că Comisia ar trebui să sprijine culturile de proteaginoase din Uniunea Europeană pentru a asigura o mai mare autonomie pentru Uniune, contribuind, astfel, la diversificarea agriculturii în țările în curs de dezvoltare, ale căror politici agricole funcționează adesea doar pe bază de exporturi și acces la piețe externe, în detrimentul bunăstării și nevoilor comunităților locale;
72. îndeamnă Comisia să se axeze pe aspecte de dezvoltare în cadrul negocierilor în curs privind acordurile de parteneriat economic, să extindă marjele de manevră ale țărilor în curs de dezvoltare în ceea ce privește regulile comerciale și, în special, să aplice clauzele de salvagardare pentru a asigura o dezvoltare endogenă și durabilă a capacităților economice ale acestor țări; reamintește că utilizarea de către țările în curs de dezvoltare a restricțiilor la export și a măsurilor de protecție a industriilor incipiente reprezintă instrumente de dezvoltare care pot fi utilizate în vederea sporirii producției locale și a securității alimentare; solicită Comisiei să adopte o poziție fermă în favoarea dezvoltării în contextul negocierilor din cadrul OMC; solicită Comisiei să adopte o abordare bazată pe drepturile omului în cadrul negocierilor comerciale internaționale și să realizeze evaluări ale impactului pe care acordurile încheiate cu țări terțe îl au asupra drepturilor omului.

Marți, 27 septembrie 2011

73. solicită Comisiei și statelor membre să sprijine o convenție bazată pe necesități, în cadrul căreia nivelul angajamentelor donatorilor privind asistența alimentară să fie legat de nevoile cetățenilor și de volumul de achiziții locale garantate în statele care beneficiază de sprijin;

74. își exprimă profunda preocupare cu privire la lipsa de transparență în ceea ce privește informațiile puse la dispoziție și participarea părților interesate relevante în cadrul actualelor negocieri purtate de Comitetul pentru ajutor alimentar;

*

* *

75. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Declarațiile unilaterale consemnate în procesele-verbale ale reuniunilor Consiliului

P7_TA(2011)0411

Rezoluția Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la declarațiile unilaterale consemnate în procesele-verbale ale reuniunilor Consiliului (2011/2090(INI))

(2013/C 56 E/09)

Parlamentul European,

- având în vedere scrisoarea președintelui Conferinței președinților de comisie către președintele Comisiei pentru afaceri constituționale din 8 decembrie 2009,
- având în vedere Acordul interinstituțional din 22 decembrie 1998 privind orientările comune pentru calitatea redactării legislației comunitare ⁽¹⁾,
- având în vedere răspunsul Consiliului și, respectiv, cel al Comisiei la întrebările cu solicitare de răspuns scris P-3977/2010 și E-3981/2010,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale (A7-0269/2011),
- A. întrucât Curtea de Justiție deține competența clară și exclusivă de a hotărî cu privire la modul în care trebuie interpretată legislația primară sau secundară a Uniunii;
- B. întrucât Curtea de Justiție a confirmat în repetate rânduri faptul că declarațiile nu au caracter juridic obligatoriu;
- C. întrucât Consiliul are datoria de a informa pe deplin Parlamentul cu privire la poziția sa în contextul procedurilor legislative ⁽²⁾;
- D. întrucât, conform tratatului, instituțiile trebuie să coopereze unele cu altele în mod loial ⁽³⁾;
- E. întrucât declarațiile unilaterale din partea statelor membre sau Consiliului pot afecta în mod negativ competențele legislative ale Parlamentului, dăunează calității legislației Uniunii și subminează principiul certitudinii juridice;

⁽¹⁾ JO C 73, 17.3.1999, p. 1.

⁽²⁾ Articolul 294 TFUE (în primă lectură).

⁽³⁾ Articolul 13 TUE.

Marți, 27 septembrie 2011

- F. întrucât nicio declarație cuprinsă în procesele-verbale ale reuniunilor Consiliului sau ale comitetului de conciliere, în orice etapă a procedurii legislative, nu poate prevala asupra rezultatului negocierilor dintre cele două componente ale autorității legislative,
1. reafirmă faptul că afirmațiile și declarațiile care nu fac parte dintr-un text juridic, dar care se referă la acesta, indiferent dacă sunt prezentate de unul sau mai multe state membre, nu au efect juridic și pot submina coerența legislației Uniunii și interpretarea clară a acesteia;
 2. insistă asupra faptului că declarațiile unilaterale nu trebuie să diminueze sau să compromită necesitatea respectării sistematice de către toate statele a disciplinei în ceea ce privește publicarea tabelor de corespondență, stabilind căile și mijloacele de transpunere a legislației UE în dreptul intern, în vederea unei puneri în aplicare eficiente și transparente a legislației în întreaga Uniune;
 3. solicită ca toate declarațiile să fie comunicate Parlamentului și ca declarațiile statelor membre să nu fie publicate în seria L a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene;
 4. solicită Consiliului să transmită simultan Parlamentului, parlamentelor naționale și guvernelor statelor membre procesele-verbale ale părții legislative din cadrul reuniunilor sale;
 5. își rezervă dreptul de a utiliza orice instrument juridic aflat la dispoziția sa, în cazul în care declarațiile unilaterale au intenția deliberată de a produce efecte juridice;
 6. solicită Consiliului și Comisiei să inițieze negocieri cu Parlamentul, în temeiul articolului 295 TFUE, în vederea actualizării Declarației comune privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie (în prezent, procedura legislativă ordinară), pentru a ține cont de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și a delimita în mod clar domeniul de aplicare al declarațiilor unilaterale;
 7. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

O nouă politică comercială pentru Europa în conformitate cu strategia EUROPA 2020

P7_TA(2011)0412

Rezoluția Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la o nouă politică comercială pentru Europa în conformitate cu Strategia EUROPA 2020 (2010/2152(INI))

(2013/C 56 E/10)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, intitulată „Comerț, creștere și afaceri internaționale - Politica comercială – componentă cheie a strategiei UE 2020” (COM(2010)0612),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „UE 2020: o strategie europeană pentru o creștere inteligentă, sustenabilă și favorabilă incluziunii”(COM(2010)2020),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Europa globală: concurența în lume. O contribuție la strategia Uniunii Europene pentru creștere și locuri de muncă”, (COM(2006)0567),
- având în vedere Rezoluția sa din 17 februarie 2011 referitoare la Europa 2020 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0068.

Marți, 27 septembrie 2011

- având în vedere Rezoluția sa din 11 mai 2011 referitoare la stadiul actual al negocierilor privind Acordul de liber schimb UE-India ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 mai 2011 referitoare la relațiile comerciale dintre UE și Japonia ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 iunie 2011 referitoare la relațiile comerciale dintre UE și Canada ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 aprilie 2011 referitoare la viitoarea politică europeană în domeniul investițiilor internaționale ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 februarie 2011 referitoare la Acordul de liber schimb dintre Uniunea Europeană și Republica Coreea ⁽⁵⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 mai 2009 către Consiliu, Parlamentul European și Comitetul Economic și Social European, intitulată „Contribuind la dezvoltarea durabilă: rolul comerțului echitabil și al sistemelor neguvernamentale de asigurare a durabilității comerciale” (COM(2009)0215),
- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 privind politica comercială internațională în contextul imperativelor legate de schimbările climatice ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la drepturile omului și standardele sociale și de mediu în acordurile comerciale internaționale ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor în acordurile comerciale internaționale ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 21 octombrie 2010 referitoare la relațiile comerciale ale UE cu America Latină ⁽⁹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 21 septembrie 2010 referitoare la relațiile economice și comerciale cu Turcia ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 iunie 2010, referitoare la UE 2020 ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 26 martie 2009 referitoare la acordul de liber schimb UE-India ⁽¹²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 5 februarie 2009 referitoare la relațiile economice și comerciale cu China ⁽¹³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 5 februarie 2009 referitoare la consolidarea rolului IMM-urilor europene în comerțul internațional ⁽¹⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 18 decembrie 2008 referitoare la impactul contrafacției asupra comerțului internațional ⁽¹⁵⁾,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0224.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0225.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0257.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0141.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0063.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0445.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0434.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0446.

⁽⁹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0387.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0324.

⁽¹¹⁾ JO C 236 E, 12.8.2011, p. 57.

⁽¹²⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 166.

⁽¹³⁾ JO C 67 E, 18.3.2010, p. 132.

⁽¹⁴⁾ JO C 67 E, 18.3.2010, p. 101.

⁽¹⁵⁾ JO C 45 E, 23.2.2010, p. 47.

Marți, 27 septembrie 2011

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 17 octombrie 2008 intitulată „Regiunile ultraperiferice: un atu pentru Europa”,
- având în vedere Rezoluția sa din 4 septembrie 2008 privind comerțul cu servicii ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 mai 2008 privind comerțul cu materii prime și produse de bază ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 aprilie 2008 intitulată „Spre o reformă a Organizației Mondiale a Comerțului” ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 19 februarie 2008 privind strategia UE pentru ameliorarea accesului pe piețele externe pentru întreprinderile europene ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 decembrie 2007 privind relațiile economice și comerciale cu Coreea ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 mai 2007 privind Europa globală – aspecte externe ale competitivității ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 octombrie 2006 referitoare la relațiile economice și comerciale între UE și Mercosur în vederea încheierii unui Acord de asociere interregional ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 28 septembrie 2006 referitoare la relațiile economice și comerciale ale UE cu India ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 1 iunie 2006 referitoare la relațiile economice transatlantice UE-SUA ⁽⁹⁾,
- având în vedere concluziile Președinției în urma reuniunii Consiliului European din 17-18 iunie 2010,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional și avizul Comisiei pentru dezvoltare, al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, precum și cel al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A7-0255/2011),

Cota Uniunii și a Statelor Unite în PIB-ul mondial relativ este în scădere ⁽¹⁰⁾, în vreme ce țările emergente își cresc rapid performanțele

- A. întrucât, în timp ce în 2000, anul lansării Strategiei de la Lisabona, Uniunea reprezenta 25 % din PIB-ul mondial (măsurat la paritatea puterii de cumpărare - PPC), se estimează în prezent că UE va reprezenta numai 18 % din PIB-ul mondial în 2020, ceea ce înseamnă o scădere cu 28 % a performanței sale economice relative;
- B. întrucât, în timp ce cele două economii cele mai dezvoltate, și anume Uniunea Europeană și Statele Unite, reprezentau 48 % din PIB-ul mondial în 2000 (la PPP), acum se estimează că acestea vor reprezenta în 2020 35 % din PIB-ul mondial, ceea ce înseamnă o scădere cu 27 % a performanței lor economice comune relative;

⁽¹⁾ JO C 295 E, 4.12.2009, p. 67.

⁽²⁾ JO C 279 E, 19.11.2009, p. 5.

⁽³⁾ JO C 259 E, 29.10.2009, p. 77.

⁽⁴⁾ JO C 184 E, 6.8.2009, p. 16.

⁽⁵⁾ JO C 323 E, 18.12.2008, p. 520.

⁽⁶⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 128.

⁽⁷⁾ JO C 308 E, 16.12.2006, p. 182.

⁽⁸⁾ JO C 306 E, 15.12.2006, p. 400.

⁽⁹⁾ JO C 298 E, 8.12.2006, p. 235.

⁽¹⁰⁾ „Convergence, Catch Up and Overtaking”, PwC, 2010.

Marți, 27 septembrie 2011

- C. întrucât, în timp ce cele două economii emergente cele mai mari, și anume China și India, reprezentau 10 % din PIB-ul mondial în 2000 (la PPP), se estimează în prezent că acestea vor reprezenta 25 % din PIB-ul mondial în 2020, ceea ce înseamnă o creștere cu 150 % a performanței lor economice relative;

Această scădere relativă a PIB-ului Uniunii este reflectată în performanțele sale comerciale ⁽¹⁾

- D. întrucât Uniunea reprezenta 19 % din exportul mondial de bunuri în 1999, dar numai 17,1 % în 2009, ceea ce înseamnă o reducere cu 10 % a performanței sale relative în materie de export;
- E. întrucât Uniunea reprezenta 19,5 % din importul mondial de bunuri în anul 1999 și numai 17,6 % în 2009, ceea ce înseamnă o reducere cu 10 % a performanței sale relative în materie de import;
- F. întrucât cota reprezentată de exportul de servicii a crescut de la 26,7 % la 30,2 % în performanțele globale de export ale Uniunii între 1999 și 2009 ⁽²⁾;
- G. întrucât 50 de țări (30, dacă UE este considerată o singură entitate) reprezintă 80 % din comerțul mondial;

Schimbările demografice ⁽³⁾ au de asemenea o influență asupra performanțelor economice

- H. întrucât se estimează că populația Uniunii va crește cu aproape 5 % până în anul 2035 și că ulterior se va înregistra un declin constant și întrucât se estimează că populația de vârstă activă din Uniune va scădea începând cu anul 2010;

Economia Uniunii este dependentă în foarte mare măsură de participarea la creșterea externă

- I. întrucât creșterea economică, prosperitatea, locurile de muncă și menținerea modelului social european sunt aspecte legate între ele și care se susțin reciproc;
- J. întrucât Comisia estimează că, până în 2015, 90 % din creșterea economică mondială va fi generată în afara Uniunii;
- K. întrucât deschiderea comerțului duce la o productivitate mai mare, contribuie la creșterea competitivității externe, ar putea contribui imediat la peste 1,5 % din creșterea economică directă și ar putea aduce beneficii semnificative consumatorilor;
- L. întrucât Comisia estimează că 18 % din forța de muncă a Uniunii, adică 36 de milioane de locuri de muncă, este dependentă de performanțele comerciale ale Uniunii și întrucât relația dintre deschiderea comerțului și ocuparea forței de muncă din ultimii 10 ani arată că deschiderea comerțului este strâns legată de ocuparea forței de muncă și de crearea de locuri de muncă;
- M. întrucât, având în vedere estimările demografice ale Uniunii și efectele lor negative asupra potențialului de creștere, este extrem de important să fie exploatat potențialul de creștere inerent creșterii productivității și comerțului exterior și să se beneficieze de acesta;

⁽¹⁾ Date Eurostat.

⁽²⁾ Eurostat, Service Trade al ONU.

⁽³⁾ Comisia Europeană, Raportul referitor la îmbătrânirea populației, 2009; Întâlnirea de lucru Eurostat/UNECE, 2010.

Marți, 27 septembrie 2011

O viitoare strategie europeană privind politica comercială ar trebui să ia în considerare specificitățile industriilor și ale teritoriilor UE și dependența de creșterea externă

- N. întrucât Comunicarea Comisiei intitulată „Comerț, creștere și afaceri internaționale” propune măsuri adecvate pe termen scurt, dar nu reușește să antreneze o reflecție asupra rolului viitor al Uniunii într-o lume schimbată;
- O. întrucât Comisia a prezentat o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții tranzitorii pentru acordurile bilaterale de investiții încheiate între state membre și țări terțe, ca parte a politicii de investiții a UE,

Parlamentul s-a așteptat să primească o viitoare strategie comercială reală, care să țină seama de evoluțiile pe termen mediu și lung și să nu se bazeze pe ipoteza falsă a unui status quo continuu pe scena comerțului mondial

1. salută, în general, obiectivele triple ale Strategiei Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, sustenabilă și favorabilă incluziunii și Comunicarea Comisiei intitulată „Comerț, creștere și afaceri internaționale”; solicită Comisiei să prezinte o strategie comercială și de investiții inovatoare și orientată către viitor, care să țină seama de noile provocări cu care se va confrunta Uniunea;
2. regretă faptul că multe obiective ale Strategiei „Europa globală” nu au fost atinse încă și s-ar fi așteptat la o analiză mai critică a strategiei în vederea unei mai bune înțelegeri a anumitor eșecuri;
3. insistă asupra faptului că Uniunea are nevoie de o strategie comercială coerentă pe termen lung pentru a ține seama de provocările viitoare și, în special, de principalele țări emergente; insistă asupra faptului că o astfel de strategie ar trebui să se bazeze pe o analiză detaliată a tendințelor actuale ale comerțului mondial, pe dezvoltarea internă și externă a Uniunii, precum și pe diversitatea întreprinderilor europene, a know-how-ului lor și a progreselor tehnologice făcute de acestea; regretă faptul că respectiva comunicare nu reușește să ofere o previziune detaliată a modului în care „lumea comercială” ar putea arăta dintr-o perspectivă de planificare strategică pe 15-20 de ani; consideră că această analiză ar trebui să identifice ambițiile Comisiei în ceea ce privește relațiile sale comerciale bilaterale în această perioadă, inclusiv o strategie geografică distinctă, de exemplu, prin crearea de noi acorduri sau obiective de eliminare a barierei tarifare și netarifare cu principalii săi parteneri comerciali;
4. solicită Comisiei să formuleze astfel de previziuni ca bază și să propună o strategie comercială revizuită pe termen mediu și lung până în vara anului 2013, întrucât Comunicarea privind comerțul, creșterea și afacerile internaționale nu conține aceste elemente;

Parlamentul European este conștient de faptul că politica comercială nu reprezintă un scop în sine

5. reamintește tuturor părților interesate că o politică comercială modernă trebuie să ia în considerare alte domenii de politică, cum ar fi:
- (a) drepturile omului;
 - (b) asigurarea și crearea de locuri de muncă;
 - (c) drepturile lucrătorilor și standardele fundamentale de muncă convenite la nivelul OIM;
 - (d) responsabilitatea socială a întreprinderilor;

Marți, 27 septembrie 2011

- (e) politica agricolă;
- (f) politica de mediu;
- (g) schimbările climatice;
- (h) lupta împotriva sărăciei în interiorul și în afara UE;
- (i) politica de dezvoltare;
- (j) protecția intereselor și drepturilor consumatorilor;
- (k) securitatea aprovizionării cu materii prime și energie;
- (l) politica externă;
- (m) politica de vecinătate;
- (n) politica industrială;
- (o) protecția drepturilor de proprietate, inclusiv a drepturilor de proprietate intelectuală;
- (p) promovarea statului de drept;

6. subliniază faptul că principiile exprimate în rezoluțiile din 25 noiembrie 2010 adoptate de Parlamentul European cu o largă majoritate referitoare la drepturile omului și standardele sociale și de mediu în acordurile comerciale internaționale ⁽¹⁾, la responsabilitatea socială a întreprinderilor în acordurile comerciale internaționale ⁽²⁾ și, respectiv, la politica comercială internațională în contextul imperativelor legate de schimbările climatice ⁽³⁾, ar trebui să fie luate în considerare la nivel orizontal, iar includerea standardelor sociale, de mediu și în materie de drepturile omului ar trebui să devină obligatorie în toate acordurile de liber schimb;

7. consideră că realizarea obiectivelor climatice este posibilă numai prin cooperarea cu principalii parteneri comerciali ai UE care, totodată, sunt cei mai mari emițători de CO₂;

8. subliniază faptul că, deși politica comercială nu ar trebui să fie împovărată cu probleme care nu sunt direct legate de comerțul internațional, aceasta nu poate fi abordată fără să se țină seama de aspectele interconectate și subliniază necesitatea găsirii unui echilibru între obiectivele comerciale ale UE și celelalte aspecte ale politicii sale externe, precum strategia de mediu, obiectivele umanitare și angajamentele anterioare ale UE de a asigura coerența politicilor în favoarea dezvoltării; solicită Comisiei să acorde o prioritate ridicată intereselor comerciale ale UE în raport cu partenerii săi comerciali atunci când negociază acorduri comerciale și să asigure o mai bună coordonare între instituții și în cadrul fiecăreia dintre acestea atunci când se ocupă de probleme comerciale;

9. îndeamnă ca acordurile comerciale bilaterale și multilaterale viitoare să facă parte integrantă dintr-o strategie industrială pe termen lung a UE, în special în vederea reînnoirii și consolidării durabile a bazei industriale și a locurilor de muncă aferente din Uniunea Europeană;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0434.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0446.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0445.

Marți, 27 septembrie 2011

10. subliniază faptul că politica comercială este un element important al noii politici industriale a Uniunii și că schimburile comerciale ar trebui să se bazeze pe o concurență globală echitabilă și pe o reciprocitate deplină pentru a menține o bază de producție sănătoasă în Europa;

Parlamentul preferă în mod clar o abordare multilaterală în cadrul OMC

11. reiterează faptul că sistemul comercial multilateral, reprezentat de OMC, rămâne de departe cel mai bun cadru pentru asigurarea unui comerț liber și echitabil la nivel global; consideră, totuși, că sistemul OMC ar trebui reformat, în special organul său de soluționare a litigiilor, pentru a-i crește eficacitatea; de asemenea, consideră că UE ar trebui să elaboreze propuneri pentru a consolida OMC și pentru a extinde capacitatea acesteia de reglementare asupra unor noi domenii de politică comercială, inclusiv prin garantarea faptului că normele OMC sunt interpretate și elaborate astfel încât să vină în sprijinul angajamentelor asumate în acordurile multilaterale de mediu;

12. regretă faptul că, nici după 10 ani, Runda de la Doha nu a putut fi încheiată și că, în prezent, încheierea negocierilor, deși necesară și dezirabilă, pare foarte puțin probabilă; își reafirmă sprijinul puternic pentru finalizarea cu succes a Runde de dezvoltare de la Doha, având în vedere faptul că o încheiere de succes a negocierilor ar trebui să reflecte schimbările survenite în modelele comerciale mondiale și în distribuția beneficiilor comerțului mondial de la lansarea Runde, ținând seama și de necesitatea unui text echilibrat al NAMA care să garanteze accesul la piețe emergente precum India, China și țările ASEAN și care să împiedice, în același timp, economiile emergente să folosească flexibilitatea NAMA pentru a proteja sectoare-cheie specifice prin menținerea unor tarife ridicate;

Parlamentul consideră că acordurile de liber schimb sunt instrumente importante pentru accesul pe piață

13. reiterează faptul că toate noile acorduri de liber schimb (ALS) încheiate de UE ar trebui să fie compatibile cu normele OMC, cuprinzătoare, ambițioase, inclusiv în domeniul dezvoltării durabile, echilibrate și ar trebui să conducă la un real acces reciproc pe piață și să depășească atât angajamentele multilaterale existente, cât și pe cele preconizate să rezulte din încheierea cu succes a Agendei de dezvoltare de la Doha; salută progresele înregistrate în unele negocieri; în același timp, regretă faptul că cea mai mare parte a negocierilor nu au fost încheiate încă; solicită Comisiei să analizeze ce s-ar putea face sau modifica în scopul de a încheia mai bine și mai repede negocierile în curs cu privire la ALS, fără a sacrifica însă interesele europene, întrucât conținutul trebuie să prevaleze întotdeauna asupra calendarului; solicită Comisiei să analizeze posibilele consecințe asupra locurilor de muncă, în special pentru a adapta mandatele de negociere în scopul de a încheia ALS care să aducă beneficii pe termen lung pentru creșterea economică în UE; solicită Comisiei să analizeze posibilitatea de a include mecanismele OMC de soluționare a litigiilor în acordurile bilaterale de liber schimb; solicită Comisiei să reducă efectul „bolului de spaghete”, de exemplu prin negocierea unor reguli de origine multilaterale; solicită integrarea unui capitol referitor la sustenabilitate, legat de clauzele de salvagardare, care să acopere domenii precum comerțul, mediul, producția și procesarea în cadrul ALS;

14. reamintește Comisiei să realizeze, într-un cadru care stabilește prioritățile comerciale sub forma unui calendar și a unor zone geografice strategice, o evaluare ex ante riguroasă, imparțială și obiectivă a intereselor europene înainte de a decide cu privire la viitorii parteneri pentru ALS și la mandatele de negociere; subliniază faptul că ALS ar trebui să fie negociate numai cu țări care prezintă un interes economic și care respectă principii-cheie precum reciprocitatea, principiul „zero pentru zero” în eliminarea progresivă a tarifelor, eliminarea barierelor netarifare, interzicerea regimurilor de rambursare a drepturilor și aplicarea uniformă a unui prag ridicat pentru regulile de origine; reamintește Comisiei și Consiliului să ia serios în considerare punctele de vedere ale Parlamentului atunci când decide cu privire la mandate; solicită Comisiei să efectueze ample evaluări de impact, în special ale impactului asupra diferitelor sectoare și industrii din UE, prin consultări aprofundate cu toate părțile interesate, înainte de finalizarea negocierilor și regulat, pe durata acordului; atrage atenția Comisiei și Consiliului că, dacă doresc ca Parlamentul să își exercite în mod responsabil competența de aprobare, acestea trebuie să implice Parlamentul în fiecare etapă, încă de la decizia asupra mandatului de negociere și în fiecare rundă de negocieri;

Marți, 27 septembrie 2011

Parlamentul European solicită rezultate mai multe și mai bune de la dialogurile la nivel înalt cu parteneri comerciali importanți, cum ar fi SUA, China, Japonia și Rusia

15. subliniază importanța progresului în relațiile noastre comerciale cu parteneri comerciali importanți, cum ar fi SUA, China, Japonia și Rusia, care să vizeze eliminarea barierelor tarifare și netarifare, în special în ceea ce privește standardele tehnice, drepturile de proprietate intelectuală, accesul pe piață, achizițiile publice și furnizarea de materii prime; regretă însă faptul că progresele înregistrate până acum în aceste domenii sunt insuficiente; prin urmare, îndeamnă Comisia să adopte o abordare mai proactivă în cadrul negocierilor în vederea unui progres reușit în relațiile noastre comerciale cu aceste țări și îi încurajează pe partenerii noștri comerciali să facă același lucru;

16. subliniază că este important ca relațiile economice transatlantice să fie consolidate în continuare, fără a amenința politicile UE în domenii precum standardele de mediu, diversitatea culturală, drepturile sociale și serviciile publice; acordă o importanță deosebită realizării de progrese majore în ceea ce privește cea mai importantă relație comercială din lume, în special în ceea ce privește standardele și barierele tehnice din calea comerțului; salută relansarea Consiliului Economic Transatlantic (CET) și consideră că, pentru a avea succes, dialogul trebuie să fie intensificat în continuare la toate nivelurile și că trebuie să se organizeze în mod mai regulat întâlniri la nivel înalt între Comisie, Parlamentul European și omologii lor din Statele Unite; sugerează ca Uniunea Europeană și Statele Unite să conlucreze la crearea unei „Inițiative transatlantice pentru creștere și locuri de muncă”, evolutivă și cuprinzătoare, care să includă planuri de eliminare, până în 2020, a barierelor netarifare în calea comerțului și investițiilor („piața transatlantică”), tinzând către tarife de nivel zero la unele categorii de produse, așa cum a propus Camera de Comerț a SUA la începutul acestei luni; consideră că această inițiativă ar trebui să fie inclusă pe ordinea de zi a următoarelor reuniuni ale CET și a summit-ului UE-SUA;

17. solicită Comisiei să realizeze un studiu de impact complet cu privire la avantajele și dezavantajele pentru diferitele sectoare industriale și pentru ocuparea forței de muncă în Europa pentru a putea face progrese în ceea ce privește dialogul economic și comercial la nivel înalt cu China; subliniază că strategia comercială a UE față de China trebuie să fie bazată pe luarea în considerare a intereselor europene, în special în ceea ce privește drepturile de proprietate intelectuală, accesul pe piață, achizițiile publice, materiile prime și respectarea principiului reciprocității; consideră că, în cazul în care dorește să evite recursul la instrumente de protecție comercială, China trebuie să își respecte obligațiile din cadrul OMC; insistă ca Uniunea să utilizeze în mod mai sistematic instrumentele juridice adecvate în cazul în care China nu își respectă obligațiile;

18. salută rezolvarea problemelor bilaterale restante legate de aderarea Rusiei la OMC și consideră că aderarea rapidă a Rusiei la OMC este o prioritate-cheie; salută, de asemenea, negocierile bilaterale asupra unui acord global UE-Rusia și îndeamnă Rusia să îmbunătățească mediul comercial pentru operatorii Uniunii în Rusia;

19. constată că Parlamentul este interesat de îmbunătățirea relațiilor comerciale dintre UE și Japonia prin eliminarea barierelor netarifare din calea comerțului și a investițiilor, ca prim pas; este nemulțumit de progresul nesemnificativ înregistrat în acest domeniu în ultimii ani; solicită Comisiei ca, înainte de a-și asuma orice angajamente, să prezinte în timp util Parlamentului o evaluare globală de impact a unui acord de liber schimb UE-Japonia, împreună cu posibilele avantaje și dezavantaje;

20. recunoaște realizările strategiei de acces pe piețe și faptul că au fost evitate măsurile protecționiste în timpul crizei financiare; salută, prin urmare, strategia de acces pe piețe și cooperarea strânsă dintre Comisie, statele membre și părțile interesate; invită totuși Comisia și statele membre să depună mai multe eforturi pentru a promova și încuraja utilizarea inițiativelor și a instrumentelor disponibile actuale, precum „baza de date privind accesul pe piață” și „biroul de asistență pentru exporturi”, astfel încât cetățenii și IMM-urile să poată profita pe deplin de relațiile comerciale ale UE;

Marți, 27 septembrie 2011

21. subliniază faptul că principalul motiv pentru reușita economică a UE este activitatea diverselor operatori economici, inclusiv a IMM-urilor și a întreprinderilor multinaționale; prin urmare, îndeamnă Comisia să reprezinte nevoile și interesele specifice ale diferiților operatori economici în toate negocierile comerciale și în noile reglementări interne;

Pe de altă parte însă, în calitatea sa de economie relativ deschisă, Uniunea are nevoie de instrumente eficace de protecție comercială

22. reiterează că o continuare a liberalizării comerțului presupune menținerea capacității UE de a se proteja împotriva practicilor comerciale neloiale; consideră deci că instrumentele de protecție comercială sunt o componentă indispensabilă a strategiei UE, dar că ele nu ar trebui niciodată utilizate cu rea-credință din motive protecționiste; salută toate eforturile depuse pentru raționalizarea și accelerarea acestor instrumente, inclusiv prin îmbunătățirea transparenței, a predictibilității și a accesibilității pentru industria din Uniune, în special pentru IMM-uri (de exemplu, instrumentul de depunere de plângeri al biroului de asistență pentru chestiuni referitoare la accesul pe piață);

Competitivitatea și succesul economic al UE nu pot exista fără servicii și fără investiții străine directe bine protejate

23. subliniază că potențialul bunurilor și al serviciilor a crescut foarte mult în cadrul comerțului internațional, dar reiterează faptul că accesul pe piață și eliminarea barierelor comerciale la nivelul OMC și în cadrul negocierilor aferente ALS nu au fost în măsură să țină pasul cu aceste evoluții; este conștient de faptul că numeroase bariere din calea comerțului cu bunuri și servicii pot fi cauzate în special de reglementările naționale; reamintește faptul că orice liberalizare suplimentară în acest domeniu nu trebuie să submineze capacitatea de a dezvolta actualele și viitoarele servicii de interes general, care reprezintă un element esențial al dezvoltării durabile în orice țară;

24. solicită Comisiei să ia toate măsurile necesare pentru ca partenerii noștri comerciali să acorde un acces mai bun pe piață prestatorilor noștri de servicii în țările industrializate sau în principalele economii emergente, având în vedere faptul că piața internă a UE este deja destul de deschisă pentru prestatorii străini de servicii; constată totuși că unele servicii publice trebuie să rămână excluse, pe baza diversităților culturale naționale sau regionale;

25. consideră că protecția investitorilor trebuie să fie o primă prioritate în contextul viitoarei politici europene de investiții și consideră că și capacitatea de reglementare publică trebuie să fie garantată și protejată; prin urmare, solicită Comisiei să garanteze securitatea juridică a protecției investitorilor UE; invită Consiliul să prezinte Comisiei mandate pentru viitoarele acorduri de investiții, ținând seama de opiniile și pozițiile Parlamentului, așa cum sunt descrise în Rezoluția din 6 aprilie 2011 referitoare la viitoarea politică europeană în domeniul investițiilor internaționale ⁽¹⁾;

26. reamintește faptul că UE are legături istorice cu Africa, America Latină și Asia și, prin urmare, că ar trebui să aibă o politică de investiții adecvată față de aceste regiuni, care să asigure dezvoltarea durabilă;

27. recunoaște faptul că deplasarea temporară a persoanelor fizice (Modul IV) joacă un rol important în cadrul negocierilor bilaterale purtate de UE; consideră că este important ca Modul IV să nu submineze principiul negocierii colective și legislația privind salariul minim;

Parlamentul solicită reciprocitate pozitivă pe piețele internaționale de achiziții publice

28. regretă faptul că gradul mare de deschidere a piețelor de achiziții publice din UE la toate nivelurile guvernamentale nu este, în multe cazuri, egalat de un acces proporțional pentru furnizorii din UE în străinătate; subliniază faptul că unele servicii publice trebuie să rămână excluse, pe baza diversităților culturale naționale sau regionale;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0141.

Marți, 27 septembrie 2011

29. solicită Comisiei să lucreze în direcția accesului reciproc pozitiv în acest sector economic important, ținând seama de faptul că prioritatea clară în accesul reciproc nu este de a închide piețele europene, ci de a deschide piețele străine de achiziții publice;

Parlamentul solicită eforturi ambițioase de combatere a barierelor de reglementare - în interiorul și în afara Europei

30. subliniază importanța crescândă a aspectelor de reglementare pentru comerțul internațional și, prin urmare, solicită o mai mare coerență între normele și practicile UE și cele ale principalilor noștri parteneri comerciali, înțelegându-se foarte clar faptul că acest lucru nu ar trebui să dilueze standardele UE, ci să conducă la o mai bună acceptare a standardelor multilaterale existente;

31. subliniază că armonizarea standardelor internaționale și a practicilor de certificare cu cele ale țărilor terțe nu poate fi realizată cu prețul scăderii nivelului standardelor tehnice, de sănătate și de siguranță și de protecție a consumatorilor; invită Comisia să protejeze standardele UE și să asigure punerea lor efectivă în aplicare față de importatorii și de operatorii economici care își comercializează bunurile în Europa;

32. sprijină propunerea prezentată în Actul privind piața unică referitoare la convergența reglementărilor cu principalii parteneri comerciali ai UE, în special în domeniile legate de protecția consumatorilor și a mediului, de bunăstarea animalelor și de standardele de sănătate și de muncă; subliniază importanța adoptării de standarde internaționale la înalt nivel în aceste domenii cruciale; confirmă că politicile privind standardizarea, recunoașterea reciprocă, licențele, serviciile și accesul la piața de achiziții publice ar trebui să constituie nucleul negocierilor legate de ALS;

33. solicită Comisiei să includă aspectul competitivității la nivel internațional în toate evaluările de impact aferente propunerilor legislative noi;

34. reamintește Comisiei Europene că trebuie să acorde o atenție deosebită, nu numai în viitoarele acorduri de parteneriat comercial, problemei barierelor netarifare și de reglementare aplicate de numeroase state, inclusiv de state membre ale OMC, în ceea ce privește exporturile europene; subliniază faptul că, în cursul negocierilor, trebuie să fie prevăzute instrumente de intervenție orientate către restabilirea reciprocității și a condițiilor de echilibru între părți în cazul în care se adoptă măsuri unilaterale (bariere netarifare), chiar dacă ele au doar un caracter administrativ (certificate, inspecții), măsuri care pot să ducă la un dezavantaj competitiv pentru întreprinderile din UE și la un dezechilibru al condițiilor de exploatare; invită Uniunea Europeană să inițieze la nivel internațional o cooperare în materie de reglementare pentru a favoriza echivalarea și convergența standardelor internaționale, limitând astfel litigiile și costurile comerciale aferente;

Parlamentul este angajat în lupta împotriva sărăciei în interiorul și în afara UE

35. reamintește angajamentul Parlamentului față de comerțul liber și echitabil; consideră că nu numai statele membre, ci și Uniunea ca întreg au o responsabilitate socială; consideră că atât fondurile de coeziune ale UE, cât și Fondul de ajustare la globalizare trebuie să fie folosite și dezvoltate în continuare în interesul oamenilor și să susțină mai departe crearea de noi locuri de muncă competitive în cadrul Uniunii;

36. reamintește faptul că microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii reprezintă 99 % din toate întreprinderile din UE și că ele au un potențial important de inovare și de creare de locuri de muncă; consideră, prin urmare, că politicile interne și externe ar trebui să se concentreze în mai mare măsură asupra nevoilor specifice ale acestor întreprinderi în vederea creșterii competitivității lor; subliniază că trebuie să se pună un accent special pe îmbunătățirea accesibilității și transparenței fondurilor de coeziune ale UE cu scopul de a stimula competitivitatea IMM-urilor;

Marți, 27 septembrie 2011

37. constată că, în ceea ce privește politica externă, Parlamentul European sprijină Comisia în obiectivul acesteia de a promova, printre altele, dezvoltarea durabilă, comerțul liber și echitabil, standardele internaționale în materie de muncă și munca decentă, de exemplu prin negocierea de acorduri de parteneriat economic, care combină interesele europene și interesele țărilor ACP; subliniază faptul că politica comercială trebuie să promoveze dezvoltarea, să permită o mai bună cooperare regională, să încurajeze investițiile și să îmbunătățească guvernanta economică, reamintind tuturor părților interesate că alte regiuni ale globului au demonstrat modul în care comerțul poate contribui la bunăstare; solicită Comisiei o abordare integrată cu privire la politicile comercială, externă, de dezvoltare, socială, agricolă și de mediu; reiterează solicitarea sa anterioară adresată Comisiei de a asigura politici coordonate în sprijinul comerțului echitabil;

38. reamintește faptul că, în cadrul noii sale strategii comerciale, susținerea dezvoltării interne a regiunilor ultraperiferice prezintă un interes deosebit pentru UE, având în vedere biodiversitatea și localizarea lor geografică care oferă UE acces la mare, la păduri tropicale, precum și la zone de teste și cercetări spațiale;

39. invită Comisia, în ceea ce privește acordurile de parteneriat economic, să respecte rezoluțiile anterioare ale Parlamentului referitoare la nevoia de a da dovadă de flexibilitate în negocierile cu partenerii noștri și de a-și onora angajamentele referitoare la acordarea unui tratament special și diferențiat țărilor în curs de dezvoltare;

40. ia act de faptul că Parlamentul intenționează să adopte un nou sistem generalizat de preferințe (SGP) care ar trebui să se concentreze mai bine asupra modului în care țările care au cea mai mare nevoie de acest sistem și care respectă cerințele noastre de tip „Comerț și...” pot beneficia de SGP;

41. solicită Comisiei să analizeze posibilitatea de a adopta măsuri de ajutor comercial de urgență pentru țările afectate de dezastre naturale și de conflicte în vederea reconstruirii economiilor acestora; solicită Comisiei să prezinte exemple concrete de măsuri care ar putea aduce soluții pe termen scurt într-o situație de urgență și care ar putea avea un impact asupra dezvoltării pe termen mediu și lung înainte de a solicita aprobarea Parlamentului pentru aceste măsuri;

42. subliniază faptul că politica comercială externă trebuie să protejeze capacitatea UE de a menține un sector agricol solid pentru a asigura securitatea și suveranitatea alimentară pentru cei 500 de milioane de consumatori din UE;

Parlamentul European cere să fie asigurată o aprovizionare durabilă și neperturbată cu materii prime

43. invită Comisia să urmeze o strategie consecventă, sustenabilă, cuprinzătoare și transsectorială în ceea ce privește materiile prime cu scopul de a preveni și a elimina practicile comerciale neloiale, cum ar fi restricțiile la export, taxele de export și așa-numitele mecanisme ale prețurilor duble la nivel multilateral și bilateral, recunoscând însă că, în anumite condiții, restricțiile la export pot fi considerate importante pentru sprijinirea obiectivelor de dezvoltare, pentru protecția mediului sau pentru exploatarea sustenabilă a resurselor naturale în țările în curs de dezvoltare mai sărace cum ar fi țările cel mai puțin dezvoltate și statele insulare mici în curs de dezvoltare; invită Comisia să își diversifice furnizorii de materii prime și să încheie acorduri bilaterale pe termen lung în acest domeniu; consideră că această politică trebuie să țină seama de politica de dezvoltare a UE și de obiectivele de dezvoltare ale acordurilor de parteneriat economic;

44. subliniază importanța implicării societății civile în acordurile de liber schimb; sprijină inițiativa luată de Comisie în cadrul negocierilor pentru acordul de liber schimb dintre UE și Coreea de a crea un grup consultativ intern care să permită implicarea societății civile; solicită Comisiei să dezvolte această inițiativă în cadrul viitoarelor acorduri de liber schimb;

Marți, 27 septembrie 2011

45. îndeamnă Comisia să mențină o poziție fermă cu privire la eliminarea restricțiilor la export, a taxelor de export și a așa-numitelor mecanisme ale prețurilor duble în toate viitoarele acorduri bilaterale de liber schimb; îndeamnă Comisia să se angajeze în cadrul OMC în negocierea unor norme multilaterale clare;

46. îndeamnă Comisia nu numai să se plângă cu privire la comportamentul inacceptabil al unor parteneri comerciali, ci și să reacționeze într-un mod adecvat și riguros în această privință; reamintește Comisiei faptul că, în afară de politica comercială, există alte politici, cum ar fi cele de agricultură, mediu, dezvoltare, cercetare și afaceri externe, care trebuie să susțină o politică comună privind aprovizionarea cu materii prime; insistă asupra necesității de a sprijini și dezvolta activitățile de cercetare, în special în domeniul chimiei biovegetale și al reciclării substanțelor chimice, pentru a reduce dependența UE de țările furnizoare de materii prime și de pământuri rare;

Este necesară o mai bună cooperare vamală în interiorul și în afara UE

47. sprijină inițiativa Comisiei de a consolida cooperarea vamală internațională în cadrul Organizației Mondiale a Vămirilor și la nivel bilateral pentru a eficientiza procedurile vamale, pentru a reduce costurile pentru comercianți și pentru a aborda mai bine provocările legate de securitate, siguranță și drepturile de proprietate intelectuală;

48. invită Comisia și statele membre să acorde o atenție deosebită ideii de a înființa un serviciu vamal unificat al UE pentru o aplicare mai eficace a normelor și a procedurilor vamale pe întreg teritoriul vamal al UE;

Parlamentul solicită o protecție adecvată a drepturilor de proprietate intelectuală, care să aibă în vedere și interesele celor mai săraci

49. subliniază faptul că contrafacerea conduce la pierderi de locuri de muncă și subminează inovarea, precum și faptul că protecția adecvată a drepturilor de proprietate intelectuală și aplicarea lor efectivă reprezintă piatra de temelie a unei economii globale; consideră că protecția adecvată a drepturilor de proprietate intelectuală, în special a mărcilor comerciale și a indicațiilor geografice, de către principalii noștri parteneri comerciali este o condiție indispensabilă pentru menținerea și îmbunătățirea competitivității UE; salută determinarea Comisiei de a asigura punerea în aplicare a angajamentelor existente;

50. reamintește Comisiei că politica europeană în materie de drepturi de proprietate intelectuală față de țările cel mai puțin dezvoltate și de țările sărace în curs de dezvoltare, precum și față de principalii producători de medicamente generice, în special India și Brazilia, ar trebui să se limiteze la cadrul obligațiilor din Acordul TRIPS și trebuie să respecte pe deplin Declarația de la Doha din 2001 privind Acordul TRIPS și sănătatea publică, în special în domeniul medicamentelor generice și al sănătății publice;

*

* *

51. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor.

Marți, 27 septembrie 2011

Instituirea programelor „Erasmus” și „Leonardo da Vinci” euro-mediteraneene

P7_TA(2011)0413

Declarația Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la instituirea programelor „Erasmus” și „Leonardo da Vinci” euro-mediteraneene

(2013/C 56 E/11)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 123 din Regulamentul său de procedură,

- A. având în vedere că malul sudic al Mării Mediterane cunoaște o evoluție fără precedent, pe care Uniunea Europeană trebuie s-o însoțească prin intermediul unor noi inițiative;
- B. având în vedere rolul esențial al educației în favorizarea democrației și a dezvoltării economice și sociale;
- C. având în vedere importanța formării profesionale în lupta împotriva șomajului în rândul tinerilor;
- D. având în vedere că programele „Erasmus” și „Leonardo da Vinci” constituie reușite majore ale construcției europene;
- E. având în vedere numărul redus de beneficiari ai secțiunii mediteraneene a programului Erasmus Mundus și absența mobilității sud-sud,
 - 1. solicită Comisiei și Înalțului Reprezentant/Vicepreședintelui să propună, până la sfârșitul anului 2011, instituirea unui program „Erasmus” euro-mediteranean menit să favorizeze mobilitatea transnațională a studenților de pe cele două maluri ale Mediteranei;
 - 2. solicită Comisiei și Înalțului Reprezentant/Vicepreședintelui să propună, până la sfârșitul anului 2011, instituirea unui program „Leonardo da Vinci” euro-mediteranean menit să favorizeze mobilitatea tinerilor care doresc să beneficieze de formare profesională în străinătate;
 - 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta declarație, împreună cu numele semnatarilor ⁽¹⁾, Comisiei, Consiliului, Înalțului Reprezentant/Vicepreședintelui, statelor membre ale UE și ale Uniunii pentru Mediterana, parlamentelor acestora, precum și Secretariatului General al UpM și al Adunării Parlamentare a UpM.

⁽¹⁾ Lista semnatarilor este publicată în anexa 1 la procesul-verbal din 27 septembrie 2011 (P7_PV(2011)09-27(ANN1)).

Miercuri, 28 septembrie 2011

Orientarea sexuală și identitatea de gen în cadrul Consiliului ONU pentru Drepturile Omului

P7_TA(2011)0427

Rezoluția Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la drepturile omului, orientarea sexuală și identitatea de gen la Organizația Națiunilor Unite

(2013/C 56 E/12)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului, Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Rezoluția A/RES/60/251 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite de înființare a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului (UNHRC),
- având în vedere declarația Președinției Consiliului Uniunii Europene din 16 martie 2006, făcută în numele Uniunii Europene, privind înființarea UNHRC,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 martie 2011 referitoare la cea de-a 16-a sesiune a UNHRC ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 decembrie 2010 privind drepturile omului în lume în 2009 și politica UE în acest domeniu ⁽²⁾,
- având în vedere precedentele declarații comune de la ONU, inclusiv Declarația comună privind încetarea actelor de violență și încălcările aferente ale drepturilor omului bazate pe orientarea sexuală și identitatea de gen din 22 martie 2011, prezentată în cadrul Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, precum și Declarația privind drepturile omului și identitatea de gen, prezentată la 18 decembrie 2008 în cadrul Adunării Generale a ONU,
- având în vedere Rezoluția UNHRC A/HRC/17/19 din 17 iunie 2011 „Drepturile omului, orientarea sexuală și identitatea de gen”,
- având în vedere cea de-a 17-a sesiune a UNHRC, în cadrul căreia a fost adoptată Rezoluția A/HRC/17/19 privind drepturile omului, orientarea sexuală și identitatea de gen, precum și cea de-a 19-a sesiune a UNHRC, în cadrul căreia vor avea loc discuții în cadrul unor mese rotunde în conformitate cu Rezoluția A/HRC/17/19,
- având în vedere Rezoluția 1728 din 29 aprilie 2010 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei privind discriminarea bazată pe orientarea sexuală și identitatea de gen, precum și Recomandarea CM/Rec(2010)5 din 31 martie 2010 a Comitetului Miniștrilor privind măsurile de combatere a discriminării pe motive de orientare sexuală sau identitate de gen,
- având în vedere Rezoluția AG/RES. 2653 din 7 iunie 2011 a Organizației Statelor Americane privind drepturile omului, orientarea sexuală și identitatea de gen,
- având în vedere Raportul din noiembrie 2010 al Agenției pentru Drepturi Fundamentale, intitulat „Homofobia, transfobia și discriminarea pe motive de orientare sexuală și identitate de gen”,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0097.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0489.

Miercuri, 28 septembrie 2011

- având în vedere articolele 2, 3 alineatul (5), 18, 21 și 27 din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolul 10 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere setul de instrumente al Consiliului Uniunii Europene pentru promovarea și protejarea exercitării tuturor drepturilor omului de către persoanele lesbiene, homosexuale, bisexuale și transsexuale,
 - având în vedere declarația Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind drepturile omului, orientarea sexuală și identitatea de gen la ONU,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât respectarea, promovarea și garantarea universalității drepturilor omului fac parte integrantă din acquis-ul etic și juridic al Uniunii Europene și reprezintă una din pietrele de temelie ale unității și integrității europene,
- B. întrucât în fiecare zi, atât în Uniunea Europeană, cât și în țări terțe, au loc numeroase încălcări ale drepturilor omului legate de orientarea sexuală și identitatea de gen;
- C. întrucât Uniunea Europeană și statele sale membre ar trebui să garanteze respectarea drepturilor omului în propriile politici și practici, astfel încât să consolideze și să ofere credibilitate poziției Uniunii Europene în cadrul UNHRC;
- D. întrucât Uniunea Europeană acordă o importanță capitală caracterului universal și indivizibil al drepturilor omului;
- E. întrucât Uniunea Europeană include, deja, drepturile omului și identitatea de gen în activitatea sa la ONU, în cadrul organismelor regionale și al unora din dialogurile sale bilaterale pe tema drepturilor omului;
- F. întrucât Rezoluția UNHRC privind drepturile omului, orientarea sexuală și identitatea de gen constituie prima rezoluție adoptată la ONU care abordează în mod specific orientarea sexuală și identitatea de gen;
- G. întrucât state din toate regiunile, inclusiv toate statele membre ale UE care sunt membre ale UNHRC, au votat în favoarea rezoluției privind drepturile omului, orientarea sexuală și identitatea de gen, iar 21 de state membre ale UE au susținut rezoluția;
- H. întrucât mai multe organisme ale ONU pentru drepturile omului, raportori speciali și agenții create în virtutea tratatelor, precum și Secretarul General al ONU și Înaltul Comisar pentru Drepturile Omului și-au exprimat grava preocupare față de încălcările drepturilor omului cărora le fac față persoanele LGBT (lesbiene, homosexuale, bisexuale și transsexuale) din lumea întreagă;
- I. întrucât alte organizații regionale, inclusiv Consiliul Europei și Organizația Statelor Americane au adoptat, recent, rezoluții prin care condamnă încălcările drepturilor omului pe motive de orientare sexuală și identitate de gen,

Miercuri, 28 septembrie 2011

1. își reiterează îngrijorarea cu privire la numeroasele încălcări ale drepturilor omului și la discriminarea pe scară largă bazată pe orientarea sexuală și identitatea de gen, atât în Uniunea Europeană, cât și în țări terțe;
2. recunoaște și sprijină activitatea desfășurată până în prezent de Consiliul pentru Drepturile Omului, Secretarul General al ONU, Înaltul Comisar pentru Drepturile Omului, organismele ONU pentru drepturile omului, raportorii speciali și alte agenții ale ONU create în virtutea tratatelor, vizând aplicarea deplină a normelor internaționale în materie de drepturile omului, indiferent de orientarea sexuală și identitatea de gen a unei persoane;
3. salută adoptarea Rezoluției A/HRC/17/19 privind drepturile omului, orientarea sexuală și identitatea de gen de către Consiliul pentru Drepturile Omului;
4. atrage atenția asupra sprijinului acordat rezoluției de state din toate regiunile și asupra faptului că a fost elaborată de Africa de Sud; subliniază din nou caracterul universal și indivizibil al drepturilor omului și faptul că acestea se aplică în mod egal tuturor, indiferent de orientare sexuală și identitate de gen;
5. sprijină organizarea unei mese rotunde în timpul celei de-a 19-a sesiuni a Consiliului pentru Drepturile Omului, care va avea loc în primăvara anului 2012 și care să poarte „un dialog constructiv, bine documentat și transparent pe tema legislației și practicilor discriminatorii și a actelor de violență comise împotriva unor persoane, bazate pe orientarea sexuală și identitatea de gen a acestora”; consideră că este indispensabilă purtarea unui dialog, într-un spirit de respect și deschidere, pe tema drepturilor omului, orientării sexuale și a identității de gen între statele membre ale ONU din toate regiunile;
6. salută sprijinul de lungă durată acordat de statele membre ale UE și Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate includerii orientării sexuale și identității de gen în activitatea Consiliului pentru Drepturile Omului și a altor organisme ale ONU, inclusiv în cazul precedentelor declarații comune;
7. reamintește că setul de instrumente al Grupului de lucru pentru drepturile omului al Consiliului Uniunii Europene, având ca scop promovarea și protejarea exercitării tuturor drepturilor omului de către persoanele LGBT (lesbiene, homosexuale, bisexuale și transsexuale), menționează ca priorități-cheie decriminalizarea homosexualității în lume, egalitatea și nediscriminarea, precum și protecția apărătorilor drepturilor omului; consideră că Înaltul Reprezentant, toate instituțiile UE și statele membre ar trebui să susțină în mod sistematic aceste priorități pe plan intern și în relațiile externe;
8. invită Înaltul Reprezentant și statele membre să promoveze în mod sistematic, în parteneriat cu țări terțe, protecția și respectarea drepturilor omului legate de orientarea sexuală și identitatea de gen, la ONU și în alte forumuri multilaterale, precum și în dialogurile lor bilaterale pe tema drepturilor omului;
9. încurajează statele membre să se implice în mod constructiv și în parteneriat cu țări terțe, în Evaluarea periodică universală și procedurile organismelor create în virtutea tratatelor, pentru a susține pe deplin drepturile omului în privința orientării sexuale și a identității de gen în Uniunea Europeană și statele membre; în acest scop, încurajează statele membre și Înaltul Reprezentant să garanteze coerența dintre acțiunea externă și cea internă a UE în domeniul drepturilor omului, în conformitate cu articolul 21 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană;
10. invită Înaltul Reprezentant, Comisia și statele membre să continue să promoveze, în parteneriat cu țări terțe, drepturile omului în privința orientării sexuale și a identității de gen prin intermediul dialogurilor bilaterale pe tema drepturilor omului, a Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului (EIDHR) și al altor instrumente financiare externe;

Miercuri, 28 septembrie 2011

11. regretă că drepturile persoanelor lesbiene, homosexuale, bisexuale și transsexuale nu sunt sprijinite, încă, întotdeauna, pe deplin în Uniunea Europeană, inclusiv dreptul la integritatea corporală, dreptul la viața privată și de familie, dreptul la libertatea de opinie și de exprimare, dreptul la libertatea de întrunire, dreptul la nediscriminare, dreptul la libertatea de mișcare inclusiv dreptul la libertatea de circulație pentru cuplurile de același sex și familiile acestora, dreptul de a avea acces la asistența medicală preventivă și de a beneficia de tratamente medicale, precum și dreptul la azil;
12. reamintește obligația statelor membre de a proteja și de a acorda azil resortisanților țărilor terțe care au fugit sau sunt amenințați de persecuții în țara de origine din cauza orientării lor sexuale, după cum prevede Directiva 2004/83/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate;
13. condamnă ferm faptul că homosexualitatea, bisexualitatea sau transsexualitatea sunt încă percepute în unele țări, inclusiv în UE, ca boli mintale și invită statele să combată acest fapt; solicită în special depresiionizarea parcursului transsexual, transgender, alegerea liberă a echipei medicale, simplificarea schimbării de identitate și acoperirea cheltuielilor de către serviciile de asigurări sociale;
14. atrage atenția asupra concluziilor Raportului Agenției pentru Drepturi Fundamentale a UE, intitulat „Homofobia, transfobia și discriminarea pe motive de orientare sexuală și identitate de gen”; invită Comisia și statele membre să ia act de opiniile exprimate în acesta într-o măsură cât mai mare posibil;
15. solicită statelor membre, Comisiei și SEAE să găsească soluții cuprinzătoare pentru aceste inegalități; reiterează solicitarea sa adresată Comisiei de a elabora o foaie de parcurs cuprinzătoare împotriva homofobiei, transfobiei și discriminării pe motive de orientare sexuală și identitate de gen;
16. invită Comisia și Organizația mondială a sănătății să scoată tulburările de identitate de gen de pe lista tulburărilor mintale și de comportament și să asigure o reclasificare în termeni nepatologici în cadrul negocierilor privind cea de a 11-a versiune a Clasificării internaționale a bolilor (ICD-11);
17. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Comisiei, Consiliului Uniunii Europene, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului și Secretarului General al ONU.
-

⁽¹⁾ JO L 304, 30.9.2004, p. 12.

Joi, 29 septembrie 2011

Situația din Palestina

P7_TA(2011)0429

Rezoluția Parlamentului European din 29 septembrie 2011 referitoare la situația din Palestina

(2013/C 56 E/13)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Orientul Mijlociu,
- având în vedere Concluziile Consiliului privind procesul de pace din Orientul Mijlociu din 8 decembrie 2009, 13 decembrie 2010 și 18 iulie 2011,
- având în vedere Carta Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere rezoluțiile pertinente ale ONU, în special rezoluțiile Adunării Generale a ONU 181 (1947) și 194 (1948), precum și rezoluțiile Consiliului de Securitate al ONU 242 (1967), 338 (1973), 1397 (2002), 1515 (2003) și 1850 (2008),
- având în vedere declarațiile Cvartetului pentru Orientul Mijlociu, în special cea din 23 septembrie 2011,
- având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, în cadrul celei de a 66-a sesiuni a Adunării Generale a ONU, Președintele Autorității Naționale Palestiniene, Mahmoud Abbas, a solicitat recunoașterea statului palestinian și aderarea sa la ONU;
- B. întrucât Palestina este o entitate cu statut de observator permanent pe lângă Adunarea Generală a ONU, fără a avea calitatea de membru;
- C. întrucât, în Rezoluția sa 181 din 29 noiembrie 1947, Adunarea Generală a ONU a solicitat crearea a două state pe teritoriul fostului Mandat pentru Palestina;
- D. întrucât UE și-a confirmat în mod repetat sprijinul pentru o soluție implicând existența a două state, statul Israel și un stat Palestina independent, democratic, contiguu și viabil, care să coexiste alături în pace și securitate; întrucât UE a făcut un apel pentru reluarea negocierilor directe de pace dintre Israel și palestinieni și a declarat că nu ar trebui recunoscută nicio modificare a frontierelor anterioare anului 1967, inclusiv în ceea ce privește Ierusalimul, în afara modificărilor convenite de cele două părți;
- E. întrucât, potrivit evaluărilor realizate de Banca Mondială, FMI și ONU, Autoritatea Palestiniană a depășit pragul unui stat funcțional în sectoarele-cheie pe care le-au studiat, iar instituțiile palestiniene se pot compara cu cele din statele consacrate;
- F. întrucât dreptul palestinienilor la autodeterminare și de a avea propriul lor stat este la fel de indiscutabil ca și dreptul Israelului de a exista între granițe sigure;
- G. întrucât, ca urmare a „Primăverii arabe”, găsirea unei soluții la conflictul israeliano-palestinian a devenit și mai urgentă, acest lucru fiind de interes fundamental pentru părțile implicate, pentru toate popoarele din regiune și pentru comunitatea internațională;

Joi, 29 septembrie 2011

- H. întrucât, la reuniunea neoficială din 2 și 3 septembrie 2011, miniștrii afacerilor externe din statele membre ale UE au exprimat poziții diferite cu privire la procesul de pace din Orientul Mijlociu și la inițiativele diplomatice relevante avute în vedere pentru sesiunea din septembrie a Adunării Generale a ONU,
1. solicită Înalțului Reprezentant/Vicepreședintelui Comisiei și guvernelor statelor membre ale UE să își continue eforturile pentru a ajunge la o poziție comună a UE cu privire la cererea Autorității Palestiniene de a deveni stat membru al ONU și să evite divizările dintre statele membre;
 2. susține statele membre și le solicită să fie unite în ceea ce privește cererea legitimă a palestinienilor de a fi reprezentați ca stat în cadrul ONU, ca urmare a negocierilor ce vor fi încheiate în cursul celei de a 66-a sesiuni a Adunării Generale a ONU ce se desfășoară în prezent;
 3. solicită, în același timp, comunității internaționale, inclusiv UE și statelor membre ale acesteia, să își reconfirme angajamentul ferm pentru securitatea statului Israel;
 4. își reafirmă sprijinul ferm pentru o soluție implicând existența a două state, bazată pe frontierele din 1967 și cu Ierusalim servind drept capitală pentru ambele state, respectiv statul Israel și un stat Palestina independent, democratic, contiguu și viabil, care să coexiste alături în pace și securitate;
 5. recunoaște și salută succesul eforturilor de construcție statală depuse de Președintele palestinian Mahmud Abbas și de Prim-ministrul Salam Fayyad, eforturi care sunt sprijinite de UE și recunoscute de diverși actori internaționali;
 6. subliniază încă o dată că soluțiile pașnice și non-violente reprezintă singura modalitate de a ajunge la o rezolvare durabilă a conflictului israeliano-palestinian;
 7. subliniază că negocierile directe dintre israelieni și palestinieni în vederea găsirii unei soluții implicând existența a două state ar trebui reluate imediat și desfășurate cu respectarea termenelor solicitate de Cvartet, pentru a depăși situația actuală inacceptabilă; subliniază încă o dată faptul că toate acțiunile care pot submina șansele unui acord negociat ar trebui evitate și că nu ar trebui acceptată nicio modificare a frontierelor anterioare anului 1967, inclusiv în privința Ierusalimului, în afara modificărilor convenite de părți; insistă asupra faptului că nicio soluție nu ar trebui să aducă atingere demnității niciuneia dintre părți; solicită Guvernului israelian să înceteze toate acțiunile de construcție și extindere a coloniilor din Cisiordania și Ierusalimul de Est; solicită încetarea atacurilor cu rachete lansate din Fâșia Gaza împotriva Israelului și insistă asupra necesității unui armistițiu definitiv;
 8. îndeamnă UE și statele sale membre să adopte o poziție unită și să-și asume în continuare un rol mai activ, inclusiv în cadrul Cvartetului, în încercarea de a încheia o pace dreaptă și durabilă între israelieni și palestinieni; subliniază rolul central al Cvartetului și își exprimă susținerea deplină pentru eforturile depuse de Înalțul Reprezentant pentru crearea de către Cvartet a unei perspective credibile pentru relansarea procesului de pace;
 9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Președintelui Adunării Generale a ONU, guvernelor și parlamentelor statelor membre ale Consiliului de Securitate al ONU, trimisului Cvartetului pentru Orientul Mijlociu, Knessetului și Guvernului Israelului, Președintelui Autorității Palestiniene și Consiliului Legislativ Palestinian.
-

Joi, 29 septembrie 2011

Summitul Pământului Rio+20

P7_TA(2011)0430

Rezoluția Parlamentului European din 29 septembrie 2011 referitoare la elaborarea unei poziții comune a UE înaintea Conferinței Organizației Națiunilor Unite privind dezvoltarea durabilă (Rio+20)

(2013/C 56 E/14)

Parlamentul European,

- având în vedere Conferința Organizației Națiunilor Unite privind dezvoltarea durabilă (Rio+20), care va avea loc la Rio de Janeiro în iunie 2012 și în cadrul căreia accentul se va pune pe două teme: „o economie ecologică în contextul dezvoltării durabile și al eradicării sărăciei” și „cadrul instituțional pentru dezvoltarea durabilă”,
- având în vedere întrebările adresate Comisiei și Consiliului cu privire la obiectivele UE pentru Conferința Organizației Națiunilor Unite privind dezvoltarea durabilă (Rio+20), care va avea loc la Rio de Janeiro în iunie 2012 (O-000181/2011 - B7-0436/2011, O-000182/2011 - B7-0437/2011),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Rio+20: către economia ecologică și o mai bună guvernare” (COM(2011)0363),
- având în vedere concluziile Conferinței privind diversitatea biologică, care a avut la Nagoya, în Japonia, în 2010,
- având în vedere Protocolul de la Kyoto din anul 1997,
- având în vedere Declarația Mileniului a Organizației Națiunilor Unite din 8 septembrie 2000, care definește Obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM) drept obiective stabilite în mod colectiv de către comunitatea internațională pentru eradicarea sărăciei,
- având în vedere inițiativa globală „Economia ecosistemelor și a biodiversității” (TEEB), susținută de liderii G8+5 în luna iunie 2007 și rezultatele acesteia, publicate în anii 2009 și 2010,
- având în vedere rapoartele de evaluare ale Grupului interguvernamental privind schimbările climatice,
- având în vedere Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene,
- având în vedere raportul privind Evaluarea Internațională a Științelor Agricole și Tehnologiei de Dezvoltare (IAASTD), adoptat în anul 2008,
- având în vedere raportul „Agro-ecology and the right to food” (Agroecologie și dreptul la hrană), elaborat de raportorul special al ONU pentru dreptul la hrană și prezentat înaintea Consiliului ONU pentru drepturile omului, la data de 8 martie 2011,
- având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, deși s-au realizat progrese către o dezvoltare durabilă de la Summitul de la Rio din 1992 și de la Summitul de la Johannesburg din 2002, există în continuare lacune și provocări semnificative în materie de implementare, multe dintre angajamentele asumate de comunitatea internațională nefiind încă îndeplinite integral;

Joi, 29 septembrie 2011

- B. întrucât cele trei obiective ale Summitului Rio+20 vor consta în asigurarea unui angajament politic reînnoit cu privire la dezvoltarea durabilă, evaluarea progresului înregistrat până în prezent și a lacunelor restante în punerea în aplicare a concluziilor summiturilor importante privind dezvoltarea durabilă și abordarea provocărilor noi și emergente;
- C. întrucât sinergiile dintre cele trei convenții de la Rio privind biodiversitatea (CBD), combaterea schimbărilor climatice (CCONUSC) și combaterea deșertificării (CONUCD) ar trebui consolidate;
- D. întrucât aproximativ 1,4 miliarde de oameni trăiesc în continuare în condiții de sărăcie extremă, jumătate dintre aceștia în Africa Subsahariană; întrucât o șesime din populația mondială suferă de subnutriție, iar insecuritatea alimentară este în creștere, șomajul sau gradul redus de ocupare a forței de muncă fiind în continuare o realitate pentru o mare parte din populația din țările în curs de dezvoltare; întrucât 70 % dintre persoanele care trăiesc cu mai puțin de un dolar pe zi sunt femei;
- E. întrucât schimbările climatice amenință în mod serios acțiunile de diminuare a sărăciei, de apărare a drepturilor omului, a păcii și a securității și de atingere a obiectivelor de dezvoltare ale mileniului în multe țări în curs de dezvoltare;
- F. întrucât, conform estimărilor, populația mondială va număra, până în 2050, cel puțin 9 miliarde de persoane, ceea ce va duce la creșterea cererii în materie de resurse naturale care se găsesc în cantități limitate și în ceea ce privește capacitatea de a gestiona fluxurile de deșeuri generate;
- G. întrucât nevoia din ce în ce mai mare de apă, terenuri și păduri a dus la o penurie și la o degradare crescândă a acestor resurse; întrucât pierderea biodiversității, pescuitul excesiv, degradarea ecosistemelor și despădurirea au loc în continuare într-un ritm alarmant;
- H. întrucât nivelul global al emisiilor de gaze cu efect de seră continuă să crească;
- I. întrucât oceanul planetar joacă un rol central în procesele climatice de pe glob, în special în ceea ce privește captarea carbonului, el reprezintă o sursă principală de energie, adăpostește o biodiversitate bogată, fiind și un mijloc important de transport, asigură mijloace de trai durabile, precum și elemente esențiale pentru viață, inclusiv hrană, medicamente și apă dulce; întrucât schimbările climatice, practicile piscicole nesustenabile și distrugerea galopantă a ecosistemelor marine, a habitatelor și a speciilor, printre alte efecte, amenință capacitatea oceanelor de a continua să îndeplinească aceste funcții;
- J. întrucât 80 % dintre zonele de pescuit globale sunt fie exploatate pe deplin, fie supraexploate și aproximativ 20 % din populația mondială depinde în mod direct de pescuit ca primă sursă de proteine;
- K. întrucât dezastrele ecologice au ca rezultat un număr tot mai mare de persoane relocate, întrucât este necesară stabilirea unui statut internațional pentru refugiații climatici;
- L. întrucât femeile și copiii sunt deosebit de vulnerabili la efectele schimbărilor climatice, în special în țările în curs de dezvoltare și în țările cel mai puțin dezvoltate; întrucât un număr mare de femei sunt încă marginalizate și suferă de pe urma discriminării;
- M. întrucât provocările viitoare nu sunt probleme de sine stătătoare, ci sunt legate și depind una de cealaltă; întrucât Rio+20 este unicul for multilateral în cadrul căruia sunt studiați toți cei trei piloni ai dezvoltării durabile, asigurând astfel o abordare holistă;
- N. întrucât conceptul PNUM de abordare tripartită ar putea oferi o bază adecvată pentru discuții;

Joi, 29 septembrie 2011

- O. întrucât sunt disponibile soluții accesibile pentru provocările multiple la adresa sustenabilității; întrucât, de exemplu, randamentul investițiilor în menținerea serviciilor ecosistemice și a biodiversității atinge creșteri de până la 100 de ori;
 - P. întrucât limitele PIB ca indicator al bunăstării și dezvoltării umane sunt larg recunoscute;
 - Q. întrucât este necesară promovarea consumului și a producției sustenabile;
 - R. întrucât este necesară promovarea unei societăți cu caracter integrator, sănătoase, sigure și echitabile, care respectă drepturile fundamentale și diversitatea culturală, care creează oportunități egale și combate discriminarea în toate formele sale;
 - S. întrucât buna guvernare în materie de mediu depășește mecanismele instituționale, deoarece include transparența, răspunderea și implicarea societății civile; întrucât principiul 10 din Declarația de la Rio confirmă faptul că aspectele legate de mediu se soluționează cel mai bine prin participarea tuturor cetățenilor interesați și subliniază că este necesar să se asigure accesul la informațiile ce privesc mediul, dreptul de a participa la procesul de luare a deciziilor și accesul efectiv la procedurile juridice și administrative;
 - T. întrucât, în ultimii douăzeci de ani, modificările radicale ale lumii geopolitice, cu unele țări în curs de dezvoltare devenite, în prezent, actori economici și politici majori, au condus la un nou echilibru al puterii și al influenței, atrăgând după sine roluri și responsabilități noi;
 - U. întrucât contribuțiile ar trebui prezentate ONU înainte de 1 noiembrie 2011, ca aport la negocierile ce vor demara la începutul lui 2012,
1. salută decizia Adunării generale a ONU din Rezoluția 64/236 de a organiza o Conferință a Organizației Națiunilor Unite privind dezvoltarea durabilă la cel mai înalt nivel la Rio de Janeiro în iunie 2012, o ocazie unică pentru liderii mondiali de a stabili agenda privind sustenabilitatea pe următorii 10 ani, reafirmând, în același timp, nevoia de solidaritate la nivel mondial; cere ca țările să fie reprezentate la nivel de șefi de stat și/sau de guvern;
 2. salută Comunicarea Comisiei intitulată „Rio+20: către economia ecologică și o mai bună guvernare”; consideră însă că accentul pus pe economia ecologică și pe sectorul privat nu ar trebui să distragă atenția de la necesitatea de a consolida rolul cetățenilor și de a promova buna guvernare în materie de mediu dincolo de mecanismele instituționale; subliniază că, în această privință, UE are de împărtășit o vastă experiență legată de implementarea principiului 10 din Declarația de la Rio;
 3. invită Comisia și Consiliul să acționeze astfel ca, până la 1 noiembrie 2011, să se transmită Organizației Națiunilor Unite o poziție fermă și unitară a UE, ca aport la negocierile ce urmează să fie inițiate la începutul lui 2012;
 4. subliniază faptul că dezvoltarea durabilă trebuie să reprezinte o prioritate în cadrul tuturor proceselor și politicilor Uniunii Europene dacă aceasta dorește să fie consecventă pe plan intern și în ceea ce privește aspirațiile sale internaționale;
 5. subliniază că Summitul Rio+20 este o ocazie extrem de importantă de a întări angajamentul politic privind dezvoltarea durabilă la nivel mondial, precum și parteneriatele dintre țările industrializate și cele în curs de dezvoltare;
 6. evidențiază faptul că este absolut necesar ca procesul de implementare și guvernării internaționale a politicilor de dezvoltare durabilă să li se imprime un caracter mai urgent și mai dinamic, deoarece progresele înregistrate sunt lente;

Joi, 29 septembrie 2011

7. invită Comisia și Consiliul să se asigure că Summitul Rio+20 nu are ca rezultat doar declarații de bună intenție, ci și măsuri concrete și obiective cuantificabile și modalități de evaluare a acestora, necesare pentru a stabili sinergia dintre elementele dezvoltării durabile;
8. insistă, în ceea ce privește atenția acordată „economiei ecologice”, ca una dintre cele două teme principale ale Summitului, asupra faptului că prin „economia ecologică” trebuie înțeleasă economia în ansamblul ei, funcționând în limitele sustenabilității în ceea ce privește biodiversitatea, menținerea serviciilor ecosistemice, protecția climei și utilizarea resurselor naturale; subliniază faptul că ar trebui pus un mai mare accent pe capitalul uman, ambiental și natural și că dezvoltarea durabilă reprezintă mai mult decât economia ecologică;
9. subliniază că Summitul Rio+20 ar trebui să pună accentul pe consolidarea legăturilor dintre mediu, agenda economică și cea socială, acestea nemaifiind considerate trei piloni independenți, abordarea fiind una mai coerentă și interdependentă;
10. consideră că reacția la abordarea provocărilor din viitor nu încetinește creșterea ci, mai degrabă, promovează creșterea sustenabilă și o economie ecologică, care oferă oportunități pentru toate țările, indiferent de nivelul de dezvoltare al acestora și de structura economiilor lor;
11. subliniază nevoia de abordare a provocărilor noi și a celor emergente, cum ar fi insuficiența resurselor și rolul acestora în cadrul conflictelor;
12. subliniază faptul că echitatea este baza schimbării de paradigmă care trebuie realizată și că acest lucru ar trebui asigurat la scară mondială, permițând astfel țărilor mai puțin dezvoltate și țărilor cel mai puțin dezvoltate să evolueze, cu ajutorul țărilor dezvoltate, evitând sinuozitățile curbei normale de dezvoltare, pentru a accede direct la un statut mai înalt din punctul de vedere al bunăstării umane, dar și al echității la nivel național și între generații;
13. subliniază că în cadrul Summitului Rio+20 ar trebui să fie stabilite obiective specifice și concrete și modalități de evaluare și de monitorizare a acestora și solicită adoptarea, în acest sens, a unei foi de parcurs pentru economia ecologică;
14. subliniază că tranziția către o economie ecologică în contextul eradicării pauperității presupune corelarea protecției mediului cu drepturile omului și abordarea următoarelor trei dimensiuni politice inter-dependente:
 - realizarea de investiții în administrarea sustenabilă a resurselor-cheie și a capitalului natural pe baza unui efort coordonat în domeniul C&D;
 - stabilirea condițiilor de piață și de reglementare adecvate, inspirate de principiul echității;
 - îmbunătățirea guvernancei și intensificarea participării societății civile și a sectorului privat;
15. subliniază necesitatea de a include principiul unei abordări comune, dar diferențiate, principiul precauției, principiul „poluatorul plătește” și responsabilitatea extinsă a producătorului pentru a susține o împărțire corectă a responsabilităților în vederea realizării unei dezvoltări durabile mondiale; subliniază faptul că politicile de creștere ecologică ar trebui să vizeze soluții avantajoase pentru toate părțile prin stimularea activităților antreprenoriale, a competitivității și a inovării în toate sectoarele și prin axarea pe domeniile în care îmbunătățirile sunt cele mai eficiente din punct de vedere economic și ecologic;
16. subliniază faptul că o economie ecologică trebuie axată pe decuplarea activității economice de utilizarea resurselor și de degradarea mediului;

Joi, 29 septembrie 2011

17. invită Comisia și Consiliul să se asigure că Summitul Rio+20 va încerca să găsească o soluție pentru eliminarea deficitelor de fonduri persistente și din ce în ce mai mari de la nivel mondial și național, datorate modelului economic actual;

18. își reiterează convingerea că soluțiile cele mai sigure, cele mai practice și cele mai la îndemână pentru problemele complexe, generate împreună de schimbările climatice, pierderea biodiversității și deșertificare, rezidă în protejarea și extinderea ecosistemelor naturale;

19. subliniază că, în cadrul Summitului Rio+20, ar trebui să se discute despre o abordare integrată a multiplelor provocări cum sunt eradicarea sărăciei, sănătatea, alimentele, ocuparea locurilor de muncă, egalitatea de gen, schimbările climatice și aprovizionarea cu energie; scoate în evidență faptul că aceste probleme nu pot fi rezolvate izolat și că nu există nicio soluție miraculoasă prin care cooperarea să devină tot mai importantă; relevă, în acest sens, rolul indispensabil pe care îl au ecosistemele naturale și sănătoase în ceea ce privește realizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului;

20. solicită Summitului Rio+20 să insiste asupra unui progres rapid în ceea ce privește asigurarea eficienței cadrului juridic internațional existent referitor la protecția mediului, încurajând statele să adere la instrumentele internaționale existente și a țările semnatare să procedeze la ratificarea urgentă a acestora;

Măsurile în domeniul resurselor și al capitalului natural

21. subliniază că trecerea la o economie ecologică impune luarea unor măsuri urgente cu privire la protejarea eficace a ecosistemelor, resurselor și a capitalului natural, promovând, în același timp, producția și consumul sustenabile; evidențiază necesitatea continuării inițiativelor actuale de edificare a capacităților;

22. reiterează faptul că conceptul de „economie ecologică”, în favoarea căruia pledează Comisia, nu va aduce de la sine prosperitate pentru cei săraci și nu va conduce în mod automat la realizarea ODM, dacă economiile nu vor beneficia de un management adecvat, dacă capitalul natural nu va fi administrat în mod eficace și echitabil și dacă accesul la distribuție nu va fi garantat, în mod egal, atât pentru generația actuală, cât și pentru cele viitoare;

23. subliniază nevoia de a realiza și a pune în aplicare planuri pentru producția și consumul sustenabile și de a menține impactul utilizării resurselor naturale în limitele siguranței ecologice;

24. subliniază că accesul la resurse, ca și distribuirea acestora în condiții corecte și echitabile, pentru generațiile prezente și viitoare, reprezintă o premisă esențială pentru dezvoltare și eradicarea sărăciei și că țările în curs de dezvoltare, precum și autoritățile regionale și locale, ar trebui să aibă posibilitatea de a profita de resursele lor naturale în cel mai sustenabil și integrator mod; subliniază faptul că este imperativ ca toate țările să participe la aceasta pentru a crea societăți sustenabile; evidențiază faptul că țările și categoriile cele mai sărace din populația lumii vor fi cel mai afectate de efectele schimbărilor climatice și că acestea au, prin urmare, nevoie de sprijin pentru a se adapta, în special pentru a lua în considerare și a cunoaște nevoile femeilor și ale celor mai vulnerabile populații;

25. subliniază că este important să evaluăm resursele, capitalul natural și serviciile ecosistemice la adevărata lor valoare, fără a transforma sistemele naturale în mărfuri, solicită introducerea unor proceduri de contabilizare a capitalului natural și integrarea acestora în structurile contabile economice și în procesele decizionale de la nivel politic;

26. consideră că una dintre responsabilitățile țărilor industrializate este aceea de a sprijini țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește creșterea și eforturile lor de a nu repeta aceleași greșeli în materie de resurse naturale și dezvoltare nesustenabilă;

Joi, 29 septembrie 2011

27. subliniază faptul că extracția și utilizarea resurselor au un impact major asupra mediului și a comunităților locale; îndeamnă Comisia să integreze conceptul de internalizare a costurilor externe legate de mediu și de comunități în discuțiile și negocierile de la Rio+20;

28. subliniază necesitatea de a rezolva urgent problema legată de resursele limitate, cum ar fi materiile prime, de utilizarea lor durabilă și de posibilitățile de reciclare a acestora, dar și de a îmbunătăți cercetarea, accesul și difuzarea tehnologiilor pentru folosirea eficientă a resurselor;

Apa

29. subliniază că în cadrul Summitului Rio+20 trebuie reînnoit angajamentul de promovare a protecției resurselor de apă și a administrării sustenabile a apei ca bun public; consideră că crearea unor parteneriate internaționale în acest sector ar putea contribui la realizarea acestui obiectiv, în special prin programe de adaptare la schimbările climatice urmărind captarea apei acolo unde se produc căderi de apă;

30. subliniază că Rezoluția Adunării Generale a ONU din 28 iulie 2010 recunoaște că accesul la apa potabilă face parte din drepturile omului și face apel la o protecție deosebită a surselor de apă, ca element extrem de vulnerabil la efectele schimbărilor climatice, care ar putea conduce la un declin al calității și cantității de apă disponibile, în special de apă potabilă;

31. cere Summitului Rio + 20 să garanteze la scară mondială dreptul omului la apă și la instalații sanitare;

32. subliniază importanța managementului integrat al bazinelor hidrografice și solicită consolidarea politicilor în scopul îmbunătățirii accesului la apă, a timpilor de retenție, a calității și a eficienței, precum și a cooperării transfrontaliere în ceea ce privește bazinele hidrografice transfrontaliere;

Mediul marin și oceanele

33. relevă că este necesar să se îmbunătățească guvernanta și să se întărească protecția mediului marin, a biodiversității marine și a oceanelor; consideră că mările și oceanele ar trebui să devină unul dintre pilonii-cheie ai cadrului de la Rio, alături de protejarea climei și a biodiversității;

34. invită Summitul Rio+20 să demareze negocieri specifice în vederea adoptării instrumentelor juridice internaționale în ceea ce privește:

- controlul poluării de origine terestră a mărilor și a oceanelor;
- managementul și evaluarea sustenabilă a activităților umane în zonele care se află în afara jurisdicției naționale, și
- conservarea biodiversității marine, introducerea și recunoașterea zonelor marine protejate în apele internaționale;

Astfel de instrumente ar trebui să stabilească cadrul juridic pentru zonele marine protejate cu destinații multiple, evaluări ale impactului asupra mediului și o distribuție dreaptă și echitabilă a beneficiilor generate în urma utilizării resurselor genetice și de altă natură; ele ar trebui, de asemenea, să instituie mecanisme de supraveghere și de punere în executare;

Joi, 29 septembrie 2011

35. solicită o stabilire rapidă a sistemului mondial de monitorizare a ecosistemelor marine pentru a urmări modificările la nivelul acestor ecosisteme și al resurselor piscicole;

36. consideră că este nevoie de un angajament puternic privind gestionarea durabilă a pescuitului, în special prin: programe de capturare sustenabilă, asigurând un angajament politic reînnoit de a implementa acordurile internaționale privind conservarea și managementul sustenabil al resurselor marine vii; stabilirea de comun acord a unui proces de revizuire a implementării, pentru a asigura că pescuitul este autorizat numai dacă este gestionat în conformitate cu obligațiile internaționale; și consolidarea organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului și introducerea celor mai bune practici în termeni de instituții, transparență și responsabilitate și de mecanisme de supraveghere și punere în executare;

37. insistă asupra necesității aplicării principiului precauției și a unei abordări ecosistemice în ceea ce privește orice activitate care influențează mediul de viață;

Energia

38. atrage atenția asupra penuriei din ce în ce mai mari de surse de energie fosilă convențională, cum este petrolul, gazele naturale sau cărbunile; menționează din nou contribuția acestora în ceea ce privește gazele cu efect de seră, pe când sursele neconvenționale ar trebui supuse unei evaluări a impactului asupra mediului și productivității;

39. formulează un avertisment în ceea ce privește operațiunile de extracție și de explorare offshore a petrolului în zone ambiental fragile, cum ar fi zona arctică, și se opune extracției de petrol din șisturi și nisipuri bituminoase;

40. subliniază că trecerea la o economie ecologică impune o transformare radicală a sectorului energetic, în vederea promovării energiei din surse regenerabile și a eficienței energetice, precum și accesul universal la energie pentru cei săraci și stimularea electrificării, mai ales în țările cel mai puțin dezvoltate subliniază că este nevoie de tehnologie în domeniul energiei regenerabile și de tehnologie (tras-sectorială), precum și de un transfer de cunoștințe de specialitate, îndeosebi pentru a sprijini utilizarea energiei regenerabile la nivel local și la scară mică, cu scopul de a nu îngrădi dreptul lor la dezvoltare;

41. solicită obiective și măsuri de la nivel mondial, în scopul măririi gradului de utilizare a energiei regenerabile și a eficienței energetice în întreaga lume;

42. consideră că energia din surse regenerabile și eficiența energetică pot combate schimbările climatice, pot contribui la dezvoltarea socială și economică, pot crește securitatea aprovizionării și pot aduce avantaje pentru mediu și sănătate;

43. cere Summitului Rio + 20 să asigure sustenabilitatea produselor pe bază de biocombustibili și bioenergie și subliniază, în acest sens, că drepturile omului și protecția mediului trebuie respectate pe deplin;

44. consideră că intervalele de timp scurte utilizate în metodologia actuală de contabilizare a LULUCF privind emisiile de gaze cu efect de seră (GES) compromit rezultatele reducerii emisiilor de GES; solicită revizuirea acestei metodologii pentru a salvagarda capacitatea de adaptare a ecosistemelor naturale;

45. consideră că costurile externe ale aprovizionării cu energie ar trebui să se oglindească în prețul energiei;

46. reamintește, având în vedere riscurile legate de energia nucleară, dovedite încă o dată de catastrofa de la Fukushima, necesitatea absolută de a garanta cel mai ridicat nivel de siguranță nucleară în UE și de a promova aceste cerințe la nivel internațional; solicită eliminarea treptată a centralelor nucleare existente și se opune construirii oricăror centrale nucleare noi;

Joi, 29 septembrie 2011

Agricultura și securitatea alimentară

47. subliniază faptul că accesul la o alimentație sănătoasă, corespunzătoare, este un drept de bază al omului și, prin urmare, solicită acțiuni ferme, coordonate împotriva cauzelor adânci, provocate de om, ale foametei, precum și asigurarea suveranității alimentare pentru țările în curs de dezvoltare;

48. subliniază că agricultura organică, durabilă, pe scară mică trebuie urgent promovată în contextul eradicării sărăciei, admitând faptul că există deja sisteme agricole multifuncționale adecvate și cu un impact scăzut, care folosesc semințe tradiționale, și că acestea ar trebui promovate;

49. este încredințat că sectorul zootehnic constituie o componentă esențială a economiei ecologice, că implementarea unor practici zootehnice civilizate și sustenabile este vitală și că îmbunătățirea și salvagardarea mijloacelor de subsistență joacă un rol important în ceea ce privește reducerea efectelor schimbărilor climatice, în special în țările în curs de dezvoltare și în zonele rurale;

50. împărtășește opinia Comisiei, și anume că inițiativele actuale care promovează agricultura sustenabilă bazată pe acțiuni multilaterale (precum FAO), activități regionale, naționale și locale (precum agricultura organică și cu valoare naturală ridicată, serele eficiente din punct de vedere energetic, adăpostirea sustenabilă a animalelor, agricultura de precizie, activități agricole fără emisii de CO₂, biomasa și fermentarea îngrășămintelor naturale), precum și pe activități comerciale ar trebui consolidate și că, în plus, în cadrul măsurilor de guvernare ale Comitetului pentru securitate alimentară, ar trebui lansate inițiative și parteneriate noi cu scopul de a crește sustenabilitatea consumului și a producției de alimente, de a susține reziliența comunității și de a reduce nivelul foametei;

51. solicită să se ia măsuri la nivel global prin care să se creeze mai multă transparență pe piața de mărfuri și să se pună capăt speculațiilor care duc la o volatilitate crescută a prețurilor și la crizele alimentare globale ulterioare, prin adoptarea recomandărilor raportului special al ONU pentru dreptul la hrană; constată cu îngrijorare tendințele mondiale de achiziționare pe scară largă a terenurilor din țările în curs de dezvoltare de către entități străine; subliniază nevoia de a opri această tendință pentru a asigura securitatea alimentară și a proteja drepturile comunităților autohtone și ale micilor proprietari;

52. regretă progresul lent înregistrat în ceea ce privește negocierile și angajamentele asumate în contextul Convenției ONU pentru combaterea deșertificării (UNCCD); consideră că solul este o resursă insuficientă și că degradarea terenurilor și schimbarea modului în care sunt utilizate reclamă o reacție la nivel mondial; solicită acțiuni concrete, măsuri eficiente și monitorizare, în special în ceea ce privește producerea biocombustibililor;

53. subliniază importanța vitală a utilizării întregului potențial și a garantării drepturilor de proprietate ale micilor producători, ale producătorilor autohtoni și ale fermelor familiale, care asigură cea mai mare parte din livrările de alimente la nivel mondial și au nevoie de sprijin specific pentru producție și acces pe piață

54. subliniază nevoia de cercetare aplicată și inovare în domeniul agriculturii, în vederea stimulării soluțiilor sustenabile, cum ar fi agricultura de precizie, care reduce nevoia de irigare, și produsele de protecție a plantelor;

55. este de acord cu recomandările formulate de FAO, IFAD, FMI, OCDE, UNCTAD, PAM, Banca Mondială, OMC, IFPRI și Grupul de acțiune la nivel înalt (HLTF) al Organizației Națiunilor Unite pentru G20, pentru ca statele să elimine din politicile naționale actuale prevederile prin care se subvenționează sau se mandatează producția ori consumul de biocombustibili, cel puțin până la punerea în aplicare a garanțiilor de eliminare a concurenței cu producția de alimente, biodiversitatea și protecția climei;

Joi, 29 septembrie 2011

Pădurile

56. subliniază faptul că despădurirea și degradarea pădurilor provoacă daune sociale și ambientale în urma cărora redresarea este dificilă, cum ar fi deteriorarea stării apei pe termen lung, formarea stepei și deșertificarea, schimbările climatice și pierderea biodiversității, sărăcia în mediul rural și conflictele teritoriale, accesul la resurse, drepturi și beneficii, costurile economice generale, care depășesc cu mult cheltuielile aferente măsurilor de protecție și de îmbunătățire; consideră că Summitul Rio+20 ar trebui să aibă drept obiectiv asigurarea guvernancei forestiere participative, o participare justă și echitabilă la beneficii și conservarea și utilizarea sustenabilă a pădurilor la scară mondială;

57. relevă necesitatea de a promova managementul sustenabil al pădurilor și de a combate despădurirea, *inter alia* prin închiderea piețelor pentru cherestea tăiată în mod ilegal sau nesustenabil; subliniază că, pentru atingerea acestui obiectiv, este necesară instituirea unor parteneriate cu guvernele, comunitățile locale și grupurile autohtone, cu societatea civilă și cu sectorul privat;

58. subliniază, în acest context, nevoia de a respecta angajamentul de la Nagoya cel puțin pe jumătate și, dacă este fezabil, să se reducă aproape până la zero rata de pierdere a tuturor habitatelor naturale, inclusiv pădurile, până în anul 2020;

59. consideră că, prin concepție, instrumentul REDD+ din cadrul CCONUSC ar trebui să asigure respectarea obiectivelor și Țintelor stabilite în materie de protejare generală a pădurilor și să contribuie la realizarea acestora, și că, de exemplu, ar trebui dezvoltate infrastructuri specifice pentru observarea prin satelit și *in situ*, pentru a se stabili că carbonul este colectat într-o pădure protejată, precum și respectarea drepturilor omului și a prevederilor pertinente din Convenția privind diversitatea biologică; solicită, prin urmare, o mai mare transparență în alocarea fondurilor relevante și o monitorizare mai temeinică; subliniază că, prin concepție, mecanismul REDD+ ar trebui să asigure beneficii substanțiale pentru biodiversitate și servicii ecosistemice vitale dincolo de atenuarea schimbărilor climatice și să contribuie la consolidarea drepturilor și la ameliorarea traiului populațiilor dependente de păduri, în special al comunităților autohtone și locale;

60. își exprimă îngrijorarea cu privire la noul Cod forestier, care urmează să fie adoptat de senatul brazilian și care va exacerba despădurirea în zona braziliană a Amazonului, stânjenind, astfel, eforturile internaționale de atenuare a schimbărilor climatice;

61. îndeamnă statul-gazdă, Brazilia, să își asume un angajament clar de a proteja pădurile amazoniene și de a pune capăt hărțuirii criminale a reprezentanților societății civile care doresc să protejeze mediul;

62. solicită Comisiei să pună la dispoziție, în timp util pentru Summitul Rio+20, un studiu de evaluare a impactului consumului de produse alimentare și nealimentare al UE asupra despăduririi; solicită ca studiul să evalueze și impactul politicilor și legislației existente a UE asupra despădurii și să schițeze noi inițiative politice care să abordeze efectele identificate;

Substanțele chimice și cele periculoase

63. susține punctul de vedere al Comisiei conform căruia a venitul timpul să se creeze un regim internațional mai strict și mai coerent de reglementare a utilizării substanțelor chimice și a celor periculoase și conform căruia, în cadrul Summitului Rio+20, ar trebui să se facă demersuri în vederea realizării acestui obiectiv, solicitând adoptarea legislației UE privind REACH ca model de către un număr cât mai mare de țări;

Gestionarea deșeurilor

64. subliniază faptul că o bună gestionare a deșeurilor nu numai că reduce efectele asupra mediului, ci reprezintă și o sursă de materii reciclabile și reutilizabile, precum și de locuri de muncă;

Joi, 29 septembrie 2011

65. subliniază faptul că există multe resurse care, în prezent, sunt îngropate în depozite de deșeuri, incinerate sau au un impact negativ asupra mediului și comunităților locale și care pot fi reutilizate și reciclate; subliniază faptul că ar trebui depuse eforturi susținute în ceea ce privește reciclarea acestor resurse, astfel ca societățile locale să beneficieze de o valoare adăugată, prin locuri de muncă și inovare, iar reciclarea și reutilizarea să prevină distrugerea habitatelor naturale și a societăților locale;

Crearea condițiilor pentru stimularea piețelor și a investițiilor în resursele umane

66. subliniază nevoia de includere a biodiversității, a serviciilor ecosistemice și a resurselor naturale în conturile naționale, precum și a tuturor planurilor și strategiilor de eradicare a sărăciei/de dezvoltare;

Subvențiile dăunătoare mediului

67. subliniază că este necesar să se elimine urgent subvențiile dăunătoare mediului și să se elaboreze și să se pună în aplicare stimulente pozitive pentru a beneficia de biodiversitate și de conservarea acesteia;

68. salută, în această privință, atenția mai mare acordată ecologizării PAC în cadrul propunerilor de reformă a PAC;

69. solicită ca în cadrul Summitului Rio+20 să se lanseze o serie de măsuri coordonate la nivelul țărilor destinate identificării și eliminării treptate a tuturor subvențiilor dăunătoare mediului până în 2020, în conformitate cu angajamentele de la Nagoya;

Instrumentele de reglementare și de piață

70. subliniază că folosirea instrumentelor de reglementare, atât la nivel național, cât și internațional, precum și a instrumentelor de piață va avea un rol esențial în ceea ce privește sustenabilitatea generală a societății noastre; relevă, în acest context, că se impune abordarea în regim de urgență a efectelor exercitate de transporturile navale și aeriene internaționale asupra climei și evidențiază exemplul UE și al obiectivelor 20-20.20 ale acesteia, precum și standardele și politicile sale ambientale progresive în general;

71. subliniază faptul că un cadru de reglementare cuprinzător, clar și fiabil este necesar pentru a permite actorilor să orienteze raționamentul economic către o economie ecologică, responsabilă și eficientă;

72. solicită stabilirea la nivel internațional a unei taxe pe tranzacțiile financiare;

73. subliniază că reformele fiscale gândite pentru a transfera sarcina fiscală de la muncă la folosirea resurselor și la poluare pot contribui la înregistrarea unui rezultat benefic atât pentru ocuparea forței de muncă, cât și pentru mediu, întrucât transferul respectiv sporește atractivitatea eficienței utilizării resurselor, a reciclării și a reutilizării și, astfel, asigură mai multe oportunități de ocupare a forței de muncă;

74. invită Comisia Europeană să promoveze includerea aspectelor legate de mediu în negocierile comerciale internaționale;

Finanțare

75. subliniază că trecerea la o economie ecologică va impune realizarea unor investiții financiare la scară largă, că nu va fi de ajuns să se folosească banii publici și că finanțarea publică va trebui să accelereze și să susțină investițiile private; subliniază nevoia de promovare a inovării și a noilor tehnologii inclusiv prin îmbunătățirea accesului la finanțare;

Joi, 29 septembrie 2011

76. solicită ca în cadrul Summitului Rio+20 să se reformeze strategiile de finanțare actuale și să se creeze, în funcție de necesități, noi mecanisme de finanțare și parteneriate public-private;

77. consideră că țările în curs de dezvoltare au nevoie de un cadru pe termen lung stabil în ceea ce privește sprijinul financiar, edificarea capacităților și transferul tehnologic pentru a promova dezvoltarea durabilă și a putea să evite calea dezvoltării care implică un nivel ridicat de consum de energie și de emisii de carbon pe care au urmat-o țările industrializate;

78. solicită Summitului Rio + 20 să întărească măsurile și să mărească resursele disponibile pentru mecanismele de reducere a riscurilor ambientale și a riscurilor de producere a dezastrelor la nivel mondial;

79. subliniază că Ajutorul oficial pentru dezvoltare (AOD) ar trebui să fie monitorizat mai bine, inclusiv prin utilizarea unor măsuri alternative pentru angajamentele privind dezvoltarea, cum ar fi ajutorul OCDE programabil la nivel de țară sau angajamentul față de indicele de dezvoltare, astfel încât să se asigure conformitatea cu acordurile multilaterale în materie de mediu și contribuția la realizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului, precum și cu obiectivele mai generale ale economiei ecologice;

80. consideră că este vital ca țările cele mai sărace să aibă acces la formele inovatoare de finanțare pentru a elimina deficitul de fonduri cu care se confruntă aceste țări;

81. solicită monitorizarea efectelor finanțării asupra echilibrului de gen pentru a asigura o finanțare care să ia în considerare dimensiunea de gen;

Puteri mai ample pentru cetățeni

82. consideră că este extrem de important ca cetățenilor să le fie conferite noi puteri în ceea ce privește guvernanta în materie de mediu și solicită ca, în cadrul Summitului Rio+20, să se realizeze progrese cu privire la asigurarea aplicării efective, la nivel mondial, a principiului 10 din Declarația de la Rio; este de părere că UE poate oferi, în cadrul discuțiilor la nivel internațional, o experiență importantă, dat fiind că aplică de peste 10 ani Convenția de la Aarhus;

83. solicită extinderea prevederilor Convenției de la Aarhus dincolo de CEE-ONU printr-o convenție globală sau deschiderea Convenției de la Aarhus părților din afara CEE-ONU;

84. recomandă o abordare cuprinzătoare a respectării principiilor ținând de drepturile omului, implementând, în același timp, politici care vizează o dezvoltare sustenabilă; subliniază nevoia de a asigura un nivel adecvat de protecție pentru persoanele cele mai afectate de schimbările climatice;

85. subliniază faptul că orice instrument de reglementare poate avea succes numai dacă este combinat cu informare și educație; în plus, consideră că modificarea valorilor și a comportamentului în cadrul abordărilor ascendente este foarte importantă și solicită, în mod special, inițiative de mobilizare a tineretului, întrucât generația care va fi afectată de consecințele acțiunilor noastre este generația următoare;

Formarea

86. subliniază că este necesar ca programele de educație și de formare, în special cele dedicate tinerilor, să fie susținute în toate țările; promovarea de noi competențe va contribui la crearea de noi locuri de muncă pe piața globală a muncii, generând efecte pozitive care se pot multiplica la nivel social;

Joi, 29 septembrie 2011

Tehnologiile

87. evidențiază importanța cercetării, a dezvoltării și a inovării și nevoia de cooperare în domeniul științific și tehnologic;

88. admite că inovarea, evaluarea și transferul în domeniul tehnologic sunt esențiale pentru a face față provocărilor de mediu, economice și sociale; subliniază însă și faptul că dezvoltarea tehnologică nu poate fi singura soluție la problemele legate de mediu sau în ceea ce privește eradicarea sărăciei;

89. subliniază că inovarea este mai mult decât inovarea tehnică – inovarea socială oferă soluții noi și eficace pentru necesitățile sociale urgente, create de către indivizi sau organizații, cu un imperativ social, nu neapărat comercial; subliniază, de asemenea, că inovarea socială le oferă cetățenilor, indiferent de circumstanțe, ocazia de a-și consolida mediul de muncă și de trai, contribuind astfel la lărgirea puterilor societății civile la nivel mondial și constituind o oportunitate pentru ca societatea civilă să participe la protecția și la utilizarea sustenabilă a resurselor naturale;

90. își exprimă opoziția față de propunerile de geoinginerie pe scară largă;

91. reamintește că protecția cunoștințelor, a inovațiilor și a practicilor comunităților locale și a celor autohtone constituie o parte explicită a acordurilor Summitului de la Rio, asigurând modalități de ultimă generație, sigure și rezistente de utilizare a capacităților naturii;

92. subliniază că introducerea unor tehnologii noi și emergente nu trebuie să compromită obiectivele privind dezvoltarea corectă și durabilă și eradicarea sărăciei; scoate în evidență faptul că tehnologiile pot exercita efecte ambientale, sociale și economice diferite și că, în lipsa unei supravegheri adecvate, unele tehnologii pot duce la exploatarea nesustenabilă a resurselor naturale (precum apa, terenurile, biomasa), la creșterea sărăciei și la alte efecte sociale negative;

93. susține, prin urmare, Planul strategic pentru sprijin tehnologic și dezvoltarea capacităților de la Bali privind tehnologia legată de mediu, precum și obiectivele de evaluare și de transfer al tehnologiilor nepoluante; solicită ca, în cadrul sistemului ONU, să fie creată o capacitate de monitorizare, evaluare și informare cu privire la tehnologiile noi, pentru a întregi un concept de sustenabilitate mai amplu și pentru a promova o dezvoltare sustenabilă a produselor și a proceselor în toate domeniile;

Evaluarea progreselor

94. solicită dezvoltarea urgentă, în cadrul studiilor, a unui nou set de unități pentru măsurarea progresului realizat către echitate și dezvoltare durabilă;

95. subliniază că Summitul Rio+20 ar trebui să ofere un model alternativ de evaluare a creșterii și a bunăstării „dincolo de PIB”, pe baza unor inițiative precum sistemul internațional de conturi economice și de mediu integrate (SEEA), indicele de dezvoltare umană și Proiectul OCDE „Măsurarea progresului societăților”; subliniază că acest model este necesar pentru a evalua progresele într-un sens larg, care să includă dimensiunile economică, ambientală și socială; solicită, prin urmare, adoptarea unor indicatori clari și cuantificabili care să ia în considerare schimbările climatice, biodiversitatea, eficiența resurselor și incluziunea socială;

96. solicită o discuție amplă privind includerea acestor indicatori la nivel internațional în procesele folosite de obicei pentru evaluarea progresului public și privat;

Joi, 29 septembrie 2011

97. solicită recunoașterea principiului neregresiunii în contextul protecției mediului, precum și al drepturilor fundamentale;

Îmbunătățirea guvernanței și implicarea sectorului privat

98. subliniază că este necesar să se îmbunătățească urgent guvernanta în materie de dezvoltare durabilă;

99. opinează că Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu trebuie consolidat în cadrul ONU, de exemplu prin transformarea Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu într-o agenție specializată a ONU (precum OIM), deoarece acesta ar fi modul optim de a îmbunătăți guvernanta în materie de mediu de la nivel internațional și de a progresa pe calea unei dezvoltări durabile la nivel mondial; face însă referire, în acest context, la toate opțiunile identificate în cadrul discuțiilor Helsinki-Nairobi;

100. solicită crearea, sub egida Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu, a unei comisii speciale de oameni de știință, după modelul Comitetului interguvernamental pentru schimbările climatice, însărcinată cu revizuirea și evaluarea la nivel intersectorial a celor mai recente informații științifice, tehnice și socioeconomice, elaborate la nivel mondial și importante pentru înțelegerea biodiversității și a sustenabilității;

101. propune din nou să se înființeze o instanță internațională în domeniul protecției mediului, astfel încât legislația în acest domeniu să aibă un caracter obligatoriu și un titlu executoriu mai pronunțate, sau cel puțin o autoritate internațională, cum ar fi un ombudsman cu competențe de mediere;

102. solicită ca în cadrul Summitului Rio+20 să se lanseze o strategie de creștere a coerenței dintre diferitele acorduri multilaterale privind mediul; subliniază, în această privință, necesitatea unei abordări coordonate la nivelul celor trei Convenții de la Rio (privind biodiversitatea, schimbările climatice și deșertificarea), deoarece acestea sunt intrinsec corelate, operează în aceleași ecosisteme și se ocupă de chestiuni interdependente;

103. subliniază necesitatea de a implica actorii de la nivel mondial, național și local în procesele de punere în aplicare;

104. subliniază necesitatea unei mai mari implicări a miniștrilor de finanțe, ai economiei, ai dezvoltării, ai mediului și a altor miniștri în elaborarea unor politici de dezvoltare durabilă;

105. solicită ca, în cadrul Summitului Rio+20, angajarea celor mai importante părți interesate să devină mai hotărâtă, inclusiv a sectorului privat; subliniază că mediul de afaceri și societatea civilă, în special ONG-urile, mișcările sociale și comunitățile locale trebuie să aibă un rol proeminent;

106. subliniază că, pentru a obține rezultate concrete, este important ca în țările în curs de dezvoltare și în țările dezvoltate mediul de afaceri și societatea civilă să colaboreze;

107. subliniază importanța implicării cetățenilor; solicită ca aceștia să fie sensibilizați și informați mai bine cu privire la consumul sustenabil și cere să se introducă și să se promoveze stimulentele pentru a schimba valorile și comportamentul și a facilita luarea unor decizii responsabile, atât de către cetățeni, cât și de către industrie;

108. subliniază nevoia de acțiune pentru a declanșa o modificare de comportament în direcția unui model de consum sustenabil;

109. subliniază că toate părțile interesate importante ar trebui să aibă un acces deplin, deschis și echitabil la toate negocierile și la toate reuniunile dintre sesiuni și de pregătire pentru Summitul Rio+20;

Joi, 29 septembrie 2011

110. consideră că reprezentanții parlamentari ar trebui să aibă un rol activ în legătură cu această conferință; consideră că, în mod ideal, Parlamentul European ar trebui să fie asociat în mod oficial cu conferința, fiindu-i acordat același statut pe care îl are delegația Comisiei sau cel puțin același statut de care a beneficiat în cadrul altor conferințe;

*

* *

111. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite.

Viitorul Fondului european de ajustare la globalizare

P7_TA(2011)0431

Rezoluția Parlamentului European din 29 septembrie 2011 referitoare la viitorul Fondului european de ajustare la globalizare

(2013/C 56 E/15)

Parlamentul European,

- având în vedere Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾, care a instituit Fondul european de ajustare la globalizare,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 546/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽³⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽⁴⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei „Un buget pentru Europa 2020” (COM(2011)0500),
- având în vedere rapoartele anuale ale Comisiei privind activitățile FEG,
- având în vedere conferințele părților interesate, organizate de Comisie în ianuarie și martie 2011 împreună cu statele membre și cu reprezentanții partenerilor sociali, pe tema viitorului FEG,
- având în vedere rezoluțiile pe care le-a adoptat începând din ianuarie 2007 referitoare la mobilizarea FEG, inclusiv observațiile Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (EMPL) pe marginea solicitărilor respective,
- având în vedere Rezoluția sa din 7 septembrie 2010 referitoare la finanțarea și funcționarea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽⁵⁾, inclusiv avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (EMPL) din 25 iunie 2010,

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

⁽³⁾ JO L 167, 29.6.2009, p. 26.

⁽⁴⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0303.

Joi, 29 septembrie 2011

- având în vedere Rezoluția sa din 8 iunie 2011 privind investiția în viitor: un nou cadru financiar multianual pentru o Europă competitivă, sustenabilă și favorabilă incluziunii ⁽¹⁾,
 - având în vedere deliberările grupului de lucru special pentru FEG al Comisiei EMPL,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât FEG a fost instituit pentru a sprijini măsurile în favoarea lucrătorilor celor mai afectați de concedierile în masă cauzate de globalizare sau de criza economică și financiară în Uniunea Europeană, cu scopul promovării reintegrării lor pe piața muncii;
- B. întrucât, în cele mai multe cazuri, FEG a fost mobilizat pentru concedierile cauzate de criza economică și financiară;
- C. întrucât Comisia propune prelungirea până la sfârșitul anului 2013 a derogării temporare care permite utilizarea FEG pentru a sprijini lucrătorii concediați din cauza crizei economice și financiare globale;
- D. întrucât FEG a fost conceput ca un instrument de intervenție rapidă în eventualitatea unor concedieri în masă, pentru a preveni șomajul de lungă durată în condiții dificile pe piața muncii; întrucât scopul original al FEG a fost acela de a atenua, într-un timp scurt, problemele acute și neprevăzute de pe piața muncii cauzate de concedierea unui număr mare de lucrători fie de întreprinderile mari, fie de IMM-urile dintr-un anumit sector sau dintr-o anumită regiune; reamintind, în același timp, că obiectivele pe termen lung prevăzute de Europa 2020 vizând creșterea ratei de ocupare a forței de muncă și a capacităților de inserție profesională sunt sprijinite prin Fondul social european (FSE);
- E. întrucât procedura greoaie de mobilizare a FEG a fost identificată drept un defect major al regulamentului pertinent;
- F. întrucât unele state membre au avut dificultăți în utilizarea FEG din cauza problemelor întâmpinate în identificarea de surse de finanțare națională complementară;
- G. întrucât FEG a contribuit la testarea unor măsuri inovatoare menite să dezvolte capacitatea de inserție profesională a lucrătorilor;
- H. întrucât Regulamentul FEG actual s-a dovedit suficient de flexibil pentru a putea fi aplicat în contexte și sisteme de piețe ale muncii diferite din UE;
- I. întrucât FEG a finanțat măsuri complementare celor finanțate prin FSE, pe lângă acordarea de alocații pe perioada de formare și reconversie,
1. reamintește că FEG a fost instituit cu scopul de a demonstra solidaritatea UE cu lucrătorii afectați de concedierile în masă cauzate de globalizare și că, în 2009, acesta a fost extins – prin planul de redresare – pentru a acoperi și concedierile cauzate de criza economică și financiară;
2. recunoaște valoarea adăugată a FEG ca instrument de intervenție rapidă cu domeniul de aplicare limitat la cofinanțarea măsurilor active de pe piața muncii destinate a-i ajuta pe lucrătorii care și-au pierdut slujbele să reintre pe piața muncii; subliniază, de asemenea, că, pe viitor, obiectivul ar trebui să fie mai curând politicile durabile pentru piața muncii; îndeamnă statele membre să utilizeze Fondul european de ajustare la globalizare pentru a urmări obiectivele UE și a promova noi competențe, inclusiv în legătură cu noi locuri de muncă ecologice, durabile și de înaltă calitate;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0266.

Joi, 29 septembrie 2011

3. este mulțumit de faptul că FEG a reușit să ofere sprijin unui procent de circa 10 % din toți lucrătorii concediați în UE în perioada 2009-2010 și observă că 40 % dintre lucrătorii asistați prin FEG în 2009 s-au reintegrat cu succes pe piața muncii, în pofida efectelor negative ale crizei economice și financiare asupra piețelor forței de muncă;
4. sprijină propunerea Comisiei de a prelungi FEG și după expirarea CFM actual și solicită clarificarea de urgență a situației în ceea ce privește agricultorii și persoanele care lucrează cu contracte pe termen fix;
5. solicită ca noul FEG să fie strâns legat de un cadru european de restructurare, necesar pentru a anticipa și a gestiona tranziția;
6. este de opinie că crea mai mare valoare adăugată pe care ar putea-o oferi un FEG reînnoit ar fi sprijinirea eficientă a formării și reconversiei lucrătorilor în vederea reintegrării lor în muncă în circumstanțe dificile de pe piața muncii, rezultate în urma restructurării neprevăzute a unor întreprinderi sau sectoare, situație care creează sau agravează neadecvarea competențelor deținute la cerințele noi; subliniază că un astfel de instrument ar furniza un complement de valoare măsurilor finanțate prin FSE, care sunt destinate cu precădere adaptării la provocările globale, în vederea unei creșteri economice durabile; subliniază în continuare că, pe de o parte, acest instrument ar asigura solidaritatea UE cu lucrătorii afectați de restructurări și, pe de altă parte, toate statele membre ar putea beneficia de intervențiile la timp, ținute și adaptate situației prin acest fond pentru a preveni șomajul de lungă durată;
7. este de părere că principala provocare în viitor este introducerea unor proceduri de intervenție mai rapide, care să permită mobilizarea rapidă și eficientă a FEG;
8. recunoaște eforturile Comisiei de a prezenta soluții viabile pentru reducerea duratei procedurii de solicitare și mobilizare a FEG la maximum șase luni între depunerea solicitării și transferul fondurilor către statul membru în cauză, în conformitate cu procedurile legislative și bugetare stabilite în prezent pentru FEG; remarcă totuși lipsa progreselor în cei patru ani de când este operațional FEG și îndeamnă statele membre să-i grăbească funcționarea prin anticiparea măsurilor care intră în domeniul său de aplicare, fără a dezavantaja statele membre care întâmpină dificultăți bugetare;
9. cere ca viitorul FEG să fie puternic orientat către inovare, în acord cu obiectivele Strategiei Europa 2020, și solicită Comisiei să prezinte propuneri pentru ca o criză locală, regională sau națională care duce la pierderi semnificative de locuri de muncă să poată de asemenea să fie luată în considerare ca temei pentru asistență prin FEG;
10. subliniază că Comisia trebuie să se asigure că măsurile adoptate sunt coerente și compatibile cu obiectivele Strategiei Europa 2020 și să-și utilizeze o parte din bugetul pentru asistență tehnică pentru promovarea și diseminarea celor mai bune practici între statele membre și pentru învățarea unele de la altele;
11. îndeamnă Comisia să asigure coerența între intervențiile prin FEG și acțiunile dedicate unor întreprinderi și sectoare din perspectiva regulilor de concurență și a politicii industriale a UE;
12. solicită îmbunătățirea viitorului Regulament FEG, pentru a se garanta că fondul nu generează efecte de pericol moral pentru întreprinderile multinaționale;
13. subliniază faptul că partenerii sociali și autoritățile locale ar trebuie puternic implicate în procedura de solicitare și, mai ales, în elaborarea ansamblului coordonat de măsuri; reiterează că partenerii sociali ar trebui să participe la monitorizarea, punerea în aplicare și evaluarea rezultatelor pentru lucrători;

Joi, 29 septembrie 2011

14. îndeamnă Comisia să caute modalități prin care să se asigure că finanțarea prin FEG nu este utilizată indirect de întreprinderile multinaționale cu profituri nete pentru a-și reduce costurile legate de restructurarea responsabilă din punct de vedere social și pentru a evita responsabilitățile care le revin; solicită Comisiei să instituie un cadru UE pentru anticiparea și gestionarea schimbărilor și restructurării, în care aceste întreprinderi să răspundă financiar pentru măsurile de reangajare;
15. îndeamnă Comisia să identifice motivele pentru care unele state membre nu au utilizat niciodată FEG, deși au avut loc pe teritoriul lor concedieri masive, și să propună soluții corespunzătoare, pentru a garanta faptul că finanțările prin FEG sunt distribuite conform obiectivului Uniunii de promovare a coeziunii economice, sociale și teritoriale și solidarității între statele membre (articolul 3 TUE);
16. subliniază că FEG ar trebui să continue să finanțeze doar măsurile active pentru piața muncii care completează măsurile prevăzute conform legislației naționale în cazul unor concedieri în masă; în continuare, propune ca, pe viitor, alocațiile sprijinite prin FEG să fie întotdeauna cuplate cu măsuri de formare sau reconversie finanțate de asemenea prin FEG și ca acestea să nu înlocuiască alocațiile furnizate conform legislației naționale sau comunitare sau conform contractelor colective;
17. solicită Comisiei să studieze posibilitatea alinierii ratei de cofinanțare prin FEG la cea aplicabilă în cazul fondurilor structurale pentru statul membru în cauză;
18. solicită ca cererile să furnizeze informații privind sursele de cofinanțare;
19. îndeamnă Comisia să monitorizeze mai îndeaproape procesul de punere în aplicare, pentru a se asigura că rezultatele măsurilor finanțate sunt benefice în mod egal pentru toți lucrătorii, și să creeze o bază de date cuprinzând modele și exemple de bune practici;
20. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și parlamentelor și guvernelor statelor membre.

Instituirea unui Corp voluntar european de ajutor umanitar

P7_TA(2011)0432

Declarația Parlamentului European din 29 septembrie 2011 privind instituirea unui Corp voluntar european de ajutor umanitar

(2013/C 56 E/16)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 123 din Regulamentul său de procedură,

- A. întrucât Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede, la articolul 214 alineatul (5), că „pentru a stabili un cadru al contribuțiilor comune ale tinerilor europeni la acțiunile de ajutor umanitar ale Uniunii, se creează un Corp voluntar european de ajutor umanitar”;
- B. întrucât, la 23 noiembrie 2010, Comisia a emis o Comunicare intitulată „Modalități de exprimare a solidarității cetățenilor Uniunii Europene prin intermediul voluntariatului: primele reflecții privind un Corp voluntar european de ajutor umanitar (CVEAU)”;
- C. întrucât 2011 este „Anul european al voluntariatului”,
 1. declară că acțiunea umanitară reprezintă o expresie fundamentală a valorii europene a solidarității;

Joi, 29 septembrie 2011

2. subliniază că tradiția europeană îndelungată a voluntariatului este o componentă indispensabilă a identității noastre europene comune;
3. subliniază că CVEAU va conferi valoare adăugată cetățenilor europeni, încurajând participarea activă a acestora și contribuind la realizarea unei coeziuni sporite a societății;
4. invită Parlamentul European și Consiliul să stabilească normele și procedurile de funcționare a Corpului ca reacție la dezastre și să acționeze în vederea înființării prompte a acestuia;
5. consideră că cele mai importante componente ale Serviciului de voluntariat ar trebui să fie identificarea și selectarea voluntarilor, alături de formarea și de repartizarea acestora;
6. s subliniază că Serviciul de voluntariat ar trebui să se bazeze pe cerere și pe necesități, iar securitatea trebuie să aibă o importanță primordială;
7. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta declarație, însoțită de numele semnatariilor ⁽¹⁾, Comisiei, Consiliului și parlamentelor statelor membre.

⁽¹⁾ Lista cu semnatarii se publică în anexa 1 a procesului-verbal din 29 septembrie 2011 (P7_PV(2011)09-29(ANN1)).

Invalizii civili de război

P7_TA(2011)0433

Declarația Parlamentului European din 29 septembrie 2011 privind invalizii civili de război

(2013/C 56 E/17)

Parlamentul European,

- având în vedere programul de la Stockholm adoptat de Consiliul European în decembrie 2009,
 - având în vedere articolul 123 din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Uniunea Europeană este de mult timp un promotor declarat al păcii internaționale și al prevenirii utilizării minelor antipersonal;
 - B. întrucât invalizii civili de război, victime ale minelor antipersonal și ale altor arme abandonate, și victimele actelor de terorism din statele membre și din țările candidate se confruntă cu probleme de sănătate și dificultăți socioeconomice permanente care trebuie abordate într-o manieră cuprinzătoare și coordonată,
1. consideră că Europa ar trebui să dea un exemplu pentru restul lumii prin recunoașterea și abordarea nevoilor pe termen lung ale victimelor atacurilor teroriste și ale invalizilor civili de război, acordând acestora un statut special;
 2. invită Comisia să întreprindă măsurile necesare pentru a se asigura că nevoile medicale și societale permanente ale invalizilor civili de război și ale victimelor terorismului sunt îndeplinite fără discriminare în UE, cu scopul de a ajuta astfel de persoane să ducă o viață demnă în mediul lor propriu;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta declarație, însoțită de numele semnatariilor ⁽¹⁾, Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor statelor membre.

⁽¹⁾ Lista cu semnatarii se publică în anexa 2 a procesului-verbal din 29 septembrie 2011 (P7_PV(2011)09-29(ANN2)).

Marți, 27 septembrie 2011

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

Schimburile comerciale cu produse agricole și produse pescărești dintre UE și Palestina ***

P7_TA(2011)0396

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului sub forma unui de schimb de scrisori între Uniunea Europeană, pe de o parte, și Autoritatea Palestiniană din Cisiordania și Fâșia Gaza, pe de altă parte, privind liberalizarea în continuare a schimburilor comerciale cu produse agricole, produse agricole transformate, pește și produse pescărești și de modificare a Acordului de asociere euro-mediteraneean interimar privind schimburile comerciale și cooperarea dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Organizația pentru Eliberarea Palestinei (OLP), care acționează în numele Autorității Palestiniene din Cisiordania și Fâșia Gaza, pe de altă parte (07770/2011 – C7-0100/2011 – 2011/0042(NLE))

(2013/C 56 E/18)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (07770/2011),
 - având în vedere proiectul de Acord sub forma unui de schimb de scrisori între Uniunea Europeană, pe de o parte, și Autoritatea Palestiniană din Cisiordania și Fâșia Gaza, pe de altă parte, privind liberalizarea în continuare a schimburilor comerciale cu produse agricole, produse agricole transformate, pește și produse pescărești și de modificare a Acordului de asociere euro-mediteraneean interimar privind schimburile comerciale și cooperarea dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Organizația pentru Eliberarea Palestinei (OLP), care acționează în numele Autorității Palestiniene din Cisiordania și Fâșia Gaza, pe de altă parte (07769/2011),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 207 alineatul (4) primul paragraf și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a)(v) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0100/2011),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru comerț internațional (A7-0300/2011),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și Autorității Palestiniene din Cisiordania și Fâșia Gaza.

Marți, 27 septembrie 2011

Acordul UE-Mexic privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene ***

P7_TA(2011)0397

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea acordului dintre Uniunea Europeană și Statele Unite Mexicane privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene (05735/2011 – C7-0067/2011 – 2008/0161(NLE))

(2013/C 56 E/19)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (05735/2011),
 - având în vedere proiectul de acord dintre Uniunea Europeană și Statele Unite Mexicane privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene (07158/2/2009),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 100 alineatul (2), articolul 218 alineatul (8) și alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0067/2011),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru transport și turism (A7-0298/2011),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Statelor Unite Mexicane.

Acordul de parteneriat în sectorul pescuitului dintre UE și Capul Verde ***

P7_TA(2011)0398

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui nou Protocol de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de Acordul de parteneriat în sectorul pescuitului dintre Uniunea Europeană și Republica Capului Verde (09793/2011 – C7-0228/2011 – 2011/0097(NLE))

(2013/C 56 E/20)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (09793/2011),
- având în vedere proiectul pentru un nou protocol de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de Acordul de parteneriat în sectorul pescuitului dintre Uniunea Europeană și Republica Capului Verde (09791/2011),
- având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 43 alineatul (2) și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0228/2011),
- având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,

Marți, 27 septembrie 2011

- având în vedere recomandarea Comisiei pentru pescuit și avizul Comisiei pentru dezvoltare, precum și cel al Comisiei pentru bugete (A7-0299/2011),
- 1. aprobă încheierea protocolului la acord;
- 2. invită Comisia să transmită Parlamentului procesul-verbal și concluziile reuniunilor comisiei mixte prevăzute la articolul 9 din acord, precum și programul sectorial multianual menționat la articolul 3 din noul protocol și rezultatele corespunzătoare ale evaluărilor anuale; invită Comisia să faciliteze participarea reprezentanților Parlamentului ca observatori la reuniunile comisiei mixte; invită Comisia să prezinte Parlamentului și Consiliului, în cursul ultimului an de aplicare a noului protocol și înainte de lansarea negocierilor în vederea reînnoirii sale, un raport de evaluare complet privind punerea sa în aplicare, fără a impune restricții inutile în ceea ce privește accesul la acest document;
- 3. solicită Comisiei și Consiliului, în cadrul competențelor lor respective, să informeze Parlamentul pe deplin, în mod cât mai prompt, în toate etapele procedurilor referitoare la noul protocol și la reînnoirea sa, în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană și cu articolul 218 alineatul (10) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE);
- 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicii Capului Verde.

Memorandumul de cooperare dintre UE și SUA în materie de cercetare și dezvoltare în sfera aviației civile ***

P7_TA(2011)0399

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Memorandumului de cooperare NAT-I-9406 între Statele Unite ale Americii și Uniunea Europeană (09390/2011 – C7-0141/2011 – 2011/0021(NLE))

(2013/C 56 E/21)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (09390/2011),
- având în vedere Memorandumul de cooperare NAT-I-9406 între Statele Unite ale Americii și Uniunea Europeană (06458/2011),
- având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 100 alineatul (2), articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) și alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0141/2011),
- având în vedere articolul 81, articolul 90 alineatul (7) și articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere recomandarea Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A7-0301/2011),
- 1. aprobă încheierea Memorandumului de cooperare;
- 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Statelor Unite ale Americii.

Marți, 27 septembrie 2011

Extinderea domeniului de aplicare al regulamentului privind transportul rutier transfrontalier profesionist de numerar în euro între statele membre din zona euro ***

P7_TA(2011)0400

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la proiectul de regulament al Consiliului privind extinderea domeniului de aplicare al Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului privind transportul rutier transfrontalier profesionist de numerar în euro între statele membre din zona euro (17787/2010 – C7-0025/2011– 2010/0206(APP))

(2013/C 56 E/22)

(Procedura legislativă specială – aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de regulament al Consiliului (17787/2010),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 352 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0025/2011),
 - având în vedere articolul 81 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A7-0077/2011),
1. aprobă proiectul de regulament al Consiliului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale.

Transportul rutier transfrontalier profesionist de numerar în euro între statele membre din zona euro*I**

P7_TA(2011)0405

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind transportul rutier transfrontalier profesionist de numerar în euro între statele membre din zona euro (COM(2010)0377 – C7-0186/2010 – 2010/0204(COD))

(2013/C 56 E/23)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2010)0377),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 133 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0186/2010),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

Marți, 27 septembrie 2011

- având în vedere avizul Băncii Centrale Europene din 5 octombrie 2010 ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A7-0076/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 278, 15.10.2010, p. 1.

P7_TC1-COD(2010)0204

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 27 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind transportul rutier transfrontalier profesionist de numerar în euro între statele membre din zona euro

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 1214/2011.)

Controlul exporturilor de produse și tehnologii cu dublă utilizare *I**

P7_TA(2011)0406

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1334/2000 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor de produse și tehnologii cu dublă utilizare (COM(2008)0854 – C7-0062/2010 – 2008/0249(COD))

(2013/C 56 E/24)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2008)0854),
- având în vedere articolul 133 din Tratatul CE,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) și articolul 207 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0062/2010),

Marți, 27 septembrie 2011

- având în vedere articolul 27 din Regulamentul (CE) nr. 428/2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare (reformare), în temeiul căruia Regulamentul (CE) nr. 1334/2000 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor de produse și tehnologii cu dublă utilizare a fost abrogat începând cu 27 august 2009,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat prin scrisoarea din 18 iulie 2011, de a aproba poziția Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional și avizul Comisiei pentru afaceri externe (A7-0028/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare ⁽¹⁾;
 2. aprobă declarația comună a Parlamentului, a Consiliului și a Comisiei anexată la prezenta rezoluție;
 3. ia act de declarația Comisiei anexată la prezenta rezoluție;
 4. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ Prezenta poziție înlocuiește modificările adoptate la 5 aprilie 2011 [Texte adoptate P7_TA(2011)0125]

P7_TC1-COD(2008)0249

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 27 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 428/2009 al Consiliului de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 1232/2011.)

ANEXĂ

Declarația Comisiei:

Comisia intenționează să revizuiască prezentul regulament până la 31 decembrie 2013, cel târziu, în special cu privire la evaluarea posibilității de a introduce o autorizație generală de export pentru expedierile cu valoare redusă.

Declarația Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei cu privire la expedierile cu valoare redusă:

Prezentul regulament nu aduce atingere autorizațiilor naționale generale de export pentru expedierile cu valoare redusă emise de statele membre în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 428/2009.

Miercuri, 28 septembrie 2011

Proiect de buget rectificativ nr. 4/2011: resursele proprii și fluxurile de migrație și de refugiați

P7_TA(2011)0414

Rezoluția Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 4/2011 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, secțiunea III – Comisia (13990/2011 – C7-0243/2011 – 2011/2128(BUD))

(2013/C 56 E/25)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 314, precum și Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 106a,
- având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽¹⁾, în special articolele 37 și 38,
- având în vedere bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, adoptat definitiv la 15 decembrie 2010 ⁽²⁾,
- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽³⁾,
- având în vedere proiectul de buget rectificativ nr. 4/2011 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, prezentat de Comisie la 17 iunie 2011 (COM(2011)0375),
- având în vedere poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 4/2011 adoptată de Consiliu la 12 septembrie 2011 (13990/2011 – C7-0243/2011),
- având în vedere articolele 75b și 75e din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0312/2011),
- A. întrucât proiectul de buget rectificativ nr. 4/2011 la bugetul general 2011 are un obiectiv dublu, și anume o majorare a creditelor disponibile la subrubrica 3a și o revizuire a previziunilor privind resursele proprii tradiționale;
- B. întrucât majorarea cu aproape 41,1 milioane EUR a creditelor de angajament destinate gestionării fluxurilor de migrație și de refugiați (prin intermediul agenției Frontex, al Fondului pentru frontierele externe, al Fondului european de returnare și al Fondului european pentru refugiați) reprezintă o componentă a răspunsului multiform al Uniunii la evoluțiile înregistrate pe plan politic în țările sud-mediterraneene;
- C. întrucât are loc o majorare netă a creditelor de angajament, în conformitate cu principiul „noi credite pentru noi atribuții”;
- D. întrucât majorarea concomitentă propusă a creditelor de plată cu suma de 43,9 milioane EUR devine posibilă prin intermediul unor redistribuiri ale creditelor subutilizate disponibile în cadrul articolului bugetar „Proiecte energetice pentru sprijinirea redresării economice – Rețele energetice”;

⁽¹⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 68, 15.3.2011.

⁽³⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

Miercuri, 28 septembrie 2011

- E. întrucât creditele de plată subutilizate de la articolul bugetar sus-menționat vor fi epuizate prin adoptarea bugetului rectificativ nr. 2/2011, a proiectului de buget rectificativ nr. 4/2011, precum și prin efectuarea mai multor transferuri;
- F. întrucât orice potențiale cereri viitoare de credite de plată pentru exercițiul financiar 2011 ar trebui prezentate ținând seama de declarația comună privind creditele de plată adoptată de cele două componente ale autorității bugetare,
1. ia act de proiectul de buget rectificativ nr. 4/2011;
 2. constată, cu deosebită surprindere, pozițiile contradictorii adoptate de Consiliu, care a aprobat majorări de credite pentru o serie de programe de la subrubrica 3a în proiectul de buget rectificativ nr. 4/2011, dar adoptă o poziție contrară cu privire la aceleași instrumente pentru exercițiul financiar 2012 prin reducerea creditelor;
 3. reamintește, în acest sens, faptul că consecvența și coerența angajamentelor Uniunii cu privire la instrumentele sale sunt condiții prealabile pentru utilizarea eficientă și optimizată a fondurilor, care este extrem de necesară într-un climat bugetar tensionat și restrictiv;
 4. aprobă, fără modificări, poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 4/2011 și încredințează Președintelui sarcina de a constata adoptarea definitivă a bugetului rectificativ nr. 4/2011 și de a asigura publicarea acestuia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale.

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: cererea EGF/2010/017 DK/Midtjylland Machinery/Danemarca

P7_TA(2011)0415

Rezoluția Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/017 DK/Midtjylland Machinery introdusă de Danemarca) (COM(2011)0421 – C7-0194/2011 – 2011/2159(BUD))

(2013/C 56 E/26)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0421 – C7-0194/2011),
- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
- având în vedere procedura discuțiilor trilaterale prevăzută la punctul 28 din AII din 17 mai 2006,

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Miercuri, 28 septembrie 2011

- având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0309/2011),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața forței de muncă;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor disponibilizați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniune lucrătorilor disponibilizați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;
- D. întrucât Danemarca a solicitat asistență pentru un caz privind 813 disponibilizări, dintre care 325 au făcut obiectul asistenței, din șase întreprinderi care desfășoară activități încadrate în diviziunea 28 a NACE Rev. 2 („Fabricarea altor mașini și echipamente”) în regiunea NUTS II Midtjylland (DK04) din Danemarca;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,
1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare pentru a ameliora mecanismele procedurale și bugetare în vederea accelerării mobilizării FEG; salută, în acest sens, procedura îmbunătățită instituită de Comisie, ca urmare a solicitării Parlamentului European de a se accelera eliberarea subvențiilor, în cadrul căreia Comisia prezintă autorității bugetare evaluarea referitoare la eligibilitatea unei cereri de asistență în cadrul FEG împreună cu propunerea de mobilizare a FEG; speră ca în cadrul viitoarelor revizui ale FEG să se realizeze și alte îmbunătățiri ale procedurii, sporindu-se eficiența, transparența și vizibilitatea FEG;
 2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual punctual, limitat în timp, având ca obiectiv ajutarea lucrătorilor disponibilizați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor disponibilizați, în special a lucrătorilor celor mai vulnerabili și celor mai puțin calificați;
 3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a fiecărui lucrător disponibilizat; subliniază în continuare că asistența din partea FEG nu poate cofinanța decât măsuri active pe piața forței de muncă care conduc la ocuparea pe termen lung a forței de muncă; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;
 4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații privind compatibilitatea și complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul adresat Comisiei privind prezentarea unei evaluări comparative a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;
 5. salută faptul că, în urma unor solicitări repetate ale Parlamentului, bugetul 2011 include, pentru prima dată, credite de plată în valoare de 47 608 950 EUR la linia bugetară aferentă FEG – 04 05 01; reamintește că FEG a fost creat ca instrument specific și separat, având obiective și termene proprii, și, prin urmare, este oportun să dispună de fonduri specifice, evitându-se astfel transferurile de la alte linii bugetare care se realizau în trecut și care pot împiedica realizarea diverselor obiective de politică;

Miercuri, 28 septembrie 2011

6. salută consolidarea liniei bugetare 04 05 01 aferente FEG cu 50 000 000 EUR prin intermediul bugetului rectificativ nr. 3/2011, care va servi la acoperirea sumei necesare pentru prezenta cerere;
7. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
8. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/017 DK/Midtjylland Machinery introdusă de Danemarca)

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia 2011/725/UE.)

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: cererea EGF/2011/003 DE/Arnsberg și Düsseldorf - Industria automobilistică/Germania

P7_TA(2011)0416

Rezoluția Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2011/003 DE/ Arnsberg și Düsseldorf automotive din Germania) (COM(2011)0447 – C7-0209/2011 – 2011/2163(BUD))

(2013/C 56 E/27)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0447 – C7-0209/2011),
- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
- având în vedere procedura discuțiilor trilaterale prevăzută la punctul 28 din AII din 17 mai 2006,

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Miercuri, 28 septembrie 2011

- având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0311/2011),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața forței de muncă;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor disponibilizați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniune lucrătorilor disponibilizați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficace posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;
- D. întrucât Germania a solicitat asistență pentru 778 de cazuri de disponibilizări, toate vizate de cererea de asistență, din cinci întreprinderi care desfășoară activități încadrate în diviziunea 29 din NACE Rev. 2 („Fabricarea autovehiculelor, a remorcilor și a semiremorcilor”) în regiunile NUTS II Arnsberg (DEA5) și Düsseldorf (DEA1) din Germania;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,
1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare pentru a ameliora mecanismele procedurale și bugetare în vederea accelerării mobilizării FEG; salută în acest sens procedura îmbunătățită instituită de Comisie ca urmare a solicitării Parlamentului European de a se accelera eliberarea subvențiilor, în cadrul căreia Comisia prezintă autorității bugetare evaluarea referitoare la eligibilitatea unei cereri de asistență în cadrul FEG împreună cu propunerea de mobilizare a FEG; speră că în cadrul viitoarelor revizuii ale FEG să se realizeze și alte îmbunătățiri ale procedurii, sporindu-se eficiența, transparența și vizibilitatea FEG;
 2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual, punctual și limitat în timp, având ca obiectiv ajutarea lucrătorilor disponibilizați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor disponibilizați;
 3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a fiecărui lucrător disponibilizat; subliniază în continuare că măsurile finanțate prin FEG ar trebui să conducă la ocuparea pe termen lung a forței de muncă; reiterează faptul că asistența prin FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;
 4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul adresat Comisiei privind prezentarea unei evaluări comparative a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;
 5. salută faptul că, în urma unor solicitări repetate ale Parlamentului, bugetul 2011 include pentru prima dată credite de plată în valoare de 47 608 950 EUR la linia bugetară aferentă FEG – 04 05 01; reamintește că FEG a fost creat ca instrument specific și separat, având obiective și termene proprii, și, prin urmare, este oportun să dispună de fonduri specifice, evitându-se astfel transferurile de la alte linii bugetare care se realizau în trecut și care pot împiedica realizarea diverselor obiective de politici;

Miercuri, 28 septembrie 2011

6. salută consolidarea liniei bugetare 04 05 01 aferente FEG cu 50 000 000 EUR prin intermediul bugetului rectificativ nr. 3/2011, care va servi la acoperirea sumei necesare pentru prezenta cerere;
7. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
8. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2011/003 DE/ Arnsberg și Düsseldorf automotive din Germania)

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia 2011/724/UE.)

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: cererea EGF/2010/026 PT/Rohde/ Portugalia

P7_TA(2011)0417

Rezoluția Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/026 PT/Rohde introdusă de Portugalia) (COM(2011)0491 – C7-0222/2011 – 2011/2167(BUD))

(2013/C 56 E/28)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0491 – C7-0222/2011),
- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
- având în vedere procedura discuțiilor trilaterale prevăzută la punctul 28 din AII din 17 mai 2006,

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Miercuri, 28 septembrie 2011

- având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0310/2011),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața forței de muncă;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor disponibilizați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniune lucrătorilor disponibilizați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;
- D. întrucât Portugalia a solicitat asistență pentru un caz privind 974 de disponibilizări, 680 dintre acestea fiind vizate de cererea de asistență, dintr-o întreprindere situată în principal în municipalitatea Santa Maria Da Feira, fiind afectată și municipalitatea vecină Ovar, ambele municipalități fiind situate în două regiuni NUTS II: Norte și, respectiv, Centro;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,
1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare pentru a ameliora mecanismele procedurale și bugetare în vederea accelerării mobilizării FEG; salută, în acest sens, procedura îmbunătățită instituită de Comisie, ca urmare a solicitării Parlamentului European de a se accelera eliberarea subvențiilor, în cadrul căreia Comisia prezintă autorității bugetare evaluarea referitoare la eligibilitatea unei cereri de asistență în cadrul FEG împreună cu propunerea de mobilizare a FEG; speră ca în cadrul viitoarelor revizui ale FEG să se realizeze și alte îmbunătățiri ale procedurii, sporindu-se eficiența, transparența și vizibilitatea FEG;
 2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual punctual, limitat în timp, având ca obiectiv ajutarea lucrătorilor disponibilizați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor disponibilizați;
 3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a lucrătorilor individuali care au fost disponibilizați; subliniază în continuare că măsurile finanțate prin FEG ar trebui să conducă la ocuparea pe termen lung a forței de muncă; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;
 4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul adresat Comisiei privind prezentarea unei evaluări comparative a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;
 5. salută faptul că, în urma unor solicitări repetate ale Parlamentului, bugetul 2011 include, pentru prima dată, credite de plată în valoare de 47 608 950 EUR la linia bugetară aferentă FEG – 04 05 01; reamintește că FEG a fost creat ca instrument specific și separat, având obiective și termene proprii, și, prin urmare, este oportun să dispună de fonduri specifice, astfel încât să se evite transferurile de la alte linii bugetare, cum se întâmpla în trecut, care pot împiedica realizarea diverselor obiective de politici;

Miercuri, 28 septembrie 2011

6. salută consolidarea liniei bugetare 04 05 01 aferente FEG cu 50 000 000 EUR prin intermediul bugetului rectificativ nr. 3/2011, care va servi la acoperirea sumei necesare pentru prezenta cerere;
7. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
8. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/026 PT/ Rohde din Portugalia)

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia 2011/726/UE.)

Modificarea concesiilor din listele de angajamente ale Republicii Bulgaria și ale României în cadrul procesului lor de aderare la Uniunea Europeană (acordul UE-Argentina) ***

P7_TA(2011)0418

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului sub forma unui schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Republica Argentina în temeiul articolului XXIV alineatul (6) și a articolului XXVIII din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) 1994 referitor la modificarea concesiilor din listele de angajamente ale Republicii Bulgaria și ale României în cadrul procesului de aderare a acestora la Uniunea Europeană (06609/2011 – C7-0104/2011 – 2011/0027(NLE))

(2013/C 56 E/29)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (06609/2011),
- având în vedere proiectul de Acord sub forma unui schimb de scrisori dintre Uniunea Europeană și Republica Argentina în temeiul articolului XXIV alineatul (6) și a articolului XXVIII din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) 1994 referitor la modificarea concesiilor din listele de angajamente ale Republicii Bulgaria și ale României în cadrul procesului de aderare a acestora la Uniunea Europeană (06610/2011),
- având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 207 alineatul (4) primul paragraf și cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0104/2011),

Miercuri, 28 septembrie 2011

- având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru comerț internațional (A7-0297/2011),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicii Argentina.

Modificarea concesiilor din listele de angajamente ale Republicii Bulgaria și ale României în cadrul procesului lor de aderare la Uniunea Europeană (Acordul UE-Australia) ***

P7_TA(2011)0419

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului sub forma unui schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Australia în temeiul articolului XXIV alineatul (6) și a articolului XXVIII din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) 1994 referitor la modificarea concesiilor din listele de angajamente ale Republicii Bulgaria și ale României în cadrul procesului de aderare a acestora la Uniunea Europeană (06603/2011 – C7-0144/2011 – 2011/0032(NLE))

(2013/C 56 E/30)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (06603/2011),
 - având în vedere proiectul de Acord sub forma unui schimb de scrisori dintre Uniunea Europeană și Australia în temeiul articolului XXIV alineatul (6) și al articolului XXVIII din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) 1994 referitor la modificarea concesiilor din listele de angajamente ale Republicii Bulgaria și ale României în cadrul procesului lor de aderare la Uniunea Europeană (06604/2011),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 207 alineatul (4) primul paragraf și cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0144/2011),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru comerț internațional (A7-0296/2011),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Australiei.
-

Miercuri, 28 septembrie 2011

Modificarea concesiilor din listele de angajamente ale Republicii Bulgaria și ale României în cadrul procesului lor de aderare la Uniunea Europeană (Acordul UE-Noua Zeelandă) ***

P7_TA(2011)0420

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului de încheiere a Acordului sub forma unui schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Noua Zeelandă în temeiul articolului XXIV alineatul (6) și articolului XXVIII din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) 1994 referitor la modificarea concesiilor din listele de angajamente ale Republicii Bulgaria și ale României în cadrul procesului lor de aderare la Uniunea Europeană (06536/2011 – C7-0106/2011 – 2011/0029(NLE))

(2013/C 56 E/31)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (06536/2011),
 - având în vedere proiectul de Acord sub forma unui schimb de scrisori dintre Uniunea Europeană și Noua Zeelandă în temeiul articolului XXIV alineatul (6) și articolului XXVIII din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) 1994 referitor la modificarea concesiilor din listele de angajamente ale Republicii Bulgaria și ale României în cadrul procesului lor de aderare la Uniunea Europeană (06537/2011),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 207 alineatul (4) primul paragraf și cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0106/2011),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru comerț internațional (A7-0295/2011),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Noii Zeelande.

Supravegherea pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice *I**

P7_TA(2011)0421

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1466/97 privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice (COM(2010)0526 – C7-0300/2010 – 2010/0280(COD))

(2013/C 56 E/32)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2010)0526),

Miercuri, 28 septembrie 2011

- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 121 alineatul (6) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0300/2010),
 - având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind temeiul juridic propus,
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolele 55 și 37 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0178/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare ⁽²⁾;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 150, 20.5.2011, p. 1.

⁽²⁾ Această poziție înlocuiește amendamentele adoptate în data de 23 iunie 2011 (Texte adoptate P7_TA(2011)0291).

P7_TC1-COD(2010)0280

Poziția Parlamentului European adoptată la 28 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1466/97 al Consiliului privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 1175/2011.)

Supravegherea bugetară în zona euro *I**

P7_TA(2011)0422

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind aplicarea eficientă a supravegherii bugetare în zona euro (COM(2010)0524 – C7-0298/2010 – 2010/0278(COD))

(2013/C 56 E/33)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0524)
- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolele 121 și 126 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0298/2010),

Miercuri, 28 septembrie 2011

- având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind temeiul juridic propus,
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,
 - având în vedere articolele 55 și 37 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0180/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare ⁽³⁾;
 2. ia act de declarația Comisiei anexată la prezenta rezoluție;
 3. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 150, 20.5.2011, p. 1.

⁽²⁾ JO C 218, 23.7.2011, p. 46.

⁽³⁾ Această poziție înlocuiește amendamentele adoptate în data de 23 iunie 2011 (Texte adoptate P7_TA(2011)0290).

P7_TC1-COD(2010)0278

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 28 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind aplicarea eficientă a supravegherii bugetare în zona euro

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 1173/2011.)

ANEXĂ

Declarație a Comisiei

Înainte de sfârșitul anului 2011, Comisia intenționează să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport privind crearea unui sistem de emisie în comun de obligațiuni publice europene (eurotitluri) în regim de răspundere solidară, în conformitate cu articolul [13(4)] din Regulamentul privind aplicarea eficientă a supravegherii bugetare în zona euro. Aceste eurotitluri vor avea drept scop să consolideze disciplina bugetară și să sporească stabilitatea în zona euro prin intermediul piețelor, precum și, profitând de gradul sporit de lichiditate, să garanteze că statele membre cu bonitatea cea mai ridicată nu sunt afectate de creșterea ratelor dobânzii. După caz, raportul va fi însoțit de propuneri legislative.

În cadrul primului raport prezentat Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea acestui regulament, prevăzut la articolul [13], Comisia intenționează să analizeze funcționarea eventualului mecanism succesor al Mecanismului european de stabilizare financiară și al Facilității europene pentru stabilitate financiară în perioada vizată de raport. Analiza va evalua contribuția acestui mecanism la menținerea stabilității financiare a zonei euro în ansamblu, la consolidarea disciplinei bugetare în rândul statelor membre și la îmbunătățirea guvernancei și coordonării economice de la nivelul UE. Analiza va evalua și eficacitatea acordurilor instituționale care reglementează mecanismul menționat anterior, precum și beneficiile posibile ale diferitelor acorduri instituționale din punctul de vedere al eficacității, al eficienței și al asigurării răspunderii.

Miercuri, 28 septembrie 2011

Măsurile de executare pentru corectarea dezechilibrelor macroeconomice excesive din zona euro *I**

P7_TA(2011)0423

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind măsurile de executare pentru corectarea dezechilibrelor macroeconomice excesive din zona euro (COM(2010)0525 – C7-0299/2010 – 2010/0279(COD))

(2013/C 56 E/34)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2010)0525),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2), articolul 121 alineatul (6) și articolul 136 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0299/2010),
 - având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind temeiul juridic propus,
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,
 - având în vedere articolele 55 și 37 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0182/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare ⁽³⁾;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 150, 20.5.2011, p. 1.

⁽²⁾ JO C 218, 23.7.2011, p. 53.

⁽³⁾ Această poziție înlocuiește amendamentele adoptate pe 23 iunie 2011 (Texte adoptate P7_TA(2011)0292).

P7_TC1-COD(2010)0279

Poziția Parlamentului European în primă lectură din 28 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind măsurile de executare pentru corectarea dezechilibrelor macroeconomice excesive din zona euro

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 1174/2011.)

Miercuri, 28 septembrie 2011

Prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice *I**

P7_TA(2011)0424

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice (COM(2010)0527 – C7-0301/2010 – 2010/0281(COD))

(2013/C 56 E/35)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2010)0527),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 121 alineatul (6) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0301/2010),
 - având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice referitor la temeiul juridic propus,
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾
 - având în vedere articolele 55 și 37 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0183/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare ⁽³⁾;
 2. ia act de declarația Comisiei anexată la prezenta rezoluție;
 3. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 150, 20.5.2011, p. 1.

⁽²⁾ JO C 218, 23.7.2011, p. 53.

⁽³⁾ Prezenta poziție înlocuiește amendamentele adoptate la 23 iunie 2011 (Texte adoptate P7_TA(2011)0287).

P7_TC1-COD(2010)0281

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 28 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 1176/2011.)

Miercuri, 28 septembrie 2011

ANEXĂ

Declarație a Comisiei

Comisia salută adoptarea regulamentului privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice. Regulamentul recunoaște că natura, importanța și caracterul urgent al provocărilor în privința politicilor pot diferi în mod semnificativ, în funcție de statul membru vizat și că, având în vedere vulnerabilitățile și amploarea adaptărilor necesare, necesitatea unor măsuri de politici este deosebit de presantă în statele membre care prezintă în mod constant deficite ridicate de cont curent și pierderi mari în materie de competitivitate. Acesta recunoaște, de asemenea, că în statele membre care acumulează surplusuri mari de cont curent, politicile ar trebui să urmărească identificarea și punerea în aplicare a măsurilor care contribuie la consolidarea cererii interne și a potențialului de creștere ale acestora. În punerea în aplicare a regulamentului, Comisia se angajează pe deplin să respecte această abordare și se va asigura că supravegherea macroeconomică acoperă țările cu deficite și surplusuri de cont curent, cu diferențierea adecvată în ceea ce privește caracterul urgent al răspunsurilor de politici și al măsurilor corective necesare.

Aplicarea procedurii de deficit excesiv *

P7_TA(2011)0425

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1467/97 privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii de deficit excesiv (COM(2010)0522 – C7-0396/2010 – 2010/0276(CNS))

(2013/C 56 E/36)

(Procedură legislativă specială - consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2010)0522),
 - având în vedere articolul 126 alineatul (14) al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0396/2010),
 - având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind temeiul juridic propus,
 - având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolele 55 și 37 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0179/2011),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată ⁽²⁾;
 2. invită Comisia să își modifice propunerea în consecință, în conformitate cu articolul 293 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 3. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;

⁽¹⁾ JO C 150, 20.5.2011, p. 1.

⁽²⁾ Această poziție înlocuiește amendamentele adoptate în data de 23 iunie 2011 (Texte adoptate P7_TA(2011)0288).

Miercuri, 28 septembrie 2011

4. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-CNS(2010)0276

Poziția Parlamentului European adoptată la 28 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1467/97 privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii deficitului excesiv

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 126 alineatul (14) paragraful al doilea,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Coordonarea politicilor economice ale statelor membre în Uniune, prevăzută în **Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)**, ar trebui să implice respectarea unor principii directoare, și anume stabilitatea prețurilor, soliditatea finanțelor publice și a condițiilor monetare și sustenabilitatea balanței de plăți.
- (2) Pactul de stabilitate și de creștere a constat inițial în Regulamentul (CE) nr. 1466/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice ⁽³⁾, Regulamentul (CE) nr. 1467/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii de deficit excesiv ⁽⁴⁾ și Rezoluția Consiliului European din 17 iunie 1997 privind Pactul de stabilitate și de creștere ⁽⁵⁾. Regulamentul (CE) nr. 1466/97 și Regulamentul (CE) nr. 1467/97 au fost modificate în 2005 prin Regulamentul (CE) nr. 1055/2005 și, respectiv Regulamentul (CE) nr. 1056/2005. În plus, s-a adoptat Raportul Consiliului din 20 martie 2005 privind „Îmbunătățirea punerii în aplicare a Pactului de stabilitate și creștere”.
- (3) Pactul de stabilitate și de creștere are la bază obiectivul unor finanțe publice solide **și sustenabile** ca mijloc de consolidare a condițiilor de realizare a stabilității prețurilor și a unei creșteri susținute și durabile care, sprijinită de stabilitatea financiară, să contribuie la crearea de locuri de muncă.
- (4) Cadrul comun de guvernare economică trebuie consolidat, inclusiv în ceea ce privește supravegherea bugetară **îmbunătățită**, pentru a corespunde nivelului înalt de integrare **dintre** economiile statelor membre în cadrul Uniunii Europene, în special în zona euro.

⁽¹⁾ Avizul Parlamentului European din 28 septembrie 2011.

⁽²⁾ JO C 150, 20.5.2011, p. 1.

⁽³⁾ JO L 209, 2.8.1997, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 209, 2.8.1997, p. 6.

⁽⁵⁾ JO C 236, 2.8.1997, p. 1.

Miercuri, 28 septembrie 2011

- (4a) *Cadrul îmbunătățit de guvernanță economică ar trebui să se bazeze pe diferite politici interconectate vizând creșterea economică și crearea de locuri de muncă durabile, care să fie coerente între ele, în special pe o strategie a Uniunii pentru creștere economică și locuri de muncă, cu un accent deosebit pe dezvoltarea și consolidarea pieței interne, încurajarea comerțului internațional și a competitivității, un cadru eficient de prevenire și corectare a deficitelor publice excesive (Pactul de stabilitate și de creștere), un cadru solid pentru prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice, cerințe minime pentru cadrele bugetare naționale, o reglementare și o supraveghere mai stricte ale pieței financiare, inclusiv supravegherea macroprudențială asigurată de Comitetul european pentru risc sistemic.*
- (4b) *Realizarea și menținerea unei piețe unice dinamice ar trebui considerate un indicator al funcționării corespunzătoare a uniunii economice și monetare.*
- (4c) *Pactul de stabilitate și de creștere și cadrul complet de guvernanță economică ar trebui să completeze și să sprijine strategia Uniunii pentru creștere economică și locuri de muncă. Conexiunile dintre diferitele elemente nu ar trebui să conducă la derogări de la dispozițiile Pactului de stabilitate și de creștere.*
- (4d) *Consolidarea guvernanței economice ar trebui să includă o implicare mai strânsă și mai promptă a Parlamentului European și a parlamentelor naționale. Înțelegându-se faptul că interlocutorii Parlamentului European în cadrul acestui dialog sunt instituțiile europene și reprezentanții lor, comisia competentă a Parlamentului European poate da posibilitatea statului membru vizat de decizia Consiliului întemeiată pe articolul 126 alineatul (6) din TFUE, de recomandarea adresată de Consiliu în conformitate cu articolul 126 alineatul (7) din TFUE, de somația adresată în conformitate cu articolul 126 alineatul (9) din TFUE sau de o decizie luată în conformitate cu articolul 126 alineatul (11) din TFUE să participe la un schimb de opinii. Participarea statelor membre este voluntară.*
- (4e) *Experiența acumulată în primul deceniu de funcționare a uniunii economice și monetare și erorile comise în această perioadă au scos în evidență nevoia unei guvernanțe economice îmbunătățite în Uniune, care ar trebui să se bazeze pe o asumare mai puternică la nivel național a normelor și a politicilor convenite de comun acord și pe un cadru mai solid de supraveghere la nivelul Uniunii a politicilor economice naționale.*
- (4f) *În aplicarea prezentului regulament, Comisia și Consiliul ar trebui să țină seama în mod corespunzător de toți factorii relevanți și de situația economică și bugetară din statele membre în cauză.*
- (5) *Normele de disciplină bugetară trebuie întărite, în special prin acordarea unei importanțe sporite nivelului și evoluției datoriei, precum și sustenabilității. De asemenea, ar trebui consolidate mecanismele de asigurare a respectării și a punerii în aplicare a acestor norme.*
- (5a) *Comisia ar trebui să aibă un rol mai puternic în cadrul procedurii de supraveghere consolidată în ceea ce privește evaluările care vizează un anumit stat membru, monitorizările, misiunile, recomandările și avertismentele.*
- (6) *Implementarea procedurii actuale a deficitului excesiv deopotrivă pe baza criteriului deficitului și a criteriului datoriei necesită o valoare numerică de referință, care să țină seama de ciclul economic pentru a se stabili dacă ponderea datoriei publice în produsul intern brut scade suficient, apropiindu-se de valoarea de referință într-un ritm satisfăcător. Ar trebui prevăzută o perioadă de tranziție pentru a permite statelor membre care fac obiectul unei proceduri de deficit excesiv la data adoptării prezentului regulament să își adapteze politicile la valoarea numerică de referință pentru reducerea datoriei. Această dispoziție ar trebui să se aplice și statelor membre care fac obiectul unui program de ajustare gestionat de Uniunea Europeană/Fondul Monetar Internațional.*

Miercuri, 28 septembrie 2011

- (7) **■** Nerespectarea valorii numerice de referință **pentru reducerea datoriei nu ar trebui să fie considerată suficientă pentru stabilirea existenței unui deficit excesiv, în acest sens fiind necesar să se ia întotdeauna în considerare întreaga gamă de factori relevanți examinați în raportul Comisiei în temeiul articolului 126 alineatul (3) din TFUE. În special, evaluarea impactului pe care ciclul economic și componenta ajustării stoc-flux îl au asupra evoluției datoriei poate fi suficientă pentru a se exclude stabilirea existenței unui deficit excesiv pe baza criteriului datoriei.**
- (8) Cu ocazia procedurii de stabilire a existenței unui deficit excesiv pe baza criteriului datoriei și a etapelor care conduc la aceasta, este necesar să se țină cont de întreaga gamă de factori relevanți examinați în raportul Comisiei în temeiul articolului 126 alineatul (3) din TFUE, în cazul în care ponderea datoriei publice în produsul intern brut nu depășește valoarea de referință.
- (8a) **Atunci când reformele sistemului de pensii sunt incluse printre factorii relevanți, ar trebui să se evalueze în primul rând dacă acestea consolidează sustenabilitatea pe termen lung a sistemului general de pensii, fără a spori riscurile pentru poziția bugetară pe termen mediu.**
- (9) Raportul Comisiei, elaborat în temeiul articolului 126 alineatul (3) din TFUE, trebuie să acorde atenția cuvenită calității cadrului bugetar național, deoarece acesta joacă un rol crucial în sprijinirea consolidării bugetare și a sustenabilității finanțelor publice. **Ar trebui să se acorde atenția cuvenită și cerințelor minime prevăzute în Directiva Consiliului [privind cerințele referitoare la cadrele bugetare ale statelor membre], precum și altor cerințe, de dorit și convenite, privind disciplina bugetară.**
- (10) Pentru a sprijini monitorizarea respectării recomandărilor și somațiilor Consiliului privind corectarea situațiilor de deficit excesiv, este nevoie ca acestea să specifice obiective bugetare anuale conforme cu consolidarea bugetară impusă, ținând seama de variațiile ciclice și excluzând măsurile punctuale și măsurile temporare. **În acest context, valoarea de referință anuală de 0,5 % din PIB ar trebui înțeleasă ca bază medie anuală.**
- (11) Evaluarea eficienței acțiunilor întreprinse va avea de câștigat din respectarea obiectivelor privind cheltuielile publice, coroborată cu implementarea măsurilor specifice planificate pe partea veniturilor.
- (12) La evaluarea necesității prelungirii termenului-limită pentru corectarea deficitului excesiv, o atenție deosebită ar trebui acordată oricărei recesiuni economice grave **pentru zona euro sau pentru UE în ansamblu, cu condiția să nu fie pusă în pericol sustenabilitatea fiscală pe termen mediu.**
- (13) Este oportună intensificarea aplicării sancțiunilor financiare prevăzute la articolul 126 alineatul (11) din TFUE, astfel încât acestea să constituie un stimulent real de respectare a somațiilor adresate în temeiul articolului 126 alineatul (9).
- (14) Pentru a asigura respectarea cadrului de supraveghere bugetară al Uniunii de către statele membre participante, trebuie concepute sancțiuni bazate pe reguli, în temeiul articolului 136 din TFUE, care să asigure mecanisme corecte, tempestive și eficiente vizând respectarea normelor Pactului de stabilitate și de creștere.
- (14a) **Amenzile colectate ar trebui alocate mecanismelor de stabilitate menite să furnizeze asistență financiară, create de statele membre a căror monedă este euro în vederea garantării stabilității zonei euro în ansamblu.**

Miercuri, 28 septembrie 2011

- (15) Trimiterile din Regulamentul (CE) nr. 1467/97 ar trebui să țină cont de noua numerotare a articolelor din TFUE și de înlocuirea Regulamentului (CE) nr. 3605/93 al Consiliului prin Regulamentul (CE) nr. 479/2009 al Consiliului din 25 mai 2009 privind aplicarea Protocolului privind procedura aplicabilă deficitelor excesive anexat la Tratatul de instituire a Comunității Europene ⁽¹⁾.
- (16) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1467/97 trebuie modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1467/97 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

1. Prezentul regulament stabilește dispozițiile privind accelerarea și clarificarea procedurii deficitului excesiv. **Obiectul procedurii deficitului excesiv este** descurajarea deficitelor publice excesive și, în situația în care acestea se produc, stimularea corectării lor prompte; respectarea disciplinei bugetare este examinată pe baza criteriului deficitului public și a criteriului datoriei publice.

2. În sensul prezentului regulament, «statele membre participante» sunt acele state membre a căror monedă este euro.”.

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„1. Deficitul public excesiv care depășește valoarea de referință se consideră excepțional în conformitate cu articolul 126 alineatul (2) litera (a) a doua liniuță din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) atunci când își are originea într-un eveniment neobișnuit aflat în afara controlului respectivului stat membru și cu o influență majoră asupra poziției financiare a administrației publice sau atunci când acesta rezultă dintr-o recesiune economică gravă.”;

- (b) se introduce următorul alineat **1a**:

„1a. Atunci când raportul dintre datoria publică și produsul intern brut (PIB) depășește valoarea de referință, se consideră că acesta scade suficient și se apropie de valoarea de referință într-un ritm satisfăcător, în conformitate cu articolul 126 alineatul (2) litera (b) din TFUE, în cazul în care diferența față de valoarea de referință **a scăzut** în cei trei ani precedenți într-un ritm **mediu** de o douăzecime pe an **ca valoare de referință, pe baza evoluțiilor înregistrate în ultimii trei ani pentru care sunt disponibile date. Cerința privind criteriul datoriei se consideră a fi îndeplinită și dacă previziunile bugetare prezentate de Comisie indică faptul că reducerea necesară a diferenței va avea loc în decursul perioadei de trei ani care cuprinde cei doi ani următori ultimului an pentru care sunt disponibile date. În cazul unui stat membru care face obiectul unei proceduri de deficit excesiv la** [data adoptării prezentului regulament – a se completa ulterior] **și pentru o perioadă de trei ani de la corectarea deficitului excesiv, cerința privind criteriul datoriei se consideră a fi îndeplinită dacă statul membru în cauză înregistrează suficiente progrese în vederea îndeplinirii criteriului respectiv, acest lucru reieșind din avizul adoptat de Consiliu cu privire la programul de stabilitate sau la programul de convergență al statului respectiv.**

⁽¹⁾ JO L 145, 10.6.2009, p. 1.

Miercuri, 28 septembrie 2011

La aplicarea acestei valori de referință pentru ajustarea datoriei, ar trebui să se țină seama de influența ciclului economic asupra ritmului de reducere a datoriei.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„3. La elaborarea raportului în temeiul articolului 126 alineatul (3) din TFUE, Comisia ia în considerare toți factorii relevanți, conform prevederilor articolului respectiv, **în măsura în care aceștia influențează semnificativ evaluarea respectării criteriilor privind deficitul și datoria de către statul membru în cauză.** Raportul reflectă în mod corespunzător:

- evoluția poziției economice pe termen mediu, în special potențialul de creștere, **inclusiv diferențele contribuții aduse de forța de muncă, de acumularea de capital și de productivitatea totală a factorilor, tendințele ciclice și poziția netă a economiilor sectorului privat;**
- evoluția **pozițiilor** bugetare pe termen mediu (în special **situația ajustărilor în vederea atingerii obiectivului bugetar pe termen mediu, nivelul soldului primar și evoluția cheltuielilor primare, atât cheltuieli curente, cât și cheltuielile de capital**, implementarea politicilor în contextul **prevenirii și corectării dezechilibrelor macroeconomice excesive, implementarea politicilor în contextul strategiei comune de creștere economică a Uniunii Europene** și calitatea generală a finanțelor publice, în special **eficacitatea cadrelor bugetare naționale**);
- Raportul analizează, de asemenea, evoluțiile **poziției datoriei publice** pe termen mediu, **dinamica și sustenabilitatea acesteia** (■ în special factorii de risc, inclusiv structura scadențelor și moneda în care este exprimată datoria, **ajustarea stoc-flux și componența acesteia**, rezervele acumulate și alte active **financiare**; garanțiile, în principal cele legate de sectorul financiar; **și orice datorii** implicite legate de îmbătrânirea populației și de datoria privată, în măsura în care aceasta poate reprezenta o datorie contingentă implicită pentru guvern);
- Pe lângă aceasta, Comisia ține seama în mod adecvat **și explicit** de orice alți factori care, în opinia statului membru în cauză, sunt relevanți pentru evaluarea globală a **respectării criteriilor privind deficitul și datoria** și pe care statul membru i-a prezentat **Consiliului și Comisiei**. În acest context, o atenție specială va fi acordată: contribuțiilor financiare destinate promovării solidarității internaționale și atingerii obiectivelor de politică ale Uniunii; **datoriei acumulate sub forma sprijinului bilateral și multilateral între statele membre în contextul garantării stabilității financiare; datoriei legate de operațiunile de stabilizare financiară desfășurate în situații de criză financiară severă.”;**

(d) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„4. Comisia și Consiliul fac o evaluare globală echilibrată a tuturor factorilor relevanți, în special a măsurii în care acești factori atenuanți sau agravanți influențează evaluarea respectării criteriului datoriei și/sau a criteriului deficitului. La evaluarea conformității pe baza criteriul deficitului, dacă ponderea datoriei publice în PIB depășește valoarea de referință, acești factori trebuie luați în considerare în etapele care conduc la decizia privind existența unui deficit excesiv conform prevederilor articolului 126 alineatele (4), (5) și (6) din **TFUE**, doar în cazul în care este pe deplin îndeplinită dubla condiție a principiului general conform căruia, pentru a putea lua în considerare acești factori relevanți, deficitul public trebuie să rămână apropiat de valoarea de referință, iar depășirea valorii de referință are caracter temporar.

Cu toate acestea, la evaluarea respectării criteriul privind deficitul, acești factori sunt luați în considerare în etapele care conduc la decizia privind existența unui deficit excesiv.”;

Miercuri, 28 septembrie 2011

(da) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„5. Atunci când evaluează respectarea criteriului deficitului și al datoriei și în cadrul etapelor ulterioare ale procedurii de deficit excesiv, Comisia și Consiliul țin seama în mod corespunzător de punerea în aplicare a reformelor sistemului de pensii care introduc un sistem cu mai mulți piloni, incluzând un pilon obligatoriu finanțat în totalitate, și de costul net al pilonului administrat public. În special, se iau în considerare trăsăturile sistemului general de pensii creat în urma reformei, respectiv dacă acesta promovează sustenabilitatea pe termen lung fără a crește riscurile pentru poziția bugetară pe termen mediu.”;

(db) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„6. În cazul în care Consiliul, pe baza unei propuneri a Comisiei, a decis, pe baza articolului 126 alineatul (6) din TFUE, că există un deficit excesiv într-un stat membru, Consiliul și Comisia țin seama de factorii relevanți menționați la alineatul (3), având în vedere că aceștia influențează situația statului membru în cauză, și în etapele procedurale ulterioare prevăzute la articolul 126 din TFUE, inclusiv cele menționate la articolul 3 alineatul (5) și la articolul 5 alineatul (2) din prezentul regulament, în special atunci când se decide asupra unui termen pentru corectarea deficitului excesiv și, eventual, asupra prelungirii acestui termen. Cu toate acestea, nu se iau în considerare factorii relevanți pentru decizia Consiliului în temeiul articolului 126 alineatul (12) din TFUE privind abrogarea unor decizii sau a tuturor deciziilor sale în temeiul articolului 126 alineatele (6) – (9) și alineatul (11) din TFUE.”;

(e) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„7. În cazul statelor membre în care existența deficitului excesiv **peste valoarea de referință** reflectă implementarea unei reforme a sistemului de pensii care introduce un sistem cu mai mulți piloni, incluzând un pilon obligatoriu finanțat în totalitate, Comisia și Consiliul iau de asemenea în considerare costul reformei ■ atunci când evaluează evoluția valorilor deficitului în cadrul procedurii deficitului excesiv, **atât timp cât deficitul nu depășește semnificativ un nivel care poate fi considerat** aproape de valoarea de referință, **iar rata datoriei nu depășește valoarea de referință, cu condiția menținerii sustenabilității bugetare generale.** ■ Costul net ■ se ia, de asemenea, în considerare pentru decizia Consiliului în temeiul articolului 126 alineatul (12) din TFUE privind abrogarea unor decizii sau a tuturor deciziilor sale în temeiul articolului 126 alineatele (6)-(9) și alineatul (11) din TFUE, dacă deficitul a scăzut semnificativ și continuu și a atins un nivel apropiat de cel al valorii de referință ■”.

2a. Se introduce următoarea secțiune:

„SECȚIUNEA 1a

DIALOGUL ECONOMIC

Articolul 2a

1. Pentru a consolida dialogul dintre instituțiile Uniunii, în special dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie, precum și pentru a asigura o mai mare transparență și asumare a răspunderii, comisia competentă din cadrul Parlamentului European poate invita Președintele Consiliului, al Comisiei și, după caz, pe Președintele Consiliului European sau pe Președintele Eurogrupului să se prezinte în fața sa pentru a discuta asupra deciziei Consiliului adoptate în temeiul articolului 126 alineatul (6) din TFUE, a recomandării Consiliului adoptate în temeiul articolului 126 alineatul (7) din TFUE, a somației adresate în temeiul articolului 126 alineatul (9) din TFUE și a deciziilor luate în temeiul articolului 126 alineatul (11) din TFUE.

Miercuri, 28 septembrie 2011

De regulă, se preconizează că recomandările și propunerile Comisiei sunt urmate de Consiliu, care își explică public poziția în caz contrar.

Comisia competentă a Parlamentului European poate da posibilitatea statului membru vizat de recomandarea, de somația și de deciziile în cauză să participe la un schimb de opinii.

2. Comisia și Consiliul informează periodic Parlamentul European cu privire la aplicarea prezentului regulament.”.

3. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. Ținând pe deplin cont de avizul menționat la alineatul (1), Comisia, în cazul în care consideră că există un deficit excesiv, adresează un aviz și o propunere Consiliului în conformitate cu articolul 126 alineatele (5) și (6) din **TFUE și informează Parlamentul European.**”;

(b) La alineatul (3), trimiterea la „articolul 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 3605/93” se înlocuiește cu trimiterea la „articolul 3 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 479/2009”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„4. Recomandarea Consiliului emisă în conformitate cu articolul 126 alineatul (7) din **TFUE** stabilește un termen-limită **de maximum** șase luni pentru ca respectivul stat membru să întreprindă acțiuni eficiente. **Atunci când gravitatea situației justifică acest lucru, termenul pentru acțiunile eficiente ar putea fi stabilit la trei luni.** Recomandarea Consiliului stabilește, de asemenea, un termen limită pentru corectarea deficitului excesiv, care trebuie să se realizeze în anul următor constatării existenței sale, cu excepția circumstanțelor speciale. În recomandarea sa, Consiliul invită statul membru să atingă obiective bugetare anuale care să permită, conform previziunilor care stau la baza recomandării, o îmbunătățire anuală minimă cu cel puțin 0,5 % din PIB, ca valoare de referință, a soldului său ajustat ciclic, din care se deduc măsurile punctuale și cele temporare, pentru a asigura corectarea deficitului excesiv în termenul-limită prevăzut de recomandare.”;

(d) se introduce următorul alineat **■**:

„4a. În termenul **■** prevăzut la alineatul (4), statul membru în cauză raportează Comisiei și Consiliului cu privire la măsurile luate ca răspuns la recomandarea Consiliului emisă în conformitate cu articolul 126 alineatul (7) din **TFUE**. În ceea ce privește cheltuielile **și veniturile** publice, **precum** și măsurile discreționare **atât** pe partea de **cheltuieli, cât și pe partea de** venituri, raportul include obiectivele stabilite în conformitate cu recomandarea Consiliului emisă în temeiul articolului 126 alineatul (7) din **TFUE**, precum și informații cu privire la măsurile luate deja și la natura măsurilor care urmează să fie luate pentru atingerea obiectivelor. Acest raport se publică.”;

(e) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„5. În cazul în care au fost întreprinse acțiuni concrete în conformitate cu o recomandare emisă în temeiul articolului 126 alineatul (7) din **TFUE**, iar după adoptarea recomandării în cauză survin evenimente economice negative cu consecințe nefavorabile majore pentru finanțele publice, Consiliul poate decide, la recomandarea Comisiei, adoptarea unei recomandări revizuite în temeiul articolului 126 alineatul (7) din **TFUE**. Recomandarea revizuită, care ia în considerare factorii relevanți menționați la articolul 2 alineatul (3) din prezentul regulament, poate prelungi în special

Miercuri, 28 septembrie 2011

termenul-limită pentru corectarea deficitului excesiv, în principiu cu un an. În recomandarea sa, Consiliul trebuie să evalueze existența evenimentelor economice negative și neprevăzute cu consecințe nefavorabile majore pentru finanțele publice în raport cu previziunile economice. **În cazul unei recesiuni economice grave pentru zona euro sau pentru UE în ansamblu**, Consiliul poate de asemenea să decidă, la recomandarea Comisiei, adoptarea unei recomandări revizuite în temeiul articolului 126 alineatul (7) din **TFUE**, **cu condiția ca aceasta să nu pună în pericol sustenabilitatea fiscală pe termen mediu.**”.

4. **Articolul 4 se modifică după cum urmează:**

(a) **alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:**

„1. Orice decizie a Consiliului de a-și face publice recomandările, atunci când se constată că nu au fost întreprinse acțiuni eficiente în conformitate cu articolul 126 alineatul (8) din TFUE, se ia imediat după expirarea termenului-limită stabilit în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din prezentul regulament.”;

(b) **alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:**

„2. Pentru a stabili dacă au fost întreprinse acțiuni eficiente ca urmare a recomandărilor sale făcute în temeiul articolului 126 alineatul (7) din TFUE, Consiliul își bazează decizia pe raportul prezentat de către statul membru în cauză în conformitate cu articolul 3 alineatul (4a) din prezentul regulament și pe implementarea sa, precum și pe orice alte decizii anunțate public de guvernul statului membru în cauză.

Atunci când Consiliul decide, în conformitate cu articolul 126 alineatul (8) din TFUE, că statul membru în cauză nu a întreprins acțiuni eficiente, acesta informează în consecință Consiliul European.”.

5. **Articolul 5 se modifică după cum urmează:**

(a) **alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:**

„1. Orice decizie a Consiliului de a soma statul membru participant să ia măsuri de reducere a deficitului în conformitate cu articolul 126 alineatul (9) din TFUE se ia în termen de două luni de la decizia Consiliului prin care se constată că nu s-au întreprins acțiuni concrete în conformitate cu articolul 126 alineatul (8). În somația sa, Consiliul invită statul membru să îndeplinească obiective bugetare anuale care să permită, conform previziunilor care stau la baza somației, o îmbunătățire anuală cu cel puțin 0,5 % din PIB ca valoare de referință, a soldului său ajustat ciclic, din care se deduc măsurile one-off și cele temporare, pentru a garanta corectarea deficitului excesiv în termenul limită prevăzut de somație. Consiliul indică, de asemenea, măsurile care sprijină realizarea acestor obiective.”;

(b) **se introduce următorul alineat :**

„1a. În urma somației Consiliului în conformitate cu articolul 126 alineatul (9) din TFUE, statul membru în cauză raportează Comisiei și Consiliului cu privire la acțiunile întreprinse ca răspuns la somația Consiliului. Raportul include obiectivele privind cheltuielile și veniturile publice și măsurile discreționare atât pe partea de cheltuieli, cât și pe partea de venituri, precum și informații referitoare la acțiunile întreprinse ca răspuns la recomandările specifice ale Consiliului, astfel încât să permită Consiliului să adopte, dacă este necesar, decizia în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din prezentul regulament. Acest raport se publică.”;

Miercuri, 28 septembrie 2011

(c) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. În cazul în care au fost întreprinse acțiuni concrete în conformitate cu o somație transmisă în temeiul articolului 126 alineatul (9) din **TFUE**, iar după adoptarea somației în cauză survin evenimente economice negative și neprevăzute cu consecințe nefavorabile majore pentru finanțele publice, Consiliul poate decide, la recomandarea Comisiei, adoptarea unei somații revizuite în temeiul articolului 126 alineatul (9) din **TFUE**. Somația revizuită, care ia în considerare factorii relevanți menționați la articolul 2 alineatul (3) din prezentul regulament, poate prelungi în special termenul-limită pentru corectarea deficitului excesiv, în principiu cu un an. În somația sa, Consiliul trebuie să evalueze existența evenimentelor economice negative și neprevăzute cu consecințe nefavorabile majore asupra finanțelor publice în raport cu previziunile economice. **În cazul unei recesiuni economice grave pentru zona euro sau pentru UE în ansamblu**, Consiliul poate de asemenea să decidă, la recomandarea Comisiei, adoptarea unei somații revizuite în temeiul articolului 126 alineatul (9) din **TFUE**, **cu condiția ca aceasta să nu pună în pericol sustenabilitatea fiscală pe termen mediu.**”.

6. Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

1. Pentru a stabili dacă au fost întreprinse acțiuni eficiente ca răspuns la somația sa transmisă în temeiul articolului 126 alineatul (9) din **TFUE**, Consiliul își bazează decizia pe raportul prezentat de statul membru în cauză în conformitate cu articolul 5 alineatul (1a) din prezentul regulament și pe implementarea acestuia, precum și pe orice alte decizii anunțate public de guvernul statului membru în cauză. **Se ia în considerare și rezultatul misiunii de supraveghere desfășurate de Comisie în conformitate cu articolul 10a.**

2. Atunci când sunt întrunite condițiile de aplicare a articolului 126 alineatul (11) din **TFUE**, Consiliul impune sancțiuni în conformitate cu articolul 126 alineatul (11) din **TFUE**. Orice decizie în acest sens se ia în termen de maximum patru luni de la decizia Consiliului prin care somează statele membre participante să ia măsuri în conformitate cu articolul 126 alineatul (9) din **TFUE**.”.

7. **Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:**

„Articolul 7

În cazul în care un stat membru participant nu acționează în conformitate cu deciziile succesive ale Consiliului luate în conformitate cu articolul 126 alineatele (7) și (9) din **TFUE, decizia Consiliului de a impune sancțiuni în conformitate cu articolul 126 alineatul (11) din **TFUE** se ia în decurs de șaisprezece luni de la datele de raportare stabilite la articolul 3 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 479/2009. În cazul în care se aplică articolul 3 alineatul (5) sau articolul 5 alineatul (2) din prezentul regulament, termenul de șaisprezece luni se modifică în consecință. Procedura de urgență se utilizează în cazul unui deficit planificat în mod deliberat, pe care Consiliul îl consideră excesiv.**”.

8. Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

Orice decizie a Consiliului de a intensifica sancțiunile în conformitate cu articolul 126 alineatul (11) din **TFUE** se ia în termen de maxim două luni de la datele de raportare prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 479/2009. Orice decizie a Consiliului privind abrogarea unora sau a tuturor deciziilor sale în conformitate cu articolul 126 alineatul (12) din **TFUE** se ia cât de curând posibil, în termen de maxim două luni de la datele de raportare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 479/2009.”.

Miercuri, 28 septembrie 2011

9. La articolul (9) alineatul (3), trimiterea la „articolul 6” se înlocuiește cu trimiterea la „articolul 6 alineatul (2)”.
10. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„1. Comisia și Consiliul monitorizează cu regularitate implementarea acțiunilor întreprinse.”;

(b) la alineatul (3), trimiterea la „Regulamentul (CE) nr. 3605/93” se înlocuiește cu trimiterea la „Regulamentul (CE) nr. 479/2009”.

10a. Se introduce următorul articol:

„Articolul 10a

1. Comisia menține un dialog permanent cu autoritățile din statele membre în conformitate cu obiectivele prezentului regulament. În acest sens, Comisia desfășoară misiuni pentru a evalua situația economică reală din statul membru și pentru a identifica riscurile sau dificultățile legate de atingerea obiectivelor prezentului regulament.

2. Supravegherea consolidată poate fi exercitată în cazul statelor membre care fac obiectul unor recomandări și somații emise în urma unei decizii în temeiul articolului 126 alineatul (8) sau a deciziilor luate în temeiul articolului 126 alineatul (11) din TFUE în vederea monitorizării la fața locului. Statele membre în cauză pun la dispoziție toate informațiile necesare pentru pregătirea și desfășurarea misiunii.

3. Dacă statul membru vizat este un stat membru a cărui monedă este euro sau care participă la MCS II, Comisia poate invita reprezentanți ai Băncii Centrale Europene, după caz, să participe la misiunile de supraveghere.

4. Comisia prezintă Consiliului un raport privind rezultatul misiunii menționate la alineatul (2) și, după caz, poate decide să își facă publice concluziile.

5. Atunci când organizează misiunile de supraveghere menționate la alineatul (2), Comisia transmite constatările sale provizorii statelor membre în cauză, care pot formula observații.”.

11. Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

Ori de câte ori Consiliul decide să aplice sancțiuni unui stat membru participant în conformitate cu articolului 126 alineatul (11) din **TFUE**, aplică în principiu o amendă. Consiliul poate decide suplimentarea acestei amenzi prin aplicarea celorlalte măsuri prevăzute la articolul 126 alineatul (11) din **TFUE**.”.

12. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

1. Quantumul amenzii va conține o componentă fixă egală cu 0,2 % din PIB și o componentă variabilă. Componenta variabilă se ridică la o zecime – ca procentaj din PIB – din diferența dintre deficitul din anul precedent și, fie valoarea de referință pentru deficitul public, fie – în cazul în care nerespectarea disciplinei bugetare include criteriul datoriei – soldul bugetului general ca procentaj din PIB, care ar fi trebuit să fie realizat în același an, în conformitate cu somația emisă în temeiul articolului 126 alineatul (9) din **TFUE**.

Miercuri, 28 septembrie 2011

2. În fiecare an următor, până la abrogarea deciziei privind existența unui deficit excesiv, Consiliul evaluează dacă respectivul stat membru participant a întreprins acțiuni eficiente ca răspuns la somația Consiliului în conformitate cu articolul 126 alineatul (9) din **TFUE**. În această evaluare anuală, Consiliul decide, în conformitate cu articolul 126 alineatul (11) din **TFUE**, intensificarea sancțiunilor, în cazul în care statul membru participant nu s-a conformat somației Consiliului. Dacă se decide acordarea unei amenzi suplimentare, aceasta va fi calculată în același mod ca și componenta variabilă a amenzii menționată la alineatul (1).
3. Oricare dintre amenzile vizate la alineatele (1) și (2) trebuie să se încadreze în limita maximă de 0,5 % din PIB.”.
13. Articolul 13 se abrogă; la articolul 15, trimiterea la „articolul 13” se înlocuiește cu trimiterea la „articolul 12”.
14. Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:
- „Articolul 16
- Amenzile menționate la articolul 12 din prezentul regulament constituie „alte venituri” în sensul articolului 311 din **TFUE** și **se alocă Fondului european de stabilitate financiară. Până în momentul creării de către statele membre a căror monedă este euro a unui alt mecanism de stabilitate pentru furnizarea de asistență financiară în vederea garantării stabilității zonei euro în ansamblu, amenzile se alocă mecanismului menționat anterior.**
- 14a. Se introduce următorul articol:**
- „Articolul 17a
1. **În termen de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament și, ulterior, la intervale de cinci ani, Comisia publică un raport privind aplicarea prezentului regulament.**
- Raportul evaluează, printre altele:**
- (a) **eficacitatea regulamentului;**
- (b) **progresele înregistrate în asigurarea unei coordonări mai strânse a politicilor economice și a unei convergențe durabile a performanțelor economice ale statelor membre, în conformitate cu TFUE.**
2. **Raportul este însoțit, după caz, de o propunere de modificare a prezentului regulament.**
3. **Raportul este transmis Parlamentului European și Consiliului.”.**
15. Toate trimerile la „articolul 104” se înlocuiesc, în întregul regulament, cu trimiteri la „articolul 126 din **TFUE**”.
16. La punctul 2 din anexă, trimiterea la „articolul 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 3605/93 al Consiliului” din coloana I se înlocuiește cu trimiterea la „articolul 3 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 479/2009 al Consiliului”.

Miercuri, 28 septembrie 2011

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la

Pentru Consiliu
Președintele

Cerințele referitoare la cadrele bugetare ale statelor membre *

P7_TA(2011)0426

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului privind cerințele referitoare la cadrele bugetare ale statelor membre (COM(2010)0523 – C7-0397/2010 – 2010/0277(NLE))

(2013/C 56 E/37)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2010)0523),
 - având în vedere articolul 126 alineatul (14) al treilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0397/2010),
 - având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind temeiul juridic propus,
 - având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolele 55 și 37 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru afaceri juridice, precum și cel al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0184/2011),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată în 23 iunie 2011 ⁽²⁾;
 2. aprobă declarația sa anexată la prezenta rezoluție;
 3. ia act de declarația Consiliului anexată la prezenta rezoluție;
 4. ia act de declarația Comisiei anexată la prezenta rezoluție;

⁽¹⁾ JO C 150, 20.5.2011, p. 1.

⁽²⁾ Texte adoptate P7_TA(2011)0289.

Miercuri, 28 septembrie 2011

5. invită Comisia să își modifice propunerea în consecință, în conformitate cu articolul 293 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
6. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
7. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
8. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

ANEXĂ

Declarația Parlamentului European privind tabelele de corespondență

În ceea ce privește propunerea de directivă a Consiliului privind cerințele referitoare la cadrele bugetare ale statelor membre, se declară prin prezenta că acordul la care s-a ajuns între Parlamentul European și Consiliu, în contextul acordului general privind pachetul de guvernanță economică și având în vedere faptul că actul legislativ în cauză este o directivă a Consiliului, nu aduce atingere rezultatului negocierilor interinstituționale privind tabelele de corespondență.

Declarația Consiliului

Se declară prin prezenta că acordul general la care s-a ajuns între Consiliu și Parlamentul European cu privire la Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1466/97 privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice, la Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind aplicarea eficientă a supravegherii bugetare în zona euro, la Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice, la Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind măsurile de executare pentru corectarea dezechilibrelor macroeconomice excesive din zona euro, la Regulamentul Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1467/97 privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii de deficit excesiv și la Directiva Consiliului privind cerințele referitoare la cadrele bugetare ale statelor membre nu aduce atingere rezultatului negocierilor interinstituționale privind tabelele de corespondență.

Declarația Comisiei privind tabelele de corespondență

Comisia reamintește angajamentul său față de garantarea faptului că statele membre elaborează tabele de corespondență care stabilesc o corelație între măsurile de transpunere adoptate de acestea și directiva UE și le comunică Comisiei, în cadrul transpunerii legislației UE, în interesul cetățenilor, al unei mai bune legiferări și al unei transparențe juridice sporite, precum și pentru a facilita controlul conformității reglementărilor naționale cu dispozițiile UE.

Comisia regretă lipsa sprijinului pentru dispoziția inclusă în propunerea de directivă a Consiliului privind cerințele referitoare la cadrele bugetare ale statelor membre care viza obligativitatea elaborării tabelor de corespondență.

În virtutea spiritului de compromis și pentru a asigura adoptarea imediată a propunerii menționate, Comisia poate accepta substituirea dispoziției incluse în text referitoare la obligativitatea întocmirii tabelor de corespondență cu dispoziții prin care statele membre să fie încurajate să urmeze această practică.

Totuși, poziția Comisiei în cazul acestui dosar nu trebuie considerată drept un precedent. Comisia își va continua eforturile depuse în vederea identificării, împreună cu Consiliul și cu Parlamentul European, a unei soluții adecvate la această problemă instituțională de tip orizontal.

Joi, 29 septembrie 2011

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare *I**

P7_TA(2011)0428

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 29 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare (COM(2011)0336 – C7-0161/2011 – 2011/0147(COD))

(2013/C 56 E/38)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0336),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 175 al treilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0161/2011),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - după consultarea Comitetului Economic și Social European,
 - după consultarea Comitetului Regiunilor,
 - având în vedere articolul 55 și articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0308/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2011)0147

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 29 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 175 al treilea paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

Joi, 29 septembrie 2011

după consultarea Comitetului Economic și Social European,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 ⁽²⁾, a înființat Fondul european de ajustare la globalizare („FEG”) pentru a permite Uniunii să asigure sprijin și să arate solidaritate față de lucrătorii concediați ca urmare a unor schimbări structurale majore în tendințele comerțului mondial ca urmare a globalizării.
- (2) În cadrul răspunsului la criza economică și financiară, Regulamentul (CE) nr. 546/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 ⁽³⁾ a modificat Regulamentul (CE) nr. 1927/2006, în special prin prevederea unei derogări temporare menită să extindă domeniul de aplicare al regulamentului respectiv la concedierile legate de criză și prin mărirea ratei de cofinanțare a FEG.
- (3) Având în vedere situația economică și financiară actuală din Uniune, este necesară prelungirea derogării respective înainte de expirarea acesteia la 30 decembrie 2011.
- (4) Prin urmare, este necesară modificarea în consecință a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

La articolul 1 alineatul (1a) din Regulamentul (CE) nr. 1927/2006, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Prezenta derogare se aplică tuturor cererilor depuse până la data de 31 decembrie 2013.”.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 29 septembrie 2011.

⁽²⁾ JO L 48, 22.2.2008, p. 82.

⁽³⁾ JO L 167, 29.6.2009, p. 26.

2013/C 56 E/17

Invalizii civili de război

Declarația Parlamentului European din 29 septembrie 2011 privind invalizii civili de război 123

III Acte pregătitoare

PARLAMENTUL EUROPEAN

Marți, 27 septembrie 2011

2013/C 56 E/18

Schimburile comerciale cu produse agricole și produse pescărești dintre UE și Palestina ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului sub forma unui de schimb de scrisori între Uniunea Europeană, pe de o parte, și Autoritatea Palestiniană din Cisiordania și Fâșia Gaza, pe de altă parte, privind liberalizarea în continuare a schimburilor comerciale cu produse agricole, produse agricole transformate, pește și produse pescărești și de modificare a Acordului de asociere euro-mediteraneean interimar privind schimburile comerciale și cooperarea dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Organizația pentru Eliberarea Palestinei (OLP), care acționează în numele Autorității Palestiniene din Cisiordania și Fâșia Gaza, pe de altă parte (07770/2011 – C7-0100/2011 – 2011/0042(NLE)) 124

2013/C 56 E/19

Acordul UE-Mexic privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea acordului dintre Uniunea Europeană și Statele Unite Mexicane privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene (05735/2011 – C7-0067/2011 – 2008/0161(NLE)) 125

2013/C 56 E/20

Acordul de parteneriat în sectorul pescuitului dintre UE și Capul Verde ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui nou Protocol de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de Acordul de parteneriat în sectorul pescuitului dintre Uniunea Europeană și Republica Capului Verde (09793/2011 – C7-0228/2011 – 2011/0097(NLE)) 125

2013/C 56 E/21

Memorandumul de cooperare dintre UE și SUA în materie de cercetare și dezvoltare în sfera aviației civile ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Memorandumului de cooperare NAT-I-9406 între Statele Unite ale Americii și Uniunea Europeană (09390/2011 – C7-0141/2011 – 2011/0021(NLE)) 126

2013/C 56 E/22

Extinderea domeniului de aplicare al regulamentului privind transportul rutier transfrontalier profesionist de numerar în euro între statele membre din zona euro ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la proiectul de regulament al Consiliului privind extinderea domeniului de aplicare al Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului privind transportul rutier transfrontalier profesionist de numerar în euro între statele membre din zona euro (17787/2010 – C7-0025/2011 – 2010/0206(APP)) 127

2013/C 56 E/23

Transportul rutier transfrontalier profesionist de numerar în euro între statele membre din zona euro***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind transportul rutier transfrontalier profesionist de numerar în euro între statele membre din zona euro (COM(2010)0377 – C7-0186/2010 – 2010/0204(COD)) 127

P7_TC1-COD(2010)0204

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 27 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind transportul rutier transfrontalier profesionist de numerar în euro între statele membre din zona euro 128

2013/C 56 E/24

Controlul exporturilor de produse și tehnologii cu dublă utilizare ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1334/2000 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor de produse și tehnologii cu dublă utilizare (COM(2008)0854 – C7-0062/2010 – 2008/0249(COD)) 128

P7_TC1-COD(2008)0249

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 27 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 428/2009 al Consiliului de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare 129

ANEXĂ 129

Miercuri, 28 septembrie 2011

2013/C 56 E/25

Proiect de buget rectificativ nr. 4/2011: resursele proprii și fluxurile de migrație și de refugiați

Rezoluția Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 4/2011 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, secțiunea III – Comisia (13990/2011 – C7-0243/2011 – 2011/2128(BUD)) 130

2013/C 56 E/26

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: cererea EGF/2010/017 DK/Midtjylland Machinery/Danemarca

Rezoluția Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/017 DK/Midtjylland Machinery introdusă de Danemarca) (COM(2011)0421 – C7-0194/2011 – 2011/2159(BUD)) 131

ANEXĂ 133

2013/C 56 E/27

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: cererea EGF/2011/003 DE/Arnsberg și Düsseldorf - Industria automobilistică/Germania

Rezoluția Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2011/003 DE/ Arnsberg și Düsseldorf automobile din Germania) (COM(2011)0447 – C7-0209/2011 – 2011/2163(BUD)) 133

ANEXĂ 135

2013/C 56 E/28

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: cererea EGF/2010/026 PT/Rohde/ Portugalia

Rezoluția Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/026 PT/Rohde introdusă de Portugalia) (COM(2011)0491 – C7-0222/2011 – 2011/2167(BUD)) 135

ANEXĂ 137

2013/C 56 E/29	Modificarea concesiilor din listele de angajamente ale Republicii Bulgaria și ale României în cadrul procesului lor de aderare la Uniunea Europeană (acordul UE-Argentina) *** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului sub forma unui schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Republica Argentina în temeiul articolului XXIV alineatul (6) și a articolului XXVIII din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) 1994 referitor la modificarea concesiilor din listele de angajamente ale Republicii Bulgaria și ale României în cadrul procesului de aderare a acestora la Uniunea Europeană (06609/2011 – C7-0104/2011 – 2011/0027(NLE))	137
2013/C 56 E/30	Modificarea concesiilor din listele de angajamente ale Republicii Bulgaria și ale României în cadrul procesului lor de aderare la Uniunea Europeană (Acordul UE-Australia) *** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului sub forma unui schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Australia în temeiul articolului XXIV alineatul (6) și a articolului XXVIII din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) 1994 referitor la modificarea concesiilor din listele de angajamente ale Republicii Bulgaria și ale României în cadrul procesului de aderare a acestora la Uniunea Europeană (06603/2011 – C7-0144/2011 – 2011/0032(NLE))	138
2013/C 56 E/31	Modificarea concesiilor din listele de angajamente ale Republicii Bulgaria și ale României în cadrul procesului lor de aderare la Uniunea Europeană (Acordul UE-Noua Zeelandă) *** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului de încheiere a Acordului sub forma unui schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Noua Zeelandă în temeiul articolului XXIV alineatul (6) și a articolului XXVIII din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) 1994 referitor la modificarea concesiilor din listele de angajamente ale Republicii Bulgaria și ale României în cadrul procesului lor de aderare la Uniunea Europeană (06536/2011 – C7-0106/2011 – 2011/0029(NLE))	139
2013/C 56 E/32	Supravegherea pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1466/97 privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice (COM(2010)0526 – C7-0300/2010 – 2010/0280(COD))	139
	P7_TC1-COD(2010)0280 Poziția Parlamentului European adoptată la 28 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1466/97 al Consiliului privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice	140
2013/C 56 E/33	Supravegherea bugetară în zona euro ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind aplicarea eficientă a supravegherii bugetare în zona euro (COM(2010)0524 – C7-0298/2010 – 2010/0278(COD))	140
	P7_TC1-COD(2010)0278 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 28 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind aplicarea eficientă a supravegherii bugetare în zona euro	141
	ANEXĂ	141
2013/C 56 E/34	Măsurile de executare pentru corectarea dezechilibrelor macroeconomice excesive din zona euro ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind măsurile de executare pentru corectarea dezechilibrelor macroeconomice excesive din zona euro (COM(2010)0525 – C7-0299/2010 – 2010/0279(COD))	142

	P7_TC1-COD(2010)0279	
	Poziția Parlamentului European în primă lectură din 28 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind măsurile de executare pentru corectarea dezechilibrelor macroeconomice excesive din zona euro	142
2013/C 56 E/35	Prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice (COM(2010)0527 – C7-0301/2010 – 2010/0281(COD))	143
	P7_TC1-COD(2010)0281	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 28 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice	143
	ANEXĂ	144
2013/C 56 E/36	Aplicarea procedurii de deficit excesiv *	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1467/97 privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii de deficit excesiv (COM(2010)0522 – C7-0396/2010 – 2010/0276(CNS))	144
	P7_TC1-CNS(2010)0276	
	Poziția Parlamentului European adoptată la 28 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1467/97 privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii deficitului excesiv	145
2013/C 56 E/37	Cerințele referitoare la cadrele bugetare ale statelor membre *	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 28 septembrie 2011 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului privind cerințele referitoare la cadrele bugetare ale statelor membre (COM(2010)0523 – C7-0397/2010 – 2010/0277(NLE))	156
	ANEXĂ	157
	Joi, 29 septembrie 2011	
2013/C 56 E/38	Modificarea Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 29 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare (COM(2011)0336 – C7-0161/2011 – 2011/0147(COD))	158
	P7_TC1-COD(2011)0147	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 29 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare	158

Legenda simbolurilor utilizate

*	procedura de consultare
**I	procedura de cooperare, prima lectură
**II	procedura de cooperare, a doua lectură
***	procedura de aviz conform
***I	procedura de codecizie, prima lectură
***II	procedura de codecizie, a doua lectură
***III	procedura de codecizie, a treia lectură

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus de Comisie)

Amendamente politice: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul ▮.

Corecturile și adaptările tehnice realizate de către servicii: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive; textul eliminat este marcat prin simbolul ||.

Prețul abonamentelor în 2013
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 420 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	910 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO